శ్రీమతే రామానుజాయ నమః



తొణ్డరడిపొడి ఆళ్వార్ అనుగ్రహించిన

తిరుమాలై

(పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై అనుగ్రహించిన
మణిప్రవాళ వ్యాఖ్యానంతో)

ఆంధ్రటీక

ఉ.వే. శ్రీమాన్ డా॥ ఈ.ఏ. శింగరాచార్యస్వామి

పరమపదవాసులు

శ్రీమంచుకొండ రామానుజయ్య, శ్రీమతి రంగనాయకమ్మ దంపతుల

పవిత్రస్మృతి జ్ఞాపిక - 2015

తిరుమాలై - తొణ్డరడిప్పొడి ఆళ్వార్

(పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానంతో)

ఆంధ్రటీక : ఉ.వే. శ్రీమాన్ డా॥ ఈ.ఏ. శింగరాచార్యస్వామి

ప్రథమ ముద్రణ : ఏప్రియల్, 2015

ప్రతులు : 500

సందర్భము : శ్రీరంగంలో తిరుమాలై దివ్యప్రబంధం కాలక్షేపగోష్ఠి సందర్భంగా

ముఖచిత్రం : శ్రీరంగనాథుడు, తొణ్డరడిప్పొడి ఆళ్వార్

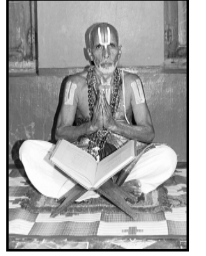
ఈ గ్రంథం, పరమపదవాసులు శ్రీమంచుకొండ రామానుజయ్య,
శ్రీమతి రంగనాయకమ్మ దంపతుల పవిత్రస్మృతిరూపంగా
వారి కుటుంబ సభ్యులు
భక్తిపూర్వకంగా సమర్పించిన ద్రవ్యంతో ముద్రింపబడింది.

శ్రీరంగనాయకీ రామానుజనామక దాసయోః ।
స్మృత్యై శ్రీమాలికాగ్రంథవ్యాఖ్యా సైషా ప్రకాశ్యతే ॥

ప్రతులకు : శ్రీ ఎం.వి. పద్మరాజు
22-63-451, బొబ్బిలివారి వీధి
విశాఖపట్టణం-533 001
సెల్ : 8885257944

అక్షరయోజనము : జయలక్ష్మి, తిరుపతి
చంద్రశేఖర్, తిరుపతి

ముద్రణ : సి.యన్. ప్రింటర్స్, తిరుపతి



న్యాయవేదాన్తవిద్వాన్,
ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి రంగాచార్యస్వామివారు
భారద్వాజ భవనం, కోవెలవీధి, నరసాపురం.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శుభాశంసనము

మహాభారతయుద్ధం ముగిసిన తరువాత, భీష్మాచార్యుని సన్నిధిలో యుధిష్ఠిరుడు సకలధర్మాలనుగూర్చి వివరంగా తెలిసికొన్నాడు. చివరగా యుధిష్ఠిరుడు, భీష్ముని ఉద్దేశించి, **"కో ధర్మః సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః?, కిం జపన్ ముచ్యతే జంతుః జన్మసంసారబంధనాత్ ?"** (ధర్మాలన్నిటిలోను ఏ ధర్మం మీకు మిక్కిలి అభిమతమైనది? దేనిని జపిస్తూ జీవుడు జన్మసంసార బంధనుండి విముక్తుడు కాగలడు?) అని ప్రశ్నించాడు. అపుడు భీష్మాచార్యుడు **"జగత్ప్రభుం దేవదేవ మనంతం పురుషోత్తమ్, స్తువన్ నామసహస్రేణ పురుషః సతతోత్థితః.. ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః"** (జగత్ప్రభువు, దేవదేవుడు, అనంతుడైన పురుషోత్తముని వేయి నామాలతో కీర్తిస్తూ జీవుడు సతతం ఉజ్జీవనాన్ని పొందుతాడు - అని, ధర్మాలలో ఇదే గొప్ప ధర్మమని నా అభిప్రాయం) అని బదులిచ్చాడు. ఈ పరమధర్మాన్ని ఉపదేశించడం కోసమే వేదాలు ప్రవర్తించాయి. పంచమవేదమైన మహాభారతం కూడా ప్రవృత్తమైనది. మహాభారతం **"తూతుపోనవనేఱ్ఱమ్ శొల్లుకిఱదు"** (మహాభారతంలో పాండవులకు దూతగా పోయినవాని గొప్పతనం తెల్పుతున్నది) అని మన పూర్వాచార్యుల సిద్ధాంతం. ఇటువంటి పరమధర్మమైన భగవన్నామ సంకీర్తనాన్ని శౌనకభగవానులు విష్ణుధర్మోత్తరపురాణంలో విస్తృతంగా తెలియజేశారు.

ఈవిధంగా వేద తదుపబృంహణసిద్ధమైన తిరునామసంకీర్తనవైభవాన్ని **"తిరుమాలై"** దివ్యప్రబంధంద్వారా లోకానికి తొణ్డరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు ఉపదేశించారు. **"ముదల్వా! నిన్ నామమ్ కఱ్ఱ ఆవలిప్పుడైమై కణ్డాయ్! అరఙ్గమానకరుళానే!"** (జగన్మూలమైన శ్రీరంగనాథా! నీ నామానుసంధానం వల్ల నాకు కల్గిన సాత్త్వికమైన అవలేపం ఎటువంటిదో చూచావా!) అని సహర్షంగా పలికారు. **"తిరుమాలై అఱియాదార్ తిరుమాలై అఱియాదారే"** అనే ప్రసిద్ధిని

కల ఇటువంటి విలక్షణమైన ప్రబంధాన్ని తెలియనివారిని శ్రియఃపతి మెచ్చడని పూర్వాచార్యోక్తి.

ఈ ఆళ్వార్లకు ఒక వైలక్షణ్యం ఉన్నది. మిగిలిన ఆళ్వార్లు తొమ్మిది మంది శ్రీరంగనాథునిపాటు వేంకటేశ్వరుని కూడా కీర్తించారు. కాని, తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు శ్రీరంగనాథుని తప్ప వేరొక అర్చామూర్తిని కీర్తించలేదు. **"ఎన్ అరఙ్గనైక్కణ్డ కణ్గళ్ మఱ్ఱొన్ఱినై క్కాణావే"** అని తిరుప్పాణ్ ఆళ్వార్లు పల్కినా, శ్రీవేంకటేశ్వరుని **"విణ్ణవర్కోన్ విరైయార్ పొఴిల్ వేఙ్గడవన్"** అని కీర్తించారు కదా.

తిరుమాలై ప్రబంధం సకలవేదసారమని ఆచార్యుల అభిప్రాయం. ఈ ప్రబంధం వైలక్షణ్యాన్ని తిరువరంగత్తముదనార్ ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాది ప్రబంధంలో **"శెన్దమిఴ్ పెయ్యుమ్ మఱై త్తమిఴ్మాలై"** (అందమైన ద్రావిడ భాషలో నిర్మించిన, వేదసదృశమైన తిరుమాలై అనే ద్రావిడ పాశురమాలిక) అని కీర్తించారు. ఈ సూక్తిని పిళ్ళైలోకమ్‌జీయర్ వివరిస్తూ "అరుదైన వేదాల వలె త్రైవర్ణికులకు మాత్రమే అభ్యసించడానికి యోగ్యమైనవిగా కాకుండా, స్త్రీలు, బాలురు కూడా అభ్యసించేటట్లుగా సర్వాధికారమై, పరస్పరం విరుద్ధంగా కన్పించే వాక్యాలతో భ్రమను కల్గించి, ప్రతిపాద్యార్థం దురవగాహంగా చేయకుండా, సారతమమైన అర్థాన్ని ప్రకాశింపజేసేది ద్రవిడభాషలో నిర్మింపబడిన, వేదమని చెప్పదగినట్లున్న, తిరుమాలై అనే పేరును కల ద్రావిడ పాశురమాలిక" – అని అనడం కూడా గమనించాలి.

నాలాయిర దివ్యప్రబంధంలోని ముదలాయిరమనే మొదటి సహస్రంలో చివరి ప్రబంధమైన కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తాంబు తప్ప మిగిలిన ప్రబంధాలన్నీ ప్రణవార్థ ప్రతిపాదకాలని మన పూర్వాచార్యుల అభిప్రాయం. దీనినిబట్టి, తిరుమాలై ప్రబంధం, ముదలాయిరంలో అంతర్గతమై ఉన్నందున, ప్రణవార్థాన్ని అనుసంధిస్తున్నదని తెలుస్తున్నది. ప్రణవంలో ప్రధానంగా జీవుని అనన్యార్హశేషత్వం తెలుపబడుతున్నది. ఈ శేషత్వం భాగవతశేషత్వ పర్యంతం ప్రతిపాదింపబడుతున్నది. ఈ శేషత్వం భాగవతశేషత్వపర్యంతం అనువర్తించాలి. **"ఇదిలే భాగవతశేషత్వ మనుసంధేయమ్"** అని కదా శ్రీపిళ్ళైలోకాచార్యస్వామివారి సూక్తి. తిరుమాలై ప్రబంధంలో ఆళ్వార్లు **"శిలైయినాల్ ఇలఙ్గై శెఱ్ఱ దేవనే దేవనావాన్", "తిరువరఙ్గత్తుళ్ ఓఙ్గుమ్**

ఒళియుళార్ తామే యన్రే తన్దైయుమ్ తాయుమావార్" ఇత్యాదిగా భగవచ్ఛేషత్వాన్ని, **"ఇఴిగికులత్తవర్కళేలుమ్ ఎమ్మడియార్కళాకిల్ తొழுమినీర్ కొడుమిన్ కొళ్మిన్"** అని, **"తమర్ కళిల్ తలైవరాయ శాది అన్దణర్కళేలుమ్"** ఇత్యాదిగా భాగవత శేషత్వాన్ని ఉపదేశించినందున ఈ ప్రబంధం ప్రణవార్థాన్ని అనుశీలనం చేస్తున్నదనే విషయం స్పష్టం.

"పేశిఱ్ఱే పేశలల్లాల్" అనేది తిరుమాలై ప్రబంధంలో తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు పల్కిన సూక్తి. "పల్కిన మాటనే తిరిగి పల్కడం తప్పు"– అని దీని అర్థం. ఈ సూక్తిద్వారా ఈ ఆళ్వార్లు, తమకు ముందు అవతరించిన ఆళ్వార్ల శ్రీసూక్తులను తాము అనుసంధించిన వైనాన్ని సూచించారని తెలుస్తున్నది. దీనికి నిదర్శనంగా ఈ ప్రబంధంలోని పలు సూక్తులను ఉదాహరించవచ్చు. ఉదాహరణంగా ఒక ప్రయోగం మాత్రం తెలుపబడుతున్నది. నమ్మాళ్వార్లు తిరువాయ్‌మొழி ప్రబంధంలో **"కళవుమ్ శూదుమ్"** (2–10–10) అని రెండు దోషాలను ప్రస్తావించారు. **"శూదు"** – అంటే జూదం. జూదరి, ప్రత్యర్థి ధనాన్ని అతడు చూస్తూ ఉండగానే హరిస్తాడు. ప్రకృతంలో తాత్పర్యమేమంటే– విజ్ఞుడైన వాడొకడు– "ఆత్మ భగవచ్ఛేషభూతమై ఉన్నది. శేషి–పరమాత్మ. ధర్మాధర్మాలనేవి ఉన్నాయి" అని అంటే, "ఇవి అన్నీ అబద్ధాలు సుమా!"–అని అంటూ ఎదుటివారిని మోసగించి, వారిని తన వశం చేసికోవడం. అందువల్ల ఇది పశ్యతోహరత్వ మనబడుతుంది. ఇక, **"కళవు"** అంటే – దొంగతనం. ఇతరుల ధనాన్ని వారికి తెలియకుండా చేజిక్కించు కోవడం. ఇది కాయికమైన చౌర్యం. పరద్రవ్యాన్ని తనదని భావించడంకూడా చౌర్యమే. ఇది మానసికం. భగవానునకు చెందిన సొత్తైన ఆత్మను తనదని భావించడం, పల్కడం ఇక్కడ **"కళవు"**గా చెప్పబడింది. ఈ రెండు దోషాలను తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు తిరుమాలై ప్రబంధంలో ఇదే పదాలతో **"శూదనాయ్ కళ్వనాకి"** అని 16వ పాశురంలో ప్రస్తావించారు. ఇటువంటి అర్థసామ్యాలు ఇంకా చాలా ఉన్నా, విస్తరభీత్యా విరమ్యతే.

తిరుమాలై ప్రబంధంలో పలు సూక్తుల భావాలను పూర్వాచార్యులు తమ స్తోత్రాలలో అనువదించి, అనుసంధించారు. గజేంద్రమోక్ష సందర్భాన్ని ఆళ్వార్లు కీర్తిస్తూ పల్కిన **"వానుళార్ వియప్ప ఆనైక్కు అన్రు అరుళై యీన్ద కణ్ణా"** అనే

సూక్తి భావాన్ని పరాశరభట్టర్ శ్రీరంగరాజస్తవం ఉత్తరశతకంలో **"అతంత్రితచమూ పతి"** ఇత్యాది నాల్గు శ్లోకాలలో విస్తృతంగా అనుసంధించారు. **"తెళివిలా క్కలజ్గల్"** అనే పాశురభావాన్ని **"దుగ్ధాబ్ధిర్జనకః"** ఇత్యాది శ్రీరంగరాజస్తవ పూర్వశతకశ్లోకంగా మార్చారు. **"నావలిట్టుழి తరుకిన్ఱోమ్ నమన్దమర్ తలైకళ్ మీదే"** అని పల్కిన సూక్తిలోని భావాన్ని శ్రీదేశికులు యతిరాజసప్తతిలో **"తదన్యమతదుర్మదజ్వలిత చేతసాం వాదినాం శిరస్సు నిహితం మయా పదమదక్షిణం లక్ష్యతామ్"** అని అన్నారు. ఇటువంటి ఉదాహరణాలు ఇంకా చాలా ఉన్నాయి.

ఈ మధురమైన దివ్యప్రబంధానికి సాటి వచ్చే రీతిలో పరమ కారుణికులైన పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై విశదమైన, రసఘనమైన వ్యాఖ్యానాన్ని అనుగ్రహించారు. ఈ వ్యాఖ్యకు పెద్దలు కృపజేసిన అరుంబద వివరణం కూడా ఉన్నది. ఈ వ్యాఖ్యానంతో, అరుంబదంతో కూడిన గ్రంథాలు పూర్వం చాలా క్రితం తెలుగు లిపిలో ముద్రింపబడినా, అవి ఇపుడు అందుబాటులో లేవు. ఆ కొఱత తీరేటట్లు ఇపుడు **విజయనగరం వాస్తవ్యులు, కీర్తిమూర్తులు, ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్యస్వామివారి** శిష్యులైన **శ్రీమాన్ మంచు కొండ పద్మరాజు, వారి సోదరుల కుటుంబం** కలసి వారి తల్లిదండ్రులైన **శ్రీమతి & శ్రీమాన్ మంచుకొండ రామయ్య, రంగనాయకమ్మ** దంపతుల పవిత్రస్మృతి చిహ్నికగా తిరుమాలై ప్రబంధాన్ని పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానంతో పాటు పునర్ముద్రించడం ప్రపన్నలోకానికి ఎంతో ఉపయోగకరం కాగలదు. వీరిని మనసారా అభినందిస్తూ, మంగళా శాసనాలను చేస్తున్నాను. వీరిని ఈ ప్రయత్నంలో ప్రోత్సహించిన విదుషీమణి **శ్రీమతి. కె.వి. జానకమ్మ గారిని** అభినందిస్తున్నాను. వయోభారం వల్ల అశక్తిగా ఉన్నా, శ్రీమతి జానకమ్మగారి మాటను కాదనలేక ఈ రెండు మాటలను విన్నపించాను. ఈ గ్రంథం ప్రపన్నలోకానికి ఉపయోగ పడగలదని భావిస్తున్నాను. స్వస్తి.

"సర్వో భద్రాణి పశ్యతు"

ఇట్లు విన్నవించు

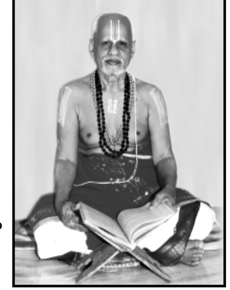
నరసాపురం, భాగవతవిధేయుడు

9-4-15 **ఈ. రంగాచార్యులు**

సాహిత్యవిద్యాప్రవీణ, భాషాప్రవీణ, పండితరత్న, ఉభయవేదాన్త వాచస్పతి

ఉ.వే. శ్రీమాన్ కిడాంబి వేంకటాచార్యస్వామివారు

స్థానాచార్యులు, శ్రీఆదికేశవ ఎమ్బెరుమానార్ స్వామివార్ల దేవస్థానం నరసాపురం, (ప.గో.జిల్లా)



భగవన్నామసంకీర్తనవైభవము

భక్తాంఘ్రిరేణువు- అని ప్రసిద్ధి పొందిన తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్ అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబన్ధములు రెండు. అందు మొదటిది **"తిరుప్పళ్ళి యెழுచ్చి"**- శ్రీరంగంలోని గూర్చిన సుప్రభాత స్తుతి. రెండవది తిరుమాలై భగవన్నామ సంకీర్తన వైభవాన్ని తెలియజేయునది.

కలియుగంలో పాపప్రాచుర్యం ఎక్కువ. కావున కర్మయోగాద్యుపాయములతో భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని పొందుట దుర్లభము. సర్వాధికారమైన తిరునామ సంకీర్తనమే సులభోపాయము. శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ పీఠికలో **"కిం జపన్ ముచ్యతే జన్తుః జన్మసంసారబన్ధనాత్"** అనే యుధిష్ఠురుని ప్రశ్నకు భీష్మపితామహుడు **"జగత్ప్రభుం దేవదేవం ... స్తువన్నామ సహస్రేణ.... యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్"** అని భగవన్నామ సంకీర్తనమే సులభోపాయం- అని తెలుపుట జరిగింది. కావున తిరునామ సంకీర్తనము సులభోపాయం- అనుట శిష్టపరిగృహీతం.

కలికాలంలో తిరునామసంకీర్తనమే సులభోపాయమని శౌనక భగవానుడు శతానీకునకు తెలుపుట ప్రసిద్ధము. **"తిరుమాలై అఱియాదవన్ పెరుమాళై అఱియాన్"-** తిరుమాలై దివ్యప్రబన్ధము తెలియని వ్యక్తి పెరుమాళ్‌ను తెలియజాలడు- అను తమిళసామెత ఈ దివ్యప్రబన్ధముయొక్క వైభవాన్ని తెలుపుతుంది.

ఈ దివ్యప్రబన్ధంలో, శ్రీరంగనాథుడు శ్రోత - తొండరడిప్పొడిగళ్ వక్త. ఇదికూడా ఈ దివ్యప్రబన్ధ వైభవాన్ని తెలుపుతుంది. నాలాయిర దివ్యప్రబన్ధాలకు, మిగిలిన స్తోత్రరత్న గద్యత్రయాదులకు పలు గంభీరాలైన, సర్వార్థసముచితములైన వ్యాఖ్యానాల్ని కృపజేసిన పెరివాచ్చాన్‌పిళ్ళైగారి తిరుమాలై దివ్యప్రబన్ధ వ్యాఖ్యానం

పరమరస్యమై, జ్ఞాతవ్యసకలార్థములతో విరాజిల్లుతున్నది. సంప్రదాయంలో పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై గారి వ్యాఖ్యానాలే కాలక్షేప పరంపరలో శిష్టపరిగృహీతాలైనవి.

కీర్తిమూర్తులైన, నిత్యం ప్రాతఃస్మరణీయులైన **ఉ.వే. శ్రీమాన్ డా. కందాళ వేంకటాచార్యస్వామివారి** దివ్యకృపకు పాత్రమైనది – విజయనగర త్రైవర్ణిక వైష్ణవగోష్ఠి. శ్రీమాన్ స్వామి వారి తరువాత సంప్రదాయసుధను ప్రపన్నులకు ప్రసాదించు విదుషీమణి – ఉ.వే. శ్రీమతి జానకమ్మగారు. శ్రీమాన్ వేంకటాచార్యస్వామివారి అనుగ్రహవిశేషంచేతనే విజయనగరం గోష్ఠివారు సంప్రదాయగోష్ఠులలో శేషస్థానాన్ని పొందియున్నారు. ఇట్టి గోష్ఠీసభ్యులు శ్రీరంగంలోనే అవతరించిన **"తిరుమాలై"** దివ్యప్రబన్ధాన్ని కాలక్షేపరీతిలో శ్రీరంగక్షేత్రంలోనే శ్రీమతి జానకమ్మద్వారా శ్రవణం చేయుటకు సన్నద్ధులగుట ఉదాహరణము.

కాలక్షేపమునకు తగినట్లు పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వ్యాఖ్యానాన్ని –పాశుర ప్రతిపదార్థతాత్పర్యంతో పాటు ప్రకటించుటకు సమకూర్చిన సుప్రసిద్ధ దివ్యప్రబన్ధ స్తోత్రవ్యాఖ్యాత **ఉ.వే.శ్రీమాన్ శింగరాచార్యస్వామి** యగుట **"హేమ్నః పరమామోదః"**

విలక్షణమైన ఈ గ్రంథముద్రణకు తమ పవిత్ర ద్రవ్యాన్ని సమర్పించినవారు– **శ్రీమాన్ & శ్రీమతి మంచుకొండ రామయ్య రంగనాయకమ్మల** దివ్యస్మృతిగా వారి సంతానం, **పెద్ద కుమారుడైన పద్మరాజు, భద్రమ్మ దంపతులు.** వారికి సర్వశుభాల్ని అస్మదారాధ్యదైవమైన భగవద్రామానుజులు ప్రసాదింపవలెనని శ్రీవారి సన్నిధిలో ప్రార్థించుచున్నాను.

సన్తు శ్రేయాంసి భూయాంసి

ఇట్లు
భాగవతవిధేయుడు
కె. వేంకటాచార్యులు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమోవాకములు

మహనీయులయిన భాగవతోత్తఉలకు మా చిన్న మనవి. విప్రనారాయణులు అనబడు శ్రీతొండరడిప్పొడి ఆళ్వారులు తిరుమాలై, తిరుపళ్ళియెழுచ్చి అను రెండు దివ్యప్రబంధములు మనకు అందించినారు. వీరికి ఆరాధ్యదైవము శ్రీరంగనాథుడు. ఇష్టమైన కైంకర్యము– తులసీ–పుష్పమాలికలను శ్రీరంగనాథునికి సమర్పించడమే. తిరుమాలై ప్రబంధము నందు భగవంతుని నామసంకీర్తన వైభవమును, భగవద్భాగవతులపట్ల తమకున్న ఇష్టమును చక్కగ తెలిపినారు. తిరుపళ్ళియెழுచ్చి ప్రబంధము నందు శ్రీరంగనాథునికి సుప్రభాతము పాడినారు. రెండు గ్రంథములలోను, **'తొండరడిప్పొడి'** అని తన దాస్యనామమును చెప్పుకొనినారు. **'భక్తాంఘ్రి రేణువు'** భక్తుల పాదరేణువు– అని ఈ నామమునకు అర్థము. ఈ పేరు వీరి వినయమును తెలియచేయును. ఆళ్వార్లందరిలో వీరే ఈ పేరుతో ప్రసిద్ధిని పొందినారు.

పన్నిద్దరు ఆళ్వార్లలో కలియుగ ప్రత్యక్షదైవమని కీర్తింపబడే శ్రీనివాసునికి పదకొండుమంది ఆళ్వార్లు మంగళాశాసనము చేసినారు. తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో ప్రదక్షిణము చేయు చుండగా, శ్రీనివాసుడు ఎదురుగ సాక్షాత్కరించినాడట. (ప్రస్తుతము చిలకల మండపము ప్రక్కన గల బంగారు పూతతో చేయబడిన శ్రీనివాసుని పఠము దగ్గర) ఈ ఆళ్వారులు గమనించి, ఊరుకున్నారట. మూడవ సారి ప్రదక్షిణము చేయుచున్నపుడు తనను గురించి పాడమని శ్రీనివాసుడు స్వయముగ కోరినాడట. ఇహలోక సుఖములనే కోరుకొనే భక్తులు అధికముగ కల నీ గురించి పాడనని ఆళ్వార్లు స్పష్టము చేసినారట. ఈ విధముగ శ్రీరంగనాథుని పట్ల తమకు గల ప్రీతిని తెలియజేసికొనినారు.

మా నాన్నగారు **శ్రీమాన్ మంచుకొండ రామానుజయ్యగారికి** శ్రీరంగనాథుని పట్ల ప్రీతి ఎక్కువ. ఎంత ప్రీతి? అంటే– సుమారుగ ముప్పయి అయిదు (35) సంవత్సములు ఆనందించి ధన్యులయినారు. ఆ స్వామికూడా వారికి తన దర్శనమిచ్చి అనుగ్రహించినాడు. తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లకు పుష్పమాలా కైంకర్యము ఇష్టమైనది. అందుకే తమ సొంత ఊరు అయిన **'మణ్ణంగుడి'** నుండి శ్రీరంగానికి వచ్చి మంచి స్థలములో ఒక పూలతోటను పెంచి చక్కని మాలలు కట్టి శ్రీరంగనాథునికి రోజూ సమర్పించినారు. మా నాన్నగారు కూడ వైకుంఠ ఏకాదశికి శ్రీరంగం బయలుదేరిన ప్రతిసారి మధ్యలో చెన్నైలో దిగి పెద్ద పెద్ద మాలలు కట్టించి శ్రీరంగనాథునికి తీసుకొని వెళుతూ, మాకు కూడాకొన్ని 'పార్శిల్' ద్వారా పంపేవారు. మేము మా ప్రాంతమునందున్న వైష్ణవాలయములలో వాటిని సమర్పించేవారము. తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు **'తిరుమాలై'** దివ్యప్రబంధమును స్తుతిరూపమైన మాలికగ ఎప్పటికీ వాడకుండ తాజాగ ఉండేటట్లు ఆ స్వామికి సమర్పించినారు. దానికి వ్యాఖ్యాతృచక్రవర్తి పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై (శ్రీకృష్ణపాదులు) తమిళభాషలో చక్కటి వ్యాఖ్యానమును అందించినారు. ఎన్నో సంప్రదాయ రహస్యములు ఇందులో మా తల్లిదండ్రుల దివ్యస్మృతిగా మరల ముద్రణ చేసి శ్రీరంగదివ్యక్షేత్రమునందు పెద్దల చేతుల మీదుగ ఆవిష్కరింప జేసుకుంటూ సంప్రదాయ లోకమునకు సమర్పించుకొనే సదవకాశమును మాకు కలిగించిన పెద్దలందరికీ వినయముగ, ఆనందముగ శిరస్సు వంచి నమోవాకములు సమర్పించుకొంటున్నాము. గ్రంథమును శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో ఆవిష్కరించుట వలన ముఖ్యముగ ఆనందించి మమ్ములను మనసారా ఆశీర్వదించేవారు – మా ఆచార్యులు, తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు, పరమపదవాసులయిన మాతండ్రిగారు.

తిరుమలయాత్రకు బయలుదేరుతూ "గోవిందా! నీ దర్శనమును మాకు ప్రసాదించుస్వామీ!" అని మనము కోరితే యాత్ర ప్రారంభమునుండి పూర్తి అయేవరకు మన బాధ్యతను గోవిందుడు సుదర్శన పెరుమాళ్ళకు అప్పగించి

యాత్రను సఫలము చేస్తాడని పెద్దలు అంటారు. కాని, ఆచార్యులు, గురువులు, పెద్దలు మనము కోరకుండానే మనపట్ల దయ కలిగి ఉంటారు. వారి మంచి సంకల్పము మనకు మంచి పనులను చేసుకొనే అదృష్టమును కలిగిస్తుంది. మేము చేయుచున్న గ్రంథావిష్కరణ రూపమయిన కైంకర్యమే దానికి చక్కని ఉదాహరణము.

ఉత్తమోత్తములయిన ఆచార్యులు ఉ.వే.శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్యస్వామి వారు. ఉత్తరాంధ్రకు స్వామి ప్రసాదించిన గొప్ప వరము. వారి కటాక్షమునకు పాత్రమయిన గోష్ఠి విజయనగరము శ్రీత్రైవర్ణిక వైష్ణవ రామానుజకూటము గోష్ఠి. వారి దయ అక్కడితో ఆగక ప్రక్కనే ఉన్న విశాఖపట్టణము రామానుజకూటము వారివరకు కూడా ప్రసరించినది. ఇవి రెండూ వారికి రెండు కళ్ళు అనేవారు. విజయనగరము, విశాఖపట్టణము– ఈ రెండింటిని చూపి సంప్రదాయ నిరతి ఆధ్యాత్మికత కలిగిన జంట నగరములని వారు మురిసిపోయేవారు. ఆచార్యకృప మా మీదకూడ నిండుగ ఉండడముచేతనే వారి తిరునక్షత్ర మహోత్సవము, పండిత సభలు మా విశాఖపట్టణమునందు రామానుజకూటములో జరుపుకొనే భాగ్యము మాకు కూడా కలిగినది. ఇప్పుడు ఈ గ్రంథావిష్కరణరూపంగా అదృష్టము వరించినది. **ఆచార్యపుత్రి శ్రీమతి జానకమ్మగారు** స్వయముగా మా చెల్లెలు పద్మావతికి **'తిరుమాలై'** గ్రంథముద్రణము గురించి తెలియజేసి ప్రోత్సహించినారు. మా చెల్లెలు మాకు తెలియజేసినవెంటనే మేము ముగ్గురు అన్నదమ్ములము సంతోషముతో అంగీకరించినాము. దుర్లభమయిన ఇటువంటి అవకాశము మళ్ళీ మళ్ళీ రాదుకదా ! గిన్నెతో అన్నము ఉడుకుతున్నప్పుడు పొంగి కొన్ని మెతుకులు జారి బయటకు వస్తాయి. వాటిని కూడా మరల గిన్నెలోకి పంపి మెత్తగ ఉడికించి పెరుమాళ్ళకు నివేదనము చేసి ప్రసాదముగ చేస్తారు. అలాగే, మా వంటి వారిని కూడా జారిపోనీయకుండా రంగనాథునికి ప్రసాదముగ చేసి ఈ కైంకర్యమును సమర్పించుకొనే అవకాశమును మాకు శ్రీమతి జానకమ్మగారు కల్పించినారు. ఆమెకు మా నమోవాకములు.

ఈ గ్రంథముద్రణ బాధ్యతను సహృదయముతో స్వీకరించి అతితక్కువ సమయములోనే గ్రంథమును అందించిన **సహృదయ భాగవతోత్తములైన ఉ.వే.శ్రీమాన్ ఈ.ఏ. శింగరాచార్యస్వామివారికి** (తిరుపతి) మా కృతజ్ఞతాపూర్వక నమోవాకములు. **ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్య స్వామివారి** తిరునక్షత్ర జ్ఞాపికగా ప్రచురించుకొనుచున్న ఎన్నో గొప్ప గ్రంథములు వారి హృదయపూర్వక సహకారముతో ఆంధ్రవివరణముతో పాఠకులకు అందుతున్నవి. వాత్సల్య పూర్ణులయిన వారికి మా దాసోహములు. మా కోరికను మన్నించి మాకు మంగళాశాసనములు చేసిన పెద్దలు **ఉ.వే.శ్రీమాన్ కిడాంబి వేంకటాచార్య స్వామివారికి, ఉ.వే.శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి రంగాచార్య స్వామివారికి** మా దాసోహములు; ధన్యవాదములు.

విజయనగరము శ్రీ త్రైవర్గిక వైష్ణవరామానుజకూటము నిత్యకాలక్షేప గోష్ఠివారు **'తిరుమాలై'** దివ్యప్రబంధ కాలక్షేపమును శ్రీరంగమునందు గల శ్రీశ్రీశ్రీ శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చినజీయర్ స్వామివారి మఠమునందు నిర్వహించుకొనుట. ఆ సందర్భమున ఈ గ్రంథము ఆవిష్కరింపబడుట ఆచార్యాభిమానమునకు నిదర్శనమని భావిస్తున్నాము. మాకు ఈ అవకాశమును కలిగించిన పెద్దలందరికీ మఱొక మారు శిరస్సువంచి పాదాభివందనములు చేసుకుంటున్నాము.

ఇట్లు

భాగవతపాదరేణువులు

మంచుకొండ పద్మరాజు

సుభద్ర దంపతులు

అభినందనం



ఆళ్వార్లు అందరిలో విలక్షణమైన వ్యక్తిత్వాన్ని కల్గినవారు – తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు. వీరు, శ్రీరంగనాథుని తప్ప వేఱొక అర్చామూర్తిని ఎవరిని కీర్తించలేదు. వీరు అనుగ్రహించిన తిరుమాలై, తిరుప్పళ్ళిఎழுచ్చి – అనే రెండు ప్రబంధాలను నిత్యానుసంధేయ ప్రబంధాలుగా, వీటి వైలక్షణ్యాన్ని గమనించిన పూర్వాచార్యులు, నిశ్చయించారు. ఇవి రెండు నాలాయిర దివ్యప్రబంధంలో ముదలాయిరమ్ అనబడే మొదటి వేయిలో శ్రీమన్నాథమునులచే కూర్చబడ్డాయి. శ్రీవైష్ణవాలయాలలో సర్వత్ర ప్రాత:కాలారాధన తిరుప్పళ్ళిఎழுచ్చి ప్రబంధాను సంధానంతోనే ఆరంభం కావడం ఈ ప్రబంధ వైలక్షణ్యానికి, ఈ ఆళ్వార్ల గొప్పతనానికి ఒక తార్కాణం. తిరుమాలై ప్రబంధంలో ప్రధానంగా భగవన్నామసంకీర్తనవైభవం ప్రతిపాదింపబడింది.

విశాఖలోని, విజయనగరంలోని త్రైవర్ణికవైష్ణవ రామానుజకూటమ్ గోష్ఠి సభ్యులకు శ్రీరామానుజ సంప్రదాయంపట్ల గల శ్రద్ధాశక్తులు, భక్తి ప్రపత్తులు పలువురి పెద్దల మెప్పును పొందాయి. వీరిని ఈవిధంగా తీర్చి దిద్దిన ఘనత **కీర్తిమూర్తులు, ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్యస్వామి వారికి** చెందుతుంది. వీరికి పిమ్మట ఈ గోష్ఠిసభ్యులకు సరియైన మార్గదర్శనం చేసి ముందుకు నడిపిస్తున్నవారు – **విదుషీమణి శ్రీమతి కె.వి. జానకమ్మ గారు.** ఈ యేడు ఏప్రియల్ నెల చివరలో శ్రీరంగం క్షేత్రంలో శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో తిరుమాలై ప్రబంధ కాలక్షేప గోష్ఠిని నిర్వహించుకోవాలనే ప్రయత్నాన్ని గోష్ఠిసభ్యులు చేయడం ముదావహం. ఈ సందర్భానికి గుర్తుగా తిరుమాలై ప్రబంధాన్ని పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానంతో పాటుగా ముద్రించే కైంకర్యాన్ని **శ్రీమతి మంచుకొండ రంగనాయకమ్మ, శ్రీ రామానుజయ్య దంపతుల పవిత్రస్మృతి రూపంగా వీరి కుటుంబసభ్యులైన శ్రీమతి మంచుకొండ సుభద్ర, శ్రీ వెంకటపద్మరాజు దంపతులు, శ్రీమతి మంచుకొండ సుబ్బలక్ష్మి, శ్రీ కోదండరామయ్య దంపతులు, శ్రీమతి మంచుకొండ సుభద్ర, శ్రీరాధాకృష్ణ దంపతులు,శ్రీనాగులకొండ పద్మావతి, శ్రీవేంకట కేశవనారాయణ దంపతులు** చేసికొనగలగడం ప్రశంసనీయం. వీరిని అందరినీ హార్దికంగా అభినందిస్తూ, ఈ గ్రంథ ముద్రణలో యథాశక్తి అన్వయించే భాగ్యాన్ని నాకు కల్గించిన శ్రీమతి జానకమ్మగారికి కృతజ్ఞతలను తెలుపుకుంటున్నాను.

ఈ.ఏ. శింగరాచార్యులు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః



తొణ్డరడిపొడి ఆ<u>ళ్వా</u>ర్ అరుళిచ్చెయ్‌ద

తిరుమాలై

తిరువరఙ్గప్పెరుమాళ్ అరైయర్ అరుళిచ్చెయ్‌త
తిరుమాలై తనియన్.

మ*ణ్ర*గొన్దుమ్ వేణ్డా మనమే, మదిళరఙ్గర్
క*ణ్ర్రి*నమ్ మేయ్‌త్త క*ళ్*లిణై కీ*ళ్*, - ఉ*ణ్ర్ర*
తిరుమాలై పాడుమ్ శీర్ తొణ్డరడిప్పొడి
మ్బెరుమానై, ఎప్పొ*ళ్*తుమ్ పేశు

1. కావలిల్ పులనై వైత్తు క్కలితన్నై క్కడక్క ప్పాయ్‌న్దు,
నావలిట్టు*ళ్*తరుకిన్రోమ్ నమన్దమర్ తలైకళ్ మీదే,
మూవులకుణ్డుమి*ళ్*న్ద ముదల్‌వ! నిన్ నామమ్ క*ణ్ర్ర*,
ఆవలిప్పుడైమై కణ్డాయ్ అరఙ్గమానకరుళానే!

2. పచ్చై మామలైపోల్ మేని పవళవాయ్ కమల చ్చెఙ్గణ్,
అచ్చుతా! అమరరేతే! ఆయర్‌తఙ్గొ*ళ్*న్దే! ఎన్నుమ్,
ఇచ్చువై తవిర యాన్ పోయ్ ఇన్దిరలోకమాళుమ్,
అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్డేన్ అరఙ్గమా నకరుళానే.

3. వేదనూల్ పిరాయమ్ నూఱు మనిశర్‌తామ్ పుకువరేలుమ్,
పాదియుమ్ ఉఱఙ్గి ప్పోకుమ్ నిన్ద ఇప్పతినై యాణ్డు,
పేతై పాలకనతాకుమ్ పిణి పశి మూప్పు త్తున్బమ్,
ఆతలాల్ పిఱవి వేణ్డేన్ అరఙ్గమానకరుళానే!

4. మొయ్‌త్త వల్‌వినైయుళ్ నిన్దు మూన్లె*ళ్*త్తుడైయ పేరాల్,
కత్తిరపన్దుమన్లే పరాఙ్గతి కణ్డుకొణ్డాన్,
ఇత్తనై యడియరానార్‌క్కు ఇరఙ్గుమ్ నమ్మరఙ్గనాయ,
పిత్తనై ప్పె*ణ్ర్ర్రు*మన్రో! పిఱవియుళ్ పిణఙ్గు మాతే.

5. పెణ్డిరాల్ శుకఙ్గళుయ్‌ప్పాన్ పెరియతోర్ ఇడుమ్బై పూణ్డు,
ఉణ్డిరా క్కిడక్కుమ్బోదుమ్ ఉడలుక్కే కరైన్దు నైన్దు,
తణ్డు*ళ్*ాయ్ మాలైమార్‌పన్ తమర్‌కళాయ్ ప్పాడియాడి,
తొణ్డు పూణ్డముదముణ్ణా త్తొ*ళ్*మ్బర్ శోఱుకక్కుమాతే

6. మఱఇఙ్గువర్ మదిళెదుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమై పూణ్డు,
పుఱఇఙ్గువరోట్టై మాడమ్ పురళుమ్బోతు అఱియమాట్టీర్,
అఱఇఙ్గువరాకినన్ద అరఙ్గనార్‌క్కాళ్ శెయ్యాదే,
పుఱఇఙ్గువర్ కోలమ్ శెయ్‌దు పుళ్‌కివ్వ క్కిడక్కిన్రీరే.

7. పులైయఱ మాకి నిన్ద పుత్తొడు శమణమెల్లామ్,
కలై యఱ క్క*ణ్ర్ర* మాన్దర్ కాణ్బరో కేట్పరోతాన్,
తలైయఱుప్పుణ్డుమ్ శాకేన్ శత్తియమ్ కాణ్‌మిన్ ఐయ్యా,
శిలైయినాలిలఙ్గై శె*ణ్ర్ర* తేవనే తేవనావాన్

8. వెఱుప్పొడు శమణర్ ముణ్డర్ విదియిల్ శాక్కియర్‌కళ్, నిన్పాల్
పొఱుప్పరియనకళ్ పేశిల్ పోవదే నోయతాకి,
కుఱిప్పెనక్కు అడైయుమాకిల్ కూడుమేల్ తలైయై యాఙ్గే,
అఱుప్పదే కరుమఙ్గణ్డాయ్ అరఙ్గమానకరుళానే !

9. మఱ్ఱు మోర్ తెయ్వముణ్డే మదియిలా మానిడఙ్గాళ్ !,
ఉఱ్ఱ పోతన్టి నీఙ్గళ్ ఒరువనెన్టు ఉణరమాట్టీర్,
అఱ్ఱమేల్ ఒన్టఱియీర్ అవనల్లాల్ తెయ్వ మిల్లై,
కఱ్ఱినమ్ మేయ్త్త ఎన్దై కఴలిణై పణిమినీరే

10. నాట్టినాన్ తెయ్వమెఙ్గుమ్ నల్లదోరరుళ్తన్నాలే,
కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గమ్ ఉయ్పవర్క్కుయ్యుమ్ వణ్ణమ్,
కేట్టీరే నమ్బిమీర్ కాళ్! కెరుడవాకననుమ్ నిఱ్క,
శేట్టైతన్ మడియకత్తు చ్చెల్వమ్పార్ త్తిరుక్కిన్టీరే.

11. ఒరు విల్లాల్ ఓఙ్గు మున్నీర్ అడైత్తులకఙ్గళుయ్య,
చ్చెరువిలే యరక్కర్కోనై చ్చెఱ్ఱ నమ్ శేవకనార్,
మరువియ పెరియకోయిల్ మతిళ్ తిరువరఙ్గ మెన్నా,
కరువిలే తిరువిలాతీర్! కాలత్తై క్కఴిక్కిన్టీరే.

12. నమనుమ్ ముఙ్గలనుమ్ పేశ నరకిల్ నిన్టార్కళ్ కేట్క,
నరకమే శువర్క్కమాకుమ్ నామఙ్గళుడైయ నమ్బి,
అవనతూర్ అరఙ్గ మెన్నా తయర్త్తు వీఴ్న్దళియమాన్దర్,
కవలైయుళ్ పడుకిన్టార్ ఎన్టదనుక్కే కవర్కిన్టేనే.

13. ఎఱియు నీర్ వెఱికొళ్ వేలై మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్,
వెఱికొళ్ పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్కోనై యేత్త,
అఱివిలా మనిశరెల్లామ్ అరఙ్గ మెన్టఴైప్పరాకిల్,
పొఱియిల్ వాఴ్ నరకమెల్లామ్ పుల్లెఴున్దొఴియు మన్టే,

14. వణ్డిన మురలుమ్ శోలై మయిలిన మాలుమ్ శోలై,
కొణ్డల్ మీదణవుమ్ శోలై క్కుయిలినమ్ కూవుమ్ శోలై,
అణ్డర్ కోన్ అమరుమ్ శోలై యణి తిరుమఙ్గమెన్నా,
మిణ్డర్ పాయ్న్దుణ్ణుమ్ శోఱ్ఱై విలక్కి నాయ్క్కిడుమినీరే

15. మెయ్యర్క్కే మెయ్యనాకుమ్ విదియిలా ఎన్నై పోల,
పొయ్యర్క్కే పొయ్య నాకుమ్ పుట్కొడియుడైయ కోమాన్,
ఉయ్యప్పోమ్ ఉణర్వినార్కట్కు ఒరువనెన్టు ఉణర్న్ద పిన్నై,
ఐయప్పాడఱుత్తు త్తోన్టుమ్ అఴకనూర్ అరఙ్గమన్టే.

16. శూదనాయ్ క్కళ్వనాకి త్తూర్త్తరోడిశైన్ద కాలమ్,
మాదరార్ కయఱ్కణెన్నుమ్ వలైయుళ్ పట్టఴున్దు వేనై,
పోదరే ఎన్టు శొల్లి పున్దియిల్ పుకున్దు, తన్పాల్
ఆదరమ్ పెరుకవైత్త అఴకనూర్ అరఙ్గమన్టే

17. విరుమ్బి నిన్టేత్తమాట్టేన్ విదియిలేన్ మది యొన్టిల్లై,
ఇరుమ్బుపోల్ వలియ నెఞ్జమ్ ఇఱైయిఱై యురుకుమ్ వణ్ణమ్,
శురుమ్బమర్ శోలై శూఴ్న్ద అరఙ్గమా కోయిల్ కొణ్డ,
కరుమ్బినై క్కణ్డుకొణ్డు ఎన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాఱే.

18. ఇనిత్తిరై త్తివలై మోద వెఱియున్దణ్ పరవై మీతే,
తని కిడన్దరశు శెయ్యుమ్ తామరైక్కణ్ణన్ ఎమ్మాన్,
కని యిరున్దనైయ శెవ్వాయ్ క్కణ్ణనై క్కణ్డ కణ్కళ్,
పనియరుమ్బుతిరుమాలో ఎన్ శెయ్కేన్? పావియేనే

19. కుడతిశై ముడియై వైత్తు క్కుణతిశై పాదమ్ నీట్టి,
వడతిశై పిన్బు కాట్టి తైన్‌తిశై యిలఙ్గై నోక్కి ,
కడల్‌నిఱ క్కడవుళ్ ఎన్దై అరవణైత్తుయిలుమా కణ్డు,
ఉడలెనక్కురుకుమాలో ఎన్ శెయ్‌కేన్? ఉలకత్తీరే

20. పాయు నీర్ అరఙ్గన్దన్నుళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళికొణ్డ,
మాయనార్ తిరునన్మార్‌వుమ్ మరదక వురువుమ్ తోళుమ్,
తూయ తామరై క్కణ్గళుమ్ తువరితవ్వ పవళ వాయుమ్,
ఆయ శీర్ ముడియుమ్ తేశుమ్ అడియరోర్‌క్కకలలామే

21. పణివినాల్ మనమతొన్ఱి ప్పవళవాయ్ అరఙ్గనార్‌క్కు,
త్తుణివినాల్ వాళ్ఴమాట్టా త్తొల్లై నెఞ్జే! నీ శొల్లాయ్,
అణియనార్ శెమ్బొనాయ అరువరై యనైయ కోయిల్,
మణియనార్ కిడన్ద వాఱ్ఱై మనత్తినాల్ నినైక్కలామే

22 పేశిఱ్ఱే పేశలల్లార్ పెరుమై యొన్ఱుణరలాకాతు,
అశఱ్ఱార్ తఙ్గట్కల్లాల్ అఱియలావాను మల్లన్,
మాశఱ్ఱార్ మనత్తుళానై వణఙ్గి నామిరుప్పదల్లాల్,
పేశత్తానావదుణ్డో పేదై నెఞ్జే! నీ శొల్లాయ్

23. కఙ్గైయిల్ పునితమాయ కావిరినడువు పాట్టు,
పొఙ్గు నీర్ పరన్దు పాయుమ్ పూమ్బొళ్ఴిలరఙ్గమ్ తన్నుళ్,
ఎఙ్గణ్‌మాల్ ఇఱైవన్ ఈశన్ కిడన్దదోర్ కిడక్కై కణ్డుమ్,
ఎఙ్గనుమ్ మఱన్దు వాళ్ఴ్‌కేన్ ఏళ్ఴైయేన్ ఏళ్ఴైయేనే

24. వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుమ్ విరిపొళ్ఴిల్ అరఙ్గన్దన్నుళ్,
కళ్‌వనార్ కిడన్ద వాఱుమ్ కమల నన్‌ముకముమ్ కణ్డుమ్,
ఉళ్ళమే వలియై పోలుమ్ ఒరువనెన్ఱు ఉణరమాట్టాయ్,
కళ్ళమే కాతల్ శెయ్‌దు ఉన్ క్కళ్ళత్తే కళ్ఴిక్కిన్ఱాయే

25. కుళిత్తు మూన్ఱనలైయోమ్బుమ్ కుఱికొళన్దణమైతన్నై,
ఒళిత్తిట్టేన్ ఎన్ కణిల్లై నిన్‌కణుమ్ పత్తనల్లేన్,
కళిప్పతెన్ కొణ్డు నమ్బీ! కడల్ వణ్ణా! కదఱుకిన్ఱేన్
అళిత్తు ఎనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్డాయ్ అరఙ్గమా నకరుళానే

26. పోదెల్లామ్ పోదుకొణ్డు ఉన్ పొన్నడి పునైయమాట్టేన్,
తీదిలా మొళ్ఴికళ్ కొణ్డు ఉన్ తిరుక్కుణమ్ శెప్పమాట్టేన్,
కాదలాల్ నెఞ్జమన్బు కలన్దిలేన్ అదుతన్నాలే,
ఏదిలేన్ అరఙ్గర్‌క్కెల్లే ఎన్ శెయ్‌వాన్ తోన్ఱినేనే.

27. కురఙ్గుళ్ మలైయై నూక్క క్కుళిత్తు త్తామ్ పురణ్డిట్టోడి,
త్తరఙ్గనీర్ అడైక్కలుఱ్ఱ శలమిలా అణిలుమ్ పోలేన్,
మరఙ్గళ్‌పోల్ నలియ నెఞ్జమ్ వఞ్జనేన్ నెఞ్జుతన్నాల్,
అరఙ్గనార్ క్కాట్చెయ్యాదే అళియత్తే నయర్‌క్కిన్ఱేనే.

28. ఉమ్బరాల్ అఱియలాకా ఒళియుళార్ ఆనైక్కాకి,
శెమ్బులాలుణ్డు వాళ్ఴుమ్ ముదలైమేల్ శీఱి వన్దార్,
నమ్బరమాయతుణ్డే నాయ్‌కళోమ్ శిఱుమై యోరా,
ఎమ్బిరాఱ్కాట్చెయ్యాదే యెన్ శెయ్‌వాన్ తోన్ఱినేనే!

29. ఊరిలేన్ కాణి యిల్లై ఉఱవు మ*ఱ్ఱొ*రువరిల్లై,
పారిల్ నిన్ పాదమూలమ్ ప*ఱ్ఱి*లేన్ పరమమూర్తి!,
కారొళి వణ్ణనే! కణ్ణనే! కదఱుకిన్ఱేన్,
ఆరుళర్ కళైకణమ్మా! అరఙ్గమానకరుళానే!

30. మనత్తిలోర్ తూయ్మై యిల్లై వాయిలోరిన్ శొలిల్లై,
శివత్తినాల్ శె*ఱ్ఱ*మ్ నోక్కి త్తీవిళి విళివన్ వాళా,
పునత్తు*ழா*య్ మాలైయానే! పొన్ని శూ*ழ்* తిరువరఙ్గా!,
ఎనక్కిని క్కతియెన్ శొల్లాయ్ ఎన్నై యాళుడైయకోవే.

31. తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేన్ తనమ్ పడైత్తారిల్ అల్లేన్,
ఉవర్త్త నీర్పోల వెన్తను*ఱ్ఱ*వర్క్కు ఒన్ఱుమల్లేన్,
తువర్త్త శెవ్వాయినార్క్కే తువక్కఱ త్తురిశనానేన్,
అవత్తమే పిఱవి తన్దాయ్ అరఙ్గమానకరుళానే!

32. ఆర్త్తు వణ్డలమ్బుమ్ శోలై అణి తిరువరఙ్గన్దన్నుళ్,
కార్త్తిరళనైయ మేని క్కణ్ణనే! ఉన్నై క్కాణుమ్,
మార్క్క మొన్ఱఱియమాట్టా మనిశరల్ తురిశనాయ,
మూర్క్కనేన్ వన్దు నిన్ఱేన్ మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే.

33. మెయ్యెల్లామ్ పోకవిట్టు విరికు*ழ*లారిల్ పట్టు,
పొయ్యెల్లామ్ పొదిన్దుకొణ్డ పోట్కనేన్ వన్దు నిన్ఱేన్,
ఐయనే! యరఙ్గనే, ఉన్నరుళెన్ను మాశై తన్నాల్,
పొయ్యనేన్ వన్దు నిన్ఱేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేనే

34. ఉళ్ళత్తే యుఱైయుమ్ మాలై ఉళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా,
కళ్ళత్తేన్ నానుమ్ తొణ్డాయ్ తొణ్డుక్కే కోలమ్ పూణ్డు,
ఉళ్ళువారుళ్ళి*ఱ్ఱె*ల్లా ముడనిరున్దఱితి యెన్ఱు,
వెళ్కిప్పోయ్ ఎన్నుళ్ళే నాన్ విలవఱ చ్చిరిత్తిట్టేనే.

35. తావి అన్ఱులకమెల్లామ్ తలైవిళా క్కొణ్డ ఎన్దాయ్!,
శేవియే నున్నైయల్లార్ శిక్కెన చ్చెఙ్గణ్మాలే!,
అవియే! యముదే! ఎన్ఱనారుయిర్ అనైయ ఎన్దాయ్!,
పావియేన్ ఉన్నైయల్లాల్ పావియేన్ పావియేనే

36. మ*ழை*క్కన్ఱు వరై మునేన్దుమ్ మైన్దనే! మదువాతీ!
ఉ*ழை*క్కన్ఱేపోల నోక్క ముడైయవర్ వలైయుళ్ పట్టు,
ఉ*ழై*క్కన్ఱేఱ్కు ఎన్నై నోక్కా తొ*ழி*వదే! యున్నై యన్ఱే
అ*ழை*క్కిన్ఱేన్, ఆదిమూర్తి యరఙ్గమా నకరుళానే!

37. తెళివిలా క్కలఙ్గల్ నీర్ శూ*ழ்* తిరువరఙ్గత్తుళ్ళోఙ్గుమ్,
ఒళియుళార్ తామేయన్ఱే తన్దైయుమ్ తాయు మావార్,
ఎళియతోరరుళుమన్ఱే ఎన్తిఱత్తు ఎమ్బిరానార్,
అళియ నమ్ పైయల్ ఎన్నార్ అమ్మ! వో! కొడియవాతే!

38. మేమ్బొరుళ్ పోకవిట్టు మెయ్మ్మైయై మిక ఉణర్న్దు,
అమ్బురిశరిన్దు కొణ్డు ఐమ్బులన్ అకత్తడక్కి,
క్కామ్బఱత్తలై శిరైత్తు ఉన్ కడైత్తలై యిరున్దు వా*ழு*మ్,
శోమ్బరై యుకత్తిపోలుమ్ శూ*ழ்*పునలరఙ్గత్తానే!

39. అడిమైయిల్ కుడిమై యిల్లా అయల్ శతుప్పేతిమారిల్,
కుడిమైయిల్ కడైమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుమ్,
ముడియినిల్ తుళపమ్ వైత్తాయ్! మొయ్క*ழ*ల్కన్బు శెయ్యుమ్,
అడియరై యుకత్తిపోలుమ్ అరఙ్గమానకరుళానే!

40. తిరుమఱుమార్ప! నిన్నై చ్చిన్దైయుళ్ తికఴ వైత్తు,
మరువియ మనత్తరాకిల్ మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్,
వెరవుఱ క్కొన్దు శుట్టిట్టు ఈట్టియ వినైయరేలుమ్,
అరుతీవనై ప్పయనదుయ్యార్ అరఙ్గమానకరుళానే!

41. వానుళార్ అఱియలాకా వానవా! ఎన్బరాకిల్,
తేనులామ్ తుళపమాలై చ్చెన్నియా! ఎన్బరాకిల్
ఊనమాయినకళ్ శెయ్యుమ్ ఊనకారకర్ కళేలుమ్,
పోనకమ్ శెయ్ద శేడమ్ తరువరేల్ పునితమన్ఱే

42. పఴుదిలా వొఴుకలాఱ్ఱు ప్పలశతు ప్పేదిమార్కళ్,
ఇఴికులత్తవర్కళేలుమ్ ఎమ్మడియార్కళాకిల్,
తొఴుమినీర్ కొడుమిన్ కొణ్మిన్ ఎన్ఱు నిన్నోడు మొక్క,
వఴిపడ అరుళినాయ్పోల్ మతిళ్ తిరువరఙ్గత్తానే!

43. అమరవోరఙ్గమాఱుమ్ వేదమోర్ నాన్గు మోది,
త్తమర్కళిల్ తలైవరాయ శాది అన్దణర్కళేలుమ్,
నుమర్కళై ప్పఴిప్పరాకిల్ నొడిప్పదోరళవిల్, ఆఙ్గే
అవర్కళ్తామ్ పులైయర్ పోలుమ్ అరఙ్గనకరుళానే!

44. పెణ్ణులామ్ శడైయినానుమ్ పిరమనుమ్ ఉన్నై క్కాణ్బాన్,
ఎణ్ణిలా వూఴియూఴి తవమ్ శెయ్తార్ వెళ్కి నిఱ్ప,
విణ్ణుళార్ వియప్ప వన్దు ఆనైక్కన్ఱరుళై యీన్ద
కణ్ణఱా, ఉన్నై యెన్నో కళైకణా క్కరుతుమాఱే.

45. వళవెఴుమ్ తవళమాడ మదురై మానకరన్దన్నుళ్,
కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై అరఙ్గమాలై,
తుళప త్తొణ్డాయ తొల్శీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడి శొల్,
ఇళైయ పున్ కవితైయేలుమ్ ఎమ్బిరాఱ్కినియవాఱే.

తిరుమాలై ముఱ్ఱిఱ్ఱు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః



తొణ్డరడిపొడి ఆఴ్వార్ అరుళిచ్చెయ్ద

తిరుమాలై

(పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానత్తుడన్)

తిరువరఙ్గప్పెరుమాళ్ అరైయర్ అరుళిచ్చెయ్త
తిరుమాలై తనియన్.

మఱ్ఱొన్ఱుమ్ వేణ్డా మనమే, మదిళరఙ్గర్
కఱ్ఱినమ్ మేయ్త్త కఴలిణై క్కీఴ్, - ఉఱ్ఱ
తిరుమాలై పాడుమ్ శీర్ తొణ్డరడిప్పొడి
మ్బెరుమానై, ఎప్పొఴుతుమ్ పేశు

మనమే = ఓ నా మనసా!, మదిళ్ అరఙ్గర్ = (సప్త) ప్రాకారాలను కల శ్రీరంగంలో వేంచేసి ఉండేవాడు, కన్ఱు ఇనమ్ = (లేగదూడలను) పశుసమూహాన్ని, మేయ్త్త = మేపినవాడైన భగవానుని, కఴల్ ఇణైకళ్= రెండు శ్రీచరణాలలో, ఉఱ్ఱ = నిలకడగా నిలచి ఉండే భక్తిని కలవారు, తిరుమాలై పాడుమ్ = తిరుమాలై- అనే ప్రబంధాన్ని పాడినవారు, శీర్ = కల్యాణగుణాలను నిండుగా కలవారు, తొణ్డర్ అడి పొడి = తొణ్డరడి ప్పొడి - అని పిలువబడేవారైన, ఎమ్ పెరుమానై = మా స్వామిని, ఎప్పొఴుదుమ్ = అన్ని కాలాలలోను, పేశు = అనుసంధించు, మఱ్ఱు ఒన్ఱుమ్ = వేఱు ఏ పురుషార్థం, వేణ్డా = అక్కఱలేదు.

శ్రీపిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ అరుళిచ్చెయ్దద
తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై : (మఱ్ఱొన్ఱుమ్ వేణ్డా మనమే!)- ఇదిల్, మనస్సై క్కుఱిక్కిఱదు, భగవద్విషయత్తిల్ వాచికమాక అడిమై శెయ్దద ఆழ்వార్ తిరునామత్తై నిరంతరానుసంధానమ్ పణ్ణుమ్బడి శొల్లుకిఱదు.

వ్యాఖ్యానమ్ : (మఱ్ఱొన్ఱుమ్ వేణ్డా మనమే!) ఎన్ఱు "శిన్దై మఱ్ఱొన్ఱిన్ తిఱత్తదల్లా" (తిరువాయ్-7-10-10)ఎన్గిఱపడియే. ఇఙ్గు "మఱ్ఱొన్ఱుమ్" ఎన్ఱు పరత్వాదికళిన్ పేరై ప్పఱ్ఱ చ్చొల్లుకిఱదాదల్, పురుషార్థాంతరఙ్గళై ప్పఱ్ఱ చ్చొల్లుకిఱదాదల్. "మఱ్ఱొన్ఱుమ్ వేణ్డా" ఎన్ఱు ప్రియహితఙ్గళుక్కు ఉఱుప్పాక వేఱొన్ఱుమ్ వేణ్డా - ఎన్గిఱదు. (మనమే) బంధమోక్షఙ్గళ్ ఇరణ్డుక్కుమ్ పొదువాన మనస్సే! అన్ద ప్పొదువాన ఆకారత్తై క్కులైత్తు, అదిల్ ఒన్ఱైయే ఎన్ఱుమ్ అనుసంధిక్క ప్పార్.

అదెన్? ఎన్నిల్, (మదిళరఙ్గర్ కఱ్ఱినమ్ మేయ్త్త కழలిణైక్కీழ் ఉఱ్ఱ తిరుమాలై పాడుమ్ శీర్ తొణ్డరడిప్పొడి ఎమ్బెరుమానై ఎప్పొழுదుమ్ పేశు) ఎన్గిఱదు.

(మదిళరఙ్గర్)- "మదిళ్ తిరువరఙ్గత్తానే" (తిరుమాలై-1) ఎన్ఱు ఇవర్ పేశుమ్బడి తిరుమఙ్గైయాழ்వార్ కట్టిన మదిళై యిట్టు నిరూపిక్కుమ్బడి యాన కోయిలై యుడైయవర్. "ఆయ పొన్ మామదిళ్ శూழ்న్దழకార్ తెన్ అరఙ్గమే" (పెరియ తిరు-5-4-9) ఎన్ఱు అవర్ తాముమ్ అరుళిచ్చెయ్దార్. "తిణ్కొడిమదిళ్ శూழ் తిరువరఙ్గత్తాయ్!" (తిరువాయ్-7-2-3) ఎన్నుమ్బడియాన అరఙ్గర్.

(కఱ్ఱినమ్ మేయ్త్త కழలిణైక్కీழ் ఉఱ్ఱ తిరుమాలై పాడుమ్) అదావదు- "కఱ్ఱినమ్ మేయ్త్త ఎన్దై కழలిణై" (తిరుమాళై-9) ఎన్ఱు

ఉపక్రమిత్తు, "మఱ్ఱైక్కన్ఱు వరై మునేన్ఱుమ్ మైన్దనై" (తిరుమాలై-36) ఎన్ఱుమ్, "వళవెழுమ్ తవళమాడ మదురై మానకరన్దన్నుళ్ కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై అరఙ్గమాలై, తుళప త్తొణ్డాయ తొల్శీర్ తొణ్డరడి ప్పొడిశొల్" (తిరుమాలై-45) ఎన్ఱుమ్ అవతారత్తోడేకూడ అరఙ్గమాలై అనుసంధిత్తు త్తలైక్కట్టినఱ్ఱు. "అదిలే తేఙ్గిన మడువిఱే అర్చావతారమ్". (శ్రీవచన-39) విగ్రహైకదేశమాన తిరువడికళై చ్చొన్నదు విగ్రహత్తుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. "అழకియపై మ్బున్" (పెరియాழ்వార్ తిరు-1-2-20). పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడికళై సేవిత్తవాఱే "కఱ్ఱినమ్ మెయ్త్త ఎన్దై కழలిణై" (తిరుమాలై-9) ఎన్ఱుమ్ ఆకారమ్ తోఱ్ఱి యిరుక్కుమ్. అదావదు- "కన్ఱిన్ పిన్ పోన శిఱుక్కుట్ట చ్చెఙ్గమల అడియుమ్ వెదుమ్బి ఉన్ కణ్గళ్ శివన్దాయ్ అశైన్దిట్టాయ్ నీ ఎమ్బిరాన్" (పెరియాழ்వార్ తిరు-3-3-4) ఎన్ఱ వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్బడి యిరుక్కుమ్. "కావిరి త్తెన్ అరఙ్గమ్ మన్నియ శీర్ మదుశూదనా ! ఉన్నై యిళమ్ కన్ఱుమేయ్క్క చ్చిఱుకాలై యూట్టి ఒరుప్పడుత్తేన్" (పెరియాழ்వార్ తిరు-3-3-2) ఎన్ఱుమ్, "కావిరిత్తెన్ అరఙ్గన్ పణ్డవన్ శెయ్దద కిరీడై" (పెరియాழ்వార్ 2-9-11) ఎన్ఱుమిఱే పట్టర్పిరాన్ అరుళిచ్చెయ్దదు. "వణ్డినఙ్గళ్ ఆలిక్కుమ్ శోలై అరఙ్గత్తరవినణైయాన్ కాలిప్పిన్ పోన కழల్" ఎన్నక్కడవదిఱే, తిరుక్కైకళై క్కణ్డవాఱే. "మఱ్ఱైక్కన్ఱు వరై మునేన్ఱుమ్" (తిరుమాలై-36), "కొడియేఱు శెన్దామరైక్కై" (పెరియాழ்వార్ తిరు-3-5-10) ఎన్నలా యిరుక్కుమ్. "కున్ఱేన్ది కోనిరై కాత్తవన్" తిరువాయ్-7-2-8) ఎన్ఱుమ్, "ఆయనాయ్ అన్ఱు కున్ఱమొన్ఱెడుత్తాన్. అరఙ్గమానకర్ అమర్న్దా"నిఱే (పెరియాழ்వార్ తిరు 5-7-9) తిరుముకమణ్డలత్తై క్కణ్డవాఱే "వెణ్ణె యుణ్డ వాయన్" (అమలనాది-10) ఎన్ఱు గవ్యసేవై పణ్ణిన ఆకారమ్ తోఱ్ఱి యిరుక్కుమ్. పర్వత్రయముమ్ ఇప్పడి సర్వచేతనసంరక్షణ

సమర్థజ్గళాయిరుక్కుమ్. “కేయ త్తీఙ్గుழల్ ఊదిற్றుమ్ నిరై మేయ్త్తదుమ్” (తిరువాయ్-6-4-2), “నీదు లకుణ్డ తిఅజ్కోళర్వాయ్” (తిరువాయ్-6-6-3), “వైయ మేழుమ్ కణ్డాళ్ పిళ్ళైవాయుళే” (పెరియాழ్వార్ తిరు 1-1-6), “ముற்றు ముణ్డ కణ్ణ” (అమల-6) మితే; వాయిలుమ్; వయిற்றిలుమ్ వైత్తితే నోక్కువదు.

(కற்றినమ్ మెయ్త్త కழలిణైక్కీழ్ ఉற்ற తిరుమాలై పాడుమ్)- ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కుఉప్పాయ్, అతిసులభమాన తిరువడికళుక్కు ఒక్కుమ్బుడియాన- అతిలే ఊన్ఱి అకప్పట్టు, “అడి శూట్టలాకుమ్ అన్దామమ్” (తిరువాయ్-2-4-11) ఎన్నుమ్బుడి అరఙ్గమాలుక్కుమ్ తిరుమాలైయై ప్పాడి త్తిరువడికళిలే శూట్టుమ్. “శెయ్య శుడరాழియానడిక్కే శూట్టినేన్ శొన్మాలై” (ముదల్ తిరు-1) ఎన్నక్కడవదితే.

(పాడుమ్ శీర్)-పాడుకైతానే ఇవర్క్కు. శ్రీయాయాయ్త్తు.

(శీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడి)- “తుళపత్తొణ్టాయ తొల్ శీర్ తొణ్డరడిప్పొడి” (తిరుమాలై-45) యితే.

(తొణ్డరడిప్పొడి ఎమ్బెరుమానై)- అవర్క్కు “అరఙ్గనకర్ ఎమ్బిరాన్” (పెరుమాళ్ తిరు-3-6) ఎన్నుమ్బుడి, “ఇలఙ్గైయర్కోన్ వழిపాడు శెయ్ కోయిల్ ఎమ్బెరుమాన్” (తిరుప్పళ్ళి-5) నమ్బెరుమాళాయిరుప్పార్. ఇఙ్గు తొణ్డరడిప్పొడి ఎమ్బెరుమానా యిరుక్కుమ్. శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు శేషభూతరాన ఆకారత్తాలే నమక్కు నాథరాయిరుప్పర్. ఇప్పడి నమక్కు స్వామియానవరై, “ఎప్పోదుమ్ మీదే శొల్” (పెరియ తిరువన్దాది-87) ఎన్గిఅపడియే సర్వకాలత్తిలుమ్ అనుసంధిత్తుప్పోరు. ఇత్తాల్ -“గురోర్నామ సదా జపేత్” ఎన్నుమ్ అర్థమ్ శొల్లిற்றు.

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముற்றిற்று

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః



తొణ్డరడిపొడి ఆழ్వార్ అరుళిచ్చెయ్ద

తిరుమాలై

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై

“అయర్వఱు అమరర్కళాన” (తిరువాయ్-1-1-1) నిత్యసూరికళోడొత్త ప్రాప్తి తమక్కు ఉణ్డా యిరుక్క, అత్తై అతియాదే, అనాదికాలమ్ “దేహమే ఆత్మా” ఎన్నుమ్, శబ్దాదివిషయఙ్గళైయే భోగ్యమెన్నుమ్ విరుమ్బి, సంసారత్తిల్ కైకழిన్ద ఆழ్వారై, పెరియపెరుమాళ్ తమ్ముడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళుక్కు వాచకమాన తిరునామప్రభావత్తై నిర్హేతుకమాక క్కాట్టియరుళ క్కణ్డు, తాము మనుభవిత్తు, అనుబుభూషుక్కళైయుమ్ అనుభవిప్పిక్కవల్లరాయ్, పెరియ పెరుమాళైయుమ్ ఉకప్పిత్తు త్తలైక్కట్టుకిఅార్.

సంసారికళాకిఅార్ – ఐహికత్తిల్, పుణ్యాపాపరూపకర్మఙ్గళై ఆర్జిత్తుమ్, ఆముష్మికత్తిల్ స్వర్గనరకఙ్గళిలే అతినుడైయ ఫలానుభవత్తై ప్పణ్ణియుమ్– ఇప్పడి గతాగతమ్ పణ్ణి త్తిరివార్ శిలరాయ్త్తు. అతుతన్నిలుమ్ పుణ్యాపాపరూపమాన కర్మఙ్గళై స్వర్గనరకఙ్గళిలే అనుభవిత్తు, కర్మశేషత్తోడే భూమియిలే గర్భవాసమ్ పణ్ణుకైక్కు వరుమ్ వழియిలే ఇవ్వాత్మా పడుమ్ ఎళివఅవై వేదాన్తత్తిలే “పఞ్చాగ్ని విద్యై” ఎన్గిఅతొరు ప్రదేశత్తిలే ఓదివైత్తతు. అతాకిఅతు – యాతనాశరీరత్తాలే నరకానుభవమ్ పణ్ణి. అశ్శరీరత్తై అఙ్గే పొకట్టు, అనన్తరమ్ పుణ్యశరీరత్తై ప్పరిగ్రహిత్తు స్వర్గానుభవమ్ పణ్ణి, అఙ్గే అశ్శరీరత్తై ప్పొకట్టు, సూక్ష్మశరీరత్తోడే నిరాలమ్బనమాన ఆకాశత్తిలే వర్తిక్కక్కడవన్.

ఆదిత్యన్ తన్కిరణఙ్గళాలే హిమవానిల్ హిమత్తై ఉపాదానమ్ పణ్ణి, అత్తాలే ఆకాశత్తిలే మఙ్గిక్కిడక్కిఱ ఆత్మావై గ్రహిత్తు మేఘత్తిలే పుకవిడక్కడవన్. అఙ్గే అన్ద హిమమ్ వర్షరూపేణ వర్షిక్కుమళవుమ్ కిడన్దు వర్షధారైకళోడే భూమియిలే పతిక్కక్కడవన్. అన్ద జలమ్ సస్యత్తుక్కు ధారకమాయ్ ప్పుకుమళవిలే తద్ద్వారా సస్యత్తిలే పుకక్కడవన్. అన్ద సస్యమ్ పక్వమాయ్ అన్నరూపేణ పరిణమిక్కుమళవు మఙ్గే కిడన్దు, అన్నమానతు పురుషశరీరత్తిలే పుకున్దు శుక్లమాయ్ ప్పరిణమిక్కు మళవుమ్ శెల్ల అఙ్గే కిడన్దు, స్త్రీ పుంసంయోగత్తాలే శుక్లద్వారా స్త్రీశరీరత్తిలే పుకున్దు, "పఞ్చమ్యా మాహుతా వాపః పురుషవచసో భవన్తి" (ఛాందోగ్యమ్-5-9-1) ఎన్గిఱపడియే గర్భమాయ్ ప్పరిణమిక్కక్కడవన్. గర్భవాసమ్ పణ్ణుమ్బోతు- "అత్యామ్లకటుతీక్ష్ణోష్ణలవణైః ఆత్మభోజనైః, అతితాపిభి రత్యర్థం వర్ధమానాతి వేదనః" (విష్ణుపురాణమ్-6-5-11) ఎన్గిఱపడియే మాతృభోజనత్తిల్ అన్తర్భూతఙ్గళాన క్రూరద్రవ్యఙ్గళాల్ తుడరిలిట్ట ఈయమ్బోలే తుడియానిఱ్కుమ్.

ఇన్దశత్తోడే గర్భతుమ్బమాకిఱ పైయిలే కట్టుణ్డు, అవయవఙ్గళై నీట్ట ముడక్క మాట్టాతే, "క్లేశాత్ నిష్క్రాన్తి మాప్నోతి జఠరాన్మాతురాతురః" (విష్ణుపురాణమ్-6-5-15) ఎన్గిఱపడియే క్లేశేన జనిత్తు, బాల్యదశైయిలే అశుచిప్రసవఙ్గళిలే కిడన్దు, "కణ్డూయనేఽపి చాశక్తః పరివర్తేఽప్యనీశ్వరః, స్నానపానాదిచాహార మవాప్నోతి పరేచ్ఛయా" (విష్ణుపురాణమ్-6-5-18) ఎన్గిఱపడియే తిన్ద విడత్తై చ్చొఱితల్, కడిత్తఱ్ఱై త్తుడైత్తల్ శెయ్యమాట్టాతే, ధారకాదికళుమ్ పరాధీనమాయ్ - ఇప్పడి క్లేశేన అతిశైశవకాలత్తై ప్పోక్కి, తానే ఒరు ప్రవృత్తిపణ్ణ క్షమనానవళవిలే, "తస్మాద్బాల్యే వివేకాత్మా యతేత శ్రేయసే సదా" (విష్ణుపురాణమ్-1-17-76) ఎన్గిఱపడియే భగవత్ప్రవణనాక ప్రాప్తమాయిరుక్క, "బాల్యే క్రీడనకాసక్తాః" (విష్ణుపురాణమ్-1-17-75) ఎన్ఱు లీలైయోడే కాలత్తై ప్పోక్కి, యౌవనావస్థైయిల్ నరకహేతువాన విషయాన్తరఙ్గళోడే పోతుపోక్క, జరైయిలే వన్దు అకప్పట్టు అశక్తియోడే కాలక్షేపత్తై ప్పణ్ణి, నినైవిన్ఱిక్కే యిరుక్కచ్చెయ్తే మరణమ్ ప్రాప్తమాక, "క్లేశాదుత్క్రాన్తి మాప్నోతి యామ్యకిఙ్కరపీడితః" (విష్ణుపురాణమ్-6-5-42) ఎన్గిఱపడియే ఉత్క్రమణదిశైయిలే క్లేశత్తై అనుభవిత్తు, ఆనన్తరమ్ మృత్యుపర వశనామ్.

ఇప్పడి సంసారికళుడైయ అనర్థపరమ్పరైకళై క్కణ్డు, "సుహృదం సర్వభూతా నామ్" (గీత-5-29) ఎన్గిఱపడియే పరమసుహృత్తాన ఈశ్వరన్ ఇవనుడైయ ఉజ్జీవనార్థమాక "మానం ప్రదీప మివ కారుణికో దదాతి" (శ్రీరంగరాజ స్తవం-ఉత్తర-1) ఎన్గిఱపడియే శాస్త్రత్తై క్కాట్టి క్కొడుత్తాన్. ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్; వేదాన్తత్తిలే "క్షరం ప్రధానమ్" (శ్వేతాశ్వతర-1-10) ఇత్యాది వాక్యఙ్గళాలే - చిదచిదీశ్వర తత్త్వత్రయఙ్గళైయుమ్ పిఱియ క్కాట్టిక్కొడుత్తు, అన్తర్యామిబ్రాహ్మణత్తాలే "ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా" (సుబాలోపనిషత్)ఎన్ఱు జాత్యన్ధనుక్కు క్కణ్ణై క్కొడుత్తాఱ్పోలే యుమ్, ఇరుట్టఱైయిలే విళక్కేఱ్ఱి క్కాట్టినాఱ్పోలేయుమ్, "చేతనాచేతనఙ్గళ్ శరీరమ్, ఈశ్వరన్ శరీరి" ఎన్ఱు ఈశ్వరనోడు చేతనాచేతనఙ్గళుక్కుళ్ళ సమ్బన్ధత్తై క్కాట్టి క్కొడుత్తు, "ద్వా సుపర్ణా" (శ్వేతాశ్వతర-4-6) ఇత్యాది వాక్యఙ్గళాలే చేతనునుక్కు అచిత్సమ్బన్ధమ్ కర్మోపాధికమెన్ఱు కాట్టిక్కొడుత్తు, "తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ" (ముణ్డక-3-1-3) ఇత్యాదివాక్యఙ్గళాలే చేతననుక్కు ఔపాధికమాన అచిత్సమ్బన్ధమఱ్ఱు, ఒరు దేశవిశేషత్తిలే సూరిభోగ్యమాన భోగత్తై అనుభవిక్కుమతు స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థమెన్ఱుమ్ కాట్టిక్కొడుత్తానిఱే.

ఇప్పడి ఈశ్వరన్ ఉపకరిత్తవిడత్తిలుమ్, పాపప్రాచుర్యత్తాలే ఇత్తై క్కైవిట్టు, వేదబాహ్యరాయుమ్, ఇతుక్కుళ్ళే పుకున్దు "తత్రైవ కేఽపి చపలా శ్శలభీభవన్తి" (శ్రీరంగరాజస్తవం-ఉత్తర-1) ఎన్గిఱ పడియే విళక్కిలే "విట్టిల్" ఎన్ఱు శిలపదార్థమ్ నశిత్తుప్పోమాప్పోలే, వేదతాత్పర్యమ్ అఱియామైయాలే కుదృష్టికళాయ్ నశిత్తు ప్పోక, తామ్ పణ్ణిన ఇవ్వేదప్రదానమ్ అకిఞ్చిత్కరమాయఱుకైయాలే, ఓలై ప్పుఱత్తిల్ శెల్లాత విడత్తిలే ఎడుత్తు విడువారైప్పోలే, సంసారిసజాతీయనాయ్ వన్దవతరిత్తు త్తిరుత్త ప్పార్త విడత్తిలుమ్, "వైతు నిన్నై వల్ల వా పఴిత్తు" (తిరుచ్చంద-111) ఎన్గిఱపడియే ఉళ్ళశక్తి అడఙ్గ భగవన్నినైక్కు ఉడలాయుమ్, హిరణ్యరావణాది రూపత్తాలే ఎతిరమ్బు కోత్తు నశిత్తుమ్- ఇప్పడి అవతారముమ్ అకార్యకరమాన విడత్తిలుమ్, ఉడైయవన్ ఉడైమైయై విడ మాట్టాత చాపలత్తాలే ఇవర్కళుడైయ ఆభిముఖ్యత్తిలే అవసరప్రతీక్షనాయ్ వర్త్తిక్క.

చేతనర్ పక్కలిలే "యాదృచ్ఛికసుకృతమ్" ఎన్ఱు ఒన్ఱు పిఱక్క, ఆతు వ్యాజమాక విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణి, అత్తాలే అద్వేషమ్ పిఱన్దు, ఆతడియాక అభిముఖ్యమ్ పిఱన్దు,

అనన్తరమ్, శాస్త్రవాసనైయాలుమ్, ఆచార్యోపదేశత్తాలుమ్ "ఈశ్వరన్ నిరుపాధిక శేషి" ఎన్నుమ్, "ఇవ్వాత్మా అవనుక్కు అనన్యార్హ శేషమ్" ఎన్నుమ్ యథాజ్ఞానమ్ పిఱన్దు, అనన్తరమ్ స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థత్తిలే రుచి పిఱక్కుమళవుమ్ తన్నుడైయ విశేషకటాక్షత్తాలే పుకురనిఱుత్తి, "పురుషార్థలాభత్తుక్కు ఉపాయమేతో" ఎన్నుమ్ బుభుత్సై పిఱన్దవళవిలే, శాస్త్రసిద్ధమాన కర్మాద్యుపాయఙ్గళై క్కాట్టిక్కొడుత్తు, "ఇదు దుష్కరమ్" ఎన్నుమ్, "విళమ్బ్య ఫలప్రదమ్" ఎన్నుమ్, "ప్రమాదసంభావనై యుణ్డు" ఎన్నుమ్ ఇఱాయ్త్తవర్కళుక్కు, వేదాన్తప్రసిద్ధమాన తన్నుడైయ ఉపాయభావత్తై క్కాట్టిక్కొడుక్క,

భక్తియినుడైయ దుష్కరత్తైయోపాతి, ప్రపత్తినిష్ఠాహేతువాన మహా విశ్వాసముమ్ శిలరుక్కు క్కిట్టుకై అరితాకైయాలే, ఇతిల్ ఇళియ క్కూశినవర్కళుక్కు, సర్వాధికారమాన యాదృచ్ఛికభగవన్నామ సఙ్కీర్తనమే చేతనరుడైయ పాపత్తై ప్పోక్కి సుకృతానుకూలమాక కర్మయోగాదికళిలే మూట్టుతల్, ప్రపత్తియిలే మూట్టుతల్, విరోధియై ప్పోక్కి ప్రాప్యత్తై త్తరుకైక్కు త్తానే నిర్వాహకమాతల్ శెయ్యుమ్బడియాన వైభవత్తై యుడైత్తాయాయ్త్తు - త్తిరునామత్తినుడైయ వైభవమిరుప్పతు. అతుక్కు ప్రమాణమెన్? ఎన్నిల్; "కిం జపన్ ముచ్యతే జంతుః జన్మసంసారబన్ధనాత్?" (విష్ణుసహస్రనామమ్-3) ఎన్నుమ్, "యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్" (విష్ణుసహస్రనామమ్-117) ఎన్నుమ్, ఉపోద్ఘాత -ఫలశ్రుతికళిలే శొల్లి, నడువే తిరునామత్తై చ్చొల్లుకైయాలే, ఇవ్వాళ్వార్ ఇప్పడిప్పట్ట తిరునామత్తిలే ఇళిన్దవరాకైయాలే, అత్తిరునామవైభవత్తై ప్పేశుకిఱార్, ఇప్ప్రబన్ధత్తాలే.

తిరునామత్తిలే ఇవర్ ఇళికైక్కడి శ్రీవిష్ణుధర్మమ్. అదుతనక్కు వక్తా ఆవార్? శ్రోతా ఆర్ ? విళైన్ద పడి ఎఙ్గనే ? ఎన్నిన్; పాణ్డవర్కళుక్కు ఇవ్వరుకే నాలైన్దు తలై ముఱై శెన్దవాఱే శతానీకన్ ఎన్బానొరు రాజా ఉళనాయ్, అవన్ భగవద్విషయా కారముళ్ళ సన్తానత్తిలే పిఱన్దాన్ ఒరువనాకైయాలే, పరమసాత్త్వికనాయ్, అభిషిక్తనాన అన్ఱు తుడఙ్గి చ్చిఱియత్తై ప్పెరియతు నలియాతపడి నాట్టై రక్షిత్తు, "అదృష్టవిశేషమాక ఇవర్కళుక్కు నమ్మాల్ శెయ్యలావతెన్ ?" ఎన్ఱు శ్రీశౌనకభగవాన్ పక్కలిలే శెన్ఱు, "దేహపోషణపరరాయ్, మూలైయడియే తిరికిఱ సంసారికళుక్కు ఉజ్జీవనోపాయమా యిరుప్పతొన్ఱు అరుళిచ్చెయ్య వేణుమ్" ఎన్ఱు కేట్క, "కాలమ్

కలికాలమాయిరున్దతు; పాపప్రాచుర్యత్తాలే వేఱొన్ఱుక్కు అధికారికళిల్లై; సర్వాధికారమాన భగవన్నామ సఙ్కీర్తనమే ఆత్మాక్కళుక్కు ఉజ్జీవనోపాయమ్" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తాన్.

అఙ్గు -శ్రీశౌనకభగవాన్ వక్తా, శ్రీశతానీకన్ శ్రోతా; ఇఙ్గు- ఆళ్వార్ వక్తా, పెరియపెరుమాళ్ శ్రోతా; అఙ్గు - అజ్ఞాతప్రశ్నమ్, ఇఙ్గు - జ్ఞాతప్రశ్నమ్; జ్ఞాతమ్ ప్రశ్న విషయమానపడి ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్; "కిం మృష్టం సుతవచనమ్" ఎన్గిఱపడియే, ఆళ్వార్ వాయాలే తిరునామవైభవత్తై క్కేట్కైయిలుణ్డాన ప్రీతియాలే.

ఇన్నముమ్ ఇవ్వాళ్వారుక్కు, భగవద్విషయత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిఱ శ్రుతికళిలుమ్, వేదోపబృంహణమ్ పణ్ణిన ఋషికళిలుమ్, అల్లాత ఆళ్వార్కళిలుమ్ నెడు వాశి యుణ్డు. ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్? "యతో వా ఇమాని" (తైత్తిరీయ భృగు-1) ఇత్యాది వాక్యఙ్గళాలే జగజ్జన్మస్థితిలయహేతువాన జగత్కారణవస్తువై చ్చొల్లి, "కారణం ధ్యేయః" (అధర్వశిఖ-2-17) ఎన్గిఱపడియే "అతువే ఉపాస్యమ్"- ఎన్ఱు ఇవ్వళవాలే ధ్యేయవస్తువై చ్చొల్లి, "సత్, బ్రహ్మ, ఆత్మ" ఇత్యాదిసామాన్యవాచిశబ్దఙ్గళుక్కు విశేషాకాంక్షైయుణ్డాకైయాలే' సృష్టివాక్యగతి సామాన్యన్యాయత్తాలే "ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్" (మహోపనిషత్-1) ఎన్ఱు విశేషిత్తతు; ఇవ్వళవాయ్త్తు శ్రుతికళ్ శెయ్తతు. వేదోపబృంహణమ్ పణ్ణిన ఋషికళ్. "అజాయమానో బహుధా విజాయతే" (పురుషసూక్తం-2-3) ఎన్గిఱ శ్రుత్యుపబృంహణమాన ఇతిహాసపురాణ ముఖత్తాలే తిరువవతారఙ్గళై ప్రకాశిప్పిత్తార్కళ్. అతిల్ - శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ రామావతారత్తిలే మణ్డినాన్. శ్రీపరాశరభగవాన్ కృష్ణావతారత్తిలే మణ్డినాన్. శ్రీశౌనక భగవాన్ అర్చావతారవైభవత్తై "తామర్చయేత్ తాం ప్రణమేత్ తాం. భజేత్తాం విచిన్తయేత్" (విష్ణుధర్మమ్-103-30) ఇత్యాదికళాలే ప్రకాశిప్పిత్తాన్.

ఆళ్వార్కళిలే, ముతలాళ్వార్కళ్ మేన్మైక్కు ఎల్లైయాన పరత్వత్తిలుమ్, నీర్మైక్కు ఎల్లైయాన తిరుమలైయిలుమ్ మణ్డినార్కళ్. నమ్మాళ్వారుమ్, పెరియాళ్వారుమ్ కృష్ణావతారత్తిలే ఊన్ఱియిరుప్పర్కళ్. తిరుమఙ్గైయాళ్వార్, ఉకన్దరుళిన తిరుప్పతికళ్ ఎల్లావఱ్ఱిలుమ్ మణ్డినార్. అర్చావతారసామాన్య మునున్ఱిక్కే, పెరియ పెరుమాళై యల్లతు వేఱు అఱియాతిరుప్పార్ ఒరువరాయ్త్తు, ఇవర్.

అర్చావతారసామాన్యతిల్కాట్టిల్ కోయిలుక్కు ఏ*ఱ్ఱ*మ్ ఎన్? ఎన్నిల్; కావేరియానతు, ప్రవాహము మేకరూపమాయ్, స్థలము మతువేయా యిరుక్కచ్చెయ్తే, తీర్థవిశేషఙ్గళిలే రసవిశేషఙ్గళుణ్డాకిఱాప్పోలే, భోగ్యతాతిశయత్తాలే వన్ద ఏ*ఱ్ఱ*మ్ వేఱోర్ ఇడత్తు క్కిల్లై.

అల్లాతారిల్కాట్టిల్ ఇవరుక్కుణ్డాన ఏ*ఱ్ఱ*మ్బోలే, ప్రబన్ధాన్తరఙ్గళిల్కాట్టిల్ ఇప్ప్రబన్ధత్తుక్కు నెడు వాశి యుణ్డు. ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్; "నీరాయ్ నిలనాయ్" (తిరువాయ్-6-9-1) ఎన్ఱు తుడఙ్గి "శివనాయ్ అనానాయ్" (తిరువాయ్-6-9-1) ఎన్ఱు చేతనాచేతనవాచిశబ్దఙ్గళాలే ఈశ్వరనై చ్చొల్లుకిఱ ఇన్ద సామానాధికరణ్యత్తుక్కు "అనుప్రవేశకృత సామానాధికరణ్య"మెన్ఱు నిర్వహిక్కవేణ్డి వరుమ్ అరుమైయాతల్, "మునియే! నాన్ముకనే! ముక్కణ్ణప్పా!" (తిరువాయ్-10-10-1) ఎన్ఱు తో*ఱ్ఱు*కిఱ త్రిమూర్తిసామ్యత్తై నిర్వహిక్క వేణ్డుమ్ అరుమైయాతల్, ఇన్నముమ్, శబ్దత్తిల్ అరుమైయాలే స్వార్థత్తై అఱికైక్కు అరుమైప్పడవేణ్డుతల్ శెయ్యుమ్ ఇక్కుఱైకళ్ ఒన్ఱుమిన్ఱిక్కే ఇరుక్కైయుమ్, ఇన్నముమ్, కడల్ పేరా*ఴ*మాయిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ నీర్తెళివాలే తరై తో*ఱ్ఱు*మాప్పోలే, శబ్దత్తిన్ శెవ్వైయాలే, ప్రమేయమ్ కనత్తిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ఉళ్ళతు అడఙ్గ త్తో*ఱ్ఱు*మ్బడియాయిరుక్కైయుమ్; ఇన్నముమ్, ప్రణవమ్బోలే శబ్దమత్యల్పమాయ్ అర్థగ్రహణ మరితాయిరుత్తల్, మహాభారతమ్పోలే పెరుత్తు తాత్పర్యమఱియ అరితాయిరుత్తల్, ఇవ్విరణ్డు కుఱైయు మిన్ఱిక్కే, ఒరు చేతననుక్కు జ్ఞాతవ్యమాయ్, పరన్ద శడఙ్గుకలైచ్చురుఙ్గ ప్రయోగవృత్తి శెయ్తుకొడుత్తాఱ్పోలే సకలార్థఙ్గళుమ్ ఇప్ప్రబన్ధత్తిలే యుణ్డాకైయాలుమ్, ప్రబన్ధాన్తరఙ్గళిల్కాట్టిల్ ఇప్ప్రబన్ధత్తుక్కు నెడు వాశి యుణ్డు.

వ్యాఖ్యానవతారికై ము*ఱ్ఱి*ఱ్*ఱు*



తిరుమాలై

1. కావలిల్ పులనై వైత్తు క్కలితన్నై క్కడక్క ప్పాయ్న్దు,
నావలిట్టు*ఴి*తరుకిన్ఱోమ్ నమన్తమర్ తలైకళ్ మీదే,
మూవులకుణ్డుమి*ఴ్*న్ద ముదల్వ! నిన్ నామమ్ క*ఱ్ఱ*,
ఆవలిప్పుడైమై కణ్డాయ్ అరఙ్గమానకరుళానే!

మూ ఉలకు = అన్ని (మూడు) లోకాలను, ఉణ్డు = (ప్రళయ కాలంలో) ఉదరంలో పెట్టుకొని, (రక్షించి), ఉమి*ఴ్*న్ద = (తరువాత) వెలువరించిన, ముదల్వ = జగత్కారణమైనవాడా!, నిన్ నామమ్ = నీ తిరునామాన్ని, క*ఱ్ఱ* = (ఆచార్యపురస్సరంగా) అనుసంధించినందున కలిగే, ఆవలిప్పుడైమై = గర్వం వల్లనే, పులనై = పంచేంద్రియాలను, కావల్ ఇల్ వైత్తు = కావలి లేకుండా యథేష్టంగా తిరిగేటట్లు విడచిపెట్టి (ఆవిధంగా తిరిగినా), కలితన్నై = పాపరాశిని, కడక్క పాయ్న్దు = సవాసనగా పోగొట్టుకొని, నావలిట్టు = విజయధ్వానాన్ని చేసి, నమన్ తమర్ తలైకళ్ మీదే = యముడు, అతని కింకరులు- అనే వీరి శిరస్సులపై, ఉ*ఴి*తరుకిన్ఱోమ్ కణ్డాయ్ = పాదాలను పెట్టి తిరుగు తున్నాము సుమా!

వ్యాఖ్యానమ్ – ముతల్పాట్టు. "తిరునామమ్ యమవశ్యత్తైయె త్తవిర్త్తు త్తరు"మెన్ఱు ఇతినుడైయ పావనత్వత్తైయుమ్, తిరునామమ్ క*ఱ్ఱా*రుడైయ రాజకుల మాహాత్మ్యత్తైయుమ్ శొల్లుకిఱతు.

(కావలిల్ పులనై వైత్తు) కావలిల్ ఇల్లాతపడి ఇన్ద్రియఙ్గళై వైత్తు. అతాకిఱతు– మేల్ శొల్లుకిఱ లాభఙ్గళుక్కు అనుకూలమాక చ్చెయ్వతు ఒన్ఱిల్లై – ఎన్నైయుమ్; అవ్వళవుమన్ఱియే, "నృపశుః" (స్తోత్రరత్నం–58) ఎన్నుమ్బడియే విషయప్రావణ్యఙ్గళిల్ నియతి యిన్ఱిక్కే పోన్దపడియుమ్, విహితఙ్గళై అనుష్ఠిత్తల్, నిషిద్ధఙ్గళై క్కైవిడుతల్ శెయ్తిలేన్ – ఎన్నై. ఇతుక్కు అడియాక క్కొణ్డి*ఴి*న్ద శ్రీవిష్ణుధర్మమ్

తన్నిలుమ్, "రాగాదిభి రనిర్జితైః" (విష్ణుధర్మమ్–1–43) ఎన్ఱు అజితేన్ద్రియరానవర్ కళుక్కుమ్ భగవత్ప్రాప్త్యుపాయమ్ ఏతు? ఎన్ఱితే కేట్టతుమ్. ఆక, ఇప్పడి చేతనన్వాన్ మూలై యడియే తిరిన్దాలుమ్ అవన్దోషఙ్గళై ప్పోక్కి, మేల్ శొల్లుకిఱ నన్మైకళై క్కొడుక్కుమ్బడియాయ్త్తు – త్తిరునామత్తినుడైయ ప్రభావమిరుప్పత్తు. ఒరువన్ విషదష్టనానాల్, విషవిద్యైయిల్ కుశలనాయిరుక్కుమ్ ఒరువన్, "నీ సుఖమే ఎణ్ణెయ్ వార్క్కవుమామ్, కుళిక్కవుమామ్, ఉఙ్ఱవుమామ్, స్వైరసఞ్చారమ్ పణ్ణవుమ్ అమైయుమ్; నాన*ళ*కితాక ప్పోక్కిత్తరుకిఱేన్" ఎన్నుమితే. అప్పడియే యాయ్త్తు – సంసారవిషదష్టనై క్కుఱిత్తు త్తిరునామప్రభావ మిరుప్పత్తు.

(వైత్తు) వైత్తు – ఎన్గిఱ ఇతు – బుద్ధిపూర్వకమాక అనీతియిలే మూట్టి ప్పోన్దేన్ – ఎన్గై. "కావలిల్లాత పడి" ఎన్నాల్ శబ్దమ్ వచిక్కుమో? ఎన్నిల్; మీమాంస కర్ శబ్దత్తై నియమిత్తాకిలుమ్ అర్థత్తై ముఖ్యమాక క్కొళ్ళుమాపోలే. ఇఙ్గుమ్ అర్థగౌరవత్తాలే శబ్దత్తై నియమిత్తు చ్చొల్లుకిఱోమ్. అఙ్గనన్ఱియే, "కావలిలే పులనై వైత్తు" – ఎన్నవుమామ్; అన్ద పక్షత్తిల్, ఇతు సాధనకోటియిల్ పుకాతే ఫలకోటియిలే పుకక్కడవతు. అతావతు – ఇతర విషయఙ్గళిలే మణ్డి త్తిరిన్ద ఇన్ద్రియఙ్గళై, తిరునామత్తై అణ్డైకొణ్డ బలత్తాలే శిఱైయిలే వైత్తపడి; అరాజకమాయ్ క్కిడన్ద కాలమ్ కుఱుమ్బు శెయ్తారై, రాజకీయమానవాతే రాజావై అణ్డైకొణ్డు శిఱై వైక్కుమాప్పోలే. అథవా, "అప్రాప్తవిషయఙ్గళిలే మణ్డి త్తిరిన్ద ఇన్ద్రియఙ్గళై ప్రాప్తవిషయత్తిలే మూట్టినేన్" – ఎన్నవుమామ్. "పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణమ్" (శ్రీరామా–అయో–3–29) ఎన్నుమ్ విషయమాకైయాలే, అప్రాప్తవిషయఙ్గళిలే పోకాతపడి తన్ పక్కలిలే ఆక్కిక్కొళ్ళవల్ల వయిరవురుక్కాన విషయమితే.

(కలితన్నై క్కడక్క ప్పాయ్న్దు) అజితేన్ద్రియత్వత్తుక్కు అడియాన పాపరాశియై వాసనైయోడే పోక్కి. "తన్నై" – ఎన్గతు దృష్టత్తిల్ విషయప్రావణ్యహేతు, అదృష్టత్తిల్ నరకహేతు, భగవద్వైముఖ్యహేతు, దేహాత్మాభిమానహేతు, ఇన్నముమ్ అనర్థత్తుక్కడి యానవ*ర్ఱై* నినైత్తు. "ఎన్నై నియమిత్తు ప్పోన్దతు తన్నైయే నాన్ ఇప్పోతు నియ మిత్తేన్" – ఎన్గై. "కడక్క" ఎన్గతు అస్పృష్టసంసారగన్ధరిలే ఒరువన్ ఎన్నలామ్బడి యిరుక్కై. అతావతు – వన్దు క*ళ*న్దతు – ఎన్ఱు తో*ర్ర్ఱా*తపడియాయిరుక్కై. "కలి" ఎన్ఱు – కాలపరమానపోతు, కృతయుగ పురుషర్కళిలే ఒరువన్ – ఎన్ఱు శొల్ల

లామ్బడియిరుక్కై. తిరువడి సముద్రతరణమ్ పణ్ణినాప్పోలే, ఇవర్ పాపసముద్రత్తై క్కడక్కవల్లరానార్.

"నిన్ నామమ్ క*ర్ఱ*" ఎన్ఱు తిరునామమ్ క*ర్ఱ* వైభవత్తాలే వన్ద ఇత్తై తన్ తలైయాలే వన్దతాక చ్చొల్లువానెన్? ఎన్నిల్; తిరునామత్తుక్కుళ్ళతొరు స్వభావమాయ్త్తు, ఇతు. ఇరామడ మూట్టువారైప్పోలే, కణ్ణుక్కు త్తో*ర్ఱా*తే నిన్ఱు ఉపకరిక్కైయాలే, ఇవన్దానే శెయ్తుకొణ్డానాక అభిమానిక్కలామ్బడి యిరుక్కుమ్. ఇని, ఫలమ్ తమ్మతాకైయాలే "పాయ్న్దు" ఎన్న త్తట్టిల్లై. తామ్ దేహసంస్పృష్టరా యిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ఇత్తై "కడన్దు" ఎన్నలామ్బడియితే పెరియపెరుమాళ్ ఇవరై విషయీకరిత్తతు.

(నావలిట్టు*ళ*తరుకిన్ఱోమ్ నమన్దమర్తలైకళ్మీదే) పాపఫలత్తై అనుభ విప్పిక్కుమ్ యమనుడైయ తలైయిలుమ్, అవనుకన్దార్ తలైయిలుమ్ అడియిట్టు సఞ్చరియానిన్ఱోమ్. ఇడమ్ పె*ర్ఱ*వాతే, నెడుఙ్గాలమ్ తమ్మై నలిన్దుపోన్ద యమభటరై ఒరు పేరై యిట్టు తుకైక్కిఱార్ కాణుమ్. "నావలో నావల్" ఎన్ఱుమ్; అత్తైయో! అత్తై!" ఎన్ఱుమ్ తో*ర్ఱ*వర్కళ్ మున్బు జయిత్తవర్ శొల్లుమ్ శొల్. మున్బు యమాదికళ్ పేర్ కేట్క అఞ్జి నడుఙ్గి క్కిడన్ద ఇవర్, తిరునామత్తై అణ్డైకొణ్డబలత్తాలే అవన్ వాశలిలే శెన్ఱు అత్తై కూవుకిఱార్ ఇప్పోతు; వాలి పేర్ కేట్క అఞ్జి శురమడైన్దు కిడన్ద మహారాజర్, పెరుమాళై అణ్డైకొణ్డబలత్తాలే కిష్కిన్ధాద్వారత్తిలే శెన్ఱు అత్తై కూవినాప్పోలే. అఙ్గు– నామిబలమ్, ఇఙ్గు –నామబలమ్.

"ఉ*ళ*తరుకిన్ఱోమ్" ఎన్గతు – తమ్మిడుక్కు త్తో*ర్ఱ*నిన్ఱు నిర్భయసఞ్చారమ్ పణ్ణుకిఱపడి. "పాపత్తుక్కు నీ ఎ*ళ*తివైత్త పట్టోలైయై క్కొణ్డు పుఱప్పడాయ్, వల్లైయాకిల్!" ఎన్నాప్పోలే ఇరుక్కిఱతాయ్త్తు. "ఉ*ళ* తరుకిన్ఱోమ్" ఎన్గిఱ బహువచనత్తాలే – తిరునామమ్. రసిక్క వాయిలే పట్టవాతే ఇవర్ శతశాఖమాక ప్పణైత్తపడి. అథవా, ఇతిల్ ఇయలై అభ్యసిత్తారైయుమ్, ఇతిల్ అద్వేషముడై యారైయుమ్ కూట్టిక్కొళ్ళుకిఱారాయ్త్తు. సముద్రలఙ్ఘనమ్ ముతలాక లఙ్కైయిలుళ్ళ పరాక్రమమెల్లామ్ తిరువడి తానొరువనుమే శెయ్తానాయిరుక్క, పిరాట్టియై క్కణ్డ ప్రీతిక్కు ప్పోక్కువీడాక మధువన మ*ళ*ిక్కిఱ ఫలత్తిలే ఎల్లా ముతలికళుక్కుమ్ అన్వయముణ్డానాప్పోలే; ఒరువనుక్కు రాజకులసమ్బన్ధ–ముణ్డానాల్ అవన్

బన్ధువర్గముమ్ అవనై "ఎన్" ఎన్నారుమ్ అడఙ్గ వాఴక్కడవతిఱే. ఇవ్వళవు మిల్లైయాకిఱతన్ఱే భగవత్సమ్బన్ధత్తుక్కు.

"ఉఴితరుకిన్ఱోమ్" ఎన్ఱు పలరై క్కూట్టిక్కొళ్ళుకైయాలే – ఇవర్కళుక్కెల్లామ్ సఞ్చారస్థలమ్ వేణుమెన్ఱు అవన్ పరికరత్తై క్కూట్టిక్కొళ్ళుకిఱార్. లోకత్తిల్ పాపమ్ ప్పణ్ణినార్, తత్ఫలానుభవత్తుక్కు అఞ్జి యమన్ పేరిడువార్, అవనుడైయ లేఖకన్ పేరిడువార్, "యమం తర్పయామి, చిత్రగుప్తం తర్పయామి" ఎన్ఱు ఆరాధిప్పారాకా నిఱ్కు; తిరునామత్తై అణ్డైకొణ్డబలత్తాలే, ఇవర్ "అవర్కళ్తలైయిలే అడి ఇడుకిఱోమ్" ఎన్గిఱారిఱే. తమ్మైక్కుఴ్ నరిన్ద యమాదికళై ఇప్పోదు ఒరు పేరైయిట్టు త్తుకైక్కిఱార్ కాణుమ్." ఇవర్తమక్కు విజయమాక చ్చొల్లుకిఱారిత్తనైపోక్కి, అవన్తాన్ "తన్తలై కణ్డతు తిరునామమ్ కఱ్ఱార్ తిరువడికళిలే వణఙ్గ" ఎన్నాయ్త్తు ఇరుప్పత్తు. "ప్రణామం యేఽపి కుర్వన్తి తేషామపి నమో నమః" (విష్ణుధర్మమ్–90–55) ఎన్నక్కడవతిఱే. "స్వపురుష మభివీక్ష్య – ప్రభు రహ మన్యనృణాం న వైష్ణవానామ్" (విష్ణుపురాణమ్–3–7–14) ఎన్నతు – కేవలం దేహపోషణపరరా యిరుప్పార్క్కు క్కాణ్, నాన్ నిర్వాహకనాయిరుప్పత్తు. మఱ్ఱప్పడియే వైష్ణవర్కళ్ ఎనక్కు నిర్వాహకరాయ్ క్కాణ్ ఇరుప్పర్ ఎన్నపడి. (తిఱమ్బేల్మిన్ కణ్డీర్... ఇత్తైజ్ఞియుమ్ శాతువరాయ్ ప్పోతుమిన్గళ్ ఎన్నాన్) "ఇవర్కళై క్కణ్డాల్ అనుకూలవృత్తికళై ప్పణ్ణి దాన్తరాయ్ ప్పోరుఙ్గోళ్"– ఎన్నాన్. ఇప్పడి తానుమ్ భయప్పట్టు, తన్ భట్టరైయుమ్ నియమిత్తుక్కొణ్డిఱే, యమనిరుప్పతు.

లోకమడఙ్గ యమభయభీతరాయిరుక్క, "నమన్తమర్తలైకళ్మీతే నావలిట్టుఴి తరుకిన్ఱోమ్" ఎన్నైక్కు వన్ద ఏఱ్ఱమెన్? ఎన్ఱు, పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక, (మూవులకుణ్డుమిఴ్న్ద ముతల్వ) ఎన్గిఱార్. ప్రాదేశికనై ప్పఱ్ఱనేనాకిలన్ఱో, అవనుక్కు అఞ్జవేణ్డువతు. ప్రళయాపత్తిలే సకలలోకఙ్గళైయుమ్ తిరువయిఱ్ఱిలే వైత్తు రక్షిత్తు, అఙ్గిరున్దు నెరుక్కుణ్ణాతపడి వెళినాడు కాణ ప్పుఱప్పడవిట్ట జగత్కారణ భూతనానవనే! ప్రళయాపత్తిలుమ్, సృష్టివేళైయిలుమ్ అన్ద యమాదికళోడు, ఎన్నోడు వాశియఱ రక్షిత్త సర్వనిర్వాహకనల్లైయో !

"నమ్మై ప్పఱ్ఱి ఇన్ద నమ్మైకళెల్లా ముణ్డాయ్త్తెన్ఱీరే !" ఎన్న; ఉన్ అరుకు వన్దిలేన్. (నిన్నామమ్ కఱ్ఱ ఆవలిప్పు) ఉన్ తిరునామత్తై క్కఱ్ఱ బలమెన్నుతల్;

గర్వమెన్నుతల్. 'నిన్నామ' మెన్నతు – "ఓరాయిరమాయ్ ఉలకేఴళిక్కుమ్" (తిరువాయ్–9–3–1) పేరన్ఱో; దేవరై ప్పోలేయో తిరునామమ్? కట్టి ప్పొన్నుక్కుమ్ పణిప్పొన్నుక్కుముళ్ళ వాశిపోరాతో, దేవరుక్కుమ్, తిరునామత్తుక్కుమ్! మఱువ లిడుమ్ ప్రళయత్తిల్ నిన్ఱుమన్ఱో! దేవర్ ఎడుత్తతు! సంసార ప్రళయత్తిల్నిన్ఱుమ్ ఎడుక్కుమ్బోతు ఉన్ తిరునామమ్ వేణ్డావో! "నీళరవై చ్చుఱ్ఱి క్కడైన్దాన్ పెయరన్ఱే తొన్నరకై ప్పఱ్ఱి క్కడత్తుమ్ పడై" (ముదల్తిరు–81). "మన్త్ర"మెన్నాతొఴిన్దతు– కాలనియమమెన్న, అధికారినియమమెన్న– ఇవై తుడక్కమానవై వారామైక్కాక. ఇడఱినవన్ "అమ్మే!" ఎన్నుమ్బోతు ఒరు శడఙ్గు వేణ్డావిఱే.

నఞ్జీయర్– "అప్రయతనాయ్క్కొణ్డు తిరునామమ్ శొల్లలామో ? ఆకాతో?" ఎన్ఱు భట్టరై క్కేట్క, "గఙ్గాస్నానమ్ పణ్ణప్పోమననుక్కు ఉవర్కుఴియిలే తోయ్న్దు పోకవేణుమో? మేలుణ్డాన నన్మైకళై ప్పణ్ణిక్కొడుక్కవఱ్ఱానతు కీఴుళ్ళ అశుద్ధియై ప్పోక్కమాట్టాతో?" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తార్. వాయాలే తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు ఆకాతారిల్లై; మాతృఘాతకనుక్కుమ్ కైవలిత్తార్ "అమ్మే!" ఎన్న ప్రాప్తియుణ్డాయిఱే యిరుప్పతు. "కఱ్ఱ" ఎన్నతు – ఆచార్యోచ్చారణానూచ్చారణక్రమత్తాలే వన్దతా యిరుక్కై. పెరియపెరుమాళ్ శొల్లువిక్క, అనన్తరమ్ శొన్నవరాయ్త్తు, ఇవర్. "కఱ్ఱ" – ఎన్నతు – సార్థమాక అన్ఱిక్కే, శబ్దమాత్రత్తై అభ్యసిక్కై.

(ఆవలిప్పుడైమై) "వైశ్రవణన్" ఎన్నుమాపోలేయాయ్త్తు త్తిరునామ సమ్బన్ధత్తాల్ వన్ద ఐశ్వర్యమ్ (కణ్డాయ్) ఇవ్వర్థమ్ ఉపదేశిక్కవేణ్డియిరున్దదో! ఎన్వడివిలే తెరియాతో? రసాయనసేవై పణ్ణినారైయుమ్, మణ్ తిన్నారైయుమ్ వడివిలే తెరియాతో? నాన్ పణ్డైయవనెన్ఱు తోఱ్ఱానిన్ఱతో? మణ్ తిన్ఱ ఉన్ముకమ్బోలే ఇరున్దతో, ఎన్ముకమ్?

(అరఙ్గమానకరుళానే) ఇఙ్గు వన్దు శాయ్న్దరుళిఱ్ఱు – "తిరునామమ్ శొల్లవల్లాన్ ఒరువనై క్కిడైక్కవఱ్ఱో!" ఎన్నుమ్ నశైయాలేయన్ఱో! సత్యసఙ్కల్ప రాకైయాలే దేవరీరుడైయ నినైవు సఫలమాకప్పెఱ్ఱతిఱే. (మానకర్) "రాజా ఇన్న మణ్డపత్తే యిరున్దు నినైప్పిట్టాన్" – ఎన్నాల్ పిన్నై అవన్దన్నాలుమ్ తవిర్క్కవొణ్ణాతా యిరుక్కుమాపోలే, ఇఙ్గే ఇరున్దు విషయీకరిత్తతు ఎన్నాల్, ఇని దేవరాలుమ్

తవిర్క్కప్పోమో? (మానకర్) "సాంసారికమాన సకలదుర్వ్యవహారఙ్గళుమ్ అఱుమిడమ్.

మున్బు అనీతియిలే కైవళర్న్దు, అసదస్యనాయ్ నాల్వర్ ఇరున్ద విడత్తిల్ శెన్ఱ్ఱ మాట్టాతే ఇరున్దవన్ఱనిక్కే ఒరు రాజకులసమ్బన్ధ ముణ్డానాల్, సదస్సై మతియాతే శెన్ఱ్ఱుకైయుమ్, అవర్కళ్ శిరసా వహిక్కైయు మాయితే యిరుప్పదు; అప్పడియే, మున్బు యమాదికళుక్కఞ్జి క్కిడన్ద విడమతియాతే పోన్దవర్, ఇప్పోతు తిరునామసమ్బన్ధత్తాలే యమాదికళ్ తలైయిలే అడియిట్టు త్తిరియుమ్బడియాన రాజకులత్తై చ్చొల్లిగ్రాయ్త్తు.

ఇరణ్డామ్బాట్టు – అవ – (పచ్చై మామలై యిత్యాది) తిరునామత్తినుడైయ పావనత్వముమ్, అతు కత్మైయాలే తమక్కు ప్పిఱన్ద రాజకులత్తైయుమ్ ముతఱ్పాట్టిలే శొల్లిగ్రాయిగ్రు. ఇతిల్ – తిరునామత్తినుడైయ భోగ్యత్తైయై చ్చొల్లుకిఱతు. ఆనాల్ భోగ్యత్తైయై చ్చొల్లి, పావనత్వత్తై చ్చొన్నాలో? ఎన్నిల్; భయమ్ పోనాలిఱే రస్యత్తైయిల్ ఇఴిపవతు. జ్వరమనువర్తియానిఱ్క ప్పాల్ రసిక్కుమో? మున్బు పాపత్తై క్కాదుపూరిత్తు యమభటభీతనాయిరుక్కిఱవనుక్కు అన్ద భయమ్ నివృత్తమానాలల్లతు భోగ్యత్తైయిల్ నెఞ్జు శెల్లాతిఱే. "యన్నామసంకీర్తనతో మహాభయాద్విమోక్ష మాప్నోతి న సంశయం నరః" (విష్ణుధర్మమ్–43–24) ఎన్ఱు ఋషికళ్, తిరునామమ్ భయనివృత్తిక్కు హేతువాక చ్చొల్లువర్కళ్. ఆఴ్వార్కళ్, "పిఱ్ఱైప్పిల్ పెరుమ్ పెయరే పేశి" (ఇరణ్డామ్ తిరు–50) ఎన్ఱు భోగ్యతాప్రకర్షత్తై చ్చొల్లువర్కళ్. ఇత్తిరునామన్దానే ప్రయోజనాన్తపరనుక్కు ప్రయోజనత్తై క్కొదుక్కుమ్. ఉపాయాన్తరనిష్ఠర్క్కు పావనమాయిరుక్కుమ్. ప్రపన్నర్క్కు దేహయాత్రాశేషమా యిరుక్కుమ్. ముత్తు ప్పదుమ్ తుఱైయిల్ ముక్కుకిఱవర్ అన్ద ముత్తై క్కొదుత్తు ప్పఴమ్ కొళ్ళువర్కళ్. శెఴు ముగ్రు వెణ్ణెక్కైన చ్చెన్ఱు మాఱువర్కళిఱే. విలై అఱియుమ్ శెట్టికళ్ పక్కలిలే పుకున్దవాఱే, పెరువిలైయనామ్. శెరుక్కరానార్ ఇత్తై ప్పూణ్డు అనుభవిప్పర్కళ్. అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరపరర్క్కుమ్ ఉఱుప్పాయ్, సాధనాన్తరనిష్ఠర్క్కుమ్ ఉఱుప్పాయ్. ప్రపన్నర్క్కు స్వయమ్ ప్రయోజనమాయా యిత్తు, ఇత్తిరునామ మిరుప్పతు. కీఴ్ "నిన్నామమ్ కగ్రు" (తిరుమాలై–1) ఎన్నానిన్ఱీర్; నమ్ పేర్ శొన్నార్క్కు నామ్ కొదుక్కక్క దవతు ఒరు నాడుణ్డు; అవర్

కళాల్ "కొళ్ళోమ్" ఎన్న వొణ్ణాతు; నమ్మాల్ "కోడోమ్" ఎన్న వొణ్ణాతు, అత్తై క్కొళ్ళీర్"– ఎన్ఱు పెరియ పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక; తిరునామమ్ శొల్లుమ్పోతై రసమొఴియ, అవ్వరుకు పోయ్ అనుభవిక్కుమ్ రసమ్ ఎనక్కు వేణ్డా – ఎన్గిఱార్.

2\. పచ్చై మామలైపోల్ మేని పవళవాయ్ కమల చ్చెఙ్గణ్,
అచ్చుతా! అమరరేఱే! ఆయర్తఙ్గొఴున్దే! ఎన్నుమ్,
ఇచ్చునై తవిర యాన్ పోయ్ ఇన్దిరలోకమాళుమ్,
అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్డేన్ అరఙ్గమా నకరుళానే.

అరఙ్గమానకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, పచ్చై మా మలై పోల్ మేని = (ఆకు) పచ్చని వర్ణాన్ని కల్గిన గొప్ప పర్వతం వంటి తిరుమేనిని, పవళ వాయ్ = పగడం వంటి ఎఱ్ఱని అధరాన్ని, శెమ్ కమలమ్ కణ్ = ఎఱ్ఱ తామర పూవుతో సాటివచ్చే కన్నులను కలవాడవు, అచ్చుతా = భక్తులను ఏనాడూ జారవిడువనివాడా!, అమరర్ ఏఱే = నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుడవైనవాడా!, ఆయర్తమ్ కొఴున్దే = గొల్లవారికి చిగురువంటివాడా! (నాయకుడా!), ఎన్నుమ్ = అనే రీతిలోని, ఇ శువై తవిర = ఈ రసాన్ని వీడి, యాన్ = (నీ తిరునామాలను పలికే) నేను, పోయ్ = చాలా దూరం పోయి, ఇందిరలోకమ్ ఆళుమ్ = పరమపదాన్ని ఏలే రీతిలోని, అ శువై = ఆ భోగాన్ని, పెఱినుమ్= పొందేవాడనై ఉన్నా, వేణ్డేన్ = (దానిని) అభిలషించను.

వ్యా. – (పచ్చై మామలైపోల్ మేని.......వాయ్ కమలచ్చెఙ్గణ్ అచ్చుతా అమరరేఱే ఆయర్తఙ్గొఴున్దే యెన్నుమిచ్చువై) "ఇన్ద రసమిరున్దపడి కణ్డీర్! ఉమక్కుత్తామ్ 'పుఱమ్బే పోమ్' ఎన్న వేణ్డియిరున్దతో?" ఎన్గిఱార్.

(పచ్చైమామలైపోల్ మేని) పచ్చై నిఱత్తైయుడైత్తాయ్, శ్లాఘ్యమాయిరుప్పతొరు మలైపోలేయాయిగ్రు, తిరుమేని ఇరుప్పతు. కాణప్పుక్కాల్ కణ్ణుమ్ కుళిర్న్దు, నెఞ్జుమ్ కుళిరుమ్బడి శ్లాఘ్యమాయాయిగ్రు ఇరుప్పతు. తాపత్రయాతురుడైయ సకలతాపఙ్గళుమ్ కణ్డపోతే ఆఱుమ్బడియాయిగ్రు తిరునిఱమిరుప్పతు. నెయ్

తిఱుజ్ఞినాప్పోలే, అకవాయిల్ తణ్ణళియినుడైయ శెతివెల్లామ్ వడివిలే కాణలామ్పడి యిరుక్కై. (మామలై) ఎన్ఱతు శ్లాఘ్యమానమలై – ఎన్ఱపడి. ప్రథమత్తిల్ శుభాశ్రయ మాయ్, పిన్బు నిత్యానుభావ్యమాయిరుక్కుమ్ శ్లాఘ్యతైయై చ్చొల్లుకిఱతు. మలైయావతు స్థైర్యత్తుక్కు మొప్పాయ్, వళర్త్తిక్కు మొప్పామత్తనై యొఴియ, తిరుమేనియిలుణ్డాన భోగ్యతాతిశయమెల్లామ్ ఇల్లైయే అతుక్కు.

(మేని) "ఆనన్దమయః" (తైత్తిరీయ–ఆనంద–5) ఎన్గిఱ స్వరూపముమ్, ఆనన్దాది గుణఙ్గళుమల్ల ఇవరై ఉకప్పిత్తతు; ఇవై యిరణ్డుమ్ అకవాయిలే అమ్బడియాన వడివాయిఱ్ఱు ఇవరై ఉకప్పిత్తతు. "ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః" (విష్ణుపురాణమ్–6–5–84), "కున్ఱాదు కొఴుముకిల్పోల్ కువళైకళ్పోల్ కుఱైకడల్పోల్ నిన్ఱాదు కణమయిల్పోల్ నిఱముడైయ నెడుమాల్" (పెరియాఴ్వార్ తిరు–4–8–9) ఎన్నక్కడవతిఱే. కఴుత్తే కట్టళైయాక నీరై ముకన్దు, పోకమాట్టాతే మలైయినుచ్చియిలే శాయ్న్ద మేఘమ్ పోలేయుమ్, కణ్ణాలే ముకన్దు అనుభవిక్క క్కువళైకళ్ పోలవుమ్, అనుభవిత్తు ముడిక్క వొణ్ణామైక్కు క్కడల్పోలవుమ్, వైత్త కణ్ వాఙ్గవొణ్ణామైక్కు మయిల్తిరళ్పోలవు మాయిఱ్ఱు, తిరుమేనియిరుప్పతు. "సించేదిమం జన మిన్దిరయా తటిత్వాన్ భూషామణిద్యుతిభి రింద్రధనుర్దధానః, శ్రీరఙ్గధామని దయారసనిర్భరత్వా ద్ద్రౌ శయాళురివ శీతళకాళమేఘః" (శ్రీరంగరాజ పూర్వ–32)

(పవళవాయ్ కమలచ్చెఙ్గణ్) తిరుమేని ఒరు ప్పెరుమ్ కడల్పోలేయాయ్, అతిలే కొణ్డు ముఴుకుమ్ శుఴికళ్పోలేయాయ్ఱ్ఱు – దివ్యావయవఙ్గళ్ ఇరుప్పతు. తిరుమేనిక్కు పరభాగమాన పవళమ్ పడర్న్దాప్పోలేయాయిఱ్ఱు, తిరువధరత్తిన్ అఴకు ఇరుప్పతు. మలైయిలే పవళమ్ పడర్న్దాప్పోలే ఇరుక్కై. చన్ద్రోదయత్తిల్ కడల్ కొన్దళిత్తాప్పోలే ఆశ్రితముఖచన్ద్రదర్శనత్తాల్ నన్ద అఴకు ఓతమేతినపడి. "వచసా సాంత్వయిత్వా"(శ్రీరామా–యుద్ధ–19–7) ఎన్గిఱపడియే ఆశ్రితరై వినవుకిఱ తిరువధరమిరుక్కిఱపడి.

(కమలచ్చెఙ్గణ్) జీవనాదృష్టత్తాలే తిరుప్పవళత్తుక్కు త్తప్పినారైయుమ్ అకప్పుదుత్తిక్కొళ్ళుమ్ కణ్గళ్. వాయాల్ శొల్లమాట్టాత కుఱైయుమ్ కణ్ణాలేయిఱే తలైక్కట్టువతు. "లోచనాభ్యాం పిబన్నివ" (శ్రీరామా–యుద్ధ–19–7) ఎన్గిఱపడియే

ఉళ్వాయిలే వాత్సల్యాదికళుక్కు ప్రకాశకమాయిరుక్కిఱపడి. మెన్మై, కుళిర్తి, నాఱ్ఱమ్ తుడక్కమానవఱ్ఱుక్కు ఒరు పోలియా మిత్తనై యల్లతు, అకవాయిల్ తణ్ణళి ఎల్లామిల్లైయే, అతుక్కు. "విగ్రహమిల్లై, గుణమిల్లై, విభూతియిల్లై – ఎన్గిఱ శూన్యవాదికళ్ సఞ్చరిక్కిఱ సంసారత్తిలే ఇప్పడి విగ్రహత్తై ఆదరిత్త ఇవర్కళ్ ఉద్దేశ్యరాక ప్పెఱ్ఱోమే?" ఎన్ఱు జీయర్ అరుళిచ్చెయ్తార్.

(అచ్చుతా!) దృష్టాన్తమాక చ్చొన్న మలై, పవళమ్, తామరై– ఇవైపోలే నాట్చెల్ల నాచ్చెల్ల చ్చెవ్విమాఱుతల్, తానఴితల్ శెయ్యాతే ఏకరూపమయిరుక్కై. "సదైక రూపరూపాయ" (విష్ణుపురాణమ్–1–2–1) ఎన్నక్కడవతిఱే. అథవా, ఇచ్చెవ్వి మాఱాతే శెల్లవేణుమెన్ఱు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకిఱార్ – ఎన్ఱుమామ్; "శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు" (తిరుప్పల్లాణ్డు–1) ఎన్నక్కడవతిఱే. ఇవ్వఴకిలే అకప్పట్టారై ఒరునాళుమ్ నఴువవిడాతవన్ – ఎన్ఱుమామ్.

(అమరరేఱే) ఇవ్వఴకై సదా దర్శనమ్ పణ్ణుమ్ భోక్తాక్కళై చ్చొల్లుకిఱతు. కాలమెల్లామ్ ఇడైవిడాతే అనుభవియానిన్ఱాలుమ్ ఎల్లై కాణవొణ్ణాతపడి అవ్వరుకాయిరుక్కై. "అయర్వఱు మమరర్కళతిపతి" (తిరువాయ్–1–1–1) ఎన్నక్కడవతిఱే. అవ్వనుభవమ్ మాఱినాల్ ముడియుమవర్కళెన్ఱు తోఱ్ఱుకైక్కాక, అనుభవత్తినుడైయ అవిచ్ఛేదత్తాలే – అమరరెన్గిఱతు; "సదా పశ్యన్తి సూరయః" (పురుష సూక్తమ్) ఎన్నక్కడవతిఱే.

ఆనాల్, పిరాట్టిమార్, తిరువడి, తిరువన్దాఴ్వాన్ పోల్వార్ అనుభవిక్కు మతాయ్, అధికృతాధికారమా యిరుక్కిఱతో? ఎన్నిల్, (ఆయర్తమ్ కొఴున్దే) మేన్మైక్కు ఎల్లైయానవర్కళుక్కు నియామకనాయిరుక్కు మాపోలే, తాఴ్వుక్కు ఎల్లైయాన ఇడైయరుక్కుమ్, పశుక్కళుక్కుమ్ సులభనాన పడి. వడివఴకుమ్, మేన్మైయుమ్, నీర్మైయుమాయ్ ఒరు పశుమ్ కూట్టమాయితే పరత్వమిరుప్పతు. (ఎన్నుమ్) ఇస్స్వభావఙ్గళై అనుభవిత్తో ఉమక్కు ఇవ్విన్మై పిఱన్దతు? ఎన్నిల్; అఙ్గనన్ఱు, తిరునామత్తినుడైయ ఉక్తిమాత్రత్తాలే పిఱన్ద ఇనిమై.

(ఇచ్చువై తవిర) ఇన్ద రసత్తై విట్టు. శువై–రసమ్. (ఇచ్చువై తరైప్పదాతే కిడక్క, వేఱొరు శువై ఇరున్ద విడమ్ తేడిప్పోకచ్చొల్లుకిఱాయో ? ఇవరుడైయ అఱుశువై ఇరుక్కిఱపడి) కైప్పట్టతై విట్టు. తిరునామత్తై ఉమ్ముడైయ నాక్కిలే

ఇట్టుప్పోరామైయాలితే నాన్ ఉపదేశిక్క వేణ్డుకిఱతు. (యాన్) తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు పాఙ్గాన నావై యుడైయ నాన్. (యాన్) ఒరు దేశవిశేషత్తిలే పోయ్, అనుభవిక్కుమళవుమ్ విళమ్బత్తై సహియాత త్వరైయై యుడైయ నాన్. (పోయ్) ఇశ్శరీరత్తై విట్టు ఒరు దేశవిశేషత్తిలే పోయ్. కోయిలుక్కు అడుత్తడిత్తా యిరుక్కైయు మన్ఱియే, నెడుఙ్గైనీట్టాన అద్దూర మెల్లామ్ పోయ్. (ఇన్దిరలోకమ్) నిరవధికైశ్వర్య యుక్తనుడైయ లోకమ్. "బ్రహ్మేన్ద్రాదిశబ్దఙ్గళ్ పరమాత్మవాచకఙ్గళ్" ఎన్గిఱ వేదాన్త వాసనై తోన్ఱ అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్. (ఆళుమ్) "ఆణ్మిన్గళ్ వానకమ్" (తిరువాయ్–10-9-6) ఎన్నుమ్బడియే ఇష్టవినియోగార్హమామ్బడి ఇరుక్కై. (అచ్చువై–ఇచ్చువై) అతు శ్రుతిసిద్ధమ్ – ఇతు ప్రత్యక్షసిద్ధమ్. అతు కేట్టార్ వాయ్ కేట్టుప్పోమతు – ఇతు కైప్పట్టతు.

(పెఱినుమ్ వేణ్డేన్) "కిట్టుమళవుమ్ "వేణ్డేన్" ఎన్గిఱీర్; కిట్టినవాతే నీరే అతిలే తోళ్మాఱుకిఱీ" రెన్న; "పెఱ్ఱాలుమ్ ఎనక్కు వేణ్డా. అత్తై త్తన్ద పార్క్కలాకాతో, నాననాదరిక్కుమ్బడి కాణ" – ఎన్గిఱార్. "ఉఱుతు" ఎన్నాతొழిన్దతు – తమ్మిలుమ్ అళవుడైయార్ నిత్యానుభవనమ్ పణ్ణుకిఱ విషయత్తుక్కుక్కు కుఱ్ఱమ్ శొన్నారాకామైక్కు. ఇన్నుముమ్ అతుక్కుత్కర్షమ్ శొల్లుకిఱ ప్రమాణఙ్గళైయుమ్ అనాదరిత్తారావర్. "పాల్ కైక్కుమ్, పులిక్కుమ్" ఎన్నిల్ పిణఙ్గువారుణ్డామ్; "అతు వేణ్డేన్" ఎన్నారై చ్చెయ్యలావతిల్లైయే. "భావో నాన్యత్ర గచ్ఛతి" (రామా–ఉత్తర–40-15) ఎన్నవనై చ్చెయ్యలావతు ఒన్నుణ్డో!

పరమపదమ్ వేణ్డేన్? ఎన్గైక్కు, ఇఙ్గుత్తైక్కు నన్మై ఏతు? ఎన్న, (అరఙ్గమాన కరుళానే!) పరమపదత్తిల్ అనుభవత్తై విట్టు, ఇవ్వూழక్కైయుమ్, శీలత్తైయుమ్ ఇమిఙ్గుళ్ళారై అనుభవిప్పిక్కైక్కు వన్దు కిడక్కిఱ ఇతు పోరాతో? తాழ్న్దార్క్కు ముకఙ్గొడుక్కిఱ నీర్మైయై అనుభవిక్కైక్కు అఙ్గుళ్ళారు మిఙ్గే వారానిఱ్క, ఎన్నై అఙ్గే పోక విడత్తేడుకిఱతెన్? ఇత్తాల్ శొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు – "ఇఙ్గే ఇరున్దు తిరునామత్తై అనుభవిక్కుమ్ ఇనిమైక్కు పరమపదానుభవమ్ సదృశమన్ఱు" ఎన్నుమ్బడి తమక్కు త్తిరునామమ్ రసిత్తపడియై చ్చొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు.

మూన్ఱామ్ ప్పాట్టు – అవ – (వేదమిత్యాది) "ఉమక్కు పరమపదమ్ వేణ్డామాకిల్ కోయిలోడే తోళ్తీణ్డియాన సంసారత్తిలే ఇరున్దు, తిరునామత్తై

అనుభవియుమ్" ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ అరుళిచెయ్య, "అత్తైయుమ్ నిరూపిత్తవాఱే తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు అవకాశ మిల్లాతపడి దురితపరమ్బరైయేయా యిరున్దతు. ఆకైయాల్ ఎనక్కు వేణ్డా" ఎన్న, "తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు అవకాశ మిల్లాతపడి, సంసారత్తుక్కు నీర్ శొల్లుకిఱ కుఱై ఎన్?" ఎన్ఱు కేట్టరుళ, సంసారత్తినుడైయ దోషత్తై ఉపపాదిత్తు క్కాట్టుకిఱార్. ఇత్తాల్–పழుకిప్పోరుకిఱ సంసారయాత్రై యిలుమ్ జుగుప్సై పిఱక్కుమ్బడి తిరునామమ్ ఇనితెన్ఱు అమ్ముఖత్తాలే తిరునామత్తిను డైయ భోగ్యతా ప్రకర్షత్తై చ్చొల్లుకిఱతు.

3. వేదనూల్ పిరాయమ్ నూఱు మనిశర్తామ్ పుకువరేలుమ్,
పాదియుమ్ ఉఱఙ్గి ప్పోకుమ్ నిన్ఱ ఇప్పతినై యాణ్డు,
పేతై పాలకనతాకుమ్ పిణి పశి మూప్పు త్తున్బమ్,
ఆతలాల్ పిఱవి వేణ్డేన్ అరఙ్గమానకరుళానే!

అరఙ్గమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసాన్ని చేసేవాడా! వేద నూల్ = వేద శాస్త్రానుసారం, నూఱు సంవత్సరాలు జీవించేవారై ఉన్నా, పాదియుమ్= అందులో సగభాగమైన యాభై సంవత్సరాలు, ఉఱఙ్గి పోకుమ్ = నిద్రలో గడచిపోతుంది, నిన్ఱ ఇ పదినై ఆణ్డు = మిగిలిన యాభై వర్షాలలోను, పేదై = ఏమీ తెలియని శైశవమనే పరువంగాను, పాలనై = బాల్యంగాను, అదు ఆకుమ్ = (తరువాత) లౌకిక విషయప్రవణుడనై తిరిగే యౌవనావస్థను, పిణి = వ్యాధివల్ల పీడింపబడే అవస్థగాను, పశి = అయిదు ఇంద్రియాలకు, వాటికి తగిన ఆశను తీర్చే కాలంగాను, మూప్పు = ముసలితనంగాను, తున్బమ్ = ఇంకా పలు క్లేశాలతోను, గడచిపోతుంది, ఆదలాల్ = ఈవిధంగా ఆయుస్సు అంతా గడచిపోతున్నందున, పిఱవి = (నీచమైన) జన్మను, వేణ్డేన్ = ఏనాడూ కోరను.

వ్యా.– (వేదనూల్ పిరాయమ్ నూఱు) "వేదశాస్త్రావిరోధేన" (మమధర్మ–12-106) ఎన్గిఱపడియే వేదమాకిఱ నూల్. "వేదాఖ్యశాస్త్రమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే.

(నూల్) శాస్త్రమ్. అథవా, వేదఙ్గళుమ్, నూఱ్కళుమెన్నవుమామ్. వేదఙ్గళుమ్, వేదార్థజ్ఞానముడైయ పురుషర్ కళుడైయ వచనఙ్గళుమ్, (పిరాయమ్ నూఱు) "శతాయుర్వై పురుషః" (యజుర్బ్రాహ్మణమ్-3-8-15) ఎన్ఱితే శొల్లువతు. ఇతితే పరమావధి. ఇతుతాన్ ఓలైప్పుఱత్తేత్తిలే కేట్టు ప్పోమిత్తనై. పుకుకైక్కుమ్ సమ్భావనై యిల్లై. అన్ద నూఱుతాన్ అళవుకోల్ వాశియాలే వన్ద ఏఱ్ఱత్తాలే శిలర్ పక్కలిలే నెడువాశి పట్టిరుక్కుమ్. అత్తై వ్యావర్త్తిక్కిఱతు, మనిశరెన్ఱు. "న జాయతే మ్రియతే వా కదాచిన్నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః" (గీత-2-20) ఎన్గిఱపడియే కల్పాదియిలే తోఱ్ఱి కల్పాన్తత్తిలే ముడివాయిరుక్కుమ్; అఙ్గనన్ఱిక్కే యిరుక్కై. (తామ్) గర్భమే తుడఙ్గి మరణత్తుక్కు యోగ్యమాయిరుక్క త్తమక్కు ఒరు జీవనముమ్, పరిగ్రహముమ్ కాణ్! ఎన్ఱు క్షేపిక్కిఱార్.

(పుకువరేలుమ్) ముతలిలే పుకువారిల్లై. గర్భత్తిలే ముడితల్, జనియానిఱ్క ముడితల్, పిఱన్ద ముడితల్, నాలు నాళ్ ఇరున్ద ముడితల్, శెరుక్కి త్తిరియుమ్ యౌవనత్తిలే ముడితల్, జరైయిలే ముడితలాయ్ మరణత్తై నిర్ణయిక్క అరితామ్పడియితే యిరుప్పతు. "గర్భే చ లీయతే భూయో జాయమానోఽస్తమేతి చ, జాతమాత్రే చ మ్రియతే బాలభావేఽథ యౌవనే, మధ్యమం వా వయః ప్రాప్య వార్ధకే వా ధ్రువా మృతిః" (విష్ణుపురాణమ్-6-5-52) ఎన్నక్కడవతితే. ప్రాణికళ్ ఇప్పడి తఙ్గళ్ ఆయుస్సై ప్పోకిఱపడి ఒన్ఱైయుమ్ అఱియాతే ఉదయాస్తమయఙ్గళై క్కుఱిత్తు ఉకవానిఱ్పర్ కళ్. "నన్దన్త్యుదిత ఆదిత్యే నన్దన్త్యస్తమితే రవౌ, ఆత్మనో నావబుధ్యన్తే మనుష్యా జీవితక్షయమ్" (శ్రీరామా-అయో-105-24), "జాయస్వ మ్రియస్వ" (ఛాందోగ్యమ్-5-10-8), "మిన్నిన్ నిలైయిల్" (తిరువాయ్-1-2-2), "వాళ్కళాకి నాళ్కళ్ శెల్ల" (తిరుచ్చంద-112). (పుకువ రేలుమ్) వరున్ది నూఱు వయస్సు పుక్కారాకిల్.

(పాతియు ముఱఙ్గి ప్పోకుమ్) అతిలే శెమ్పాతి కడిక్కూఱాక ప్పాఴాయ్ నిద్రైయిలే కఴియుమ్. పాతియుమ్ ఉఱఙ్గిప్పోకిఱ కణక్కిలే. "తిరునామమ్ శొల్లక్కడవ కాలమ్ వ్యర్థమే పోవదే!" ఎన్ఱు వెఱుక్కిఱారాయ్త్తు. "జహౌ నిద్రాఞ్చ తంద్రీం చ" (శ్రీరామా-అయో-56-3) ఎన్ఱు ఇళైయ పెరుమాళైప్పోలే ఇరుక్కవితే

అడుప్పదు. "సతతం కీర్తయన్తః" (గీత-9-14) ఎన్ఱు సర్వకాలముమ్ తిరునామమ్ శొల్లవితే కణ్డతు.

(నిన్ఱతిల్ పతినై యాణ్డు) శేషిత్తతిల్ పతినైన్దుసంవత్సరమ్ బాలనాయుమ్, యువావాయుమ్, విషయప్రవణవాయుమ్- ఇఙ్గనే కఴియుమ్. "నిన్ఱ ఇప్పతినై యాణ్డు" ఎన్ఱపోతు శేషిత్త నాళ్ పదిత్తఙ్జ - ఐమ్పతు సంవత్సరమెన్గిఱతు. ఇవన్ పోరప్పొలియ ప్పారిక్కిఱకాలమ్ ఎల్లామ్ తమక్కొన్ఱాయిరామైయాలే "ఇతు" ఎన్ఱు క్షుద్రమాక ప్పేశుకిఱార్.

(పేతై) తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కుమ్ యోగ్యతై యిన్ఱిక్కే, తన్నుడైయ హితాహితఙ్గళ్ జననియిన్ బుధ్యధీనమాయిరుక్కుమ్ అత్యన్తశైశవమ్. (పాలకనతాకుమ్) బాలనాకిఱ అన్ద అవస్థైయామ్ - ఎన్ఱపడి. తీమ్బుకళై చ్చెయ్తాలుమ్ పొడియ వొణ్ణాత పరువమ్. ఇవనై "త్తిరునామమ్ శొల్లిఱ్ఱిలన్" ఎన్ఱు వెఱుక్కవొణ్ణాతే. (అతాకుమ్) తదనన్తరమాన అన్ద అవస్థైయామ్-ఎన్ఱపడి. తదన్తరమ్ యౌవనమ్ వన్ద ప్రవేశిత్తు, విషయప్రవణనాయ్ త్తిరియుమ్. జననిబుధ్యధీనమాన పేతైత్తనమే నన్ఱు ఎన్నుమ్పడియాయ్త్తు, ఇతిన్ అఱివుకేడు ఇరుప్పతు. ఉళ్ళ అఱివు అకృత్యకరణత్తుక్కు ఉడలాకైయాలే. అన్ద యౌవనమ్ అఴివ తఱ్కు మున్నే వ్యాధి కైక్కొళ్ళుమ్. అత్తై వేరుమ్, విరకుమ్ తేడి ఒరుపడి పరిహరిత్తుక్కొళ్ళ క్కొడుమ్పశి తలై ఎడుక్కుమ్. పశియావతు- సర్వేన్ద్రియఙ్గళుమ్ స్వస్వవిషయఙ్గళిలే ప్రవణమాకై. ఆరోగ్యమ్ పిఱన్దవాతే ఇన్ద్రియఙ్గళ్ తలై ఎడుత్తు "విషయఙ్గళై క్కాట్టు క్కాట్టు" ఎన్ఱు నలియ త్తుడఙ్గుమ్. "ఐవర్ తిశై తిశై వలిత్తు ఎఴుకిన్ఱర్" (తిరువాయ్-7-1-10) ఎన్ఱుమ్, "ఐవరఱుత్తు త్తిన్ఱిడ వఞ్జి నిన్నడైన్దేన్" (పెరియతిరు-7-7-7) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతితే. కాలన్ కొణ్డుమ్, పరహింసైయై ప్పణ్ణియుమ్, ద్రవ్యార్జనమ్ పణ్ణుకిఱతు ఇన్ద్రియఙ్గళాలే వరుమ్ నలివు తీరుకైక్కితే. ఇఙ్గనే శెల్లానిఱ్క, జరై వన్దుకైక్కొళ్ళుమ్. జరై యాకిఱతు- శాలప్పొల్లాతతొన్ఱితే. భోగయోగ్యతై యిన్ఱిక్కే యిరుక్కచ్చెయ్దే చాపల్యమ్ అనువర్త్తిక్కుమితే. "పణ్డు కామరాన వాఱుమ్" (పెరియ తిరు-1-3-5) ఎన్ఱు వృత్తకీర్తనమ్ పణ్ణియాకిలుమ్ ధరిప్పోమెన్ఱు పార్క్కుమ్. ఇవ్వళవిలే ఇడి విఴున్దాప్పోలే మరణమ్ వన్ద ఉపస్థితమామ్. (తున్బమ్) ఇతువే దుఃఖమాయ్, నిరన్వయ వినాశత్తోడే తలైక్కట్టుమ్.

"బాల్యే క్రీడనకాసక్తాః యౌవనే విషయోన్ముఖాః, అజ్ఞా నయన్త్యశక్తాశ్చ వార్ధక్యం సముపస్థితమ్" (విష్ణుపురాణమ్-1-17-75).

(ఆతలాల్ పిఱవి వేణ్డేన్) నాదు పిడిత్తార్‌క్కు ఓ*ౘ*కైక్కొట్టి క్కుట్టముమ్, తిడరుమ్, మణలుమ్ మడైయుమాక ఎ*ౘ*ుతి, వెఱుమ్ పా*ౘ*ాక్కి క్కొట్టువారైప్పోలే, తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు అవసరమిల్లాతపడి ఉళ్ళ ఆయుస్సు పుఱమ్బే శెల్లుకిఅపడియై ప్పేశి ప్పెరియపెరుమాళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్‌కిఱార్. "నీర్-అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్డేన్" (తిరుమాలై-2), "ఆతలాల్ పిఱవి వేణ్డేన్" (తిరుమాలై-3) ఎన్ఱు విభూతిద్వయత్తుక్కుమ్ కృణ్ణ*ౘ*ివు శొల్లానిన్రీర్. "నిఱ్పాయాకిల్ తిరువాఱై, కడప్పాయాకిల్ తిరువాయై" ఎన్బారైప్పోలే నీర్ పడుత్తుకిఱతెన్? నమక్కు విభూతిద్వయమన్ఱో ఉళ్ళతు!" ఎన్న, (అరఙ్గమానకరుళానే) విభూతి ద్వయత్తుక్కుమ్ పుఱమ్బాయ్, తృతీయావిభూతి యాన కోయిలిలే ఎనక్కు ఓరడి మణ్ అరిదో?" ఎన్గిఱార్.

కోయిలిల్ వన్దాల్ అతిబాల్యత్తిల్ అన్నప్రాశనత్తుక్కు ఎన్ఱాకిలుమ్ సామాన్య విధియై త్తవిర్‌న్దు తిరువడికళిలే కొణ్డుపుకురవిడువర్‌వళ్ - తఙ్గళుడైయ వృద్ధిక్కాక. క్రీడావస్థైయిలుమ్ "బాలా అపి క్రీడమానాః" (శ్రీరామా-అయో-6-13) ఎన్గిఅపడియే శెల్వర్ ఎ*ౘ*ున్దరుళుమ్బడియై అనుకరియానిఱ్పర్‌కళ్. పక్వానాల్ తాన్ విరుమ్బిన విషయఙ్గళై ప్పఱ్ఱి ఉళ్ళే పుకక్కడవనాయిరుక్కుమ్. పెరుమాళుడైయ వడివ*ౘ*ుకుమ్, అఙ్గుత్తై పావనత్వముమ్ విషయాన్తరఙ్గళిల్ తువక్కైయుమ్ అఱుక్కుమ్. వృద్ధనాయ్, ఉళ్ళే పుకమాట్టాదవర్గైక్కు ఇవన్ వాశలిలే వన్దు నిఱ్పర్. ఆక, ఇప్పడి వాసితమాకైయాలే స్వప్నత్తిలుమ్ కాణ్బతు ఇవ్వడివే యాయిరుక్కుమ్; ఇని, "దేశోఽయం సర్వకామధుక్" (గరుడపురాణమ్-11) ఎన్గిఅపడియే దేశన్దానే ఎల్లా నన్మైకళైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కవఱ్ఱు. ఆకైయాల్ కోయిలిల్ వాసమ్ అడిక్క*ౘ*ఇఙ్గుపెఱ్ఱు చ్చెల్లానిఱ్కుమితే.

నాలామ్ పాట్టు - అవ:- (మొయ్‌త్త ఇత్యాది) కీ*ౘ్* మూన్ఱు పాట్టాలుమ్ స్వలాభత్తై ప్పేశి, అనన్తరమ్ పదినొరు పాట్టాలే పరోపదేశమ్ పణ్ణుకిఱార్. స్వానుభవత్తై విట్టు పరోపదేశమ్ పణ్ణుకైక్కు హేతు ఎన్ ? ఎన్నిల్; ప్రాప్తముమాయ్,

సులభముమాన ఇవ్విషయత్తై సంసారికళ్ ఇ*ౘ*క్కిఱ ఇ*ౘ*వై పొఱుక్కమాట్టామై యాలుమ్, ఇవ్విషయన్దాన్ సహకారికళై ప్పెఱ్ఱల్లతు తని అనుభవిక్క అరితాకైయాలుమ్, "ఏక స్స్వాదు న భుఞ్జీత" (భారతమ్-ఉద్యోగ-32-53) ఎన్గిఅపడియే అనుభూతాంశమ్ పిఱరై అనుభవిప్పిత్తల్లతు నిఱ్కమాట్టాత ప్రకృతియాకైయాలుమ్, పరోపదేశత్తిలే ప్రవృత్తరాకిఱార్.

ఇతిల్, ముతఱ్పాట్టిల్, సంసారికళ్ "పాపికళాన ఎఙ్గళుక్కు త్తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు యోగ్యతై ఉణ్డో?" ఎన్న, "ప్రాయశ్చిత్తసాధ్యమల్లాతపడి ప్రాప ప్రచురనాన క్షత్రబన్ధువుమ్ తిరునామప్రభావత్తాలే పరమపదప్రాప్తియై పణ్ణిన పడియై క్కేట్టార్‌క్కు అయోగ్యరెన్ఱు అకల విరకుణ్డో?" ఎన్ఱ విడత్తిలుమ్ విముఖరాక క్కణ్డవాఱే, "ఇత్తై క్కేట్టు వైత్తుమ్ పాపఫలమాన జన్మాదిక్లేశత్తై అనుభవిప్పతే!" ఎన్ఱు విస్మితరాకిఱార్.

4. మొయ్‌త్త వల్‌వినైయుళ్ నిన్ఱు మూన్ఱె*ౘ*ుత్తుడైయ పేరాల్,
కత్తిరపన్దుమన్ఱే పరాఙ్గతి కణ్డుకొణ్డాన్,
ఇత్తనై యడియరానార్‌క్కు ఇరఙ్గుమ్ నమ్మరఙ్గనాయ,
పిత్తనై ప్పెఱ్ఱుమన్ఱో! పిఱవియుళ్ పిణఙ్గు మాఱే.

మొయ్‌త్త = దట్టంగా పేరుకొని ఉండే, వల్ వినైయుళ్ నిన్ఱు = బలం నిండుగా కల పాపరాశిలో నిలచి, మూన్ఱు ఎ*ౘ*ుత్తు ఉడైయ పేరాల్ = మూడు అక్షరాలను కల "గోవిందా!" అనే తిరునామంతో, కత్తిర బన్దుమ్ అన్ఱే = క్షత్రబంధువనే (నీచుడు) కూడా!, పరాం గతి = గొప్ప స్థానమైన పరమపదాన్ని, కణ్డుకొణ్డాన్ = చూచి, అనుభవించాడు, ఇత్తనై అడియర్ ఆనార్‌క్కు = ఇంతటి ఆనుకూల్యాన్ని కలవారికి కూడా, ఇరఙ్గుమ్ = అనుగ్రహించే, నమ్ అరఙ్గన్ ఆయ పిత్తనై = దాసుల విషయంలో గొప్ప ప్రేమను కల మన అందమైన రంగనాథుని, పెఱ్ఱుమ్ = స్వామిగా పొందినా, పిఱవియుళ్ = జన్మలలో చిక్కుకొని, పిణఙ్గుమ్ ఆఱే = క్లేశపడే రీతి ఏమో! అన్దో! = అయ్యో!

వ్యా - (మొయ్‌త్త వల్‌వినై) పాపఙ్గళ్ మిక్కైత్తు, "నాన్ ముఱ్పడ, నాన్ ముఱ్పడ" ఎన్ఱు మేల్ విழுన్దు మొయ్‌త్తు క్కిడక్కిఱపడి. తేన్‌కూట్టై ఈ మొయ్‌త్తు క్కొళ్ళుమాపోలే మొయ్‌త్తు క్కొళ్ళుకై. "నెయ్ క్కుడత్తై ప్పఱ్ఱి ఏఱుమ్ ఎఱుమ్బుకళ్" (పెరియాழ்వార్ తిరు-5-2-1) ఎన్నక్కడవతిఱే. ముతలికళ్ లంకైయై "ఎనక్కు, ఎనక్కు" ఎన్నుమాపోలే. "మేరుమన్దరమాత్రోఽపి" (విష్ణుధర్మమ్), "ఇషీకతూల మగ్నౌ ప్రోతమ్" (ఛాందోగ్యమ్-5-24-3). జగత్సృష్టియిల్ సర్వేశ్వరనుక్కు ఉణ్డాన శక్తియోపాతి పోరుమ్, చేతననుక్కు పాపసృష్టియిల్ ఉణ్డాన శక్తియుమ్. (వల్ వినై) ఒరు పాపన్దానే కాలతత్వ ముళ్ళతనైయుమ్ అనుభవిక్క వేణ్డుమ్బడియితే, ఇదిన్ బలమిరుప్పతు. "యద్బ్రహ్మకల్పనియతానుభవేఽప్యనాశ్యమ్" (శ్రీవైకుంఠ స్తవమ్-60) ఎన్ఱితే ఇరుప్పతు. ఒరు సర్వశక్తి పోక్కుదల్, తవిరుదల్ శెయ్యవేణ్డుమ్బడి యితే, పాపత్తిన్ కనమిరుప్పతు. (ఉళ్ నిన్ఱు) సమిదై ఇడాద మాణియై ప్పోలే తానే శూழ்త్తుకొణ్డు కిడక్కిఱపడి. నడుక్కడలిలే ఒరు క్షుద్రజన్తు నిన్ఱు అలైయుమాపోలే అణుపరిమాణమాన వస్తు పాపసముద్రత్తిలే నిన్ఱు అలైకిఱపడి; "శితియనేలుమ్ శెయ్ వినైయో పెరితాలో!" (తిరువాయ్-4-7-1) ఎన్నక్కడవదితే. (నిన్ఱు) పాపఙ్గళక్కు ఇడైయాదొழிకై; "సర్వం సహే మే" (స్తోత్రరత్నమ్-25) ఎన్నక్కడవదితే. నెరుప్పిలే కాల్ పావినాప్పోలే పాపఙ్గళిలే వేర్ విழுవతే!

(మూన్ఱెழுత్తుడైయ పేరాల్) మూన్ఱెழுత్తై యుడైత్తాన తిరునామత్తాలే. "కెడు మిడరాయ ఎల్లామ్" (తిరువాయ్-10-2-1) ఇత్యాది. పాపఙ్గళ్ పణ్ణిన కాలప్పరప్పుమ్, పాపత్తిన్ కనముమ్బోలే ఇరుక్కిఱతో, పాపవిమోచనముమ్? ఎన్నిల్. "మూన్ఱెழுత్తుడైయ పేరాల్". ఒరు పద మెన్నాదే, మూన్ఱెழுత్తు ఎన్గిఱతు ఓరే తిరుతిరువక్షరమ్ పోరుమ్ - ఎన్గైక్కాక. ప్రకృతిప్రత్యయయోగత్తాలే పదమాయిరుక్కైయన్ఱియే మూన్ఱు అక్షరమాయిరుక్కై. ఒరు అయుతాక్షరీ, సహస్రాక్షరీ ఎన్నుమాపోలే "ముడిన్దదాయ్ విడవఱ్ఱే" ఎన్ఱు ఇరుక్కు మతన్ఱే ఇదు. (పేరాల్) మన్త్రమెన్నాతొழிన్దదు - ఋషి, ఛన్దో, దేవతై, శక్తి, బీజమ్, వర్ణమ్, వినియోగమ్, ధ్యానమెన్ఱు మాపోలే, శిల శడఙ్గుకళుణ్డాయ్, అధికృతాధికారమా యిరుక్కైయన్ఱియే, సర్వాధికారమాయ్, స్త్రీబాలసాధ్యమాయిరుక్కై. ఇడఱినవన్ "అమ్మే" ఎన్నుమాపోలే, ఇడర్ వన్దపోదు సర్వర్క్కుమ్ శొల్ల ప్రాప్తి

యుణ్డాయిరుక్కై. ఇన్న తిరునామమెన్నాతే "మూన్ఱెழுత్తుడైయ పేర్" ఎన్ఱతు, రుచి పిఱన్దవన్ఱు ఉపదేశిక్కైక్కాక ఆచ్ఛాదిక్కిఱార్; "మూన్ఱెழுత్తదనై" (పెరియాழ்వార్ తిరు- 4-7-10) ఎన్ఱు పెరియాழ்వార్ మఱైత్తాప్పోలే.

(కత్తిరపన్దుమ్) "క్షత్రియాణా మధమ ఇతి క్షత్రబన్ధుః; బ్రహ్మబన్ధుః- ఎన్నుమాపోలే. చకారత్తాలే తణ్మైక్కు ఎల్లై నిలమాన ఇవనుమ్. (అన్ఱే) నమ్ముదలికళ్ గోష్ఠియిల్ "నాలూరాన్" ఎన్నాప్పోలే, ఋషికళ్‌గోష్ఠియిల్ "క్షత్రబన్ధు" ఎన్నాల్ శెవి పుతైక్కుమ్బడియాయ్‌త్తిరుప్పతు. "సంత్యక్తే సర్వలోకేన తస్మిన్ దుర్వృత్తచేతసి, చింతాం చకార స మునిః క్షత్రబంధౌ దయాపరః" (విష్ణుధర్మమ్-97-38) (పరాఙ్గతి కణ్డుకొణ్డాన్) పాపవిమోచనమే ఫలమ్ పోన్దిరుక్క, అవ్వళవన్ఱియే స్వర్గాదిఫలఙ్గళిన్ అళవుమన్ఱిక్కే, ఐశ్వర్యకైవల్యాదికళళవన్ఱియే, ఉత్తమపురుషార్థత్తై క్కిడీర్ లభిత్తతు. సంసారికళిల్ కడైయానవన్ అస్పృష్టసంసారగన్ధరుడైయ అనుభవత్తైయితే, పెఱ్ఱతు. "కణ్డుకొణ్డాన్" - ఎన్ఱతు ఇழన్దదు పెఱ్ఱాప్పోలేయిరుక్కై. తిరునామమ్ శొన్నదుక్కు ఫలన్ పెఱ్ఱానా యిరుక్కైయన్ఱియే, తన్నదు తాన్ పెఱ్ఱానాక ఆయ్‌త్తు ఇవన్ నినైత్తిరుప్పదు. అజ్ఞానత్తాలే మఱన్దు కిడన్దదాయ్, భగవద్విషయా కారత్తాలే అతిల్ నివృత్తి పిఱన్దాల్, స్వరూపముమ్, స్వరూపానురూపమాన వృత్తి విశేషముమ్ ప్రకాశిక్కుమ త్తనైయితే. "ప్రకాశ్యన్తే న జన్యన్తే" (విష్ణుధర్మమ్-104-57) ఎన్నక్కడవదితే.

(ఇత్తనై యడియరానార్క్కు) క్షత్రబన్ధువినళవు ఆనుకూల్యముడైయార్క్కు- ఎన్నుదల్. "ఈశ్వరన్ శేషి, నీ శేషభూతన్" ఎన్నాల్ ఇతిల్ అద్వేషముడైయార్క్కు- ఎన్నుదల్. "పతిం విశ్వస్య" (తైత్తిరీయ నారా-11), "యస్యాస్మి" (యజుర్బ్రాహ్మ ణమ్-3-7) ఎన్ఱు శిలర్ శొన్నాల్ మనస్సు అతిర్న్దిరాతొழிకై. ఇవ్వళవై క్కొణ్డు "అడియరానార్క్కు" ఎన్నలామో? ఎన్నిల్, భగవదభిప్రాయత్తాలే అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. "దురాచారోఽపి" (సాత్త్వతమ్-16-23) ఎన్ఱు తుడఙ్గి "నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పర మాత్మనః" (సాత్త్వతమ్-16-23) ఎన్నక్కడవదితే. "ఇత్తనై" ఎన్గిఱ ఇదు - తాన్ మలై శుమన్దాప్పోలే యిరుక్కిఱతాయ్‌త్తు, అత్తలైక్కు. "భూయిష్ఠాం తే నమ ఉక్తిం విధేమ" (ఈశావాస్యమ్-18) ఎన్నక్కడ వదితే.

(ఇరఙ్గుమ్) అద్వేషయుక్తనుక్కు ఇదు పురుషార్థమామ్బోదు స్వాభావిక సమ్బన్ధత్తాలే ఇత్తలైయిల్ ఆభిముఖ్యత్తిలే అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కైయిఱే. పెఱు కిఱతు తన్నై, ఇత్తలైయిలుళ్లతు విలక్కామై; పే*ఱ్ఱు*క్కు ఇదు ఎఙ్గనే పోరుమ్? అన్బిన్ఱ కన్ఱుక్కు తాయ్ ఇరఙ్గుమాపోలే, తానెల్లామ్ శెయ్‌దాలుమ్ "ఒన్ఱుమ్ శెయ్‌దిలోమ్" ఎన్నుమ్ ఇరక్కమేయాయ్‌త్తు ఉళ్ళతు – ఎన్ఱుమామ్; "ఉన్నడియార్‌క్కు ఎన్ శెయ్‌వన్? ఎన్ఱే యిరుత్తి నీ" (పెరియతిరువన్దాది–53) ఎన్నక్కడవదిఱే.

(నమ్మరఙ్గనాయ) అకిఞ్చనరాన నమక్కాకవిఱే, కోయిలిలే వన్దు కణ్‌వళర్‌న్ద రుళుకిఱదు. పరమపదమ్– నిత్యరుక్కుమ్, ముక్తరుక్కుమ్; తిరుప్పాఱ్కడల్– ముక్తప్రాయరాన సనకాదికళుక్కుమ్, బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్; అవతారఙ్గళ్ – తత్కాలీనరాన భాగ్యాధికరుక్కుమ్; కోయిలిల్ నిలై – సన్నిధి దేశకాలఙ్గళుక్కు ప్పిఱ్పాడరాన నిర్భాగ్యరానార్‌క్కు ముఖమ్ కొడుక్కవిఱే. "నమ్" – ఎన్ఱదు క్షత్రబన్ధువోడు సగోత్రికళాన నమక్కుమ్ సులభనానవన్– ఎన్గై. (పిత్తనై) పిత్తావదు– సర్వావస్థైయిల్ జ్ఞానమిన్ఱిక్కే యొ*ళ్ళి*కై. తన్నైయు మ*ఱ్ఱి*యాదే, పిఱరైయు మఱి యాదే యిరుక్కుమవన్ ఎన్ఱుమామ్. అదాకిఱదు– కొళ్ళుకిఱవన్ శిఱుమై పార్‌త్తల్, కొడుక్కిఱవన్ మేన్మై పార్‌త్తల్, కొడైయిన్ శీర్‌మై పార్‌త్తల్ శెయ్య అఱియాతిరుక్కు మవన్ – ఎన్గై. (పె*ఱ్ఱు*మ్) తాన్ కుఱైవాళనే యాకిలుమ్, కుఱై తీర్‌క్కుమ్ రక్షకన్ ఇరున్దవిడత్తిలే శెల్లవేణుమిఱే. అతు వేణ్డాదపడి పూర్ణనాన తాన్ "ఎన్నై క్కొళ్ వారుణ్డో?" ఎన్ఱు కిడక్కిఱ ఇడమ్.

(అన్దో! పిఱవియుళ్ పిణఙ్గుమాఱే) సులభనాన ఇవ్విషయత్తై విట్టు పోనాలు మామిఱే, పోయ్ ప్పెఱుకిఱ విషయమ్ ఇత్తోడు తుల్యమాయిరుక్కుమాకిల్! జన్మాదికళిలే తాన్ అకప్పట్టు క్కిడక్కచ్చెయ్‌దే అన్యోన్యమ్ వివాదమ్ పణ్ణి ముడిన్దు పోవదే! – ఎన్ఱు వెఱుక్కిఱార్. ఒరు విడక్కై ప్ప*ఱ్ఱి* ఇరణ్డు పదార్థమ్ వివాదమ్ పణ్ణుమాపోలే అత్యన్తహీనమాయ్, ఇరువర్‌క్కుమ్ ప్రాప్తమ్ పోరాద విషయఙ్గళై ప్ప*ఱ్ఱి* స్పర్ధై పణ్ణిత్తిరివదే! (అన్దో) సర్వేశ్వరనుక్కు శ్రీకౌస్తుభత్తోపాది స్పృహావిషయ మాన ఆత్మవస్తు ఇప్పడి పడువదే? ఎన్ఱు ధర్మహాని కణ్డాల్ "పడుకొలై! పడుకొలై!" ఎన్బారోపాది వెఱుక్కిఱార్. ప్రాప్తముమాయ్, సులభముమాయ్, సుశీలమునాన

విషయత్తై విట్టు, దుర్లభముమాయ్, దుశ్శీలముమాయ్ అప్రాప్తము మాన విషయఙ్గళై ప్ప*ఱ్ఱి* క్లేశిక్కక్కణ్డాల్, ధార్మికరాన ఇవర్‌కళుక్కు ప్పొఱుక్కప్పోమో!

అఙ్ఙామ్పాట్టు – అవ – (పెణ్డిరాల్) "పిఱవియుళ్ పిణఙ్గుమాఱే" (తిరుమలై–4) ఎన్ఱు విలక్షణవిషయత్తై విట్టు దుర్విషయఙ్గళై ప్ప*ఱ్ఱి* అనర్థప్పడు వతే! ఎన్ఱు వెఱుత్తార్, కీ*ళ్* ప్పాట్టిల్, "ఏన్ తాన్! షోడశవయస్కైకళాన స్త్రీక్కళ్ సఞ్చరిక్కిఱ సంసారత్తుక్కు ప్పొల్లాఙ్గు శొల్లువానెన్?" ఎన్ఱు లోకాయతికన్ ప్రత్యవస్థానమ్ పణ్ణినాన్. అవనాకిఱాన్ – "దేహాతిరిక్తమాయిరుప్పతు ఒరు ఆత్మా ఉణ్డు – ఎన్ఱుమ్, ధర్మాధర్మఙ్గళుణ్డు – ఎన్ఱుమ్, పరలోకమ్ ఉణ్డు–ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱవై అసత్యమ్, ప్రత్యక్షిక్కిఱ ఉడమ్బు కొణ్డు అనుభవిక్కిఱ దృష్టానుభవ మొ*ళ్ళి*య వేఱు ఒన్ఱిల్లై" – ఎన్నుమవన్. అవర్‌కళై క్కుఱిత్తు "విషయఙ్గళ్ అల్పాస్థిరత్వాద్య నన్తదోషదూషితఙ్గళ్; ఇవై ఎల్లామ్ శొల్ల వేణ్డువతు లభిత్తాలిఱే. దురారాధ్యమా కైయాలే లభిక్కై అరితు"– ఎన్గిఱార్.

5. పెణ్డిరాల్ శుకఙ్గళుయ్‌ప్పాన్ పెరియతోర్ ఇడుమ్బై పూణ్డు,
ఉణ్డిరా క్కిడక్కుమ్బోదుమ్ ఉడలుక్కే కరైన్దు నైన్దు,
తణ్డు*ళ్ళా*య్ మాలైమార్‌పన్ తమర్‌కళాయ్ ప్పాడియాడి,
తొణ్డు పూణ్డముదముణ్ణా త్తొ*ళ్ళు*మ్బర్ శోఱుకక్కుమాఱే

పెణ్డిరాల్ = కాంతలవల్ల, శుకఙ్గళ్ = అన్నివిధాలైన సుఖాలను, ఉయ్‌ప్పాన్ = అనుభవించాలని తలచి, పెరియదు ఓర్ ఇడుమ్బై = చాలా పెద్ద క్లేశాన్ని, పూణ్డు = మీద వేసికొని మోసి (అనుభవించి), ఇరా ఉణ్డు = రాత్రిలో భుజించి, కిడక్కుమ్, ఉడలుక్కే కరైన్దు = శరీరరక్షణ కోసంగానే క్లేశపడి, నైన్దు = మనస్సు భగ్నమై, తణ్ తు*ళ్ళా*య్ మాలై మార్బన్ = చల్లని తులసీమాలను వక్షఃస్థలంలో అలంకరించుకొన్న సర్వేశ్వరుని, తమర్‌కళ్ ఆయ = దాసులై, పాడి = (భగవద్గుణాలను నోరార) పాడి, ఆడి= (దానివల్ల కల్గిన ఆనందంతో నిలచిన చోట నిలువలేక) ఆడి, తొణ్డు పూణ్డు = శేషవృత్తిని పరిగ్రహించి (మోసి),

అముదమ్ ఉణ్ణా = (భగవద్గుణానుభవమనే) అమృతాన్ని భుజించలేని, తొ౯ుుమ్బర్ = నీచులు, శోఱు ఉకక్కుమ్ ఆఱే = అన్నాన్ని ఆశపడం ఏమో కదా!

వ్యా – (పెణ్డిరాల్ శుకఙ్గళ్ ఉయ్ప్పాన్) ఇవనుడైయ సంకల్పవాక్యమ్. అగ్నియై అణైన్దు విడాయ్ తీర నినైప్పార్పోలేయుమ్, ఆడుకిఱ పామ్బిన్ నిழలిలే ఒతుఙ్గి క్లేశమ్ తీర నినైప్పారైప్పోలేయుమ్, విషభక్షణమ్ పణ్ణి ధరిక్క నినైప్పారైప్పోలేయుమ్, దుఃఖసాధనత్తైయితే, సుఖసాధనమాక భ్రమిక్కిఱతు. "కొణ్డ పెణ్డిర్" (తిరువాయ్-9-1-1) ఎన్గిఱపడియే తన్నుడైయ అనన్యత్వమ్ తోఱ్ఱ "అదు వేణుమ్, ఇదు వేణు" మెన్ఱు దుశ్శకఙ్గళై అపేక్షిత్తు అలైక్కుమ్ విషయమితే. ఇవన్ ద్రవ్యత్తళవుమ్, భోగత్తళవుమితే ఇవన్పక్కల్ ఆదరమ్. "పెణ్డిరాల్" ఎన్ఱు జాత్యభిప్రాయమానపోదు ద్రవ్యత్తళవిలే కాలత్తై ప్పరిచ్ఛేదిత్తు గ్రహిప్పర్కళ్. ద్రవ్యప్రధానైకళాకైయాలే ఇవన్ నినైత్త భోగరసమ్ అఙ్గిల్లై. పిఱర్ కాణిల్ ఎళివరవు; అత్తై త్తప్పినానాకిల్, మేల్ నరకమ్. ఇప్పడియాయ్త్తు విషయస్వభావ మిరుప్పతు. "ఆనన్దమయః" (తైత్తిరీయ ఆనంద-5) – ఎన్గిఱ విషయత్తై లభిత్తాల్పోలేయితే ఇవర్కళుక్కు ఒరు స్త్రీపదార్థమ్ లభిత్తాల్ ఇరుప్పదు! (శుకఙ్గళ్) ఎన్గిఱ బహువచనత్తాలే సర్వసుఖఙ్గళుమ్ ఇవళాలే – ఎన్ఱిరుక్కై; "ఇవళ్ కాల్ నలత్తాలే ధనముణ్డామ్; పక్వైయాన వళవిలే కామరసమ్; తదనన్తరత్తిలే పుత్రసమ్పత్తు" – ఎన్ఱాల్పోలేయితే ఇవన్ అభిమానిత్తు ఇరుప్పదు. "ఉయ్ప్పాన్" ఎన్ఱదు ఇవన్ ఇప్పడి ప్పారిత్తుప్పోమ తొழిల్ియ, అవ్విషయత్తిల్ అనుభవ్యమాయిరుప్పదు ఒరు రసమిల్లై. నిహీనవిషయ మాకైయాలే నెడునాళ్ శెన్ఱాలు "మిన్నదు అనుభవిత్తోమ్" ఎన్ఱు ప్రత్యభిజ్ఞై పణ్ణలావ తొన్ఱిల్లై; ఇవనుడైయ ప్రీతిసంవాదమేయుళ్ళదు. అవర్కళ్ ద్రవ్యపరైకళాయ్ అనాదరిత్తాలుమ్ అవ్వనాదరమే హేతువాక శ్రద్ధై మికుమ్ ఇవనుక్కు.

(పెరియదోరిదుమ్బై పూణ్డు) అత్తాలే కాలన్ కొణ్డుమ్, పరహింసై పణ్ణియుమ్ దుశ్శకమాన మహాదుఃఖఙ్గళై యేఱిట్టుక్కొళ్ళుమ్. "పూణ్డు" ఎన్ఱదు కழుత్తిల్ ప్పూక్క వాయోడుపోలే తన్నాల్ కழఱ్ఱ వొణ్ణాదిరుక్కై. అళవిఱన్ద సుఖత్తై అనుభవిక్క

క్కోలి, అళవిఱన్ద దుఃఖత్తైయాయ్త్తు, ఏఱిట్టుక్కొళ్ళువతు. ఓరఙ్జలి ఉణ్డఱుక్క మాట్టాత విషయత్తైయన్ఱే పఱ్ఱిఱ్ఱు. "సుసుఖం కర్తు మిచ్ఛతి" (గీత-) ఎన్గిఱపడియే సాధనవేళైయే తుడఙ్గి రసిక్కుమ్ విషయమన్ఱే. "తూయ అముతై ప్పరుకి ప్పరుకి ఎన్ మాయప్పిఱవి మయర్వఱుత్తేనే" (తిరువాయ్-1-7-3) ఎన్నక్కడవతితే. ఇఙ్గు సాధనసాధ్యమ్ ఇరణ్డుమ్ దుఃఖరూపమాయిరుక్కుమ్.

(ఉణ్డిరా) ఇరా ఉణ్డు; జీవిక్కవుమ్ అవసరమిల్లాదపడి పకల్ ఎల్లామ్ తట్టి త్తిరున్దు అస్తమయవేళైయిలేయాయ్త్తు జీవిప్పదు. ముదల్ స్వశరీరరక్షణత్తై ప్పణ్ణిక్కొణ్డునిన్ఱు, పిన్నైయితే విషయానుభవమ్ పణ్ణప్పార్ప్పతు. (కిడక్కుమ్బోదు) అనన్తరమ్ ఒరువిడత్తిలే విழవిడుకై అపేక్షితమాయిరుక్కుమ్. అప్పోతు శిథిలనాకైయాల్ అవ్విషయఙ్గళై అనుసన్ధిత్తల్, అనుభవిత్తల్ శెయ్య క్షమనల్లన్.

(ఉడలుక్కే కరైన్దు నైన్దు) "నాళైయుమ్ ఇవైఱ్ఱై రక్షిత్తు నాముమ్ జీవిత్తోమాయ్ విడవల్లోమ్" ఎన్ఱు చిన్తియానిఱ్కుమ్. అవధారణత్తాలే – దేహాతిరిక్తమా యిరుప్పదు ఒరు ఆత్మవస్తు ఉణ్డు – ఎన్ఱిరుక్కిలితే అతుక్కు ఒరు క్కాల్ కరైయవేణ్డువదు. "శరీరసమనన్తరత్తిలే వకుత్త పురుషార్థత్తై లభిక్కుమ్ విరకేతో? నరకత్తైయుమ్ గర్భవాసత్తైయుమ్ తప్పుమ్ విరకేతో?" ఎన్ఱు కరైయవితే అదుప్పదు. అదుక్కు యోగ్యతై ఇల్లామైయాలే దేహధారణత్తుక్కాక త్తానే కరైయానిఱ్కుమ్. "కరైన్దు నైన్దు" ఎన్ఱదు – భగవద్గుణ విద్ధరాయిరుప్పార్ "నినైదొఱుమ్ శొల్లున్దొఱుమ్ నెఞ్జు ఇడిన్దుకుమ్" (తిరువాయ్- 9-6-2) ఎన్ఱ పడుమదు అడఙ్గ ఇద్దేహత్తిలే పడుమాయ్త్తు, ఇవన్.

(తణ్డుழాయ్మాలై మార్బన్ తమర్కళాయ్ ప్పాడియాడి) సర్వేశ్వరనై అనుభవిత్తు, "అహమన్న మహమన్నమ్" (తైత్తి-భృగు-10-6) ఎన్ఱు కళిత్తు శెరుక్కుక్కు ప్పోక్కువిట్టు త్తిరియక్కడవ చేతనర్ పడుమ్ అనర్థమే! ఎన్గిఱార్. (తణ్డుழాయ్మాలై మార్బన్) సర్వేశ్వరత్వసూచకమాన త్తిరుత్తుழాయ్మాలైయాలే అలఙ్కృతనానవన్. ఇవర్కళ్ పఱ్ఱిన దురారాధ్యవిషయఙ్గళ్పోలన్ఱియే, తన్ వెఱుమైయై మున్నిట్టు "ఎన్నై ప్పఱ్ఱు మవనై రక్షిక్కక్కడవేన్" – ఎన్ఱు తనిమాలై ఇట్టుక్కొణ్డితే అవనిరుప్పదు. అవన్ రక్షకనానవన్ఱుమ్, ఆకాతవన్ఱుమ్ కిట్టువార్క్కు

అవ్వడివుమ్, ఒప్పనైయుమే ప్రయోజనమ్ పోరుమ్ కిడీర్. (తమర్కళాయ్) ఇవ్విషయత్తిల్ ఇవనక్కు సాధ్యమ్ ఒన్ఱుమిల్లై; స్వాభావిక సమ్బన్ధత్తుక్కు అనుమతి పణ్ణు మిత్తనైయే వేణ్డువతు. ఇవ్వాత్మావుక్కు నిలైనిన్ఱ స్వరూపమ్, ఇదిఱే. అవనై "పతిం విశ్వస్య" (తైత్తిరీయ-నారా-11) ఎన్ఱుమ్, ఇవనై "దాసోஉహమ్" (శ్రీరామా-సుందర-42-35) ఎన్ఱుమిఱే - నిర్దోషప్రమాణఙ్గళ్ శొల్లుకిఱతు. (తమర్) అడియార్. కీ*ழ్* చ్చొన్నవై అడఙ్గ ఇవన్తానే ఏరిట్టుక్కొణ్డవైయిఱే. (పాడి యాడి) భగవదనుభవజనితప్రీతిక్కు పోక్కువీడాక ప్పాడి, అదుతాన్ ఇరున్ద విడత్తిల్ ఇరుక్క ఒట్టాదపడియాలే ఆడి. "గాయన్తి కేచిత్ప్రణమన్తి కేచిత్ నృత్యన్తి కేచిత్" (శ్రీరామా-సుందర-61-14) ఎన్ఱు మధువనత్తిల్ పుక్క ముదలికళ్ పడియాయ్ త్తిరియక్కడవనిఱే, ఇవన్. ఒరు దేశవిశేషత్తిలే శెన్ఱాలుమ్, "హావు హావు హావు" (తైత్తి-ఆనంద-5) ఎన్ఱు ప్రీతిప్రకర్షత్తాలే పాడి, ససమ్భ్రమనృత్తమ్ పణ్ణియిఱే తిరివదు.

(తొణ్డు పూణ్డు) అడిమై పూణ్డు; తనక్కు వకుత్త శేషవృత్తియై ఏరిట్టుక్కొణ్డు. "ఉఱు" మెన్ఱు ఏఱిట్టుక్కొళ్ళుకై యన్ఱిక్కే ఉకన్దు ఏఱిట్టుక్కొళ్ళుకై. (పూణ్డు) ఇవ్వాత్మావుక్కు దాస్యమిఱే ఆభరణమ్, "ద్రుమచీరైరలఙ్కృతః" (శ్రీరామా సుందర-33-29) ఎన్నవత్తై, ఆభరణమెన్నాప్పోలే. నమ్బెరుమాళుక్కు చ్చేరపాణ్డియన్, తమ్బిరాన్ పదక్కమ్బోలే ఇవనుక్కు దాస్యమాకిఱ ఆభరణమ్. అవనుక్కు మతు నెఞ్జిలే కిడప్పదొన్ఱు; ఇవనుక్కుమ్ ఇతు నెఞ్జిలే కిడప్పతొన్ఱిఱే. "ఇడుమ్బై పూణ్డు" ఎన్గిఱదుపోలన్ఱిఱే, ఇదు. "అహం సర్వం కరిష్యామి" (శ్రీరామా-అయో- 31-25) ఎన్ఱుమ్, "వ*ழ்*ువిలా వడిమై శెయ్యవేణ్డునామ్" (తిరువాయ్-3-3-1) ఎన్గిఱ పడియిఱే - ఇతు. "పూణ్డు" ఎన్గిఱ శబ్దమ్ ఇరణ్డిడత్తిలుమ్ ఒత్తిరుక్క, నెడువాశి పడ అర్థమ్. శొల్లువానెన్? ఎన్నిల్; అర్థబలత్తాలే. అప్రాప్తవిషయత్తిల్ సేవై "సేవా శ్వవృత్తిః" (మను-4-6) ఎన్ఱుమ్, ప్రాప్తవిషయత్తిల్ పారతన్త్ర్యత్తై "పారతన్త్ర్యం పరే పుంసి" (విష్ణుతత్త్వమ్) ఎన్ఱుమ్, "సా కిమర్థం న సేవ్యతే" (గారుడమ్-222) ఎన్ఱుమ్ విషయమ్ భేదిత్తాప్పోలే, ఇఙ్గుమ్ అర్థబలత్తాలే భేదిత్తు చ్చొల్లుకిఱదు.

(అముత ముణ్ణా) స్వరూపప్రాప్తమాయ్, నిత్యానుభావ్యమాయిరుక్కుమ్ అమృతమాయ్త్తు; ఇతు. "తవ దాస్యసుఖైకసఙ్గినామ్" (స్తోత్రరత్న-55) ఎన్ఱుమ్, "తవ దాస్యమహారసజ్ఞః" (వరదరాజ-81) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

(తొ*ழ்*ుమ్బర్) ఇతినుడైయ భోగ్యతైయై అఱియాతే, అభోగ్యమాయ్, అప్రాప్తమాయిరున్దుళ్ళ క్షుద్రవిషయఙ్గళై విరుమ్బుమ్ నీశర్. (తొ*ழ்*ుమ్బర్) తణ్ణియర్. ప్రాప్తియిల్లామై ఇత్తై ఇ*ழ్*క్కిఱార్ అల్లర్; లభిక్కైయిలే నేర్త్తియుణ్డాయ్ ఇ*ழ்*క్కిఱార్కళ్ అల్లర్; క్షుద్రవిషయఙ్గళుక్కుమ్ ఇదుక్కు ముళ్ళ వాశి అఱియుమ్ చేతనరుమా యిరుక్క, దురారాధ్యమాయ్, అభోగ్యమాయిరుక్కిఱ విషయత్తిలే మణ్డప్పుణ్ణుకిఱదిఱే, చాపలమ్. (శోఱుకక్కుమాఱే) మణ్ణిఱ్కాట్టిల్ శో*ఱ్ఱ్*ుక్కు వాశి అఱిన్దు జీవిక్కిఱపడి ఎఙ్గనే? నిత్యమాన ఆత్మావుక్కు భగవచ్ఛేషత్వమే ధారకమెన్ఱు అఱియాతవన్, అనిత్యమాన దేహత్తుక్కు శోఱు ధారకమెన్ఱు అఱిన్దు జీవిక్కిఱానో? పిత్రాదికళ్ జీవిక్కిఱ వాసనై కొణ్డు శెయ్కిఱాన్, ఇత్తనైయిఱే. వాశి అఱియుమవనాకిల్, ఆత్మావుక్కు నన్మై ఎణ్ణానో? ఒన్ఱిలే విశేషజ్ఞాన ముణ్డాకిల్ మ*ఱ్ఱ్*ైయదిలుమ్ అఱివు ఉణ్డాకాదో.

ఆఱామ్ పాట్టు - అవ - (మఱమ్ శువరిత్యాది) విషయఙ్గళుక్కు అల్పాస్థిరత్వాది దోషఙ్గళ్ ఉణ్డానాలుమ్, ఎఙ్గళుడైయ త్యాగత్తుక్కు హేతువాక మాట్టాతు; ఏకవిషయత్తిల్ పూర్ణానుభవమ్ పె*ఱ్ఱ్*ిలోమాకిలుమ్, విషయఙ్గళ్ అనేక ముణ్డాన పిన్బు ఒన్ఱిల్ ఇల్లాద నన్మైయై ఒన్ఱిలే కూట్టిక్కొణ్డు అనుభవిక్కిఱో మెన్న, "అప్పడియా నాలుమ్, ఇన్ద భోక్తాతాన్ స్థిరవాకవేణుమే! అవ్విషయఙ్గళోపాది భోక్తావుమ్ అస్థిరన్" ఎన్ఱు భోక్తావినుడైయ నిలైయిల్లామైయై చ్చొల్లుకిఱార్.

6. మఱఙ్జువర్ మదిళెడుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమై పూణ్డు,
పుఱఙ్జువరోట్టై మాడమ్ పురళుమ్బోతు అఱియమాట్టీర్,
అఱఙ్జువరాకినన్ఱ అరఙ్గనార్క్కాళ్ శెయ్యాదే,
పుఱఙ్జువర్ కోలమ్ శెయ్దు పుళ్కివ్వ క్కిడక్కిన్ఱీరే.

మఱమ్ శువర్ = క్రూర స్వభావమనే గోడను, మదిళ్ ఎడుత్తు = రక్షకంగా (కోటగా) కట్టి, మఱుమైక్కే = పరలోకసుఖానికే, వెఱుమై పూణ్డు = దారిద్ర్యాన్ని పొంది, పుఱమ్ శువర్ = బాహ్యాకుడ్యంగా (బయటి గోడగా), ఓట్టై = నశించిపోయే (చిల్లుపడిన), మాడమ్ = దేహం, పురళుమ్

పోదు = భూమిపై పడి దొర్లే (నశించే) కాలాన్ని, అఱియమాట్టీర్ = తెలియలేకుండా ఉన్నారు అఱమ్ శువర్ ఆకి నిన్ఱ = ధర్మమే సహజంగా (మూర్తీభవించి) ఉండే, అరఙ్గర్క్కు = శ్రీరంగనాథునకు, ఆళ్ శెయ్యాదే = దాస్యం (కైంకర్యం చేయకుండా), పుఱమ్ శువర్ = బయటి గోడవంటి ఈ దేహాన్ని, కోలమ్ శెయ్దు = అలంకరించుకొని, పుళ్ కవ్వ = (కాకులు, గద్దలవంటి) పక్షులు పొడిచితినేటట్లుగా, కిడక్కిన్ఱీరే =వినాశాన్ని అన్వేషించుకొంటున్నారే!

వ్యా - (మఱమ్ శువర్ మదిళెడుత్తు) మఱమాకిఱ శువరై అరణాక ఎడుత్తు. క్రౌర్యసముదాయత్తైయాయ్త్తు తనక్కు అరణాక నినైత్తిరుప్పతు. అమానిత్వాద్యాత్మగుణఙ్గళ్ ఎల్లాత్తుక్కుమాక ఇవన్ పక్కలుళ్ళదు క్రౌర్యమేయాయ్త్తు. (మఱమ్) "అరుళిన్మైయుమ్, కోపముమ్, తఱుకణ్మైయుమామ్. అదాకిఱదు- "ఇవన్ అనతిక్రుద్ధమవాయ్ వర్తియానిన్ఱాన్; తనక్కు అర్థత్తై త్తానే శూழ்త్తుక్కొళ్ళా నిన్ఱాన్" ఎన్ఱు సత్తుక్కళ్ అయ్యో! ఎన్ఱు తనక్కు హితమ్ శొల్ల నినైత్తాలుమ్ తన్ పక్కల్ అణుక వొణ్ణాతపడి క్రుద్ధనాయిరుక్కుమ్. ఒరు సాత్త్వికన్ తన్ పక్కల్ కిట్టాతపడిక్కు ఇడుమ్ అరణ్ ఇదితే. రావణనుక్కు మారీచన్, మాల్యవాన్, కుమ్భకర్ణన్, శ్రీవిభీషణాழ்వాన్ - ఇవర్కళ్ ఎల్లారుమ్ హితమ్ శొన్నవిడత్తిల్, అవర్కళ్ శొన్న హితమ్ కేళామైయాలే తన్నోడు శేర్న్ద కుమ్భకర్ణనుమ్, మారీచనుమ్ ముడిన్దుపోనార్కళ్; అల్లాతార్ ధిక్కృతరానార్కళ్; ఇతితే దుష్కృతికళుక్కు హితఙ్జొన్నార్ పడుమ్ ఎళివరవు. "మదిళెడుత్తు" - ఎన్ఱదు ఇన్ద క్రౌర్యమ్ స్వరూపప్రాప్తమా ఇరున్దతొన్ఱు అన్ఱు; ఒరునాళ్ వరైయిలే భగవద్విషయాకార మడియాక అழிవతు ఒన్ఱు - ఎన్ఱు తోన్ఱుకైక్కాక. వీరసున్దరబ్రహ్మరాయన్ శోழுక్కుడియిలే ఇట్ట మదిళ్పోలేయితే, ఇవన్ తాన్ పణ్ణిక్కొళ్ళుమ్ అరణ్ వినాశపర్యన్తమాయ్ విళైయుమ్బడి.

ఇవన్ ఇత్తాల్ పెఱ్ఱ ప్రయోజనమ్ శొల్లుకిఱదు - (మఱుమైక్కే వెఱుమై పూణ్డు) ఇవన్ ఇరున్ద కాలత్తిల్ శెయ్ద క్రౌర్యమ్ అదృష్టత్తుక్కు దారిద్ర్యత్తైయే కూడుపూరిత్త, ఇత్తనై. శరీరధారణత్తోపాది ఆత్మధారకమాయిరుప్పదొరు

నన్మైయైయుమ్ వేణుమ్ - ఎన్ఱిరున్దానాకిల్ ఈశ్వరన్ అత్తైయే నినైత్తు రక్షిక్కుమితే. "ధాతు సామ్యే స్థితే స్మర్తా" (వరాహతరమమ్) ఎన్గిఱపడియే ఆత్మోజ్జీవనార్థమాక ఒరుక్కాల్ నినైత్తానాకిల్ "అహం స్మరామి" ఎన్ఱు అతు తన్నై ఒన్ఱైయుమే కొణ్డు ముడియ నడత్తుమితే, ఈశ్వరన్. శరీరవిశ్లేషసమనన్తరత్తిల్ అవ్వరుకే ఒరు కుళిర్న్ద విழி ఇల్లాతపడి పణ్ణిక్కొణ్డానాయ్త్తు. ఇమ్మైయిలే వెఱుమై యాకిల్ ఆగమాపాయి కళుమాయ్, ఇశ్శరీరత్తళవుమాయితే ఇరుప్పదు. మఱుమైయిలే వెఱుమై యావతు, నిత్యమాన ఆత్మావుక్కు ప్పిఱన్దదాకైయాలే వన్ద దారిద్ర్యముమ్ నిత్యమితే.

ఇతుక్కు మున్బు ఒన్ఱియిలే ఒழிన్దాలుమ్ మేలే ఒరు నన్మై తేడిక్కొళ్ళుకైక్కు త్తానిలై - ఎన్గిఱార్. (పుఱఙ్జువరోట్టై మాడమ్ పురళుమ్బోదు అఱియమాట్టీర్) "పుఱఙ్జువర్"- ఎన్గిఱతు దేహత్తై. పురుషార్థోపయోగియాక ఈశ్వరన్ తన్ద శరీరత్తై క్కొణ్డు విషయాన్తరప్రవణనాయ్, సిద్ధోపాయోపేయఙ్గళై ఇழிన్దానాకైయాలే "పుఱఙ్జువర్" ఎన్గిఱతు. ఇత్తై క్కొణ్డు ఆత్మావుక్కు ఒరు నన్మై తేడినానాకిల్ ఇదుతానే ఉద్దేశ్యమామితే. (ఓట్టై మాడమ్) "అప్పోదు విழுన్దదు, ఇప్పోదు విழுన్దదు" ఎన్నుమ్బడి అస్థిరమాకైయాలే శొల్లుకిఱార్, (ఓట్టై మాడమ్) ఓట్టై క్కొణ్డు సమాధానమ్ పణ్ణి నిఱ్కవేణ్డుమ్బడియిరుక్కై. "మాడ" మెన్గిఱదు- సంసారికళభి ప్రాయత్తాలే.

"నీర్ హితమ్ శొల్లుకిఱతు ఇప్పోతన్ఱో ! క్రమత్తిలే శెయ్కిఱోమ్"- ఎన్న, (పురళుమ్బోదు అఱియ మాట్టీర్) జీవిక్కుమ్ కాలమ్ ఇన్న అళవు -ఎన్ఱు అఱియ మాట్టికోళ్; కెడువికాళ్? మరణమన్ఱో తోళ్తీణ్డియాయ్ వన్దు నిఱ్కిఱదు. క్రమత్తిలే శెయ్కిఱోమ్ - ఎన్ఱు ఆఱియిరుక్కలామో! ఇరుక్కుమ్ నాళ్ అన్యపరరాయ్ క్కొణ్డు ఉఙ్గళుక్కు నన్మైయై ప్పార్త్తిలికోళ్. ఇని, మరణవేళైయిల్ తాన్ శక్తరల్లికోళ్; నీఙ్గళ్ ఎన్న నన్మై తేడవిరుక్కిఱీకోళ్! ఇని ముడిన్దు పోమిత్తనైయాకాదే- ఎన్గిఱార్.

(అఱఙ్జువరాకి నిన్ఱ) ధర్మమే ప్రకృతియాక నిఱ్కిఱవర్. "లోకానాం త్వం పరో ధర్మః" (శ్రీరామా-యుద్ధ-120-15), "రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః" (శ్రీరామా-అయో-37-13), "కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్" (భారతమ్-ఆరణ్య-74-123) ఎన్గిఱపడియే సిద్ధధర్మమా యిరుక్కిఱ ఇరుప్పు ప్రకృతియితే. "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం న తు గుణౌ" (శ్రీరంగరాజస్తవం-ఉత్తర-88) ఎన్నక్కడవతితే. (ఆకినిన్ఱ) ఉపాయాన్తరఙ్గళ్ పోలే సాధ్యమన్ఱిక్కే,

సిద్ధమాయ్‌క్కొణ్డు శమైన్దు నిన్దవర్. సాధ్యధర్మజ్ఞళుక్కు ఫలవేళైయిల్ వన్దాల్ అవన్‌కై పార్త్తిరుక్క వేణుమ్. అవర్ తమ్మై ప్పఱ్ఱినార్‌క్కు వేఱొన్ఱై అపేక్షిక్క వేణ్డావే. ఇని, ఇవనుక్కు, వేణ్డువదు “ఇవ్వరణిల్ ఒతుఙ్గోమ్” ఎన్నామైయాయ్‌త్తు. “ప్రాకార స్సర్వ వృష్ణీనామ్” (భారతమ్–రాజసూయ–69). ఎన్ఱు ఎతిలే ఒదుఙ్గువోమ్? ఎన్నుమ్ కుఱైవాళర్‌క్కు అరణాక చ్చొల్లక్కడవతిఱే. (నిన్ద) “ఆశయా యది వా రామః” (శ్రీరామా– అయోధ్య–59–3) ఎన్గిఱపడియే అవన్ అవసరప్రతీక్షకనాయ్ నిఱ్కిఱపడి.

(అరఙ్గనార్‌క్కు) విషయమ్ దూరమెన్నుమ్ కుఱైవుమిల్లై కిడీర్. “నమ్మై క్కొళ్వార్ ఆరో?” ఎన్ఱు క్కిడక్కిఱవరాయ్‌త్తు. (ఆళ్ శెయ్యాతే) ఇవన్‌తలైయిల్ అనుష్ఠానమ్ ఇల్లైయాన పిన్బు ఫలత్తిల్ అన్వయిక్కు మిత్తనైయిఱే; స్వరూపప్రాప్తమాన ఫలమాక చ్చొల్లుకిఱదు అడిమైయైయిఱే! ఇత్తైయిఱే ఇழన్దు పోన్దతు. ఇవనుక్కు ఓరిడత్తిలుమ్ పారతన్త్ర్యమ్ తవిరాదు. కర్మపారతన్త్ర్యమాదల్, ఈశ్వరపారతన్త్ర్యమాదల్. అతిల్– కర్మపారతన్త్ర్యత్తుక్కు ఇశైన్దాన్, వాసనైయాలే; ఈశ్వర పారతన్త్ర్యత్తుక్కు ఇశైన్దిలన్, పాపత్తాలే. (ఆళ్ శెయ్యాదే) ‘ఉణ్ణాతే’ ఎన్నాఱ్పోలే ఇరుక్కిఱతాయ్‌త్తు ఇవర్‌క్కు.

(పుఱఙ్జువర్ కోలమ్ శెయ్‌తు) “అసన్నేవ స భవతి” (తైత్తిరీయ–ఆనంద–6) ఎన్గిఱపడియే ఆత్మ స్వరూపమ్ అసత్సమమాయ్ క్కిడక్క, వన్దేఱియాన ఉడమ్బై ఒప్పిత్తిరుక్కిఱతిఱే. ఆత్మావై అలఙ్కరిక్కై యావతు – అడిమై శెయ్‌కైయిఱే. పుత్తకఙ్గళై అకవాయ్ ప్పెరుచ్చాళి అఱుత్తుక్కిడక్క, తెరువు పాట్టై నూలుమ్, తురుమ్బుమ్ వైత్తు అలఙ్క రిక్కుమా ప్పోలేయాయ్‌త్తు, ఉడమ్బైప్పేణుకై. (పుళ్ కవ్వ) మాంసభక్షణమ్ పణ్ణి త్తిరియుమ్ పక్షికళుమ్, మున్దఱ క్కవ్వి, ప్పిన్నై “కృతఘ్నమాంసమ్” ఎన్ఱు కైవిట్టుప్పోమ్. (కిడక్కిన్ఱీరే) వకుత్త విషయమ్ సన్నిహితమాయిరుక్క అన్దరప్పడి కిఱికోళే! అనర్థప్పడుకిఱికోళే – ఎన్ఱు వెఱుక్కిఱార్. పరానర్థమ్ పొఱుక్క మాట్టామై యాలే శొల్లుకిఱార్. “కోవై వాయాళిల్” (తిరువాయ్–4–3) పడియే అవన్ శాత్తుమ్బడి యాన ఉడమ్బు పడుమ్ పాడే?” – ఎన్ఱు వెఱుక్కిఱార్. ఇవర్‌కళ్ శెత్తుక్కిడక్కచ్చెయ్‌దేయో, ఇవ్వార్‌త్తై శొల్లిఱ్ఱు? అఙ్గనన్ఱు, ఇవర్‌కళ్ ఉణ్డు ఉడుత్తు త్తిరియానిఱ్కచ్చెయ్‌తే “కిడక్కిన్ఱీరే!” ఎన్గిఱార్. “నేయ మస్తి పురీ లంకా” (శ్రీరామా–సుందర–43–25) ఎన్ఱు తిరువడి శొల్లిఱ్ఱు – రావణన్ సింహాసనస్థనా యిరుక్కచ్చెయ్‌తేయిఱే; దుర్యోధనాదికళ్ పూశఙ్కళత్తిలే పట్టుక్కిడక్క అవర్‌కళై వేదవ్యాసభగవాన్ కణ్డు వెఱుత్తు, “నామ్ శొల్లిఱ్ఱు చ్చెయ్యాతే పట్టుక్కిడక్కిఱికోళ్”– ఎన్ఱు వెఱుత్తాఱ్పోలే వెఱుక్కిఱార్ – ఎన్ఱుమామ్.

ఏழామ్పాట్టు – అవ– (పులై యఱమ్) “తొణ్డు పూణ్డు అముద ముణ్ణా త్తొழుమ్బర్” (తిరుమాలై–5) ఎన్ఱుమ్, “పుళ్ కవ్వ క్కిడక్కిన్ఱీరే” (తిరుమాలై–6) ఎన్ఱుమ్ ఎఙ్గళై నిన్దిక్కిఱతెన్? సంసారస్వభావమ్ ఇఙ్గనే ఇరున్దతు. “తణ్డుழాయ్‌మాలై మార్బన్” (తిరుమాలై–5) ఎన్ఱు ఆశ్రయణీయనాక చ్చొన్న అవన్ దూరస్థనాకైయాలే ఎఙ్గళుక్కు క్కిట్ట అరితు. ఇన్నముమ్, ఆశ్రయిప్పార్‌క్కు విలక్కడికళ్ పలవుమ్ ఉణ్డా యిరున్దతు; అన్ద త్తడైయుమ్ అఱుత్తు, ఆశ్రయణీయరైయుమ్ కాట్టిత్తారుమ్” ఎన్న, “ఇఙ్గే వన్దు అవతరిత్తు విరోధినిరసనశీలనాన దశరథాత్మజనైయే ఆశ్రయియు ఙ్గోళ్”– ఎన్గిఱార్.

7. పులైయఱ మాకి నిన్ద పుత్తొడు శమణమెల్లామ్,
కలై యఱ క్కఱ్ఱ మాన్దర్ కాణ్బరో కేట్పరోతాన్,
తలైయఱుప్పుణ్డుమ్ శాకేన్ శత్తియమ్ కాణ్‌మిన్ ఐయ్యా,
శిలైయినాలిలఙ్గై శెఱ్ఱ తేవనే తేవనావాన్

కలై = శాస్త్రాలను, అఱ కఱ్ఱ మాన్దర్ = చక్కగా అభ్యసించి, తాత్పర్యాన్ని గ్రహించినమానవులు, పులై అఱమ్ ఆకి నిన్ద = నీచధర్మమైఉండే, పుత్తొడు శమణమ్ ఎల్లామ్ = బౌద్ధమతం, జైనమతం మొదలైన బాహ్యమతాలను, కాణ్బరో = మనస్సుతో పరిశీలిస్తారా?, కేట్పరోతామ్ = చెవులతో వింటారా?, తలై అఱుప్పుణ్డుమ్ = నా తల ఖండింపబడినా, శావేన్ = నేను చనిపోను, ఐయా = ఆర్యులారా!, కాణ్‌మిన్ = మీ ప్రత్యక్షంలోనే చూపిస్తాను) చూడండి, శత్తియమ్ = ఇది సత్యం, శిలైయినాల్ = వింటితో, ఇలఙ్గై = లంకను, శెఱ్ఱ = నశింప జేసిన, దేవనే = (దానివల్ల) శోభను కలవాడైన స్వామియే, దేవన్ ఆవాన్ = అందటికి ఆశ్రయణీయుడు.

వ్యా. – (పులై యఱ మాకి నిన్ఱ పుత్తొడు శమణమెల్లామ్) చతుర్విధమాన బౌద్ధముమ్, క్షపణముమ్ ముదలానవై ఎల్లామ్. (పులై యఱమ్) నీచధర్మమ్. అదాకిఱతు – జ్ఞానవిషయమాన పదార్థఙ్గళుమ్, జ్ఞానముమే యుళ్ళతు; ఇదిల్– ప్రమాణమ్ – "ప్రత్యక్షము, మనుమానముమే ఉళ్ళతు"ఎన్బారుమ్; "పదార్థఙ్గళ్ అనుమేయఙ్గళ్, జ్ఞానమే యుళ్ళతు" ఎన్బారుమ్; "అనుమేయమాయుమ్ పదార్థఙ్గళ్ ఎల్లై, కేవలజ్ఞానమే యుళ్ళతు" ఎన్బారుమ్; "అన్ద జ్ఞానము మిల్లై, జ్ఞేయము మిల్లై, సర్వముమ్ శూన్యమ్" ఎన్బారుమ్; "సర్వత్తైయుమ్ శూన్యమెన్నలామో! జగత్తు కార్యకారణ రూపత్తాలే నిత్యమాయుమ్, అనిత్యమాయుమ్, భిన్నమాయుమ్, అభిన్నమాయుమ్, సత్యమాయుమ్, అసత్యమాయుమ్– ఇప్పడి అనైకాన్తికమ్" ఎన్బారుమ్; ఆక– ఇప్పడి చ్చొల్లుకిఱ నీచధర్మమ్. (ఆకి నిన్ఱ) నెల్లుక్కు క్కళైపోలే, వైదికధర్మత్తుక్కు విరుద్ధ మాయ్, పఴుయదాయ్ ప్పోరుమ్ – ఎన్గై. (ఎల్లా మెన్ఱతు) సాంఖ్యమ్. వైశేషికమ్, పాశుపతమ్ ముదలానవై, ఇవై నీచధర్మమానపడి ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్; ఈశ్వర విభూతియిలే ఒరువనై హింసిత్తార్క్కు చ్చొల్లుకిఱ పాపఙ్గళుక్కు అవధియిల్లై. ఈశ్వరనైయుమ్, ఈశ్వరవిభూతియైయుమ్ అజ్ఞానాసియాలే అఴిక్క పార్క్కిఱవర్కళితే; అఖణ్డ్యాఖణ్డనే ప్రవృత్తరితే అడఙ్గ.

(కలై యఱ క్కఱ్ఱ మాన్దర్) శ్రుతిస్మృతీతిహాసాదికళిల్ తలైనిన్ఱవర్కళాయ్, వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టవర్కళ్. అవర్కళాకిఱార్ – కూరత్తాఴ్వాన్పోల్ వారితే. (మాన్దర్) మనుష్యర్. (కాణ్బరో కేట్పరోతాన్) ఇవఱ్ఱై నెఞ్జాలే ఆరాయ్దల్, శెవియాలే కేట్కుతల్ శెయ్వర్కళో! ఆఴ్వాన్, ఇష్టసిద్ధి వాశిక్కిఱవర్కళుడనే ఇరున్దు తాఴ్త్తు వర, ఆఴ్వానుక్కు చ్చొన్న వార్త్తైయై అనుసన్ధిప్పతు. బాహ్యకుదృష్టికళ్ వార్త్తై అసహ్యామాకైయుమ్, భగవద్విషయమ్ సత్తాధారకమా యిరుక్కైయుమితే దర్శననిష్ఠైయావతు.

(తలైయఱుప్పుణ్డుమ్ శాకేన్ శత్తియమ్ కాణ్మిన్) నిర్దోషశ్రుతియై ప్రమాణమ్ – ఎన్ఱిరుక్కుమ్ అళవిల్లాదార్క్కుమ్ "ఇదితే ఆశ్రయణీయ వస్తు" ఎన్నుమిడమ్ ప్రక్షత్యక్షత్తాలే సాధిక్కిఱేన్; అత్తై క్కాణుఙ్గోళ్. మఴువై క్కాయ్చ్చి క్కైయ్యిలే విట్టాల్ అగ్ని తన్ కార్యమ్ శెయ్యామాట్టాతొఴికిఱతు, అర్థత్తినుడైయ సత్యతైయినాలే యితే; అప్పడియే ఎన్నుడైయ శిరశ్ఛేదమ్ పణ్ణినాల్, అతిన్

కార్యమాన మరణ మిన్ఱియిలే యిరున్దదాకిల్, దశరథాత్మజనే ఆశ్రయణీయన్ – ఎన్ఱు ఇరుఙ్గోళ్. "ధర్మాత్మా సత్యసన్ధశ్చ రామో దాశరథిర్యది, పౌరుషే చాప్రతిద్వంద్వ శ్శరైనం జహి రావణిమ్" (శ్రీరామా–యుద్ధ–91–73) ఎన్గిఱ ప్రతిజ్ఞైయాలే వరబలత్తాలే అఱుక్కక్కడ వతల్లాద తలై అఱుక్కక్కణ్డోమితే. అప్పడియే అఱ్ఱ తలై, అదిన్ కార్యమాన మరణమ్ పిఱవాదపడియితే ఇవర్ ప్రతిజ్ఞై. తలై అఱుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ మరణమిన్ఱియే ఒఴియక్కూడుమో? ఎన్నిల్. (శత్తియమ్ కాణ్మిన్) ప్రత్యక్షిక్క ప్పుకుకిఱవఱ్ఱిలే సంశయిక్కిఱదెన్? నాన్ పణ్ణుకిఱ ప్రత్యక్షత్తై క్కాణుఙ్గోళ్. (ఐయ్యా) అవర్కళ్ ఇఱాయాదే కాణ్గైక్కాక ఇరక్కిఱార్.

"నీర్ ఇని ప్రత్యయమ్ పణ్ణవేణ్డా. పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞైయే అమైయుమ్, ఆశ్రయణీయన్ ఇన్నాన్ ఎన్ఱు శొల్లలాకాతో!" ఎన్న (శిలైయినాల్ ఇలఙ్గై శెఱ్ఱ తేవనే తేవనావాన్) వరమ్ కొడుత్త దేవతైకళుమ్, వరముమ్ కులైయామే చక్రవర్త్తితిరుమకనాయ్ వన్దు అవతరిత్తు, కైయిల్ విల్లాలే ఇలఙ్గైయై అఴియచ్చెయ్ తవనే ఆశ్రయణీయనావాన్; దేవతైకళ్ తఙ్గళ్ అళవు అఱియామల్ రావణనుక్కు వరఙ్గళై క్కొడుత్తు, ప్పిన్నై తఙ్గళ్ కుడియిరుప్పు ఇఴుక్కుమ్బడి అవనాలే నెరుక్కుణ్డు పోక్కఱ్ఱవళవిలే, తిరువడికళిలే వన్దు విఴువర్కళ్. అతుక్కు ప్పోక్కడి చ్చెయ్కై ఈశ్వరనుక్కు భరమితే. బ్రహ్మాదికళ్ వరబలత్తాలే పూణ్ కట్టిన లఙ్కైయై సంకల్పత్తాలన్ఱియే కైయిల్ విల్లాలే అఴియచ్చెయ్దవనే, ఉఙ్గళ్ విరోధియై ప్పోక్కిరక్షిక్కుమ్ – ఎన్గై. (తేవనే) రావణవధ సమనన్తరత్తిలే కైయుమ్ విల్లుమాయ్ నిన్ఱపోతు వీరశ్రీయాల్ వన్ద పుకరైయుడైయ వనే ఆశ్రయణీయనావాన్.

ఎట్టామ్ పాట్టు – అవ– (వెఱుప్పు) ఇప్పడి వైదికమర్యాదైయిలే నిన్ఱు "దశరథాత్మజనే ఆశ్రయణీయనె"న్ఱు శొన్నవిడత్తిల్, అఙ్గుత్తై గుణాధిక్యత్తై బుద్ధిపణ్ణి ఆశ్రయియాతే సంసారికళ్ అవికృతరాయిరున్దక్కు అడియై క్కణ్డు, "ఇతుక్కడి – బాహ్యదర్శనరుచికళాకైయితే; ఆన పిన్బు ఇవర్కళ్ వధ్య"రెన్ఱు పెరియపెరుమాళై క్కుఱిత్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

8. వెఱుప్పొడు శమణర్ ముణ్డర్ విదియిల్ శాక్కియర్కళ్, నిన్బాల్
పొఱుప్పరియనకళ్ పేశిల్ పోవదే నోయతాకి,

కుఱిప్పెనక్కు అడైయుమాకిల్ క్కూడుమేల్ తలైయై యాజ్గే,
అఱుప్పదే కరుమజ్గణ్డాయ్ అరజ్గమానకరుళానే !

. అరజ్గమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే స్వామీ!, వెఱుప్పొడు = (భగవద్విషయాన్ని వినలేని) గిట్టలేనితనం (అసూయతో) కూడిన, శమణర్ = శ్రమణులు, ముణ్డర్ = శైవులు, వితి ఇల్ = (భగవత్ సమాశ్రయణం) భాగ్యం లేని, శాక్కియర్కళ్ = బౌద్ధులు, నిన్ పాల్ = సర్వేశ్వరుడవైన నీ విషయంలో, పొఱుప్పు అరియనకళ్= సహించలేని విషయాలను, పేశిల్ =చెప్పేవారైతే, అదువే నోయ్ ఆకి = ఆ నిందయే వ్యాధియై, పోవదు = నశించిపోవడం (మంచిది), ఆవిధంగా కాకుండా) ఎనక్కు = (భగవద్దూషణాన్ని సహించలేని)నాకు, కుఱిప్పు అడైయుమ్ ఆకిల్ = అవకాశం లభిస్తే, కూడుమేల్ = (శక్తికూడా) కల్గితే, ఆజ్గే = (భగవన్నిందను చేసిన), ఆ చోటనే, తలైయై = వారి శిరస్సును, అఱుప్పతే = ఖండించి వేయడమే, కరుమమ్ కణ్డాయ్ = కర్తవ్యం సుమా!

వ్యా. - (వెఱుప్పొడు శమణర్ ముణ్డర్) అర్థకామనిమిత్తమాక అన్ఱిక్కే నిర్నిబన్ధనమాక భగవదుత్కర్షమ్ కేట్టవాతే శివిట్కెన్ఱిరుప్పర్కళ్. వేదప్రతిపాద్యతయా వరుమ్ భగవదుత్కర్షముమ్, తత్సమారాధనాన్తర్గతమాన జ్యోతిష్టోమాది హింసైయుమ్, శమణర్క్కుమ్ శైవర్క్కుమ్ అసహ్యమ్. తిరునాళిల్ ఎ*ళు*న్దరుళా నిన్ఱాల్ నాన్ఱు కొళ్వారుమ్, కొమ్బూతిత్తు - ఎన్ఱాల్ ముట్టిక్కొళ్వారుమాయితే ముణ్డర్ ఇరుప్పతు. "ముణ్డర్" ఎన్గిఱతు - శైవరై; "ముణ్డ నీఱన్" (తిరుచ్చంద-71) ఎన్గిఱపడియే అవనుడైయ వడివైయితే ఇవర్కళుమ్ ధరిత్తిరుప్పతు. శమణరాకిఱ ముణ్డర్ ఎన్నవు మామ్. (విదియిల్ శాక్కియర్కళ్) భగవదుత్కర్షత్తై అఱిన్దు తత్సమాశ్రయణత్తై ప్పణ్ణి అనుభవిక్కై క్కీడాన భాగ్యమిల్లాద బౌద్ధర్.

(నిన్బాల్ పొఱుప్పరియనకళ్ పేశిల్) సర్వస్మాత్పరనాయ్, గుణాధికనాన ఉన్పక్కలిలే పొఱుక్క అరియనవా యిరుప్పన శిలవ*ర్ఱై* చ్చొల్లువర్కళాకిల్.

ఈశ్వరసద్భావత్తైయుమ్, తద్విభూతిసద్భావత్తైయుమ్ ఇల్లైశెయ్వారుమ్, ఒరు క్షేత్రజ్ఞనై ప్పరదేవతై ఎన్బారుమానాల్, వైదికర్క్కు ప్పొఱుక్కప్పోకాతిఱే. అవర్కళ్ శొల్లుమ్ పాశురమ్ తన్ వాయాలే శొల్ల మాట్టామైయాలే "పొఱుప్పరియనకళ్"- ఎన్గిఱార్. "తాన్ తీజ్గు నినైన్ద" (తిరుప్పావై-25) ఎన్ఱుమ్. "అన్ఱు ఇన్నాతన శెయ్ శిశుపాలన్" (నాచ్చియార్-తిరు-5-7) ఎన్ఱుమితే అవర్కళ్ వార్తై ఇరుప్పతు "పేశిల్" ఎన్ఱతు శెవి కేట్క చ్చొల్లువర్కళాకిల్- ఎన్ఱపడి.

మహాబలి శ్రీప్రహ్లాదా*ళ్వా*న్ పక్కలిలే శెన్ఱు "ఎనక్కు రాజ్యశ్రీ కుఱైన్దు వారానిన్ఱతు; ఇతుక్కడి ఎన్?" ఎన్ఱు కేట్క; "అసురర్కళుక్కాక దేవర్కళై నెరుక్కినాయ్. అవర్కళ్ క్షీరాబ్ధియిలే శెన్ఱు ఆశ్రయిక్క, అవర్కళ్ విజయార్థమాక అదితి వయి*ర్ఱి*లే పుకున్దరుళినాన్. ఉన్ ఐశ్వర్యమ్ ముడిన్దదుకాణ్" - ఎన్న; అవన్ భగవన్నిన్దైయై ప్పణ్ణ, శెవి పుదైత్తు, "కెడువాయ్! ఎన్ మున్నే భగవన్నిన్దైయై ప్పణ్ణినాయ్. ఎన్తలై అఱుత్తాయాకిల్ ఎనక్కు ఉపకరిత్తాయాకవాయ్త్తు. నీ ఇప్పడి శొన్నత్తుక్కాక రాజ్యభ్రష్టనావాయ్" ఎన్ఱు శపిత్తాన్. "విరక్తనానవన్ రాజ్యత్తై ఒన్ఱాక మతిత్తు ఇప్పడి శపిప్పానెన్?" ఎన్ఱు జీయర్ భట్టరై క్కేట్క. "నాయై దణ్డిక్కైయాకిఱదు - అతు తిన్గిఱ అమేధ్యత్తై విలక్కుకైయన్ఱో!" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తార్. రాజకుమారనై దణ్డిక్కైయావతు-శాన్దైయుమ్, వె*ర్ఱి*లైయైయుమ్ విలక్కుకైయితే.

(పోవతే నోయతాకి) పిళ్ళై తిరునఱైయూర్ అరైయర్పోలే సత్త్వప్రచురనా యిరున్దానాకిలితే, అవన్ నిన్దైయే నోవాక ముడిన్దుపోవదు. అథవా, కేట్టాల్ పొఱుక్కప్పోకాదపడి అశక్తనాయిరున్దానాకిల్ అవర్కళ్ముకత్తిల్ వి*ళి*యాదే పోవదు - ఎన్ఱుమామ్. "గురోర్యత్ర పరీవాదో నిన్దా వాऽపి ప్రవర్తతే, కర్ణౌ తత్ర పిధాత వ్యౌ గన్తన్యం వా తతోऽన్యతః" (మను-2-200).

(కుఱిప్పు ఎనక్కడైయుమాకిల్) అజ్గనన్ఱిక్కే, ఎదిరి నశిక్కుమ్బడి ఇలక్కు వాయ్క్కు మాకిల్. కుఱిత్తల్ - నినైత్తలుమ్, కరుత్తిల్ అతు కిట్టలుమ్. (కూడుమేల్) తాన్ అవన్ కైయిలే అకప్పడాదపడి ఎదిరియై నిరసిత్తు త్తప్పవల్ల శక్తియుణ్డాకిల్. (తలైయై ఆజ్గే అఱుప్పదే కరుమమ్) భగవన్నిన్దైయై ప్పణ్ణిన విడన్దన్నిలే తలైయై అఱుక్కైయే కర్తవ్యమ్. "కరుమమ్" ఎన్ఱదు - అవన్ కార్యమెన్నవుమామ్; స్వకార్య

మెన్నవుమామ్. పిన్నై అవన్ నిన్దై పణ్ణ క్కేళాతొఴియలామ్; భగవన్నిన్దై పణ్ణి అవన్‌తనక్కు అనర్థత్తై విళైత్తుక్కొళ్ళాతొఴియలామ్. ఆగ్నీషోమీయహింసైయిల్ యజమాననుక్కుమ్, పశువుక్కుమ్ స్వర్గసిద్ధి యుణ్డాక చ్చొల్లానిన్దతిఱే. (కణ్డాయ్) శ్రీదణ్డకారణ్యత్తిల్ ఋషికళుక్కు విరోధికళాన రావణాదికళై అఴియచ్చెయ్‌ద దేవర్‌క్కిఱే, ఇదు శొన్నాల్ ఏఱువదు!

(అరఙ్గమానకరుళానే!) కోయిలిలే వన్దు కణ్‌వళర్‌న్దరుళుకిఱదు - అవతారత్తిల్ పిఱ్పాడరానారుడైయ విరోధికళై పోక్కుకైక్కాకవన్ఱో! - ఎన్గిఱార్. ఆనృశంస్య ప్రధానరాయ్, పరమధార్మికరావ ఇవ్వాఴ్వార్ "వధమామ్" ఎన్ఱు విధిప్పానెన్? ఎన్నిల్, "న హింస్యాత్సర్వాభూతాని" (యజుర్వేదమ్-2-5-5) ఎన్గిఱదన్ఱే!, అగ్నీషోమీయహింసైపోలే ఇరుప్పతొన్ఱిఱే?, ఇదు. భగవన్నిన్దై పణ్ణువార్‌క్కుమ్, భగవదసాధారణరా యిరుప్పార్‌క్కుమ్ బాధ్యబాధకసంబన్ధమే ఉళ్ళదు. "ఎణ్ణాద మానిడత్తై ఎణ్ణాద పోదెల్లా మినియ వాఱే" (పెరియతిరు-11-6-7) ఎన్నక్కడ వదిఱే.

ఒన్బదామ్పాట్టు - అవ - (మఱ్ఱు మోరిత్యాది) అవర్‌కళ్ శిష్టగర్హైక్కు అఞ్జి, ఇతరదర్శనరుచియాలే ఆశ్రయియాతిరున్దోమల్లోమ్. దశరథాత్మజనైయిఱే ఆశ్రయిక్క చ్చొల్లిఱ్ఱు. అవనాకిఱాన్- వాశలుమ్, తడైయుమాయ్ ఎఙ్గళుక్కు క్కిట్టవొణ్ణాతా యిరుప్పాన్ ఒరుత్తన్. కిట్టినాలుమ్ వసిష్ఠాదికళ్ అరుకే ఇరున్దు "అయోగ్యరో? యోగ్యరో?" ఎన్బర్‌కళ్. ఆకైయాలే పరావస్థైయోడు, రామావతారత్తోడు వాశి ఇల్లై. ఎఙ్గళ్ అయోగ్యతై పారాదాన్ ఒరువన్ ఆశ్రయణీయనాక వేణుమ్. అవనై క్కాట్టిత్తారీర్- ఎన్న, "ఆకిల్ యోగ్యతాయోగ్యతైకళై ప్పారాదే తానే మేల్ విఴున్దు విషయీకరిక్కుమ్ కృష్ణనై ఆశ్రయియుఙ్గోళ్" - ఎన్గిఱార్.

9. మఱ్ఱు మోర్ తెయ్‌వముణ్డే మదియిలా మానిడఙ్గాళ్ !,
ఉఱ్ఱ పోతన్ఱి నీఙ్గళ్ ఒరువనెన్ఱు ఉణరమాట్టీర్,
అఱ్ఱమేల్ ఒన్ఱఱియీర్ అవనల్లాల్ తెయ్‌వ మిల్లై,
కఱ్ఱినమ్ మేయ్‌త్త ఎన్దై కఴలిణై పణిమినీరే

మది ఇలా = వేదాంతజ్ఞానం లేని, మానిడఙ్గాళ్ = మానవులారా!, మఱ్ఱుమ్ = (నాచే చెప్పబడిన వారికంటే) వేఱయిన, ఓర్ దెయ్‌వమ్= శరణు పొందదగిన దైవం, ఉణ్డే = ఉన్నదా? (లేదా), నీఙ్గళ్ = మీరు, ఉఱ్ఱపోదు అన్ఱి = (మీరు శరణుపొందిన దైవానికి) ఆపత్కాలం వచ్చినపుడుకాక (వేఱే సమయంలో), ఒరువన్ ఎన్ఱు = (సర్వాధికుడు ఇతడు) అద్వితీయుడు అని, ఉణరమాట్టీర్ = తెలియలేరు, మేల్ = (శాస్త్రాలలో శబ్దార్థానికి) మించినదైన, అఱ్ఱ = వేఱొక అర్థాన్ని, ఒన్ఱు అఱియీర్ = కొంచెం కూడా తెలియలేరు, అవన్ అల్లాల్ = అతడు తప్ప, దెయ్‌వమ్ = (శరణు పొందదగిన) దైవం, ఇల్లై = (వేఱొకటి)లేదు, ఆదలాల్ = అందువల్ల, కఱ్ఱు ఇనమ్ మేయ్‌త్త = పశుసమూహాన్ని మేపిన, ఎన్దై = నాస్వామి అయిన శ్రీకృష్ణుని, కఴల్ ఇణై = రెండు శ్రీచరణాలను, నీర్ పణిమిన్ = మీరు శరణంగా ఆశ్రయించండి.

వ్యా. - (మఱ్ఱుమోర్ తెయ్‌వముణ్డే) నాన్ శొల్లుకిఱ ఇవనై యొఴియ వేఱు ఓర్ ఆశ్రయణీయతత్త్వముణ్డో? "ఈశ్వరోఽహ" (గీత-) మెన్ఱిరుప్పారుణ్డానాలుమ్ ఆశ్రయణీయనుమాయ్, ప్రాప్తనుమాయిరుప్పాన్ వేఱొరువన్ ఇల్లై. "యేఽప్యన్యదేవతాభక్తాః" (గీత-9-23) ఎన్ఱు అన్యరాకవిఱే అవన్ శొల్లుమ్పోదుమ్ శొల్లువతు. (ఓర్ తెయ్‌వమ్) కట్టై క్కుడియనాయ్, చ్చిఱిదు పోతైక్కు ప్పోలియాయ్ నిన్ఱు, పిన్నై వివేకిత్తాల్ కఴిక్కలావతు ఒన్ఱుమిల్లై. (ఉణ్డే) ఇవనోడు సమానరాయిరుప్పారుణ్డో? ఎన్ఱు కేట్కిఱార్ అల్లర్. (కిమ్) క్షేపార్థమాతల్; "ఏఴులకమ్ ఏ పావమ్ శెయ్‌తరుళాల్ అళిప్పార్ ఆర్?" (తిరువాయ్-2-2-2) ఎన్నాల్, అవనెన్ఱు ఎదిరికళుక్కు ఉత్తరమామ్పడి సుప్రసిద్ధమాన అర్థమ్ - ఎన్గిఱారాతల్. సమ్ప్రతిపన్న మాన అర్థత్తై ఒరువరాలుమ్ ఇశైయాతొఴియ వొణ్ణాతిఱే !

(మతియిలా మానిడఙ్గాళ్) "త్రీణి శతాని త్రిసహస్రాణ్యగ్నిః" (ఋగ్వేద-అష్టక-8-1-12-6) ఎన్గిఱపడియే ఆరాధ్యర్ అనేకర్ ఎన్నుమిడమ్ శ్రుతిప్రసిద్ధమన్ఱో - ఎన్న, వేదాన్తజ్ఞానమిల్లాతార్ భాగ్యహీనరిఱే. "చతుర్‌హోతారో యత్ర సంపదం గచ్ఛన్తి దేవైః" (యజురారణ్యకమ్-3-11-21) "అహం హి సర్వ

యజ్ఞానాం భోక్తా" (గీత-9-24), "యే యజన్తి పిత్రూన్ దేవాన్" (భారతమ్ శాంతి-355-4) ఎన్గిఱ శ్రుతిస్మృతికళిల్ జ్ఞానమిల్లాదవర్కళితే. అఱివుక్కు యోగ్యతై యుళ్ళ జన్మత్తిలే జనిత్తు, అఱివుమిన్టిక్కే ఇరుక్కిఱ భాగ్యహీనర్కాళ్? "ఆన్విడై యేఴ్స్టదర్త్తార్క్కు ఆళానార్ అల్లాతార్ మానిడవరల్లర్ ఎన్టు ఎన్మనత్తే వైత్తేనే (పెరియతిరు-11-7-9)", "శెజ్గణ్మాల్ నామమ్ మఱన్దారై మానిద మా వైయేన్" (ఇరణ్డామ్ తిరు-44) ఎన్టుమ్, "అసన్నేవ స భవతి" (తైత్తిరీయ-ఆనంద-6) ఎన్టుమ్ శొల్లక్కడవతిటే. "తత్ జ్ఞాన మజ్ఞాన మతోఽన్యదుక్తమ్" (విష్ణుపురాణమ్-6-5-87) ఎన్టుమ్, "తామరైయాళ్ కేళ్వన్ ఒరువనైయే నోక్కు ముణర్వు" (ముదల్ తిరు-67) ఎన్టుమ్ వకుత్త విషయత్తిలే జ్ఞానమే జ్ఞానమావదు, అల్లాదవై అజ్ఞాన సమానమ్. "విద్యాఽన్యా శిల్పనైపుణమ్" (విష్ణుపురాణమ్-1-19-41) - శెరుప్పు కుత్త కఱ్ఱ జ్ఞానత్తోపాదియితే ఇతరజ్ఞానజ్గళ్.

"ఎజ్గళుక్కు అఱివిల్లైయాకిల్, అఱిన్ద నీర్ అరుళిచ్చెయ్య్య మాట్టీరో!" ఎన్న, (ఉఱ్ఱపోతన్టి నీజ్గళ్ ఒరువనెన్టు ఉణరమాట్టీర్) నాన్ శొన్నాలుమ్, ప్రళయమ్ వన్దు కిట్టినపోతు ఆశ్రయణీయరాన దేవతైకళుమ్ నీజ్గళుమోర్ పుకువాశల్ తేడిత్తిరియుమన్టల్లదు "సర్వాధికన్ ఒరువనుళన్ ఎన్టు ఉజ్గళ్ నెజ్జిల్ పడమాట్టాదు. ఉజ్గళుక్కు ఆశ్రయణీయరాన దేవతైకళ్ రావణాదికంటకర్ కైయిలే నెరుక్కుణ్డు, కూప్పిడుమన్టితే రక్షకన్ ఒరువన్ ఉణ్డెన్టు ఉజ్గళ్ నెజ్జిలే పడువదు - ఎన్టుమామ్. (ఒరువనెన్టుణరమాట్టీర్) దేవతాన్తరజ్గళై ఆరాధిక్కిఱ నీజ్గళ్ ఆపద్దశైకళై ఒఴిన్ద పోదు "అవర్కళోపాది ఇవను మొరువన్" ఎన్టు బుద్ధిపణ్ణమాట్టికోళ్. అపువరావృత్తి లక్షణ మోక్షత్తై త్తరుమ్ ఇవన్పక్కల్ క్షుద్రఫలప్రదరాన దేవతైకళ్పక్కల్ పణ్ణిన ఆదరము మిన్టిక్కే ఇరుక్కిఱతితే; సంసారికళ్ మదికేడు.

(అఱ్ఱమేలొన్టఱియీర్) అఱ్ఱమ్ - అఱుది, అఱియామైక్కడి. అభిధాన వృత్తిక్కు మేల్పడ తాత్పర్యవృత్తి అరికిఱిలికోళ్. "వచసాం వాచ్య ముత్తమమ్" (జితంతే-1-7),"వేదైశ్చ సర్వై రహ మేవ వేద్యః"(గీత-15-15),"నారాయణాత్పరో దేవో న భూతో న భవిష్యతి, ఏతేన సత్యవాక్యేన సర్వార్థాన్ సాధయామ్యహమ్", "నారాయణపరా వేదాః" (భాగవతమ్-2-5-15) ఎన్నక్కడవతిటే. (అవనల్లాల్ తెయ్వమిల్లై) అవనైయొఴిన్ద దేవతైకళుడైయ సద్భావత్తై యిల్లై - ఎన్గిఱార్ అల్లర్.

ఈశ్వరనుక్కు ప్రకారమాయ్క్కొణ్డు అద్దేవతైకళు ఉముళర్; ఆశ్రయణీయరల్లర్ - ఎన్గిఱార్. "అవనై" ఎన్టు మేల్ శొల్లుకిఱ కృష్ణనై నినైక్కిఱార్.

"అవనై" ఎన్టు నీర్ అరుళిచ్చెయ్కిఱవనై ఇన్నాన్ ఎన్టు విశేషియీర్; నాజ్గళ్ ఆశ్రయిక్క -ఎన్టార్కళ్. (కఱ్ఱినమ్ మేయ్త్త వెన్దై కఴలిణై పణిమిన్నీరే) ఎన్గిఱార్. "కృష్ణనై" - ఎన్నాతే "కఱ్ఱినమ్ మేయ్త్త" ఎన్టతు - దేవతాన్తరజ్గళైప్పోలే దురారాధ్యనన్టిక్కే సర్వసులభన్ - ఎన్గైక్కాక. పశు మేయ్క్కై "అయర్వఱు మమరర్ కళ్ అతిపతి" (తిరువాయ్-1-1-1) యాయిరున్దతోడు ఒక్కుమ్. కన్టు మేయ్క్కైయిలేయాయ్త్తు తిరువుళ్ళమ్ ఉకన్దిరుప్పదు. స్వరక్షణత్తిలే కుఱైయ నిన్టార్ పక్కలిలేయితే, తిరువుళ్ళమ్ మణ్డియిరుప్పదు. "పశునిరై మేయ్ప్పువత్తే" (తిరువాయ్-10-3-10) ఎన్గిఱపడియే పశుమేయ్క్కై ఉకప్పు. కన్టు మేయ్క్కు మిడత్తిల్ ఇనిదు ఉకన్దిరుక్కుమ్. "కఱ్ఱు"- కన్టు. (ఎన్దై) నాన్ అకప్పట్ట తుఱైయిలే నీజ్గళుమ్ అకప్పడప్పారుజ్గోళ్. (కఴలిణై పణిమినీరే) అచ్చెయలుక్కు త్తోఱ్ఱు. "గుణైర్దాస్య ముపాగతః" (శ్రీరామా-కిష్కింధ-4-12) ఎన్గిఱపడియే నాన్ అవన్ తిరువడికళిలే విఴున్దేన్. నీజ్గళుమ్ అప్పడియే ఆశ్రయియుజ్గోళ్. తాన్ శిఱియ నాయ్ నిన్ట నిలైయిలే తన్నై ఆశ్రయిత్తారై ప్పొఱుప్పిక్కుమవనై ఆశ్రయియుజ్గోళ్.

యయాతి, ఇన్ద్రనోడొక్క ఏకాసనత్తిలే ఇరున్దవళవిలే, "కర్మభూమియిల్ పుణ్యకృత్తుక్కళాయ్ ప్పోరువర్ ఆరో ?" ఎన్న, అసత్యమ్ శొల్లలాకాతు-ఎన్నుమ్ నినైవాలే, "నాన్ వర్తిక్కిఱనాళిల్ ఎన్నై చ్చొల్లువర్కళ్" ఎన్న; ఏకాసనత్తిలే ఇరున్దతు పొఱామైయాలే, "ఆత్మప్రశంసై పణ్ణినాయ్"- ఎన్టు "ధ్వంసః" ఎన్టు తలై కీఴ్ప్పడ త్తళ్ళినాన్ - ఎన్టుణ్డాయిరున్దతు. "వేదోపబృంహణార్థమాక ప్రవృత్తమాన మహాభార తత్తిల్; ఇతిల్ ఎన్న వేదార్థమ్ శొల్లుకిఱదు?" ఎన్న; కుఱైప్పట్టిరుక్కుమ్ ఆకైయాల్ అవనే ఆశ్రయణీయన్ - ఎన్ను మివ్వర్థమ్ శొల్లుకిఱతు - ఎన్టు అరుళిచ్చెయ్తార్.

పత్తామ్పాట్టు.-- అవ- (నాట్టినాన్) "తణ్టుఴాయ్మాలై మార్బన్" (తిరుమాలై-5) ఎన్గిఱ దేశవిప్రకర్షమ్ తీర రామావతారత్తై అరుళిచ్చెయ్దీర్. ఆనన్తరమ్, అతిలుమ్ సులభమాన కృష్ణావతారత్తై అరుళిచ్చెయ్దీర్. అన్ద రామావతారత్తోడు, కృష్ణావతారత్తోడు వాశి ఎన్? ఇరణ్డుక్కుమ్ పిఱప్పొడరాన

ఎఙ్గళుక్కు, ఎన్న, "దేశకాలత్తాల్ వన్ద కుఱై తీర క్కోయిలిలే వన్దు పెరియపెరుమాళ్ కణ్వళర్న్దరుళుకిఱార్. అఙ్గే ఆశ్రయిఙ్గోళ్. అవరై ఒழியా మోక్షార్థమాక ఒరు దేవతైయై ఆశ్రయిక్కై యావతు - అశ్రీవాశలిలే ఐశ్వర్యమ్ వేణ్డియిరుప్పారో పాతి కణ్డికోళ్!" - ఎన్గిఱార్.

10. నాట్టినాన్ తెయ్వమెఙ్గుమ్ నల్లదోరరుళ్తన్నాలే,
కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గమ్ ఉయ్పవర్క్కుయ్యుమ్ వణ్ణమ్,
కేట్టీరే నమ్బిమీర్ కాళ్! కెరుడవాకననుమ్ నిఱ్క,
శేట్టైతన్ మడియకత్తు చ్చెల్వమ్పార్ త్తిరుక్కిన్ఱీరే

ఎఙ్గుమ్ = అన్ని చోట్ల, దెయ్వమ్ = పలు రాజస- తామస- దైవాలను, నాట్టినాన్ = నిలిపాడు, ఉయ్బవర్క్కు = ఉజ్జీవించాలనే ఆశను కలవారికి, ఉయ్యుమ్ వణ్ణమ్ = ఉజ్జీవించేటట్లుగా, నల్లదు ఓర్ అరుళ్ తన్నాలే = (తన) సాటిలేని దయాగుణంతో, తిరు అరఙ్గమ్ = శ్రీరంగాన్ని, కాట్టినాన్ = దర్శింపజేశాడు, నమ్బిమీర్కాళ్ = (భగవానుని కంటే వేఱయిన విషయాలలో) పూర్ణమైన సంగాన్ని కల్గినవారలారా!, కేట్టీరే = ఈ అర్థాన్ని విన్నారా?, కెరుడ వాకననుమ్ నిఱ్క = గరుడుని వాహనంగా కల భగవానుడు ఉన్నా, శేట్టై తన్ మడియకత్తు = జ్యేష్ఠాదేవి వద్ద నుండి, శెల్వమ్ పార్త్తు ఇరుక్కిన్ఱీరే = ఐశ్వర్యాన్ని ఆశిస్తున్నారే!

వ్యా. -- (నాట్టినాల్) సత్త్వప్రచురరాయ్ తన్నై ప్పఱ్ఱుమ్ అళవుడై యారన్ఱిక్కే ఇరుక్కుమ్ రజస్తమఃప్రచురర్క్కుమ్ దేవతైకళై నాట్టినాన్. అతుక్కడి తన్నరశుపోలే స్వతన్త్రరాయ్, మూలైయడియే తిరియప్పుక్కవాఱే "స్వస్వగుణాను కూలమాక దేవతైకళై ఆశ్రయిప్పిత్తు, పిన్నై "చేతనరిఱే, నమ్ వాశి అఱిన్దు నమ్మై ప్పఱ్ఱుకిఱార్కళ్" - ఎన్నుమ్ నినైవాలేయాయ్త్తు దేవతైకళై నాట్టిఱ్ఱు. (నాట్టినాన్) ఉపఘ్నత్తై ఏఱాద కొడిపోలే యాయ్త్తు, ఈశ్వరనుడైయ ఆత్మభావత్తై ఒழிయిల్ దేవతైకళుడైయ సత్తాదికళ్ ఇరుప్పతు. శుళ్ళిక్కాల్ నాట్టినాప్పోలే

ఇరుక్కిఱతాయ్త్తు. "నిఱుత్తినాన్ తెయ్వఙ్గళాక" (తిరువాయ్-5-2-8). ఎన్నక్కడవతిఱే.

(తెయ్వ మెఙ్గుమ్) "అయ్యన్" ఎన్నుమ్, "ఎழு మూర్త్తి" యెన్నుమ్ ఇతు ఎల్లైయాక ఆచణ్డాలమ్ ఆశ్రయణీయరై కృత్పిత్తాన్. "విష్ణు రాత్మా భగవతః" (భారత్కు-కర్ణ-29) ఎన్నుమ్, "ఇఱైయవర్ అవరవర్ విఱివழி యడైయ నిన్ఱనరే" (తిరువాయ్-1-1-5) ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

ముతల్తన్నిలే ఇవఱ్ఱై ముముక్షుసిసృక్షయా సృష్టిత్తు, పిన్నై వేదచక్షుస్సై యుమ్ కొడుత్తువిట్టాల్, గుణానుకూలమాక దేవతైయై ఆశ్రయిత్తు, అవఱ్ఱినుడైయ స్వభావఙ్గళైయుమ్. తన్ వాశియైయుమ్ అఱిన్దు, నమ్ పక్కలిలే వరుకిఱవన్ - ఎన్ఱాయ్త్తు, దేవతైకళై సృష్టిత్తతు. అతుపోయ్, క్కొళ్కొమ్బు మూడప్పడర్న్దు అవర్కళ్ పక్కలిలే ఆదరత్తై పృణ్ణి, తన్ పక్కలిలే వైముఖ్యత్తై పృణ్ణుమ్బడియాయ్ విట్టతు.

(నల్లతోరరుళ్తన్నాలే) తాన్ నినైత్త వழியే తన్నుడైయ హితమఱిన్దు పోకాదే నోవుపట్టనవాకాదే! ఎన్ఱు కృపై పణ్ణినానాయ్త్తు. (నల్లతోరరుళ్) ఇవఱ్ఱి నుడైయ కర్మానుగుణమాకవాతల్, ఆశ్రయణానుగుణమాక వాతల్ పణ్ణు మరుళ్ పోలన్ఱియే, "కృపయా కేవలమ్" (స్తోత్రరత్నమ్-48) ఎన్గిఱపడియే ఇవఱ్ఱిన్ దుర్గతియై క్కణ్డు పణ్ణుమ్ అరుళ్. ఇవర్కళ్ తన్దామ్ దశైయై అఱిన్దు అనుసన్ధిత్తు, అతుకు అనుతపిక్కవుమ్ అఱియాదే యిరుక్కచ్చెయ్తే పణ్ణుమరుళిఱే! "నల్లతోరరుళ్" ఎన్నైయాలే కీழ் దేవతైకళై ఉణ్డాక్కివైత్తదుమ్ అరుళిన్ కార్య మెన్గిఱతు. (అరుళ్తన్నాలే కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గమ్) శిలర్ ఎఙ్గళుక్కు క్కాట్టవేణు మెన్న, క్కాట్టుకై యన్ఱియే, ములైక్కడుప్పు త్తీర త్తరైయిలే పీచ్చువారైప్పోలే, తన్ శెల్లామైయాలే కాట్టినానాయ్త్తు. ఇరున్ద కిழிచ్చిరైయోడే రత్నత్తై క్కొడుప్పారైప్పోలే, కోయిలోడే కూడ ఆయిత్తు త్తన్నై క్కాట్టిక్కొడుత్తతు. ఇవర్కళోడు, ఇవర్కశళ్ ఆశ్రయిక్కిఱ దేవతైకళోడు వాశి యఱ త్తన్దామ్ నిలైయై ఉణర్న్దు రక్షకాపేక్షై ఉణ్డానవన్ఱు నామఱియోమాకవొణ్ణాదెన్ఱు రక్షకనాన తన్నై సన్నిహితనాక్కివైత్తాన్.

ఇతుతాన్ ఆర్క్కు ? ఎన్నిల్. (ఉయ్పవర్క్కు) ఉజ్జీవిప్పోమ్ ఎన్బారెల్లాక్కుమ్ ఒక్కుమాయ్త్తు. "ఇవన్ నిఌలిలే ఒదుఙ్గోమ్"ఎన్నామైయే వేణ్డువతు. ఇతు ఉజ్జీవనమానవోపాది, దేవతాంతరభజనముమ్ బన్ధకమాకైయాలే సంసారహేతు- ఎన్గై. (ఉయ్యుమ్ వణ్ణమ్) దేవతాన్తరముఖమాక తచ్ఛరీరియై ఆరాధిక్కైయుమ్ ఉజ్జీవన ప్రకారమానాలుమ్, అదు అధికృతాధికారమ్; కోయిలిలే వన్దు ఆశ్రయిత్తు ఉజ్జీవిక్కై సర్వాధికారమ్.

(కేట్టిరే నమ్బిమీర్కాళ్!) భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయలాభత్తాలే పూర్ణరాయిరున్దుళ్ళ నీఙ్గళ్ ఇవ్వర్థమ్ కేట్టికోళే – ఎన్గిఱార్. సర్వేశ్వరన్ సన్నిహితనాయిరుక్క, దేవతాన్తరఙ్గళై ఆశ్రయిత్తు, అత్తాలే పూర్ణరాయిరున్గుళ్ళ నీఙ్గళే కేట్టికోళ్– ఎన్నుమామ్. సంసారికళ్ ఆనైక్కు ప్పాదువారైప్పోలే యిరుక్కైయాలే ఉణర్త్తి, "కేట్టిరే!" ఎన్గిఱార్.

(కెరుడవాహననుమ్ నిఱ్క) కెరుడవాహననితే ఆశ్రయణీయన్. తిరువడిక్కఌత్తిలే నఱ్ఱరిక్క ఇరిత్తల్, తిరువాఌియై చ్చలియాదే పిడిత్తల్, సాక్షాల్లక్ష్మియై ఎనక్కు – ఎన్నుదల్ శెయ్యుమవఱ్ఱిల్ ఒన్ఱే అమైయుమితే!, సర్వేశ్వరనాకైక్కు. తన్బక్కల్ ఆశాలేశముడైయార్ ఇరున్ద విడత్తే కొణ్డువన్దు కాట్టుమ్ పరికరత్తై ఉడైయవన్ నిఱ్క. "నిఱ్క" ఎన్గిఱతు. "ఆశయా యది వా రామః" (శ్రీరామ–అయో–59–3) ఎన్గిఱపడియే అవసరప్రతీక్షనాయ్ నిఱ్క. దేవతాన్తరఙ్గళ్ పక్కల్ పోమిడత్తిల్, ఇవనై అతిక్రమిత్తు ప్పోకవేణ్డుమ్బడి ఇవనుడైయ ప్రత్యాసత్తియై చ్చొల్లిఱ్ఱాకవుమామ్.

(శేట్టై తన్మడియకత్తు చ్చెల్వప్పార్త్తిరుక్కిన్ఱీరే) ఆశ్రీ కిఌచ్చీరైయిలే ధనమ్ వాఙ్గ ఇరుక్కిఱికోళే; అలక్ష్మిపక్కల్ ఐశ్వర్యత్తై ఆకాంక్షిత్తిరుక్కిఱికోళే. ఇతర దేవతైకళై ఆశ్రయిత్తు మోక్షమ్ పెఱ ఇరుక్కైయాకిఱ ఇతు – అశ్రీపక్కల్ ఐశ్వర్యమ్ వేణ్డి యిరుక్కైయితే. బన్ధకమాయ్, క్షుద్రమాన ఫలఙ్గళై త్తరుమ్ దేవతైకళై ఆశ్రయిత్తు అపునరావృత్తిలక్షణమోక్షత్తై లభిక్కప్పోమో! అమణనై కూఱై వేణ్డుకిఱదు–కొలైయై క్కరుతియితే. అప్పడియే ఇవర్కళ్ మతిప్పై అఱుక్కైయితే. రజస్తమఃప్రచురరై ఆశ్రయిత్తు నిత్యసత్వస్థర్ పెఱుమ్ పేఱ్ఱై ఎఙ్గనే పెఱుమ్బడి! భగవత్ప్రవణ రానవర్కళ్, దేవతాన్తరఙ్గళై తృణీకరిత్తితే ఇరుప్పతు. రుద్రనుమ్, దేవియుమ్

పోకా నిఱ్క, భగవత్ప్రవణరాయిరుప్పార్ ఒరువర్ అవర్కళై అనాదరిత్తు తన్ వస్త్రత్తై కుత్తినార్ – ఎన్నత్తై నినైప్పతు.

పదినోరామ్ పాట్టు. – అవ – (ఒరు విల్లాల్) ఇప్పడి సౌలభ్యకాష్ఠైయై ఉపదేశిక్కచ్చెయ్తేయుమ్ అవికృతరాయిరుక్కిఱ సంసారికళై క్కుఱిత్తు "నాన్ ఆశ్రయణీయనాక చ్చొన్న చక్రవర్తి త్తిరుమకన్ పిఱ్పాడర్క్కు ఉదవుకైక్కాక వన్దు కణ్వళర్న్దరుళానిఱ్క, భాగ్యహీనియాలే తిరునామత్తై చ్చొల్లి పిఌైక్కమాట్టాతే, కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కుకిఱికోళే!" ఎన్ఱు ఇన్నాతాకిఱార్.

11. ఒరు విల్లాల్ ఓఙ్గు మున్నీర్ అడైత్తులకఙ్గళుయ్య,
చ్చెరువిలే యరక్కర్కోనై చ్చెఱ్ఱ నమ్ శేవకనార్,
మరువియ పెరియకోయిల్ మతిళ్ తిరువరఙ్గ మెన్నా,
కరువిలే తిరువిలాతీర్! కాలత్తై క్కఌిక్కిన్ఱీరే.

ఒరు విల్లాల్ = చేతికి దొరికిన ఒక వింటితో, ఓఙ్గు మున్నీర్ అడైత్తు = ఉప్పొంగే సముద్రంలో ఆనకట్టను కట్టి, ఉలకఙ్గళ్ ఉయ్య = అన్ని లోకాలు ఉజ్జీవించేటట్లుగా, శెరువిలే = యుద్ధంలో, అరక్కర్ కోనై = రాక్షసులకు ప్రభువైన రావణుని, శెఱ్ఱ నమ్ శేవకనార్ = నిరసించి, మనకు ఉపకారం చేసిన శ్రీరంగనాథుడు, మరువియ = నిత్యం వాసం చేసే, పెరియ కోయిల్ = గొప్పతనాన్ని నిండుగా కల ఆలయం, మదిళ్ తిరు అరఙ్గమ్ = ప్రాకారాలను కల శ్రీరంగం, ఎన్నా= అని పలుకనివారై, కరువిలే తిరు ఇలాదీర్ = తల్లి గర్భంలో కూడా భగవత్కటాక్షాన్ని లేనివారై ఉండే ఓ జనులారా !, కాలత్తై = (భగవానుని శరణు వేడి, కైంకర్యం చేయదగిన) కాలాన్ని, కఌిక్కిన్ఱీరే = వ్యర్థంగా వెళ్ళబుచ్చుతున్నారే ?

వ్యా. (ఒరు విల్లాల్) కైక్కొట్టిఱ్ఱొరు విల్లాలేయాయ్త్తు – కడలై అడైత్తతు; అతుక్కడి ఎన్? ఎన్నిల్; సముద్రత్తై అర్థిత్తు వఌి వేణ్డిక్కిడన్ద విడత్తిలే వన్దు

ముఖమ్ క్కాట్టి*గ్రి*ల్లై. ఇతు నఙ్గుణత్తుక్కు ముకఙ్గాట్టుమతాయ్ ఇరున్దతిల్లై. "చాప మానయ సౌమిత్రే" (శ్రీరామా-యుద్ధ-21-22) ఎన్గిఱపడియే " కొణ్డువా తక్కానై" ఎన్ఱు కైయిలే విల్లై వాఙ్గి, అవ్విల్లాల్ ఎదిరికళ్‌పక్కల్ తణ్ణళి పణ్ణినాలుమ్ పణ్ణాద ఆశీవిషోపమమాన అమ్బుకళై విట్టార్.

(ఓఙ్గు మున్నీర్) కడలినుడైయ స్వాభావికమాన వేషత్తై చ్చొల్లుకిఱదన్ఱు; కైయుమ్ విల్లుమాయ్ నిన్ఱ వీర ఉఱైప్పై క్కణ్డు కీ*ழ్* మణ్‌కొణ్డు మేల్ మణ్ణెఱిన్దు కొన్దళిత్త పడియై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇతుతాన్ ఆర్తిక్కు ఇరఙ్గుమతన్ఱే; అమ్బుక్కు ఇరఙ్గు మతిఱే; ఉపాధ్యాయర్‌కైయిల్ కశై కణ్డు శిఱుప్రజైకళ్ కాలిలే వి*ழ్*ుమాపోలే, తిరువడి కళళవుమ్ వన్దు వెళ్లమ్ కోత్తదాయ్‌త్తు. "సముద్రస్య తతః క్రుద్ధో రామో రక్తాన్త లోచనః" (శ్రీరామా-యుద్ధ-21-13) ఎన్నక్కడవతిఱే. (అడైత్తు) నాలిరణ్డమ్బు విట్టవాఱే, ముకమ్ కాట్టి ముదు కెడుత్తు క్కొడుత్తవాఱే, అతిన్ మేలేయాయ్‌త్తు అణై కట్టి*గ్ఱు*. ఆకైయాల్ కల్లాలన్ఱు కడలై అడైత్తదు; విల్లాల్ ఎన్గై. ఇఙ్గనన్నాకిల్, ఇట్టవిట్ట మలైకళెల్లామ్ ఆ*ழ్*న్దుపోయ్ అడైత్తదాయ్ త్తలైక్కట్టాతు.

(ఉలకఙ్గళుయ్య) పాతాళమ్, భూమి, అన్తరిక్షమ్, స్వర్గమ్, ఇవ్వులకఙ్గళ్ ఉయ్య; రావణనుడైయ వరబలత్తాలే ఇవ్వులకఙ్గళెల్లామ్ అ*ழ్*న్దిఱే కిడన్దతు. "న యష్టవ్యం న దాతవ్యం న భోక్తవ్యం కథఞ్చన" (విష్ణుపురాణం-1-13-14) ఎన్ఱు యజ్ఞాదికళై విలక్కియుమ్, అమ్బాలే ఇన్ద్రాదికళై జయిత్తుమ్ బహుముఖ మాక నలిన్దాన్. ఇవన్ అ*ழ్*న్ద పిన్బాయ్‌త్తు, లోకఙ్గళ్ ఉజ్జీవిత్తతు. అఙ్గనన్నియే "సేతుం దృష్ట్వా సముద్రస్య" ఎన్గిఱపడియే అశుద్ధరానవర్‌కళుమ్ ఇతై దర్శిత్తు శుద్ధరామ్బడి "ఒరు విల్లాలే యడైత్తు" - ఎన్ఱు కీ*ழ்*ోడే కూట్టవుమామ్.

(శెరువిలే)మాయామృగత్తై క్కాట్టి రాజపుత్రర్‌కళై అక*గ్ఱ్*ి, త్తిఱన్దు కిడన్ద వాశలిలే నాయ్ ప్పుకురుమాపోలే, తనియిరుప్పిలే వన్దు పిరిత్త కో*ழ்*ైప్పైయలై ప్పోలన్నియే, పత్తుమ్ పత్తాక యుద్ధత్తిలే. (ఆరక్కర్‌కోనై) "నాన్ రాక్షసరాజన్" ఎన్ఱు తన్ పరికరత్తై ప్పార్త్తు అభిమానిత్తిరున్దవనై. తాన్ అన్ద అతిక్రమణమ్ పణ్ణుమళవన్నియే, దుర్వర్గత్తుక్కుడైయ ఒదుఙ్గ ని*ழ్*లా ఇరున్దవనై. (శె*గ్ఱ*) అవన్ కణ్‌ముకప్పే పరికరిభూతరై అ*ழ్*ిత్తు, ప్రజైకళై అ*ழ్*ిత్తు, తన్‌తలై తరైయిలే పురళ

త్తన్ కణ్ణాలే కాణ్బారి ఇల్లైయామ్బడి యిరుక్క, తాన్ కాణుమ్బడి ఓరో తలైయాక అఱుత్తిఱే, అవనై అ*ழ్*ియచ్చెయ్‌తతు. "గచ్ఛానుజానామి" (శ్రీరామ-యుద్ధ-59-144). (నఙ్జీవకనార్) ఈశ్వరత్వత్తాలే "శేవకనార్" - ఎన్గిఱారల్లర్; శేవకవాశి యాలే. అదాకిఱదు- కైయిలక్కైక్కు శేవిక్కుమవన్ ఎన్గై. అతాకిఱతు - ఓరఙ్జలిక్కు త్తానుళ్ళతనైయుమ్ ఇవనై సేవిక్కై. "తాయ్ తలై య*గ్ఱ*ఱ*గ్ఱు* పొ*ழ்*త్తొడుత్త తలైవన్" (నాచ్చియార్ తిరు-5-3) ఇఱే. అనన్యగతికళాన నమ్ విరోధవర్గత్తై ప్పిరాట్టి యోట్టై సంశ్లేషవిరోధియై ప్పోక్కినాప్పోలే, పోక్కుమ్ ఆణ్పిళ్ళై - ఎన్నుతల్; ఎల్లారుక్కుమ్ తఞ్జమాన పిరాట్టిక్కు ఉతవుకైయాలే నమక్కు ఉదవినాన్ - ఎన్ఱు ఎల్లారుక్కుమ్ శొల్లలామ్బడి ఇరుక్కైయాలే "నమ్ శేవకనార్" - ఎన్నుతల్.

నఞ్జీయర్ ఇప్పాట్టై క్కేట్టవన్ఱు, తమ్మిలే అనుసన్ధిత్తు ప్పోకానిఱ్క, ఒరు శేవకనుమ్ ఒరు స్త్రీయుమ్ వివాదమ్ పణ్ణినవళనిలే, అవనుక్కు అవళ్ శొన్న వార్త్తైయై క్కేట్టు విద్ధరాన అవ్వార్త్తైయై అనుసన్ధిప్పతు. అతాకిఱతు- పిణఙ్గిన వళవిలే, "ఉన్నాల్ ఎన్నై ఎన్ శెయ్యలామ్! ఏ*ழ్*ైక్కుమ్, పేదైక్కుమన్ఱో శామన్దనార్ ప్పుత్తిరఙ్గట్టి*గ్ఱు*"- ఎన్నాళ్. భట్టరై ఆశ్రయిత్త శో*ழ్*శిఖామణి పల్లవరాయర్‌క్కు "రామలక్ష్మణగుప్తా సా" (శ్రీరామా-యుద్ధ-25-33) ఎన్గిఱ శ్లోకత్తై అరుళి చ్చెయ్‌తు, "కడల్ కరైయిల్ వెళియే నిన్నైత్తిరుమ్" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్‌దతై అనుసన్ధిప్పతు. అత్తైక్కూడ క్కేట్టిరున్ద నఞ్జీయరుమ్, పిళ్ళైవి*ழ்*ుప్పరైయరుమ్, శ్రీ గోవర్ధనదాసరు మాక ఇతుక్కు చ్చేర్‌న్దిరున్దతు - ఎన్ఱు "ఇలై తుణై మ*గ్ఱ్*ఱెన్నెఞ్జే" (నాన్ముకన్ తిరు-8) ఎన్గిఱ పాట్టై అనుసన్ధిత్తార్‌కళ్. ఆక - అనన్యగతికళాన నమక్కు త్తఞ్జమ్ చక్రవర్తిత్తిరుమకన్ - ఎన్గై.

(శేవకనార్ మరువియ పెరియ కోయిల్) రావణవధమ్ పణ్ణి విన్నై య*గ్ఱ*ి పిన్బుమ్, అవతారత్తిల్ పిఱ్పాదరుక్కుమ్ ఉదవుకైక్కాకవాయ్‌త్తు, కోయిలిలే వన్దు కణ్‌వళర్‌న్దరుళుకిఱదు. రేఫాన్తమాక చ్చొల్లి*గ్ఱు* పూజ్యావాచియన్ఱు; శేవకత్తిల్ ఉఱైప్పై చ్చొల్లి*గ్ఱు*. (మరువియ) తిరువుళ్ళమ్ పొరున్ది నిత్యవాసమ్ పణ్ణుమ్ దేశమ్. పరవ్యూహవిభవఙ్గళిఱ్కాట్టిల్ కోయిలిల్ పొరుత్తమ్ శొల్లుకిఱదు. (పెరియకోయిల్) కోయిలిల్ పరప్పై నినైత్తన్ఱు; రాజా ఇన్నవిడతే ఇరున్ద

నినైప్పిట్టాన్- ఎన్నాల్ పిన్నై అవన్ఱన్నాలుమ్ మాఱ్ఱి నినైప్పిడవొణ్ణాతాయిరుక్కుమ్ దేశగౌరవత్తై ప్పఱ్ఱ చ్చొల్లుకిఱదు. ఆదావదు - సంసారికళ్ కార్యమ్ ఈడఱుక్కైయిఱే. "దేశోఽయమ్ సర్వకామధుక్" (గరుడ పురాణమ్-11), "విష్ణోరాయతనమ్ మహత్" (లైంగమ్).

(మదిళ్ తిరువరఙ్గమ్) కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ ఇవరుడైయ సౌకుమార్యత్తై క్కణ్డు అఞ్జవేణ్ణాతపడి మదిళై యుడైత్తాయిరుక్కై. ఇవ్వస్తువిన్ శీర్మై అఱిన్దిరుక్కుమ్ తిరుమఙ్గై ఆழ்వార్ పోల్వార్ ఇట్ట మదిళిఱే! (ఎన్నా) ఉడమ్బు నోవవేణ్డా; ఓరుక్తిమాత్రమే అమైయుమ్. అవరుడైయ గుణచేష్టితఙ్గళై ప్పఱ్ఱిన తిరునామమ్ వేణ్డా; దేశప్రర్శియాన తిరునామమే అమైయుమ్.

(కరువిలే తిరువిలాతీర్) సుకరమాయిరుక్క, నీఙ్గళ్ అనాదరిక్కిఱదు గర్భత్తిలుమ్ భగవత్కటాక్షమిల్లామైయిఱే. "జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధుసూదనః" (భారతమ్ శాంతి-358-73) ఎన్గిఱ పడియే గర్భవాససమయత్తిల్ దయనీయతైయై క్కణ్డు కుళిర నోక్కువతొరు నోక్కు ఉణ్డు. అదు ఇవనుక్కు భగవత్ప్రావణ్యమాకిఱ సమ్పత్తుక్కు అడి. అదువుమ్ పెఱాతవర్కళాకాదే నీఙ్గళ్- ఎన్గిఱార్. "కరువరఙ్గత్తుళ్ కిడన్దు కైతొழுతేన్ కణ్డేన్" (ముదల్తిది-6) ఎన్ఱుమ్, "కరుక్కోట్టియుళ్ కిడన్దు కైతొழுతేన్ కణ్డేన్" (ఇరణ్డామ్ తిరు-87) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే.

(కాలత్తై క్కழிక్కిన్ఱీరే) "విచిత్రా దేహసంపత్తి రీశ్వరాయ నివేదితుమ్" (విష్ణుతత్త్వమ్) ఎన్ఱు భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు క్కణ్డ కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కుకిఱీ కోళ్. కాలకృతపరిణామమ్ ఇల్లాద దేశత్తిల్ నిన్ఱుమ్ ఇఙ్గే వన్దు కిడక్క, నీఙ్గళ్ కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కువదే! నిత్యసూరికళ్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణానిఱ్క, అత్తై విట్టు ఉఙ్గళుడైయ అవసరమ్ పార్త్తు క్కిడక్క, నీఙ్గళ్ కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కువదే! నిత్యసూరికళనుభవమ్ ఉఙ్గళుక్కుమ్ వేణు మెన్ఱు అదు సాత్మిక్కైక్కాక ఇఙ్గే శిరమమ్ శెయ్విక్కైక్కు వన్దు కిడక్క, నీఙ్గళ్ అన్యపరరాయ్ త్తిరికిఱీకోళే?- ఎన్గిఱార్.

పన్నిరణ్డామ్ పాట్టు - అవ- (నమనుమ్) "వాయాలే తిరునామత్తై చ్చొల్ల చ్చొన్నీర్; ఎఙ్గళ్ పాపత్తాలే బహుజల్పమ్ పణ్ణక్షమరాకానిన్ఱోమ్; తిరునామమ్

శొల్లశక్తరాకిఱిలోమ్" ఎన్న; ఆకిల్, శ్రవణమాత్రత్తిలే తిరునామ ముత్తారక మెన్ఱు ముద్గలోపాఖ్యానముఖత్తాలే శొల్లి, "ఇప్పడిప్పట్ట ప్రభావత్తైయుడైయవన్ఊర్ కోయిల్ - ఎన్ఱు ఉజ్జీవిక్కలాయిరుక్క, దుఃఖభాగికళావదే !" ఎన్ఱు ఇవర్కళనర్థత్తై ప్పొఱుక్కమాట్టుకిఱిలేన్- ఎన్గిఱార్.

12. నమనుమ్ ముఱ్కలనుమ్ పేశ నరకిల్ నిన్ఱార్కళ్ కేట్క,
నరకమే శువర్క్కమాకుమ్ నామఙ్గళుడైయ నమ్బి,
అవనతూర్ అరఙ్గ మెన్నా తయర్త్తు వీழ்న్దళియమాన్దర్,
కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱార్ ఎన్ఱదనుక్కే కవర్కిన్ఱేనే

నమనుమ్ = యమధర్మరాజు, ముఱ్కలనుమ్ = ముద్గల భగవానుడు, పేశ = సంభాషిస్తూ ఉండగా, నరకిల్ = నరకలోకంలో, నిన్ఱార్కళ్ = ఉండేవారు, కేట్క = ఆ విషయాన్ని ఆలకించగా, నరకమే= ఆ నరకమే, శువర్క్కమ్ ఆకుమ్ = స్వర్గలోకం అయే రీతిలోని, నామఙ్గళ్ ఉడైయ = తిరునామాలను కల, నమ్బి అవనదు = పరిపూర్ణుడైన భగవానునియొక్క, ఊర్ = దేశం, అరఙ్గమ్ ఎన్నాదు = శ్రీరంగం- అని చెప్పకుండా, అళియ మాన్దర్ = అల్ప మానవులు, అయర్త్తు = భగవన్నామాన్ని మఱచి, వీழ்న్దు = (లౌకిక విషయాలనే పాడుగోతిలో) పడి, కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱార్కళ్ ఎన్ఱు = దుఃఖం వల్ల పీడింపబడు తున్నారే!, అని, అదనుక్కే = అందుకోసమే, కవర్కిన్ఱేనే = నేను క్లేశపడుతున్నాను.

వ్యా - (నమనుమ్ ముఱ్కలనుమ్ పేశ) పణ్డు ముద్గలన్ ఎన్నాన్ ఒరువన్ పాపప్రచరనాయ్ వర్త్తిక్కిఱనాళిలే, ధేనువై దానమ్ పణ్ణుకిఱ సమయత్తిలే "కృష్ణాయ" ఎన్ఱు కొడుత్తాన్. పిన్బు అవనుడైయ మరణదశైయిలే యమభటర్ వన్దు నెరుక్కి, యమన్ పక్కలిలే కొణ్డు శెల్ల, యమన్దాన్ ఇవనై ఎదిర్కొణ్డు సమ్భావిక్క, "ఉన్నుడైయ భట్టర్ ఎన్నై నెరుక్కిక్కొణ్డువర నీ సమ్భావియానిన్ఱాయ్; ఇతుక్కు హేతు ఎన్?" ఎన్న; "ఉన్ ప్రభావమవర్కళుమ్ అఱిన్దిలర్; నీయు

మఱిన్దిలై; ఒరుక్కాల్ తిరునామత్తై చ్చొన్నాయ్ కాణ్" ఎన్ఱు అత్తై ప్రశంసిక్క, ఇజ్గనే ప్రసక్తానుప్రసక్తమాక ఇత్తై నరకానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవర్కళ్ కేట్ట, అనన్తరమ్ అవ్విడన్దానే ప్రాప్యభూమియాయ్త్తు - ఎన్ఱు శొల్లిప్పోరువదొరు కథై యుణ్డు; అత్తై ఇజ్గే శొల్లుకిఱతు.

(నమనుమ్ ముఱ్ఱలనుమ్ పేశ) ముద్గలభగవాన్ సత్కారత్తుక్కు హేతు ఎన్? ఎన్ఱు శొల్ల, "మున్నే తిరునామమ్ శొన్నాయ్ కాణె"న్ఱు ఇవ్వళవాయ్త్తు ప్పిఱన్దతు. యమన్ తనక్కు ప్పావనమాక త్తిరునామమ్ శొన్నానల్లన్. ముద్గలన్ కేట్క అవనుక్కు ఉపదేశిత్తానల్లన్. నారకికళై త్తన్ కైశలిక్క నలిన్దు ఇవై*ఱ్ఱు*క్కు. ఇవి ప్పోక్కడి ఈదు - ఎన్ఱు శొన్నానల్లన్. "కిం త్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః?" ఎన్ఱు అవర్కళై గర్హిత్తు చ్చొన్నానల్లన్. తిరునామమ్ శొన్నాన్ ఒరువన్ నరకమ్ పుక్కాన్- ఎన్ఱు తన్బదత్తుక్కు హాని వరుకిఱదో? ఎన్ఱు శొన్నాన్, ఇత్తనై.

(నరకిల్ నిన్ఱార్కళ్ కేట్క) పాపమ్ పణ్ణుకిఱ సమయత్తిలే అనుతపిత్తు, మీణ్డు ప్రాయశ్చిత్తమ్ పణ్ణుమ్ నమయత్తిలే కేట్టార్కళుమల్లర్. పాపత్తినుడైయ ఫలానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవళవిలేయాయ్త్తు క్కేట్టదు. అప్పోదుతానుమ్ నమిత్పాణికళాయ్ క్కేట్టవర్కళుమల్లర్. ప్రాసజ్గికమాక త్తిరునామమ్ శెవిప్పట్ట, ఇత్తనై. పాపమ్ పణ్ణుకిఱవళవిలే ప్రాసజ్గిమాకవుమ్ ఒరుత్తర్ తిరునామమ్ శొన్నారిల్లైయో? అప్పోదు కేళాతొ*ళి*వాన్ ఎన్? ఎన్న; అప్పోదు విషయప్రావణ్య త్తాల్ వన్ద శెరుక్కాలే శెవిప్పడాదు. ఇప్పోదు దుఃఖానుభవమ్ పణ్ణుకిఱ అళవాయ్, "అరొరు నల్ వార్త్తై శొల్లువార్!" ఎన్నుమ్ దశై యాకైయాలే శెవిప్పడుమ్.

(నరకమే శువర్క్కమాకుమ్) అన్ద నరకన్దానే భోగభూమియోడొత్తదు. మాఱి నినైప్పిడుమ్ అత్తనైయిఱే వేణ్డువదు. "విభీషణవిధేయం హి లజ్కైశ్వర్య మిదం కృతమ్" (శ్రీరామా-యుద్ధ-116-13) ఎన్గిఱపడియే రావణసమ్బన్ధత్తాలే దుష్ప్రకృతి కళుక్కు స్థానమాన లంకైయై సాత్త్వికరుక్కు స్థానమాక్కిక్కొడుత్తాఱ్పోలే. ఇప్పడి నరకన్దానే స్వర్గమామ్బడి పణ్ణుకిఱదు నామియో? ఎన్నిల్, (నామజ్గళ్) తిరునామ ప్రభావత్తాలే వన్దదాయ్త్తు. (నామజ్గళుడైయ నమ్బి) ఇత్తిరునామజ్గళై యుడైయ నాకైయాలే పుష్కలనాయిరుక్కుమవన్. ఎల్లా నమ్మైకళుమ్ తన్నై ప్ప*ఱ్ఱి*

ప్పెఱవేణ్డుమ్బడి ఇరుక్కుమ్ అవనుక్కు ఏ*ఱ్ఱ*త్తై ప్పణ్ణిక్కొడుక్కవ*ఱ్ఱ*ాయాయ్త్తు, త్తిరునామమ్ ఇరుప్పదు; "దేవో నామసహస్రవాన్" (భారతమ్-సభా-38), "పేరాయిరమ్ క్కొణ్డదు ఓర్ పీడుడైయన్" (తిరువాయ్-9-3-1) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే. "నారణన్ తమ్మన్నై నరకమ్ పుకాళ్" (పెరియా*ళ్*వార్ తిరు-4-6-1), "నారాయణశబ్దమాత్రమ్" (సహస్రనామాధ్యాయం).

(అవనదూర్ అరజ్గమెన్నాదు) ఇప్పడి పూర్ణనానవన్ నిత్యవాసమ్ పణ్ణుమ్ దేశమ్ కోయిల్ - ఎన్నుమ్ ఇవ్వళవు కీడీర్ ఇవనుక్కు నేర్త్తి. నేర్త్తి అల్పమాయ్, ఫలమ్ కనత్తిరుక్కచ్చెయ్ దేయుమ్, ఇత్తై చ్చొల్లవొట్టాద పాపత్తిన్ కనమిరున్దపడి ఎన్? ఇప్పడి తిరునామమ్ శొల్లువార్ అరుకు ఇరుక్కలాకాదు-ఎన్బారుమ్, అవర్కళై నాట్టి నిన్ఱుమ్ పోక త్తురత్తువారుమ్, తిరునామమ్ శొన్నదువే హేతువాక హింసిప్పారు మాయిఱే, సంసారమిరుప్పదు. ఒరువనుడైయ అన్తిమసమయత్తిలే తిరుమన్త్రత్తై ఉపదేశిత్తు, "ఇత్తై చ్చొల్లాయ్" ఎన్న "ఆమాకిల్ శొల్లి ప్పార్క్కిఱేన్" ఎన్ఱు ఇత్తైయే అనేకమురు చ్చొల్లి, అదు తన్నై చ్చొల్లాదే శెత్తుప్పోనాన్. ఇరణ్డుమ్ అక్షర మొత్తిరు క్కచ్చెయ్‌దేయుమ్ శొల్లవొట్టి*ఱ్ఱి*ల్లైయిఱే పాపబలమ్.

(అయర్త్తు వీ*ళ*న్దు) వకుత్తవన్ తిరునామత్తై విస్మరిత్తు, విషయప్రవణరాయ్ క్కొణ్డు తలై కీ*ళా*తాక వి*ళు*న్దు. "మఱన్దేన్ ఉన్నై మున్నమ్" (పెరియతిరు-6-2-2) ఎన్ఱుమ్, "యన్ముహూర్తం క్షణం వాపి" (గారుడమ్ పూర్వ-222-22) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే. (అళియమాన్దర్) తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు యోగ్యమాన వాక్కు ప్పడైత్త అరుమన్ద మనుష్యర్. "తాముళరే" (ఇరణ్డామ్ తిరు-21) ఎన్గిఱ పాట్టైయుమ్, "నావాయిలుణ్డే" (ముదల్ తిరు-95) ఎన్గిఱ పాట్టైయుమ్ శొల్లిక్కొళ్వదు.

(కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱారెన్ఱు) దుఃఖత్తే అకప్పడువదే! ఎన్ఱు. (అదనుక్కే కవర్కిన్ఱేనే) అదనుక్కే క్లేశప్పడానిన్ఱేన్ - ఎన్గిఱార్. సుఖరూపమాన తిరునామ స్పర్శత్తాలే అనన్దనిర్భరరాయిరుక్కైక్కు యోగ్యరానవర్కళ్ దుఃఖభాగికళావతే! - ఎన్నిఱే, ఇవర్ క్లేశప్పడుకిఱదు. అవధారణత్తాలే - ఎనక్కు క్కరైతల్, ఎనక్కుమ్, పిఱర్క్కుమ్ కరైదల్ శెయ్యవొణ్ణాదపడి సంసారికళ్ దుఃఖమెనక్కు ఆ*ఱ్ఱ*ప్పోకిఱ తిల్లై- ఎన్గిఱార్. (కవలై) తున్బమ్.

పదిన్ మూన్ఱామ్బాట్టు – అవ – (ఎఱియు నీర్) సంసారికళై నోక్కి హితమ్ శొల్లుకైతాన్ అవర్కళుక్కు అసహ్యమానవాఱే, ఇవర్కళ్ దుష్ప్రకృతికళ్ – ఎన్ఱు పారాదే, దుర్గతియై ప్పార్త్తు, స్వగతమాక "ఇవర్కళ్ స్వరూపమ్ భగవదధీనమా–యిరుక్క మ్బడియై అఱిన్దిలర్కళేయాకిలుమ్, ఓరుపాధియాలన్ఱియే, వాయాలే తిరువరఙ్గమ్ ఎన్బార్కళాకిల్ సంసారమ్ కరమ్బ్బళున్దు పోమాకాదే!" – ఎన్గిఱార్.

13. ఎఱియు నీర్ వెఱికొళ్ వేలై మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్,
వెఱికొళ్ పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్కోనై యేత్త,
అఱివిలా మనిశరెల్లామ్ అరఙ్గ మెన్ఱళైప్పరాకిల్,
పొఱియిల్ వాళ్ నరకమెల్లామ్ పుల్లెళున్దొళియు మన్ఱే,

ఎఱియుమ్ నీర్ = అలలు వీచే నీటిని, వెఱి కొళ్ = (మాంసం యొక్క) దుర్గంధాన్ని కల, వేలై = సముద్రంచేత పరివేష్ఠింపబడిన, మా నిలత్తు = విశాలమైన ఈ భూమిలోని, ఉయిర్కళ్ ఎల్లామ్ = చేతనులు అందఱు, వెఱి కొళ్ = మిక్కిలి పరిమళాన్ని కల, పూ = అందాన్ని కల, తుళపమ్ మాలై = తులసీమాలికను ధరించిన, విణ్ణవర్ కోనై = నిత్యసూరినాయకుని, ఏత్త = స్తుతించడంకోసమే (ఉండే), అఱివు ఇలా= జ్ఞానాన్ని లేని మనిశర్ ఎల్లామ్ = మానవులందఱు, అరఙ్గమ్ ఎన్ఱు = శ్రీరంగం అని, అళైప్పరాకిల్ = చెప్పినవారైతే, పొఱియిల్ వాళ్ = ఇంద్రియాలకు కట్టుబడి జీవించే, నరకమ్ ఎల్లామ్ = నరకం వంటి ఈ లోకం అంతా, పుల్ ఎళున్దు= గడ్డిమొలిచి, ఒళియుమ్ అన్ఱే = పాడయిపోతుంది కదా!

వ్యా. – (ఎఱియు నీరిత్యాది) ఎఱియా నిన్ఱుళ్ళ నీరైయుడైత్తాయ్, అసాధారణ మాన గన్ధత్తై యుడైత్తాన కడలాల్ శూళప్పట్ట మహాపృథివియిలుళ్ళ చేతనవర్గమ్ అడఙ్గలుమ్. "ఎఱియు నీర్" ఎన్ఱదు త్రిపాద్విభూతియిలే అసఙ్కుచితమాక ఇరుక్కైక్కు యోగ్యరాన చేతనర్, "వెళ్ళత్తిడై ప్పట్ట నరియినమ్బోలే" (పెరియ తిరు–11–8–5) ఎన్గిఱపడియే క్షుభితమాన నీర్ వెళ్ళత్తుక్కుళ్ళే ఇరుక్కిఱ సఙ్కోచమ్ తోన్ఱుకైక్కాక,

"వెఱికొళ్ వేలై" ఎన్ఱదు– శాత్తిన త్తిరుత్తుళాయిన్ పరిమళత్తై అనుభవిక్కైక్కు యోగ్యరాన చేతనర్ సముద్రత్తినుడైయ దుర్గన్ధత్తుక్కు ఇలక్కా యిరుక్కిఱ అనర్థమ్ తోన్ఱుకైక్కాక. (మానిలమ్) పఞ్చాశత్కోటివిస్తీర్ణైయాన పృథివి. (ఉయిర్కళ్) దేహసమ్బన్ధమ్ అఱ్ఱాల్ శ్రీకౌస్తుభమ్బోలే ఈశ్వరనుక్కు ప్రియవిషయమాన వస్తు కిడీర్–ఎన్గై. (ఎల్లామ్) సాత్వన్యత్తై ముడియ నడకత్తక్కడవదాన దేవవర్గత్తోడు, అవర్కళుక్కు క్కుడిమక్కళాన మనుష్యవర్గత్తోడు వాశి యఱ సకలచేతనరుమ్.

(వెఱి కొళ్ పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్కోనై యేత్త) పరిమళత్తైయుమ్, శెవ్వియైయు ముడైత్తాన తిరుత్తుళాయ్మాలైయాలే ఆలంకృతనాయిరుక్కు మిరుప్పుక్కు త్తోన్ఱు, నిత్యసూరికళ్ ఏత్తు మాపోలే, ఇవర్కళైయుమ్ ఏత్త వాయ్త్తు కణ్డతు. "విచిత్రా దేహసమ్పత్తిః" ఇఱే. "సృష్టస్త్వం వనవాసాయ" (శ్రీరామా–అయో–40–5) ఎన్ఱు ఇళైయపెరుమాళైప్పోలే సంసారికళైయుమ్ ముతలిలే సృష్టిత్తతు, తన్నై అనుభవిక్కైక్కాక వాయ్త్తు.

ఇతు జ్ఞానప్రధానర్ పెఱుమ్ పేఱాయిరున్దతు; అత్తనై అఱివిల్లాత క్షుద్రసంసారికళుక్కు క్కిట్టుమో? ఎన్నుమ్ శఙ్కైయిలే మేల్ శొల్లుకిఱతు. (అఱివిలా మనిశరెల్లామ్ అరఙ్గమెన్ఱళైప్పరాకిల్) మనుష్యజన్మత్తిలే పిఱన్దు వైత్తు, అఱివిన్ఱిక్కే ఇరున్దార్కళాకిలుమ్, తిరువరఙ్గ ప్రావణ్యమ్ వేణ్డా, ఉక్తిమాత్రమే అమైయుమ్. (అకిల్) ఎన్ఱతు– పాపప్రచురర్క్కు ఇతుతానుమ్ సిద్ధియాతు–ఎన్గై. (పొఱియిల్ వాళ్నరకమ్) ఇన్ద్రియఙ్గళుక్కు క్కుడిమక్కళాయ్ వర్త్తిక్కిఱ లీలావిభూతి, ఎల్లా అవస్థైయిలుమ్ తప్పాతపడి త్తన్ పక్కలిలే అకప్పడుత్తిక్కొళ్ళవల్లాకైయాలే "పొఱి" ఎన్ఱు ఇంద్రియఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు. (నరకమ్) – అవివేకికళుక్కు నరకమ్– యమన్ తణ్డల్, అఱివుడైయారుక్కు నరకమ్–సంసారమ్. "నన్ఱు మఙ్జువన్ నరకమ్ నానడైతల్" (తిరువాయ్–8–1–9) ఎన్నక్కడవతిఱే. (ఎల్లామ్ పుల్లెళున్దొళి యుమన్ఱే) లీలావిభూతి కట్టడఙ్గ తరిశాయ్ప్పోమ్, ఇత్తనైయిఱే.

పతినాలామ్ పాట్టు – అవ – (వణ్డినమ్) పిఱర్ ముకమ్ పార్త్తు చ్చొల్లియుమ్; తమ్మిలే శొల్లియుమ్ – ఇప్పడి హితమ్ శొన్న విడత్తిలుమ్, అవర్కళ్ విముఖ రాకైయాలే అవర్కళై వెఱుత్తు, అవర్కళోట్టై సహవాసత్తాల్ వన్ద క్లేశమ్ తీర

కర్పూరనికరత్తై వాయిలిడు వారైప్పోలే, కోయిలై అనుభవిత్తు, "ఇప్పడి తఙ్గళుక్కు చ్చొల్ల ప్రాప్తమాయిరుక్క ఇత్తై అనాదరిప్పదే!" – ఎన్టు అవర్కళై ఉపేక్షావచనత్తై ప్పణ్ణి, ఇవర్ పరోపదేశా న్నివృత్తరాకిఱార్. ఇతుతాన్ స్వానుభవమాయిరుక్క, పరోపదేశ మాయ్ త్తలైక్కట్టుకిఱతు. సత్తుక్కళ్ అనుభవజ్ఞానమ్ పిఱరుక్కు క్కర్తవ్య మాక క్కడవతిఱే.

14. వణ్డిన మురలుమ్ శోలై మయిలిన మాలుమ్ శోలై,
కొణ్డల్ మీదణవుమ్ శోలై క్కుయిలినమ్ కూవుమ్ శోలై,
అణ్డర్ కోన్ అమరుమ్ శోలై యణి తిరుమఙ్గమెన్నా,
మిణ్డర్ పాయ్న్దుణ్ణుమ్ శో*ఱ్ఱై* విలక్కి నాయ్క్కిడుమినీరే

వణ్డు ఇనమ్ = తుమ్మెదల గుంపులు, మురలుమ్ = ఝుంకారాలు చేసే, శోలై = తోటలను కల్గినది, మయిల్ ఇనమ్ = నెమళ్ళ గుంపులు, ఆలుమ్ శోలై = నాట్యమాడే తోటలను కల్గినది, కొణ్డల్ మీదు అణవుమ్= మేఘాలుపైన వచ్చి నిలచి ఉండే, శోలై =తోటలను కల్గినది, కుయిల్ ఇనమ్ = కోయిల సమూహాలు, కూవుమ్ శోలై = కూసే తోటలను కల్గినది, (ఒకదానిని ఇంకొకటి పిలిచే తోటలను కల్గినది), అణ్డర్కోన్ = దేవతలకు అధిపతి అయిన = సర్వేశ్వరుడు, అమరుమ్ శోలై = నిత్యవాసం చేసే తోటలను కల్గినది, అణి = సంసారానికి, ఆభరణమైన, తిరు అరఙ్గమ్ ఎన్నా = శ్రీరంగం అని నోటితో పలుకని, మిణ్డర్ = కృతజ్ఞతా హీనులైన మూర్ఖులు, పాయ్న్దు ఉణ్ణుమ్ శో*ఱ్ఱై* = పైనబడి తినే అన్నాన్ని, విలక్కి = (వారిని తిననీయకుండా) అడ్డుపడి, నీర్ నాయ్క్కు ఇడుమిన్ = మీరు కుక్కకు పెట్టండి.

వ్యా. – (వణ్డిన మురలుమ్శోలై) కిణ్ణకత్తిల్ ఇ*ఴి*వార్ తిరళ్ తిరళాక ఇ*ఴి*యుమాపోలే, మధువెళ్ళత్తిలే వణ్డుకళ్ తిరళ్ తిరళాక వాయ్త్తు ఇ*ఴి*వతు. క*ఴు*త్తే కట్టలైయాక మధుపానత్తై ప్పణ్ణి, పుక్కద్రవ్యమ్ ఇరున్ద విడత్తిల్ ఇరుక్క

వొట్టామైయాలుమ్, తాన్వాయ్ విడమాట్టామైయాలుమ్ ఆళత్తివెయానిఱ్కుమాయ్త్తు. ముక్తర్, తిరళ్ తిరళాక భగవదనుభవమ్ పణ్ణి పోక్కువీడాక సామగానమ్ పణ్ణి క్కళిక్కుమాప్పోలే ఇప్పూరిల్ తిర్యక్కుక్కళుమ్ కళిత్తు వర్తిక్కుమ్–ఎన్నై.

(మయిలిన మాలుఞ్జోలై) వణ్డుకళుడైయ ధ్వనియై క్కేట్టుమ్, శోలైయిన్ పశుమైయై క్కణ్డుమ్ వర్షాకాలత్తిల్ మేఘఙ్గళాక నినైత్తు, ఇనమినమాక మయిల్ కళానవై ససమ్భ్రమవృత్తమ్ పణ్ణానిఱ్కుమ్. ఆలుదల్ – ఆడుదలుమ్, కళిత్తలుమ్.

(కొణ్డల్ మీతణవుమ్ శోలై) ఇవై*ఱ్ఱి*నుడైయ ఆలిప్పైయుమ్, శోలై ప్పశుమైయైయుమ్ కణ్డు మేఘఙ్గళానవై సముద్రమాక నినైత్తుక్కొణ్డు పడియా నిఱ్కుమ్; అన్ఱిక్కే – మేఘపదత్తళవుమ్ శెల్ల త్తిరుచ్చోలై తానోఙ్గి ఇరున్ద పడియై చ్చొల్లి*ఱ్ఱా*కవుమామ్. ఇవ్వూరిల్ పొ*ఴి*ల్కళుమ్ "మయిల్ మికు పొ*ఴి*లా" (తిరువాయ్–2–10–3) యిరుక్కిఱపడి. తిరుమలైయిల్ పొ*ఴి*ల్ ఇరుచ్చియాలే పుక్కవిడముమ్, పుఱప్పట్ట విడముమ్ తెరియాతు. ఇవ్వూరిల్ పొ*ఴి*ల్ వస్తువై వస్త్వన్తరమాక భ్రమిప్పిక్కుమ్. (కుయిలినమ్ కూవుమ్ శోలై) కీ*ఴ్* చ్చొన్న ఇవై*ఱ్ఱి*న్ వ్యాపారమిన్ఱిక్కే కుయిలినఙ్గళానవై ఇరున్ద విడత్తిలే ఇరున్దు తాన్దామ్ ఇరున్ద ప్రదేశత్తిల్ కుళిర్త్తియాల్ అన్యోన్యమ్ అ*ఴై*యానిన్ఱన.

(అణ్డర్కోన్ అమరుమ్ శోలై) వణ్డు, మయిల్, కుయిల్, కొణ్డల్– ఇవ*ఱ్ఱో* పాది ఇవనుమ్ శోలైప్పరప్పైయుమ్, భోగ్యతైయైయుమ్ క్కణ్డు విడమాట్టాదే కిడక్కిఱవనాయ్త్తు. రక్ష్యభూతరాన సంసారికళుక్కు ప్రాప్యమానవోపాది, రక్షకనాన ఈశ్వరనుక్కుమ్ ప్రాప్యమాయ్ క్కాణుమ్, దేశమిరుప్పతు. (అణ్డర్కోన్) అణ్డాన్తర్వర్తికళానవర్కళై నిర్వహిక్కైక్కాక – ఎన్నుతల్, "అయర్వఱు అమరర్ కళదిపతి" (తిరువాయ్–1–1–1) – ఎన్నుతల్; పరవ్యూహవిభవస్థలఙ్గళై విస్మరిత్తు నిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిఱ దేశమ్ – ఎన్నుతల్. (శోలై యణి తిరువరఙ్గమ్) శోలైయై ఆభరణమాక ఉడైత్తాన కోయిల్– ఎన్నుతల్; సంసారత్తుక్కు ఆభరణమాన కోయిల్– ఎన్నుతల్.

(తిరువరఙ్గ మెన్నా మిణ్డర్) అవన్ తఙ్గళుక్కాక వన్దు కణ్వళరానిఱ్క, అవన్ ఇరున్ద దేశత్తై వాయాలే శొల్లమాట్టాద మూర్ఖర్. మూర్ఖరాకిఱార్– వి*ఴు*క్కాడు

అఱియాదవర్కళ్. అతాకిఱతు – నరకవాసమ్, గర్భవాసమ్ ముదలానవై పిదరియై ప్పిడిత్తుక్కొణ్డు నిఱ్క, కేవలమ్ దేహపోషణపరరాయిరుక్కుమవర్కళ్.

(పాయ్న్దుణ్ణుమ్ శో*ఱ్ఱై* విలక్కి) 'తిరువరఙ్గమ్' ఎన్నమాట్టాద మూర్ఖరా యిరుప్పార్ జీవిక్కిఱతు – వ*ఴి*యల్లా వ*ఴి*యే అపహరిత్తు జీవిక్కిఱార్కళ్– ఇత్తనై. అత్తై విలక్కి నాయ్క్కిడుఙ్గోళ్. తఙ్గళై ఉద్దేశిత్తు వన్ద కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ ఉపకారత్తై అఱియాద కృతఘ్నర్ జీవిక్కిఱ జీవనత్తై విలక్కి, ఒరు నాళ్ ఒరు పిడి శోఱిట్టవన్ వాశలై ప్ప*ఱ్ఱి* క్కిడక్కుమ్ కృతజ్ఞమాన నాయ్క్కిడుఙ్గోళ్. ఇతుతాన్ "యో సాధుభ్యోఽర్థ మాదాయ సాధుభ్య స్సమ్ప్రయచ్ఛతి, స కృత్వా ప్లవ మాత్మానం సన్తారయతి తాన్ ప్రభౌ" ఎన్ఱు నిర్వాహకరై క్కుఱిత్తితే శొల్లుకిఱతు.

పదినఙ్జామ్బాట్టు. అవ – (మెయ్యర్క్కే ఇత్యాది) ముతల్ మూన్ఱు పాట్టాలే స్వలాభత్తై ప్పేశి, అనన్తరమ్ పతినొరు పాట్టాలే పరోపదేశమ్ పణ్ణి, అతుతన్నై సంసారికళ్ స్వీకరియామైయాలే, అవర్కళ్పక్కల్ నిన్ఱుమ్ కాల్వాఙ్గినారాయ్ నిన్ఱతు, కీ*ఴ్*. "ఇవర్కళిలే అన్యతమనాయిరున్దుళ్ళ తమ్మై పరోపదేశమ్ పణ్ణవల్లరామ్బడి స్వవిషయత్తిల్ సంశయనివృత్తిముతలాక పరమభక్తిపర్యన్తమాక ప్పిఱప్పిప్పదే!"– ఎన్ఱు పెరియ పెరుమాళ్ తమక్కు నిర్హేతుకమాక ప్పణ్ణిన మహోపకారత్తై మేల్ పత్తు ప్పాట్టాలే అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. ఇతితే కృతజ్ఞరుడైయ స్వభావ మిరుక్కిఱపడి. "ఎన్నై త్తీమనమ్ కెడుత్తాయ్ ఉనక్కెన్ శెయ్కేన్?" (తిరువాయ్–2–7–8) ఎన్నానిఱ్పర్కళితే. ఇప్పాట్టిల్ – అద్వేషమ్ పిఱన్దవళవిలే తాన్దమ్ పడికళై ఎల్లామ్ కాట్టి క్కొడుక్కు మెన్ఱుమ్, తానొరువనుళన్ ఎన్ఱు అఱిన్దవళవిలే సంశయ నివృత్తియై ప్పణ్ణివైక్కుమెన్నుమ్ ఇవ్వర్థత్తై ఎనక్కు అద్వేషమ్ పిఱన్దవళవిలే కాట్టిత్తర అనుభవిక్క ప్పె*ఱ్ఱే*న్ – ఎన్గిఱార్.

15. మెయ్యర్క్కే మెయ్యనాకుమ్ విదియిలా ఎన్నై ప్పోల,
పొయ్యర్క్కే పొయ్య నాకుమ్ పుట్కొడియుడైయ కోమాన్,
ఉయ్యప్పోమ్ ఉణర్వినార్కట్కు ఒరువనెన్ఱు ఉణర్న్ద పిన్నై,
ఐయప్పాడఱుత్తు త్తోన్ఱుమ్ అ*ఴ*కనూర్ అరఙ్గమన్ఱే.

పుళ్ కొడి ఉడైయ = గరుడుని ధ్వజంగా కల్గిన, కోమాన్ = నాయకుడు, విది ఇలా ఎన్నై ప్పోల = (చిరకాలంగా భగవద్విషయాన్ని పొందలేని) భాగ్యహీనుడనైన నావలె, మెయ్యర్క్కు = (భగవానుని పట్ల) అద్వేష భావనను లేనివారికి, మెయ్యన్ ఆకుమ్ = (తన స్వరూపాన్ని) యథాతథంగా దర్శింపజేసేవాడు కాగలడు, పొయ్యర్క్కు = (భగవానుని కంటే వేఱయిన) విషయాలలో ఆసక్తిని కలవారికి, పొయ్యన్ ఆకుమ్ = (తనను దర్శింపజేయకుండా) అయథార్థ స్వరూపుడవుతాడు, ఉయ్య ప్పోమ్ ఉణర్వినార్కట్కు = ఉజ్జీవించే దారిని తెలియాలనే జ్ఞానాన్ని కలవారికి, ఒరువన్ ఎన్ఱు ఉణర్న్ద పిన్నై = "ఈశ్వరుడొకడున్నాడు" అని తెలిసిన తరువాత, ఐయప్పాడు అఱుత్తు = (మిగిలిన) సందేహాలను తీర్చి, తోన్ఱుమ్ = సాక్షాత్కారాన్ని ప్రసాదించేవాడైన, అ*ఴ*కన్ = తన అందంతో లోకాన్నే శేషంగా చేసికొన్నవాడైన భగవానుని, ఊర్ = ఉండే చోటు, అరఙ్గమ్ అన్ఱే = శ్రీరంగమే కదా!

వ్యా.– (మెయ్యర్క్కే మెయ్యనాకుమ్) ఇఙ్గు "మెయ్" ఎన్ఱు శొల్లుకిఱతు– పొయ్ తవిర్న్దమాత్రమాన అద్వేషత్తైయాయ్త్తు. ఇవన్పక్కలుళ్ళతు అద్వేష మాత్రమేయానాలుమ్, అనన్బక్కల్ ఇరుక్కుమ్బడి ఎన్? ఎన్నిల్, (మెయ్యనాకుమ్) మెయ్యావ పరిమా*ఱ్ఱ*ముడైయార్ తిఱత్తిల్ ఇరుక్కక్కడవ పడికళై క్కొణ్డు ఇవన్బక్కలి లేయాయిరుక్కుమ్. అతాకిఱతు– తన్బడికళై అడఙ్గ ఇవనుక్కు క్కాట్టిక్కొడుక్కుమ్, ఇరణ్డిడత్తిలుమ్ శబ్దమొత్తిరుక్క, ఇతు అర్థమాకిఱపడి ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్, గుణప్రకరణ మాకైయాలుమ్, సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనుక్కు ఇతు ఓరే*ఱ్ఱ*మాక చ్చొల్ల వొణ్ణామైయాలుమ్, ఇమ్మాత్రమే ప*ఱ్ఱా*శాక రక్షిక్కైక్కు అడియాన స్వాభావిక సంబంధ ముణ్డాకైయాలుమ్, అవాప్తసమస్తకామనాకైయాలే ఇదుక్కు మేల్ వేణ్డాతపడి నిరపేక్షకనాకైయాలుమ్, ఇతుతాన్ సంసారికళిలే శిలర్క్కు సమ్భావితమా కైయాలుమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఓరే*ఱ్ఱ* మల్లామైయాలుమ్, శబ్దత్తై నెరుక్కి అర్థమ్ శొల్లుకిఱోమ్. ఇన్నముమ్ కణ్ణి*ఴ*ివ*ఱ్ఱ* మెయ్యరాయ్ ప్పరిమారువార్ నిత్యసూరికళైయాకైయాలుమ్, అన్ద మెయ్ సంసారికళ్పక్కల్ సమ్భవియామై

యాలుమ్, ఇనిత్తాన్, సంసారికళ్ పక్కలుళ్ళతు ఒన్రాలే పేఱాక వేణ్డియిరు క్కైయాలుమ్, "మిత్రభావేన సంప్రాప్తమ్" (శ్రీరామా యుద్ధ-18-3) ఎన్గిఱ ధర్మిగ్రాహకప్రమాణత్తోడు శేరుకైయాలుమ్, ఇతువే అర్థమాకవేణుమ్. ఇన్ద అద్వేషత్తై సాధనమాక్క వొణ్ణాదితే. చేతననాకైయాలే ఇన్ద రుచి స్వరూపాన్తర్గత మాకైయాలుమ్, అనుభవవేళైయిలే ఉళ్ళతు ఒన్రాకైయాలుమ్, సాధనమాక మాట్టాతు.

(పొయ్యర్క్కే పొయ్యనాకుమ్) - మెయ్యెన్ను పేరిడలావతొరు పొయ్ ఇవ్వాశ్రయత్తిల్ ఇని ఉణ్డాకమాట్టాదు ఎన్ను తో*ఱ్ఱి*నాల్, పిన్నై కణ్ణీరోడేయాయ్త్తు క్కాల్ వాఙ్గువతు. సర్పదష్టనై నె*ఱ్ఱి*యిలే కొ*ఱ్ఱి* స్పార్త్తాల్ పశై ఇల్లై యాకిల్ మృతనెన్ను మీళుమోపాది, "ఇవన్పక్కల్ ఉజ్జీవనహేతు ఇల్లై" ఎన్ను ఈడుపాట్టోడే యాయ్త్తు మీళువతు. "మెయ్యర్క్కే" ఎన్గిఱ అవధారణత్తాలే అద్వేషమాత్రత్తైయే శొల్లుకిఱదు. "పొయ్యర్క్కే" ఎన్గిఱ అవధారణమ్ - మెయ్క్కు ప్రసఙ్గ మిల్లాత పొయ్యరై చ్చొల్లుకిఱతు. మెయ్యెన్ను శొల్లుకిఱతు - సత్యత్తై. "సత్యమ్" ఎన్గిఱతు - భగద్విషయత్తై ప్ప*ఱ్ఱి*న అఱివై. పొయ్యెన్ను శొల్లుకిఱతు - భగవద్వ్యతిరిక్తమాన పదార్థఙ్గళై విషయీకరిత్త జ్ఞానత్తై.

మెయ్యర్క్కు మెయ్యనాయ్, పొయ్యర్క్కు ప్పొయ్యనాయ్ ప్పోన్దమై ఎవ్విషయత్తిల్ కణ్డోమ్? ఎన్నిల్. (ఎన్నై ప్పోల) నాన్ నెడునాళ్ తన్బక్కల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణిప్పోన్ద విడత్తిలే ఎన్నై క్కిట్టమాట్టాదే నిన్రాన్. ఎనక్కు అద్వేషమ్ పిఱన్దవళవిలే, మేల్ వి*ళు*న్దు విషయీకరిత్తాన్. ఇవై ఇరణ్డైయుమ్ ఎన్బక్కలిలే కణ్డేన్. (విత యిలా వెన్నై) అవనుడైయ శీలమిదువాయిరుక్క, అనాదికాలమ్ విషయాన్తర ప్రవణనాయ్, భగవద్విముఖనాయ్ ప్పోన్ద భాగ్యహీనన్ - ఎన్ను మున్బు ఇ*ళ*న్ద ఇ*ళ*వుక్కు వెఱుక్కిఱార్. "ప*ళు*తే పల పకలుమ్" (ముదల్ తిరు-16) ఎన్ను పె*ఱ్ఱ* పే*ఱ్ఱి*ల్కాట్టిల్ ఇ*ళ*న్ద ఇ*ళ*వే మేల్పడుమ్బడియితే, అవ్విషయత్తిల్ క్కైవైత్తార్పడి ఇరుప్పతు! "నిన్దిత స్స భవేల్లోకే స్వాత్మాప్యేనం విగర్హతే" (శ్రీరామా. అయో-17-14) ఎన్నక్కడవదితే.

ఇప్పడి మెయ్యెన్ను పేరిడలావతొరు పొయ్యై క్కొణ్డు విషయీకరిక్కిఱవన్రాన్ ఆళిల్లాదాన్ ఒరువనో? ఎన్నిల్; (పుట్కొడియుడైయ కోమాన్) మెయ్యాన

పరిమా*ఱ్ఱ*త్తై యుడైయార్ అనేకరుడైయ పడికళై ఒరువనే శెయ్యవల్లనామ్బడి శమైన్దార్ అనేకరైయుడైయాన్ ఒరువనాయ్త్తు. "కొడి" యెన్ను "దాస స్సఖా వాహనమ్" (స్తోత్రర్నమ్-41) ఇత్యాదికళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. "నివాస శయ్యేత్యాది" (స్తోత్రరత్నమ్-40). (కోమాన్) "అయర్వఱు మమరర్కళతిపతి" (తిరువాయ్-1-1-1) ఆకైయాలే మేనాణిప్పై యుడైయనాయిరుక్కుమవన్. సమ్పన్నరా యిరుక్కుమవర్కళేయాకిలుమ్, ధనలోభత్తాలే ఒరు క్కాశు వి*ళు*న్ద విడత్తే పోయ్ త్తేడానిఱ్పర్కళాయ్త్తు; తన్దామ్ వస్తువై విడమాట్టామైయాలే.

(ఉయ్యప్పోమ్ ఉణర్వినార్కట్కు) "కీ*ళ్* ప్పొయ్యిలే వ్యవసితరాయ్ నిన్ర నిలైయిల్ నిన్రుమ్ కాల్ వాఙ్గి, "నాముజ్జీవిక్కుమ్ ప్రకారమ్ ఏదో?" ఎన్నుమ్ వెళిచ్చెఱిప్పై ఉడైయార్క్కు. ఈతొ*ళి*య ముడియప్పోమ్ ఉణర్వుమ్ ఉణ్డుపోలే కాణుమ్. "బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి" (గీత-2-63) ఎన్నక్కడవతితే. ఉయ్యప్పోమ్ ఉణర్ వాకిఱతు - యాదృచ్ఛికమాక విళైన్దతొరు సుకృతమడియాక "నామార్? నామ్ నిన్ర నిలై ఎన్?" ఎన్రుమ్, "మేల్ నమక్కు ప్పోక్కడి ఏదు?" ఎన్రుమ్ పిఱక్కుమ్ ఉణర్వు. (ఒరువనెన్రుణర్న్ద పిన్నై) "ఈశ్వరన్ ఒరువనుళన్" ఎన్నుమఱివు పిఱన్ద పిన్బు, "కేవలదేహమే యన్రుళ్ళతు; దేహాతిరిక్తమాయిరుప్పదోర్ ఆత్మా ఉణ్డు; అవనుక్కు స్వామియాయిరుప్పాన్ ఓర్ ఈశ్వరనుముణ్డు" "ఎన్రుమ్ అఱివుడై యార్క్కు పఞ్చవింశక నాత్మా" - ఎన్రాల్ ఇశైవారుణ్డు, "షడ్వింశకనీశ్వరన్" ఎన్రాల్ ఇశైవార్ ఇల్లైయితే.

(ఐయ్యప్పాడఱుత్తు త్తోన్రుమ్) ఈశ్వరసద్భావత్తై ఇశైయాద నాళితే, ఇవనుక్కు సంశయముళ్ళతు. తానే ప్రాప్యమెన్ను మిడత్తిలుమ్, తానే విరోధియై ప్పోక్కుమ్ - ఎన్నుమిడత్తిలుమ్ ఉణ్డాన సంశయఙ్గళై అఱుత్తు క్కొణ్డువన్దు తోన్రుమ్. (తోన్రుమ్) ప్రకాశిక్కుమ్. ఇవనుక్కు సంశయనివృత్తి పణ్ణువదు ఎత్తాలే? ఎన్నిల్. (అ*ళ*కన్) "శిష్య స్తేఽహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్" (గీత-2-7) ఎన్ర అర్జుననుక్కు ఉపదేశత్తాలే సంశయత్తై అఱుత్తాన్. అత్తనై అళవిల్లాదార్క్కు అ*ళ*కాలే సంశయత్తై అఱుత్తుక్కొణ్డు వన్దు తోన్రుమ్. "తిరుమేని యడికళుక్కు" (తిరువాయ్-9-7-3) ఎన్రుమ్. "కణ్డ వా*ఱ్ఱ*ాల్ తనదే ఉలకెన నిన్రాన్" (తిరువాయ్-4-5-10) ఎన్రుమ్ శొల్లుకిఱపడియే కణ్డపోతు "సర్వాధికవస్తు" ఎన్ను నిర్ణయిక్కలామ్బడియితే,

తిరువడివుతాన్ ఇరుప్పతు. (ఊరరఙ్గమన్తే) "ఇవ్వఴకు ఒరు దేశవిశేషత్తిలే పోనాలన్ఱో అనుభవిక్కలావదు" ఎన్న; "అతు వేణ్డా – సంసారత్తుక్కుళ్ళే కోయిలిలే అనుభవిక్కలామ్"– ఎన్గిఱార్. "పరమపదమ్ కలవిరుక్కై – నత్తమ్కోయిల్" ఎన్నలామ్బడియాయ్త్తు, కోయిలిల్ నిత్యసన్నిధి ఇరుప్పతు.

పతినాఱామ్బట్టు. అవ – (శూదనాయ్) ప్రాప్యముమ్, ప్రాపకముమ్ తానే ఎన్నుమిడత్తిల్ సంశయత్తై అఱుత్తాఱ్పోలే, తదనన్తరభావియాన ఆదరత్తై తన్బక్కలిలే విషయానుగుణమాక ప్పెరుకుమ్బడి పణ్ణినాన్ –ఎన్గిఱార్.

16. శూదనాయ్ క్కళ్వనాకి త్తూర్త్తరోడిశైన్ద కాలమ్,
మాదరార్ కయఱ్కణెన్నుమ్ వలైయుళ్ పట్టఴున్దు వేనై,
ప్పోదరే ఎన్ఱు శొల్లి పున్దియిల్ పుకున్దు, తన్బాల్
ఆదరమ్ పెరుకవైత్త అఴకనూర్ అరఙ్గమన్తే

శూదన్ ఆయ్ = ఈశ్వరుడు, ధర్మాధర్మాలు లేవని పలికేవాడనై, కళ్వనాకి = ఈశ్వరునకు శేషమైన ఆత్మను "నాది" అని భావించేవాడనై, దూర్త్తరోడు = విషయాంతరాలలో అభినివేశాన్ని కలవారితో, ఇశైన్ద = కలసి ఉండే, కాలమ్ = కాలంలో, మాదరార్ = కాంతల, కయల్ కణ్ ఎన్నుమ్ = చేపలవంటి అందమైన కన్నులనే, వలైయుళ్ పట్టు = వలలో చిక్కుకొని, అఴున్దువేనై = మునిగి ఉండే నన్ను, పోదు అరే ఎన్ఱు శొల్లి= "ఇక్కడకు రా!'' అని పిలచి, పున్దియిల్ పుకున్దు = నా మనస్సులోకి వచ్చి ప్రవేశించి, తన్పాల్ = తనపట్ల, ఆదరమ్ = ప్రేమ, పెరుక వైత్త= ప్రవహించేటట్లు చేసిన, అఴకన్ = రూపసౌందర్యాన్ని కల్గిన స్వామి, ఊర్ = ఉండే చోటు, అరఙ్గమ్ అన్తే = శ్రీరంగమేకదా!

వ్యా.(శూదనాయ్ క్కళ్వనాకి) తమ్ముడైయ పూర్వవృత్తమ్ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (శూదనాయ్ క్కళ్వనాకి) శూదావదు– పశ్యతో హరత్వమ్; కళవావదు– పరద్రవ్యత్తై "ఎన్నదు" ఎన్ఱిరుక్కై; ప్రమాణవిషయమాన అర్థత్తై "ఇల్లై" ఎన్గై.

ఇని, కాష్ఠాపహారమ్ పణ్ణినవనుక్కుమ్, రత్నాపహారమ్ పణ్ణినవనుక్కుమ్ అపహారమొత్తిరుక్క, ద్రవ్యవైషమ్యత్తాలే దోషముమ్ నెడువాశి పట్టిరుక్కుమ్. చణ్డాలద్రవ్యత్తై అపహరిత్తార్క్కుమ్, వసిష్ఠద్రవ్యత్తై అపపహరిత్తార్క్కుమ్, ద్రవ్యమొన్ఱానాలుమ్, స్వవాన్కళుడైయ వైషమ్యత్తాలే దోషముమ్ నెడువాశి పట్టిరుక్కుమ్. ద్రవ్యమ్ శ్రీకౌస్తుభమ్బోలే ఈశ్వరనుక్కు స్పృహణీయమాన ఆత్మ ద్రవ్యమ్; ఉడైయవనుమ్ సర్వేశ్వరనాకైయాలే దోషత్తుక్కు అవధి ఇల్లై. అక, కళవావదు – ఈశ్వరశేషమాన ఆత్మవస్తువై 'ఎన్నదు' ఎన్ఱిరుక్కై. శూదావతు– పశ్యతో హరత్వమ్. ఆదావదు– సద్వృత్తనాయ్ ఇరుప్పానొరువన్, "పరశేషమాయ్ క్కొణ్డు ఆత్మస్వరూపముణ్డు; శేషియాన ఈశ్వరనుముణ్డు; ధర్మాధర్మఙ్గళుముణ్డు"– ఎన్ఱు ఇరున్దానాకిల్, "అవై ఎల్లామ్ పొయ్ కాణ్!" ఎన్ఱు అవనై విప్రలమ్భిత్తు తన్ పడియాక్కిక్కొళ్ళుకై.

అకవాయిల్ నినైవు ఇదు ఆనాల్, పిన్నై ఇదుక్కు వర్ధకరాయిరుప్పారోడేయితే సహవాసమ్ పణ్ణువతు. (తూర్త్తరోడిశైన్దకాలమ్) ప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరనై విట్టు, అప్రాప్తవిషయఙ్గళిల్ అతిప్రవణరోడే పొరున్ది ప్పోన్ద కాలమ్. ఇప్పడి ప్పోన్ద కాలత్తై స్మరిక్కైయుమ్కూడ అసహ్యమాయిరుక్కిఱదాయ్త్తు, ఇవర్క్కు. ఇప్పడి అనర్థప్పట్టు ప్పోన్ద కాలత్తుక్కు త్తొకై ఇల్లై కిడీర్. ఆత్మావుక్కు నిలైనిన్ఱ స్వరూపమ్ వైష్ణవసహవాసమాయిరుక్క, అనర్థహేతువాన స్వభావత్తై ఉడైయవర్కళోడే కాలత్తై ప్పోక్కువదే? భాగవతసహవాసమ్ భగవద్విషయత్తోడే మూట్టివిడుమోపాతి, విపరీతరుడైయ సహవాసముమ్ విషయప్రావణ్యత్తోడే మూట్టివిడుమితే.

(మాదరార్ కయఱ్కణెన్నుమ్ వలైయుట్ పట్టఴున్దువేనై) స్త్రీకళుడైయ కయల్పోలే ముగ్ధమాయిరున్దుళ్ళ కణ్ ఆకిఱ వలైయిలే అకప్పట్టు, కాల్ వాఙ్గమాట్టాత ఎన్నై. జాతిమాత్రమే పఱ్ఱాశాక మేల్ విఴుమతొఴియ. జన్మవృత్తఙ్గళై ఆరాయ అఱియాన్. కణ్ణినుడైయ ఆకర్షకత్వమే అఱియు మత్తనై. అకవాయ్ మయిర్క్కత్తియా యిరుక్క, ఇవనై యొఴియ తఙ్గళుక్కు చ్చెల్లామై తోఱ్ఱుమ్బడియాయ్త్తు ప్పార్ప్పతు. కణ్ – ఎన్ఱు పేరాయ్, వలైయిన్ కార్యమాయ్త్తు ఫలిప్పతు. ఇతు తానుమ్ మణివలైయితే! కణ్ణుక్కుళ్ళే మణియు ముణ్డితే. అత్తై ప్పఱ్ఱి" "వలై" ఎన్గిఱతు. పుఱమ్బు కాల్ వాఙ్గవొణ్ణాతపడి కణ్ణై

క్కాట్టి తాన్ కిట్టాతే అకలనిఱ్కుమ్. అతుక్కడి కిట్టిన అన్ఱు అభినివేశత్తోడే భోగోపకరణఙ్గళై క్కొణ్డిఴిన్ద ఇవన్ తనక్కు స్నానీయఙ్గొణ్డు పుఱప్పడవేణ్డుమ్బడి యాయిఱే అతిన్ తణ్మై ఇరుప్పతు. ఇవన్ అవివేకియాకైయాలే ఆకవాయ్ ఆరాయమాట్టాతే. వాయ్కరైయిలే అఴున్ది నోవు పడానిఱ్కుమ్. (వలైయుళ్ పట్టఴున్దువేనై) మీణ్డు కాల్ వాఙ్గవొణ్ణాతు; అతుతన్నిల్ అనుభావ్యమొన్ఱిల్లై. కిడన్దు ఉఴైక్కుమిత్తనై. విషయప్రావణ్యత్తాల్ సిద్ధిత్తదు క్లేశమేయాయ్ విట్టదు.

ఇవ్వో విషయఙ్గళిలే అకప్పట్టు కాల్ వాఙ్గమాట్టాదే నోవుపడుకిఱ పడియై క్కణ్డు, పెరియపెరుమాళ్ “ఆఴ్వీర్! నీర్ నినైత్తిరుప్పతు ఎన్?, ఆశైపట్టిరుప్పతు ఎన్?” ఎన్న, “ఇప్పడి ఎన్నై నోవుపడుత్తిన కణ్ణై ఒరు ధార్మికన్ కొణ్డువన్దు కాట్టుమాకిల్, ‘ఆమితే’ ఎన్ఱు కణ్ణఴికియారై ఉకప్పేన్” ఎన్న, “కణ్ణిల్ వాశి అఱిన్దీర్!” ఎన్ఱు తిరుత్తిరైయై ఎడుత్తువిట్టు తిరుముఖత్తై క్కాట్టినార్. ఉయిర్ కెల్లామ్ “తాయాయ్ అళిక్కిన్ఱ తణ్దామరై క్కణ్ణై” (పెరియతిరు-7-1-9) క్కాట్టి యరుళి “ఆఴ్వీర్! నీరాశై ప్పట్ట కణ్ణుడైయార్ ఇఙ్గే కాణుమ్, ఇఙ్గే పారీర్” ఎన్న, “ఇవై శిల కణ్కళ్ ఇరున్దపడి ఎన్?” ఎన్ఱు తామ్ మున్బు అనుభవిత్త కణ్కళిల్కాట్టిల్ విలక్షణముమాయ్, ప్రాప్తము మాయిరుక్కైయాలే, ఇవరుడైయ నెఞ్జు విషయాన్తరఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీణ్డతు. “రామః కమలపత్రాక్ష స్సర్వసత్వమనోహరః, రూపదాక్షిణ్యసమ్పన్నః ప్రసూతో జనకాత్మజే!” (శ్రీరామా-సుందర-)

(పున్దియిల్ పుకున్దు) ఇవ్వళవిలే విలక్కుకైక్కు ప్పరికరమిల్లాత పడి నినైవుక్కు వాయ్త్తలైయై ప్పఱ్ఱినాన్. నామ్ పుకుమిడత్తిల్ ఇవర్క్కు విలక్కామై యుణ్డా ఇరున్దతు - ఎన్ఱ ఇతువే హేతువాక ఇవర్తిరువుళ్ళత్తే వన్దు పుకున్దాన్-ఎన్ఱుమామ్. పుకున్దు శెయ్తతు ఎన్? ఎన్నిల్; (తన్బాల్ ఆదరమ్ పెరుకవైత్త) అప్రాప్తవిషయత్తిలే పణ్ణిప్పోన్ద ఆదరమ్ తన్బక్కలిలే ఆమ్బడియాక ప్పణినాన్. పాఴిలే పాయ్కిఱ నీరై పయిరిలే వెట్టివిట్టాప్పోలే ఆదరత్తై సప్రయోజన మాక్కినాన్.

(పెరుక) “అతనిల్ పెరియ ఎన్నవా” (తిరువాయ్-10-10-10) ఎన్నుమాప్పోలే. అనుభావ్యనాన తన్నళవేయన్ఱిక్కే, పెరుకుమ్బడియాక. (వైత్త) ఇతుక్కు అడియాక తన్దలైయిల్ ఒన్ఱుమ్ కాణామైయాలే “ఈదొరు తణ్ణీర్ ప్పన్దల్ వైత్తాన్ అత్తనై కిడీర్” ఎన్గిఱార్.

ఇప్పడి ఆదత్తై క్కరై పురళ ప్పణ్ణిన పరికరమ్ ఏదు? ఎన్నిల్; (అఴకన్) “పేరమర్కాడల్ కడల్ పురైయ విళైవిత్త కారమర్మేని నఙ్గణ్ణన్” (తిరువాయ్-5-3-4) ఎన్నక్కడవతిఱే. భక్తివర్ధకమాన కర్మజ్ఞానస్థానత్తిలే నిఱ్కిఱతాయ్త్తు ఇవర్క్కు వడివఴకు. ఇవర్క్కు సంశయత్తై అఱుక్కైక్కుమ్, ఆదరత్తై ప్పెరుక్కుకైక్కుమ్ సామగ్రి ఒన్ఱే - ఎన్ఱతాయ్త్తు. (అఴకన్) అఴకైయే నిరూపకమాక ఉడైయవన్. (ఊరరఙ్గమన్ఱే) ఇవర్ తిరువుళ్ళత్తే పుకురుకైక్కు అవసరప్రతీక్షనాయ్ నిన్ఱ ఊర్ కోయిల్- ఎన్గిఱార్. పరమపదమ్ క్కలవిరుక్కై - ఎన్నుమ్బడి నిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిఱ దేశమ్. రుచి పిఱన్దపోతు పుక్కు అనుభవిక్కలామ్ దేశమిఱే, ఇతు.

పతినేఴామ్ పాట్టు. - అవ- (విరుమ్బి) కీఴ్ - ఆదరమ్ పెరుకిన పడి శొల్లిఱ్ఱు. ఇదిల్- అకవాయిల్ ఆదరమ్ విళైన్దు, పుఱవాయ్ కట్టఴియామల్ ఇరుక్కైయన్ఱిక్కే, చక్షురాదికరణఙ్గళుమ్ తన్నై క్కణ్డు చేతనసమాధియాలే కళిక్కుమ్బ మ్బడి పణ్ణినాన్ - ఎన్గిఱార్.

17. విరుమ్బి నిన్ఱేత్తమాట్టేన్ విదియిలేన్ మది యొన్ఱిల్లై,
ఇరుమ్బుపోల్ వలియ నెఞ్జమ్ ఇఱైయిఱై యురుకుమ్ వణ్ణమ్,
శురుమ్బుమర్ శోలై శూఴ్న్ద అరఙ్గమా కోయిల్ కొణ్డ,
కరుమ్బినై క్కణ్డుకొణ్డు ఎన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాఱే.

. విరుమ్బి నిన్ఱు = మిక్కిలి ప్రేమతో నిలకడగా నిలచి ఉండి, ఏత్తమాట్టేన్ = స్తోత్రం చేయలేనివాడనై ఉన్నాను, విది ఇలేన్ = (అంజలిని చేయడం, జిహ్వాతో స్తుతించడం మొదలైన) కాయిక వ్యాపారాలను చేయలేనివాడనై ఉన్నాను, మది ఒన్ఱు ఇల్లై = “భగవానుడొకడున్నాడు” అనే జ్ఞానం కూడా (నాకు) లేదు, (ఇటువంటి నా), ఇరుమ్బు పోల్ = ఇనుమువంటి, వలియ నెఞ్జమ్ = కఠినమైన (నా) మనస్సు, ఇఱై ఇఱై ఉరుకుమ్ వణ్ణమ్ = కొంచెం కొంచెం కరిగే రీతిలో, కరుమ్బు అమర్ = తుమ్మెదలు గుమిగూడి ఉండే రీతిలోని, శోలై శూఴ్న్ద = తోటలచే పరివేష్ఠింపబడిన, మా అరఙ్గమ్ = గొప్ప శ్రీరంగాన్ని, కోయిల్ కొణ్డ =

నివాసంగా గ్రహించిన, కరుమ్బిన్ = చెఱకువలె పరమభోగ్యుడైన శ్రీరంగనాథుని, ఎన్ కణ్ ఇణై = నా రెండు కళ్ళు, కణ్డు కొణ్డు = దర్శించి ఆనందించి, కళిక్కుమ్ ఆఱే = ఆనందించే రీతి ఏమో కదా!

వ్యా.- (విరుమ్బి నిన్తేత్తమాట్టేన్) మనోవాక్కాయఙ్గళ్ మూన్టినుడైయ పూర్వవృత్తత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. విషయమ్ విలక్షణమానాల్ ఆత్యాదరత్తోడే వ్యవసితనాయ్ నిన్ఱు స్తోత్రమ్ పణ్ణవేణుమితే. అదు శెయ్యమాట్టుకిఱిలేన్. "సోఽహం స్తుతౌ న చ సామర్థ్యవాన్" (విష్ణువు-5-7-70) ఎన్నుమాపోలే. భగవద్విషయత్తై ప్పేశ -ఎన్టాల్ వాగింద్రియత్తుక్కు శక్తి ఇల్లై. వ్యతిరిక్తవిషయఙ్గళై ప్పేశ - ఎన్టాల్ ఆదరముణ్డాయ్ శక్తియుణ్డాయిరుక్కుమ్. వాగ్వ్యవహారముమ్ పుఱమ్బేయానాలుమ్, కాయిక వ్యవహారఙ్గళిల్ సమ్బుక్కల్ పణ్ణువదు ఏదేనుముణ్డో? ఎన్నిల్; (విదియిలేన్) "విధిర్విధానమ్" (అమరకోశమ్) ఎన్గిఱపడియే కాయిక వ్యాపారత్తై చ్చొల్లు కిఱతు. ఉన్నై ఉద్దేశిత్తు (అమరకోశమ్) ఉన్బుక్కల్ అనుకూల మాక ఇతుక్కు మున్బు కైయాల్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్దిలేన్. "సా జిహ్వా యా హరిం స్తౌతి" (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్గిఱ ఇతువుమ్, "యౌ తత్పూజాకరౌ కరౌ" (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్గిఱ ఇవుతుమ్ పుఱమ్బే తప్పిన్ఱ్రాకిలుమ్, నెఞ్జాలే నమ్మై నినైత్తల్ శెయ్దీరో? ఎన్న; (మది యొన్టిల్లై) ఉన్వాశి అఱియాతొఴిన్దాల్ "నీ ఒరువనుణ్డు"- ఎన్టిరుక్కు అఱివుమ్కూడ ఇల్లై. ఉన్నై ఒఴిన్ద సకలపదార్థఙ్గళి నుడైయ స్వరూపస్వభావఙ్గళై ఉళ్ళపడి అఱియ క్షమనాయిరుప్పన్. ఉన్నళవిల్ వన్దాల్ ఉన్నుడైయ సద్భావత్తిలుమ్ జ్ఞానమిల్లై "అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్ అసన్నేవ స భవతి" (తైత్తిరీయ ఆనంద-6) ఎన్నక్కడవతితే. "విద్యాఽన్యా శిల్పనైపుణమ్" (విష్ణుపురాణమ్-1-19-41).

"ఇప్పడి మనోవాక్కాయకఙ్గళై అన్యథావాక్కి క్కారియమ్ కొణ్డీరాకిల్, ప్రధానమాన మనస్సై మేల్ తిరుత్తిక్కొళ్ళుకిఱోమ్" ఎన్న; (ఇరుమ్బుపోల్ వలియ నెఞ్జమ్) దేవర్క్కు త్తిరుత్తిక్కొళ్ళుకైక్కు యోగ్యతై ఇల్లై. ఇరుమ్బాకిల్ అగ్నియాలే నియమిత్తుక్కొళ్ళలామ్. ఇదొరు పడియాలుమ్ తిరుత్తవొణ్ణాదు - ఎన్టై.

ఇతుక్కు మున్బు పూర్వావస్థైయిల్ తామ్ నిన్ఱ నిలైయై అరుళిచ్చెయ్తార్; ఇతుక్కు మేల్ అత్తలైయిల్ ప్రభావత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (ఇతైయితై యురుకుమ్ వణ్ణమ్) ఇవ్వన్మైయోడే ఇతు ముడిన్దు పోకాతడి ఇప్పోతే మనస్సై శిథిలమామ్బడి పణ్ణినాన్. కఠినస్థలత్తిలే వర్షిత్తాల్ కాఠిన్యమడఙ్గ నెకిఴ్చ్చిక్కు ఉఱుప్పామాపోలే, విషయాన్తరత్తాలే మనస్సు అతికఠినమానాలుమ్, శిథిలమామ్బడి వయిరవురు క్కాయితే, భగవత్ స్వభావమిరుప్పతు!

(శురుమ్బుమరిత్యాది) ఉరుక్కిన విషయన్దాన్ ఇరుక్కిఱపడి. వణ్డుకళ్ పొరున్ది విడమాట్టాద శోలై; పరిమళమ్ పడిన్దాల్పోలే తన్నిలే పిఱన్దదు - ఎన్నుమ్బడి యాయ్త్తు, వణ్డుకళ్ పడిన్దు కిడక్కుమ్బడి. మధు మాఱినాలితే అతు కాల్ వాఙ్గువతు; మధు మాఱువతు శెవ్విమాఱిలితే. ఆక, నిత్యవాసన్తమాన శోలై - ఎన్టై. శోలైయిల్ భోగ్యతై పురణి ఎన్నుమ్బడియాయ్త్తు, ఊరిల్ భోగ్యతై ఇరుప్పతు. పరమ పదత్తోపాది శ్లాఘ్యమాన కోయిలాక క్కొణ్డాన్. (కరుమ్బినై)"కరుమ్బు" - ఎన్నతు కైతొట్టాల్ పిశకు నాఱాదే ఇరుక్కుమ్ భోగ్యమాన వస్తువై. ప్రాప్తముమాయ్, సుశకముమాయిరుక్క చ్చెయ్దేయుమ్, భోగ్యతైయాయ్త్తు మిక్కిరుప్పతు. "కన్నల్" ఎన్నాతొఴిన్దదు- పాకవిశేషత్తాలే ఆక్కనాయ్ వన్ద సారస్యమన్ఱు, సత్తాప్రయుక్తమాన సారస్యమెన్గెక్కాక. "రసో వైసః" (తైత్తిరీయ-ఆనంద-7) ఎన్నక్కడవతితే.

(కణ్డుకొణ్డు) నిధి ఎడుత్తుక్కొణ్డు - ఎన్నుమాపోలే. కణ్ణాలే పరుకుమ్ కరుమ్బాయ్త్తు, ఇతు; "లోచనాభ్యామ్ పిబన్నివ" (శ్రీరామా-యుద్ధ-19-7).

(ఎన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాఱే) నరకావహమాన విషయఙ్గళై క్కణ్డు కళిత్తు ప్పోన్ద ఎన్ కణ్‌కళ్‌కిడీర్ ఇవ్విషయత్తై క్కణ్డు కళిక్కిఱన. (ఇణై) కళిప్పుక్కు ఒన్ఱుక్కొన్ఱు ఒప్పా మిత్తనై పోక్కి, వేఱు ఉపమాన మిల్లై. ముక్తర్ సామగానమ్ పణ్ణి సదా దర్శనమ్ పణ్ణి క్కళిక్కిఱ కళిప్పుమ్ ఇక్కణ్ణాలే ఇప్పడి కళిక్కిఱ కళిప్పుక్కు సదృశ మన్టితే! కరణాధిపనాన ఎన్నై ఒఴియ త్తానే కళియానిన్టన. ఇన్ద్రియఙ్గళ్ జ్ఞానప్రసృతిద్వారమ్ - ఎన్గిఱ అన్నిలై కులైన్దు, చేతనసమాధియాలే తానే కళియా నిన్టన. "రామం మేఽనుగతా దృష్టిః" (శ్రీరామా-అయో-42-34) కర్తావై యొఴియ త్తానే కరణఙ్గళుక్కు అన్వయవ్యతిరేకఙ్గళిల్ శోకహర్షఙ్గళుణ్డామ్బడి యితే విషయ స్వభావ మిరుప్పతు.

పతినెట్టామ్బట్టు.- అవ - (ఇని తిరై యిత్యాది) కణ్గళినుడైయ కళిప్పుక్కు పోక్కువీడాన ఆనన్దాశ్రు ప్రవహిక్కైయాలే అతు కుడ్యాదివ్యవధానమ్బోలే అనుభావ్యవిషయత్తై మఱైయానిన్దదు - ఎన్ఱుకొణ్డు వెఱుక్కిఱార్.

18. ఇనితిరై త్తివలై మోద వెఱియున్దణ్ పరవై మీతే,
తని కిడన్దరశు శెయ్యుమ్ తామరైక్కణ్ణన్ ఎమ్మాన్,
కని యిరున్దనైయ శెవ్వాయ్ క్కణ్ణనై క్కణ్డ కణ్కళ్,
పనియరుమ్బుతిరుమాలో ఎన్ శెయ్కేన్? పావియేనే

ఇనిదు = మధురంగా, తిరై తివళై = కెరటాలనుండి పుట్టిన నీటి తుంపురులు, మోద = తాకగా, ఎఱియుమ్ తణ్ పరవై మీదే = అలలు ఎగిసిపడే చల్లని సముద్రంవంటి కావేరీనదిపై, తని కిడన్దు =ఒంటరిగా శయనించి అరశు శెయ్యుమ్ = (చేతనుల అహంకారాన్ని పోగొట్టి), పాలించే, తామరై క్కణ్ణన్ = ఎఱ్ఱ తామరలవంటి కన్నులను కలవాడు, ఎమ్మాన్=నాకు స్వామి, కని ఇరున్దనైయ = దొండపండువంటి, శ్రీకృష్ణుని, కణ్డ కణ్కళ్ = దర్శించిన కన్నులు, పని అరుమ్బు = చల్లని ఆనంద బాష్పాల కణాలు, ఉదిరుమ్ = పెల్లుబుకుతాయి, పావియేన్= (చక్కగా సేవించలేని) పాపి అయిన నేను, ఎన్ శెయ్వేన్ = ఏమి చేయను?

వ్యా. - (ఇని తిరై త్తివలై మోద) "ఒణ్ శజ్గతై వాళాళ్రియాన్ ఒరువన్ అడియేనుళ్ళాన్" (తిరువాయ్-8-8-1) ఎన్నుమాపోలే ఇవ్విడముమ్ ఒరు కడైక్కుత్తైత్తలా యిరుక్కిఱదాయ్త్తు. ఇనిదాక త్తిరైకళిలుణ్డాన తివలైయానతు స్పర్శిక్క. మలైపోలే శిల పెరున్దిరైకళ్ వన్దు ముఱిన్దు శిఱు తివలైయాయ్ త్తుడై కుత్తి ఉఱజ్గువారైప్పోలే తిరుమేనియై స్పర్శియానిఱ్కుమ్. అవై అజ్గుత్తైక్కు అనుకూలమాక స్పర్శియానిఱ్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అతువుమ్ పొఱాద తిరుమేనియిల్ సౌకుమార్యత్తై అనుసన్ధిక్కైయాలే "మోద" ఎన్గిఱారాయ్త్తు ఇవర్. "అరక్కర్ కోనై చ్చెఱ్ఱ నజ్జీవకనార్" (తిరుమాలై-11) ఎన్ఱు ఆశ్రయణవేళైయిలే శక్తియై అరుళిచ్చెయ్దార్; ఇప్పోదు భోగవేళైయాకైయాలే సౌకుమార్యత్తై అనుసన్ధిక్కిఱారితే.

(ఎఱియుమ్ తణ్ పరవైమీదే) తిరై క్కిళర్త్తియై యుడైత్తాయ్, శ్రమహరమా యిరున్దుళ్ళ సముద్రత్తిన్ మేలే - ఎన్నుదల్; (ఇని తిరైమోద త్తివలై యెఱియున్దణ్ పరవై) తిరైతన్నిల్ తాన్మోద చ్చిఱుతివలై తెఱిక్కుమ్బడి కుళిర్న్ద సముద్రత్తిన్మేలే- ఎన్నుదల్, ఇనిదాక - ప్రియమాక చ్చాయ్న్దరుళుమాప్పోలే వన్దు కణ్వళర్ న్దరుళుకిఱవన్ - ఎన్నుదల్; అన్ఱిక్కే, పరప్పాలుమ్, జలసమృద్ధియాలుమ్ ఇతుతన్నైయుమ్ సముద్రమాక చ్చొల్లిఱ్ఱాకవుమామ్.

(తనియే కిడన్దు) నినైవు అఱిన్దు పరిమాఱువారై ఒరు నాడాక ఉడైయవన్ కిడీర్, ఇజ్గే వన్దు తనియే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱాన్. ఇప్పడి కణ్వళర్న్దరుళానిఱ్క, ఒరు కారియమఱ్ఱు అన్యపరరాయ్ త్తిరియానిన్దార్కళితే, సుఖమే సంసారికళ్. "తనియేన్ వాళ్ముదలే" (తిరువాయ్-10-10-1) ఎన్బాన్ ఒరు తనియనై క్కిట్టుమో! ఎన్నుమ్ నశైయాలేయితే తనియే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతు. అతుక్కడ లాక చ్చెయ్కిఱ కారియన్దాన్ ఏదు? ఎన్నిల్, (అరశు శెయ్యుమ్) అరశు శెయ్కై యావతు - వన్నియ ముఱుక్కై; వన్నియ మాకిఱతు- "అహ" మెన్ఱిరుక్కై; అత్తై అఱుక్కై యాకిఱతు,"నమః" ఎన్న పృణ్ణికొళ్ళుకై. "నమ ఇత్యేవవాదినః" (భారతమ్ శాంతి-344-45) ఎన్గిఱపడియే నిత్యసూరికళుడైయ యాత్రైయే ఇజ్గుళ్ళార్క్కుమ్ యాత్రైయామ్బడి పణ్ణికొళ్ళుకై.

ఇవ్వన్నియమ్ అఱుక్కైక్కు ప్పరికరమ్ ఏదు? ఎన్నిల్. (తామరైక్కణ్ణన్) కైయిల్ బ్రహ్మాస్త్ర మిరుక్క వెల్లవొణ్ణాత విడ మిల్లైయితే. అజ్గుళ్ళారై వెన్ఱ పరికరత్తై క్కొణ్డాయ్త్తు, ఇజ్గుళ్ళారైయుమ్ వెన్ఱతు. "తామరైక్కణ్ణనై విణ్ణోర్ పరవుమ్ తలైమకనై" (తిరువాయ్-2-6-3) ఎన్నక్కడవతితే. అవర్కళుక్కు భోగోపకరణమాన ఇత్తై క్కొణ్డుకిడీర్, ఇజ్గుళ్ళారుడైయ విరోధియై ప్పోక్కువతు. ఇన్ద బ్రహ్మాస్త్రత్తుక్కు అకప్పట్టార్ ఆర్? ఎన్నిల్; (ఎమ్మాన్) నాన్ తోఱ్ఱు ఎన్నై ఎళుతిక్కొడుత్తేన్. సంసారి కళుక్కుమ్ ఇవ్వరుకాన ఎన్నై త్తోఱ్పిత్త కణ్గళుక్కు ఇని వెల్లవొణ్ణాద నిల ముణ్డో?

(కనియిరున్దనైయ శెవ్వాయ్) అక్కణ్ణాలే నిర్మమరానార్క్కు అనుభావ్య విషయమిరుక్కిఱపడి. కణ్డపోతే నుకరలామ్ కనిపోలేయాయ్త్తు, తిరువధరత్తిల్ భోగ్యతై ఇరుప్పతు. "ఇరున్దు" ఎన్ఱతు అచ్చెవ్వి (ముకుముశుప్పెల్లామ్ తోన్ఱి

యిరుక్కుమ్ పెరియపెరుమాళై క్కణ్డాలెన్నుమ్, వసిష్ఠాదికళాలే సుశిక్షితరాయ్ వళర్న్దు పడిన్ద వినయమెల్లామ్) ఎన్నుమొక్క ఏకరూపమాయిరుక్కిఱపడి. "సదైకరూప రూపాయ" (విష్ణుపురాణమ్-1-2-1) ఎన్నక్కడవదిఱే. (కణ్ణనై) పెరియపెరుమాళై త్తిరువడి తొఴుతాల్ "అవతారత్తిల్ పిఱ్పట్టార్క్కుమ్ ఉతవుకైక్కాక కృష్ణన్ వన్దు కణ్వళర్న్దరుకిఱా"నెన్ను స్మరిక్కలామ్బడియాయ్త్తు ఇరుప్పతు. "యశోతైప్పిరాట్టి పిళ్ళై మనమ్ కన్దామల్" తీమ్బిలే కైవళరుమ్పడి వళర్త్తి, ముశుముశుప్పెల్లామ్ తోన్ఱియిరుక్కుమ్ – పెరియపెరుమాళై క్కణ్డాల్ ఎన్నుమ్, "వసిష్ఠాదికళాలే సుశిక్షిత రాయ్ వళర్న్దు పడిన్ద వినయమెల్లామ్ తోఱ్ఱుమ్బడియాన చక్రవర్త్తిత్తిరుమకనై స్మరిక్కలామ్బడియిరుక్కుమ్ – నమ్బెరుమాళై క్కణ్డాల్ – ఎన్నుమ్ అరుళిచ్చెయ్వర్, భట్టర్. (కణ్డ కణ్కళ్) అనాదికాలమ్ ఇఴన్ద ఇఴవు తీర క్కాణప్పెఱ్ఱ కణ్కళ్.

(పనియిరుమ్బుతిరుమాలో) కణ్డనుభవిక్క ప్పెఱ్ఱ ప్రేమత్తాలే అనన్దాశ్రు ప్రవహియానిన్ఱదు. అనుభవజనితహర్షమడియాక వన్దదాకైయాలే అతిశీతల మాయ్, వఱుత్త పయఱు ముళైక్కుమ్బడి యిరుక్కుమ్ – ఎన్నపడి. విరహమడియాక వన్దదాకిలిఱే ఉష్ణమాయిరుప్పదు. "ఆహ్లాదశీతనేత్రాంబుః" (విష్ణుతత్త్వమ్) ఎన్నక్కడ వదిఱే. (ఎన్ శెయ్కేన్ పావియేనే) కణ్ణనీర్ అరువికళ్పోలే మఱైక్కైయాలే "ఎన్ శెయ్కేన్!"– ఎన్గిఱార్. "పెఱుతఱ్కరియ విషయత్తై క్కణ్డు అనుభవిక్క ప్పెఱ్ఱిరుక్క, ఇదుక్కు ఇడైచ్చువర్ ఉణ్డావదే! ఎన్ శెయ్కేన్? పావియేన్! "ఎన్గిఱార్".

"ఆలో" ఎన్గిఱతు విషాదాతిశయసూచకమ్. "అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తై అళవు పడుత్తవొణ్ణాదు; అనుభవజనితహర్షత్తై అళవు పడుత్తప్పోకిఱదిల్లై, ఎన్ శెయ్కేన్?, పావియేన్" – ఎన్గిఱార్. కణ్ణనీర్ ఊఱ్ఱు మాఱాదపడి వెళ్ళమాయ్ చ్చెల్లుకైయాలే ఇత్తై మాఱ్ఱి ఒరుక్కాల్ కణ్డదాయ్ విడప్పోకిఱదిల్లై. ఇవ్విషయత్తై అనాదికాలమ్ పాపత్తాలే అనుభవిక్క ప్పెఱ్ఱిలేన్. ఇన్ను కణ్ణీర్ మఱైత్తు అనుభవిక్కప్పెఱ్ఱిలేన్. ఎన్ కారియమ్; వెళ్ళక్కేడుమ్ వత్కేడుమాయ్త్తు– ఎన్గిఱార్. అఙ్గనన్ఱియే, ఇప్పోదు ఇఴవుణ్డాయ్ "పావియేన్" ఎన్గిఱారల్లర్. పాట్టు కేట్టు ఈడుపట్టు పావియేన్ ఎన్బారైప్పోలే "పావియేన్" ఎన్గిఱార్ ఎన్నుమ్ శొల్లువర్కళ్.

పత్తొన్బదామ్బాట్టు. – అవ. – (కుడతిశై) చక్షురాద్యవయవఙ్గళుక్కు ప్పిఱక్కిఱ వికృతియే యన్ఱియే, తదాశ్రయియాయ్, అవయవియాన శరీరన్దాన్ కట్టఴిఱియా నిన్ఱతు – ఎన్గిఱార్.

19. కుడతిశై ముడియై వైత్తు క్కుణతిశై పాదమ్ నీట్టి ,
వడతిశై పిన్బు కాట్టి తైన్తిశై యిలఙ్గై నోక్కి ,
కడల్నిఱ క్కడవుళ్ ఎన్దై అరవణైత్తుయిలుమా కణ్డు,
ఉడలెనక్కురుకుమాలో ఎన్ శెయ్కేన్? ఉలకత్తీరే

ఉలకత్తీరే = ఈ లోకంలో ఉండే జనులారా!, కడల్ నిఱమ్ కడవుళ్ = సముద్రంవంటి వర్ణాన్ని కల్గిన సర్వేశ్వరుడైన, ఎన్దై = నా స్వామి, కుడ దిశై = పడమటి దిక్కులో, ముడియై వైత్తు = (తన శేషిత్వాన్ని సూచించే) శిరస్సును పెట్టుకొని, కుణ దిశై = తూర్పుదిక్కులో, పాదమ్ నీట్టి = (చేతనులందఱికి రక్షకంగా ఉడేటట్లు తన) పాదాలను చాచి, వడ దిశై = ఉత్తరదిక్కులో ఉండేవారికి, పిన్బు కాట్టి = తన వెనుక భాగంలోని అందాన్ని చూపి, తెన్ త్తిశై = విభీషణుడు నివసించే దక్షిణదిక్కులోని, ఇలఙ్గై = లంకను, నోక్కి = ప్రేమతో కటాక్షించి, అరవు అణై = ఆదిశేషుడనే తల్పంపై, తుయిలుమ్ ఆ కణ్డు = నిద్రించే అందాన్ని చూచి, ఎనక్కు ఉడల్ ఉరుక్కుమ్ = నా శరీరం ద్రవిస్తున్నది, ఆలో = అయ్యో!, ఎన్ శెయ్వేకేన్ = ఏమి చేయను?

వ్యా.– (కుడతిశై యిత్యాది) ఇవరై ఉరుక్కిన పరికరన్దాన్ ఇరుక్కిఱపడి. భూమియై సృష్టిత్తతు– పుణ్యపాపమిశ్రమాయుమ్, పాప ప్రచురరాయుమ్ ఇరున్దుళ్ళ మనుష్యతిర్యక్స్థావరఙ్గళాయుమ్ ఉళ్ళ పదార్థఙ్గళ్ వర్త్తిక్కైక్కాక– ఎన్నుమ్, ఆకాశత్తై సృష్టిత్తతు– పుణ్యయోనికళాన దేవతైకల్ వర్త్తిక్కైక్కాక – ఎన్నుమ్ నినైత్తిరుప్పర్. నడువిల్ దిక్కుక్కళుక్కు ఒరు వినియోగమిల్లై; ఇతు వ్యర్థసృష్టియో? ఎన్ఱిరుప్పర్. ఇప్పోదు అఙ్గనన్ను; ఇతువుమ్ నిష్ప్రయోజనమెన్నుమిడమ్ కణ్డార్. చేతనసృష్టి ముముక్షుసిసృక్షయాల్ ఆనాప్పోలవుమ్, చేతనర్ వర్త్తిక్కైక్కు లోకసృష్టియానా–

తోప్పలవుమ్, దిక్కుక్కళై సృష్టిత్తతువుమ్ చేతనర్క్కు రుచిజనకమాన స్వవ్యాపారార్థ మాక క్కణ్డదాకాతే! ఎన్నిరుక్కిఱార్.

(కుడతిశై ముడియై వైత్తు) మేలైదిక్కు సప్రయోజనమామ్బడి ఉభయ విభూతిక్కుమాక చ్చూడిన తిరువభిషేకత్తైయుడైత్తాన తిరుముడియై వైత్తు. "ముడియానే!" (తిరువాయ్-3-1-8) ఎన్గిఱపడియే శేషిత్వత్తై అనుసన్ధిత్తు అద్దిక్కాక వాళుమ్బడియిఱే తిరుముడియై వైత్తతు. (కుణతిశై పాదమ్ నీట్టి) "మూవులకుమ్ తొళుతేత్తుమ్ శీరడియాన్" (తిరువాయ్-3-1-8) ఎన్గిఱపడియే సకలలోకఙ్గళుమ్ వాళుకైక్కు ఇళియున్దుమ్ తుఱైయాన తిరువడికళై క్కీళ్ దిక్కు వాళుమ్బడియాక నీట్టి. నీట్టి-ఎన్దదు-ఎన్నళవుమ్ వర నీట్టిన తిరువడికళ్ - ఎన్గిఱార్. దుర్యోధనస్థల మిఙ్గనే వాళ్న్దుపోనాల్ అర్జుననిరుప్పు వాళ చ్చొల్లవేణ్డానిఱే. "ఆళవన్దార్ తిరువడి తొళ ఎళుమిన్దరుళినాల్ దుర్యోధనస్థానమెన్ఱు తిరుముడిపక్కత్తిల్ ఒరునాళుమ్ ఎళున్దరుళి యిరున్దఱియార్; తిరువడిక్కు కిళక్కు ఎళున్దరుళి యిరాద ప్రదేశమిల్లై" ఎన్ఱు భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్దార్.

(వడతిశై పిన్బు కాట్టి) వడక్కుదిక్కు ఆర్యభూమియాకైయాలే సంస్కృత మురణరాయ్, ఆళ్వార్కళ్ అరుళిచ్చెయల్ నడైయాడాత దేశమాకైయాలే అన్ద దిక్కై త్తిరుత్తుమ్బోతు పిన్బుళకెల్లామ్ వేణు మెన్ఱిరున్దార్. "పూర్వాఙ్గా దధికాపరాఙ్గ కలహమ్" ఎన్నక్కడవతిఱే. (తెన్తిశై యిలఙ్గై నోక్కి) ఇదుక్కు మున్బుత్తై దిక్కుక్కళై క్కటాక్షిత్తతు - అవ్వోదేశఙ్గళిన్ వెఱుమై తీరుకైక్కాక. ఇతు - తమ్ముడైయ కుఱై తీరుకైక్కాక. ఆవై కృపాకార్యమ్; ఇతు-తమ్ముడైయ శెల్లామైయాలేయాయ్త్తు. "అన్బొడు తెన్తిశై నోక్కి ప్పళ్ళికొళ్ళుమ్" (పెరుమాళ్-తిరు-1-10) ఎన్నక్కడవతిఱే. శ్రీవిభీషణాళ్వా నుక్కు వన్నియ మఱుత్తు రాజ్యత్తై క్కొడుత్తు, అవనుడైయ సమృద్ధియై ప్పార్తుక్కొణ్డు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ పడియాయ్త్తు, మాతా ప్రజైకళుక్కు ములై కొడుత్తు అవర్గళిన్ ముకమలర్త్తియై క్కాణ్కైక్కాక ప్పాఙ్గు ఇడమ్ శాయుమాపోలే. "శెల్వ విబీడణర్క్కు వేఱాక నల్లానై" (పెరియాళ్వార్-తిరు-4-9-2) ఎన్నక్కడ వతిఱే. "విభీషణన్ పుకురుమాకిల్, కన్ఱిన్బక్కల్ వాత్సల్యత్తాలే మున్నీన్ఱ కన్ఱై క్కొమ్బిలుమ్ కుళమ్బిలుమ్ కొళ్ళుమ్ సురభియైప్పోలే, "సపరికరరాన ఉమ్మై విడవేణ్డు మళవిలుమ్ విభీషణనై విడేన్" - ఎన్దారిఱే; అన్ద మహారాజర్

తమక్కొరు నలివు వరప్పుక్కవళవిలే "త్వయి కిఞ్చిత్సమాపన్నే కిం కార్యం సీతయా మమ?" (శ్రీరామా-యుద్ధ-41-4) ఎన్దారిఱే.

(కడల్ నిఱ క్కడవుళ్) నిత్యసూరికళుక్కు నిత్యాకాంక్షితమాన వడివైయుడైయ పరదేవతై కిడీర్, ఒరు సంసారియై క్కుఱిత్తు సాపేక్షనాయ్ క్కిడక్కిఱాన్. కడల్ పోలే కణ్డార్క్కు శ్రమహరమాయాయ్త్తు వడివు ఇరుప్పతు. వర్ణత్తుక్కుప్పోలియా మిత్తనైపోక్కి, అప్రాకృతవస్తువుక్కు, కడల్ ఒప్పాక మాట్టాదు - ఎన్నై. (ఎన్దై) అవ్వడివై క్కాట్టి ఎన్నై ఎళుది క్కొణ్డవన్. పళమ్ కిణఱు కణ్ వాఙ్గుకిఱతెన్? ప్రకృతివశ్యనాయ్ తాళ్వుక్కు ఎల్లై నిలమాన ఎన్నళవుమ్ వరవన్ఱో, వెళ్లమ్ కోత్తతు. "నీశనేన్ నిఱై ఒన్ఱు మిలేన్ ఎన్కణ్ పాశమ్ వైత్త పరఞ్జుడర్శోతిక్కే" (తిరువాయ్-3-3-4) ఎన్నక్కడవతిఱే. (అరవణైత్తుయిలు మా కణ్డు) విలక్షణమాన రత్నత్తై విలక్షణమాన తకట్టిలే అళుత్తినాప్పోలే, తిరువనన్దాళ్వాన్మేలే శాయ్న్ద పిన్బాయ్త్తు, ఇవ్వస్తు మహార్ఘమాయ్త్తు.

(ఉడల్ ఎనక్కురుకుమాలో!) తిరువనన్దాళ్వాన్మేలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ పడియై క్కణ్డు చేతనన్ ఉరుకుకైయన్ఱిక్కే, జడమాన శరీరమురుకానిన్దదు. "భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీమ్" (శరణాగతి గద్యమ్) ఎన్గిఱపడియే తిరోధాయక మాన శరీరమ్ కట్టళియానిన్దతు. "దేహయోగాద్వా సోఽపి" (బ్రహ్మసూత్రమ్-3-2-5) ఎన్గిఱపడియే జ్ఞానసంకోచకరమాన శరీరమ్ అనుభవజనిత హర్షత్తాలే అళికిఱతిఱే. కూడప్పుక్క సంసారికళ్ "ఎఙ్గళుక్కు ఉడలురుక క్కాణ్గిఱిలోమ్!" ఎన్న. (ఎనక్కురుకుమాలో!) 'ఆలో' ఎన్దతు ఆఱ్ఱాప్పెరుక్కిలే అరుకు కరైకళుడైన్దాల్ నోక్కుకిఱవర్కళ్ కైవిట్టు క్కడక్క నిన్ఱు కూప్పిడుమాపోలే కూప్పిడుకిఱార్.

(ఎన్ శెయ్కేన్ ఉలకత్తీరే!) పెరియపెరుమాళళకై క్కణ్డువైత్తు, క్కుఱి అళియాతే పుఱప్పడుకిఱ సంసారికళై ప్పార్త్తు, "ఉఙ్గళైప్పోలే ధరిత్తిరుక్కైక్కు ఒరు విరకు శొల్లికోళే" ఎన్గిఱార్. తమ్మోడు సజాతీయరాయిరుక్కిఱ ఆళ్వార్కళై క్కేట్కిల్, ఓట్టై యోడత్తోడొడే ఒళుకలోడమా మిత్తనైయిఱే. (ఎన్ శెయ్కేన్?) పెరుమాళ్" ఎన్ఱు అవర్ తమ్మై క్కేట్కిల్ తమ్మోళిమైయై అఱివిత్తడాయ్, అత్తాలే "ఎదిర్త్తలై అళిన్దదాకాదే" ఎన్దవర్ మేనాణిత్తిరుక్క క్కాణుమదాయ్త్తు ఫలమ్.

ఇవ్విషయత్తై క్కణ్డువైత్తు కుఱి యఴియాదే యిరుక్కిఱ సంసారికళై ప్పార్త్తు, “ఉఙ్గళరుకు వారాద పరిహారత్తిలే ఎనక్కుమ్ ఒరు శిఱాజ్జై ఇడవల్లికోళే!” ఎన్గిఱార్.

ఇరుపదామ్బాట్టు.– అవ– (పాయునీర్ అరఙ్గమ్) “ఇవ్విషయత్తిల్ ప్రావణ్యత్తై త్తవిర్న్దు తఙ్గళైప్పోలే దేహయాత్రాపరరాయ్ వర్తిక్కవే ధరిక్కన్” ఎన్న, కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱ అఴకై క్కణ్డువైత్తు, “ఇస్సమృద్ధి యడఙ్గ ఎఙ్గళదు” ఎన్నుమ్బడియాన స్వరూపజ్ఞానముడైయ ఎఙ్గళుక్కు “అహమ్, మమ” ఎన్ఱిరుక్కిఱ ఉఙ్గళైప్పోలే అకల విరకుణ్డో ? ఎన్గిఱార్.

20. పాయు నీర్ అరఙ్గన్దన్నుళ్ పామ్బణై ప్పళ్ళికొణ్డ,
మాయనార్ తిరునన్మార్వుమ్ మరదక వురువుమ్ తోళుమ్,
తూయ తామరై క్కణ్గళుమ్ తువరితఴ్ పవళ వాయుమ్,
ఆయ శీర్ ముడియుమ్ తేశుమ్ అడియరోర్క్కకలలామే,

పాయుమ్ నీర్ = ప్రవహించే కావేరీనదిచే పరివేష్ఠింపబడి ఉండే, అరఙ్గమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలటో, పామ్బు అణై = ఆదిశేషుడనే పర్యంకంపై, పళ్ళికొణ్డ = శయనించి ఉండే, మాయనార్ = ఆశ్చర్యాన్ని కల్గించే లీలను కల భగవానుని, తిరు నల్ మార్బుమ్ = లక్ష్మీదేవి నివసించి ఉండేటట్లు చాలా అందమైన వక్షఃస్థలం, మరకతమ్ ఉరువుమ్= మరకతమణివంటి తిరుమేని అందం, తోళుమ్ = బాహువులు, తూయ తామరై = పరిశుద్ధమైన తామరపూలవంటి, కణ్గళుమ్ = తిరునేత్రాలు, తువర్ ఇదఴ్=ఎఱ్ఱని అధరం, పవళ వాయుమ్ = పగడంవంటి నోరు, ఆయ శీర్ ముడియుమ్ = చిరకాలంగా ఉండే, గొప్పతనాన్ని కల కిరీటం, తేశుమ్ = (వీటివల్ల కలిగే) తేజస్సు, అడియరోర్క్కు = (స్వరూపాన్ని తెలిసిన) దాసులమైన మాకు, అకలలామే = కోల్పోవడం తగునా?

వ్యా.– (పాయు నీరరఙ్గమ్) అడైత్తు ఏఱ్ఱ వేణ్డాదపడి నీరుక్కు ప్పళ్ళమడైయాన కోయిల్. ఇదు ఉపలక్షణమ్. ఉపమానమాయుమ్, ప్రసన్నమాయు

ముళ్ళ పదార్థఙ్గళుక్కు ప్పళ్ళమడైయాయిటే కోయిలిరుప్పదు. “రమణీయం ప్రసన్నాంబు సన్మనుష్యమనో యథా”. (శ్రీరామా–బాల–2–5) నీరుక్కు సాత్వికర్ నిదర్శనమాయిటే యిరుప్పదు. (తన్నుళ్ పామ్బణై) అన్ద నీర్ ఉఱుత్తామైక్కు ప్పడుత్త పడుక్కైయాయ్త్తు తిరువనన్దాఴ్వాన్. “వెళ్ళై వెళ్ళత్తిన్ మేలొరు పామ్బై మెత్తైయాక విరిత్తు” (పెరియాఴ్వార్ తిరు–5–1–7) ఎన్నక్కడవదిఱే. (పళ్ళికొణ్డ మాయనార్) కణ్వళర్న్దరుళుమ్బోదై అఴకు ఆశ్చర్యమాయ్త్తు ఇరుప్పతు. “స మయా బోధితః శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః” (శ్రీరామా–యుద్ధ–38–25) ఎన్నక్కడవదిఱే. నిఱ్ఱల్ ఇరుత్తల్ శెయ్దారాకిలుమ్ అకలలామ్ కిడీర్” “ఏరార్ కోలమ్ తికఴ క్కిడన్దాయ్” (తిరువాయ్–5–8–1) ఎన్టుమ్, “ఆనైయిల్ కిడన్ద కిడక్కై కణ్డిడ ప్పెఱ్ఱిలేన్” (పెరుమాళ్–7–2) ఎన్టుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే. ఆనైయిల్ కిడక్కై – ఆనైపోలే కిడక్కై.

(తిరునన్మార్బుమ్) పిరాట్టియాలే విలక్షణమాన మార్బుమ్. పిరాట్టి యుడైయ శెమ్బఞ్జిన్ శువడుకళుమ్, కఴిత్త మాలైకళుమాయ్ క్కిడక్కుమాయ్త్తు. పిరాట్టి “అకలకిల్లేన్” (తిరువాయ్–6–10–10) ఎన్టు పిరియమాట్టాద వైలక్షణ్యత్తై యుడైయ మార్బు – ఎన్నవుమామ్. (మరతకవురువుమ్) కణ్డార్ కణ్ కుళిరుమ్బడి నీర్ వెళ్ళత్తై త్తిఱన్దు విట్టాఱ్పోలేయాయ్త్తు, వడివిరుప్పదు. (తోళుమ్) కీఴ్రిలవైపోలే ఇదు శివప్పిల్లాద తోళుమ్. అవ్వెళ్ళత్తిలే అఴున్దుకిఱార్క్కు త్తెప్పమ్బోలే యిరుక్కిఱ తిరుత్తోళుమ్

(తూయ తామరై క్కణ్కళుమ్) పిరాట్టియోడు, హిరణ్యాదికళోడు వాశియఱ క్కుళిర నోక్కుకిఱ తిరుక్కణ్గళుమ్. నోక్కుక్కు త్తూయ్మైయావతు– నిర్హేతుకమాక క్కటాక్షిక్కై. “సుహృదం సర్వభూతానామ్” (గీత–5–29) ఎన్గిఱపడియే అనుకూల–ప్రతికూల విభాగరహితమాయాయ్త్తు, సౌహార్దమిరుప్పదుతు. “దేవానాం దానవానాఞ్చ సామాన్య మధిదైవతమ్” (జితంతే–1–2) ఎన్గిఱపడియే సమ్బన్ధ మొత్తాయ్త్తు ఇరుప్పదు. ఇప్పడి ఇరుక్క, చ్చిలపదార్థఙ్గళుక్కు కటాక్షమ్ అనర్థ హేతు వాకిఱతు, ప్రకృతిదోషత్తాలే. సర్వానుకూలమాన తెన్ఱలానతు ఒరు పదార్థత్తిల్ వన్దాల్ శోషకమాకానిన్ఱదిఱే. మెన్మై, కుళిర్త్తి, నాఱ్ఱమ్ ఇవైతుక్కు త్తామరై ఒరు పోలియా మిత్తనైపోక్కి ,అకవాయిల్ తణ్ణళిక్కు దృష్టాన్త మాకమాట్టాదే.

(తువరిత*ఴ్* పవళవాయుమ్) శివన్ద తిరువధరత్తైయుమ్, పవళమ్బోలే ఇరున్దుళ్ళ దన్తపఙ్క్తిమైయు ముడైయ వాయుమ్; "అవాక్యనాదరః" (ఛాందోగ్యమ్-**3-1-4-2** "ఎన్గిఱ గామ్భీర్యమ్ కులైన్దు కిట్టినారై సాన్త్వవాదమ్ పణ్ణుకిఱ తిరుప్పవళ ముమ్; మురుక్కిద*ఴ్*పోలవుమ్, ప్రవాళమ్ పోలవుముళ్ళ తిరుప్పవళముమ్. స్వాపరాధత్తై అనుసన్దిత్తు క్కిట్ట అజ్ఞనవర్కళుడైయ అపరాధత్తుక్కు నేర్త్తరవు కొడుత్తు స్మితమ్ పణ్ణుమ్ తిరుప్పళముమ్. (అయ శీర్ ముడియుమ్) పణ్డే యాయ్ శీర్మైయై యుడైత్తాన ముడియుమ్, సిద్ధమాయ్, ఐశ్వర్యసూచకమాన తిరువభిషేకముమ్. ఇత్తనైయాలుమాక అవయవశోభై శొల్లి*ఱ్ఱు*. (తేశుమ్) ఇత్తాల్ సముదాయశోభై శొల్లుకిఱతు.

(అడియరోర్క్కు అకలలామే) ఇస్సమృద్ధియై క్కణ్డాల్ స్వరూపజ్ఞానముడై యార్క్కు అకలప్పోమో! ఇతుక్కు ప్పుఱమ్బాయ్, "నాన్, ఎన్నదు"- ఎన్టిరుప్పార్క్కన్టో అకలలావతు. "ఆమే!"ఎన్టతు –ఎతిరికళుక్కుమొక్క అకలప్పోకాతు–ఎన్న వేణ్డుమ్బడి యాయితే?, అర్థత్తిన్ మెయ్ప్పాడు ఇరుప్పతు. ఆయమ్- పొన్నాయ్, పొన్నాలే శీరియ ముడి - ఎన్నవుమామ్. ఆయమ్ - పొన్. ఆయమెన్టత్తై ఆయ ఎన్టు కడైక్కుఱైత్త లాయ్ క్కిడక్కిఱతు.

ఇరుపత్తోరామ్బాట్టు – అవ – (పణివినాల్) "అకలప్పోకాదాకిల్ పరిచ్ఛేదిత్తు అనుభవిక్కప్పార్త్తాలో!" ఎన్గిఱ తిరువుళ్ళత్తై క్కుఱిత్తు ఇవ్విషయత్తిల్ తుణివిల్లా మైయాలే అనాదికాలమ్ ఇ*ఴ*న్ద అతివుకేడుపోలే ఇరుప్పదొన్టు కాణుమ్, ఇప్పోతు పరిచ్ఛేదిత్తు అనుభవిక్కలామెన్టు కణిశిక్కిఱ ఇతువుమ్- ఎన్గిఱార్.

21. పణివినాల్ మనమతొన్టి ప్పవళవాయ్ అరఙ్గనార్క్కు,
త్తుణివినాల్ వా*ఴ*మాట్టా త్తొల్లై నెఞ్జే! నీ శొల్లాయ్,
అణియనార్ శెమ్బొనాయ అరువరై యనైయ కోయిల్,
మణియనార్ కిడన్ద వా*ఱ్ఱై* మనత్తినాల్ నినైక్కలామే

పవళమ్ వాయ్ = పగడంవటి అధరాన్ని కల్గిన, అరఙ్గనార్క్కు= శ్రీరంగనాథుని విషయంలో, పణివినాల్ = అణకువను కల్గి ఉండి,

మనమ్ అదు ఒన్టి = (భగవద్విషయంలో) మనస్సును పొందికగా పెట్టుకొని, తుణివినాల్ = స్థిర నిశ్చయంతో, వా*ఴ* మాట్టా = ఉజ్జీవించలేని, తొల్లై నెఞ్జే = చిరకాలంగా భగవ్విషయాన్ని కోల్పోయిన మనసా!, అణియిన్ ఆర్ = అందం నిండుగా ఉండే, శెమ్ పొన్ ఆయ = ఎఱ్ఱని బంగారంతో చేయబడిన, అరు వరై అనైయ = గొప్ప పర్వతంవంటి, కోయిల్ = కోవెలలో, మణి ఆనార్ = నీలరత్నంవంటి భగవానుడు, కిడన్ద ఆ*ఱ్ఱై*= శయనించి ఉండే అందాన్ని, మనత్తినాల్ = మనస్సులో, నినైక్కల్ ఆమే= కొలువగలమా!, నీ శొల్లాయ్ = నీవే చెప్పు.

వ్యా.- (పణివినాల్ మనమదొన్టి) పణివదాక వన్దు ఒరుప్పట్టు. ఇతర విషయఙ్గళిల్ నిన్టుమ్ ఇవ్విషయత్తిల్ మనస్సై పణివతాక ఒన్టి. ఒన్టుకై - ఒరుప్పడుకై. ఇతరవిషయఙ్గళిల్ పోరుకిఱ నెఞ్జై అనైత్తినిన్టుమ్ మీట్టు, ప్రాప్త విషయత్తిలే ప్రవణమాక్కువోమ్ - ఎన్ను ముద్యోగమేయాయ్త్తు, ఇవ్విషయత్తుక్కు వేణ్డువతు. ఇఙ్గ "మనస్సు" ఎన్గిఱతు - మనోవృత్తియై. భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయ ఙ్గళిల్ పణివుతాన్ ఉణ్డానాలు మిరఙ్గుకై పాక్షికమ్. ఇరక్క ముణ్డానాలుమ్ ఫలిప్పదిల్లై. భగవద్విషయత్తిల్ "న నమేయమ్" (శ్రీరామాయుద్ధ-**36-11**) ఎన్గిఱ ప్రతిజ్ఞై కులైయుమ్ మాత్రమే అన్టైయుమ్. చేతననుడైయ ఆభిముఖ్యత్తుక్కాక సృష్ట్యవతార ఙ్గళై ప్పణిప్పోన్ద ఈశ్వరనుక్కు విషయీకార సూచకమాత్రమే అన్టైయుమ్. ప్రణా మమ్ తన్నై ప్పణ్ణినాలుమ్ అదువన్టే ఫలప్రదమ్. ఈశ్వరనుడైయ ఇరక్కమిఱే. ఇవన్ పణ్ణుకిఱ వ్యాపారఙ్గళాల్ ఇఙ్గు ఫలిప్పదు ఒన్టు ఇన్టిక్కేయిరుక్క, అవనుడైయ ఇరక్కత్తుక్కు హేతువానపడి ఎన్? ఎన్నిల్, ఒరుత్తనై ఒరుత్తన్ కైయోఙ్గ, అతిల్ ఎతిరియై స్పర్శిప్పతు ఒన్టిన్టిక్కేయిరుక్క, ఉళ్ళదనైయుమ్ ఎన్నై ప్పరిభవిత్తాన్ ఎన్టిరుక్కైక్కు హేతువాకా నిన్టతిఱే! అప్పోపాది అఞ్జలియుమ్, ఎల్లావ*ఱ్ఱై*యుమ్ కొడుత్తు, ప్పిన్నైయుమ్ "న జాతు హీయతే" (స్తోత్రరత్నమ్-**28**) ఎన్టు ప్రీతివిషయమాయిఱే యిరుప్పతు. "ఏకోఽ పి కృష్ణే సుకృతః ప్రణామః" (భారతమ్ శాంతి-**46-123**), "అఞ్జలిః పరమా ముద్రా క్షిప్రం దేవప్రసాదినీ" (గరుడ పురాణమ్-**11-26**).

(పవళవాయరఙ్గనార్క్కు) ఇవ్వళవు ఆనుకూల్యముడైయారై మున్బుత్తై ఇఴవుక్కు సాన్త్వనమ్ పణ్ణుమ్ తిరుప్పవళత్తై ఉడైయవరుక్కు. (అరఙ్గనార్క్కు) "ఎప్పోతో నమ్మై క్కిట్టువదు?" ఎన్ఱు నిత్యసన్నిహితరా యిరుక్కిఱవర్క్కు. (తుణివినాల్ వాఴ మాట్టా) వడివఴకుతాన్ పణివైయుమ్ ఉణ్డాక్కి, తుణివైయుమ్ ఉణ్డాక్కి, ప్పిన్నై అనుభవత్తిలే మూట్టివిడుమాయ్త్తు. (పవళవాయరఙ్గనార్క్కు - పణివినాల్- మనమతొన్ఱి - తుణివినాల్-వాఴ మాట్టా) ఇవ్విషయత్తై అనుభవిక్కైక్కు వ్యవసాయమే వేణ్డువతు. "వ్యవసాయాదృతే బ్రహ్మన్! నాసాదయతి తత్పరమ్" (భారతమ్-శాంతి-324-47) ఎన్ఱు బ్రహ్మప్రాప్తిక్కు క్కణ్ణఴివఱ్ఱ సాధనమ్ వ్యవసాయఙ్గాణ్ - ఎన్ఱు ఉపదేశిత్తానాయ్త్తు, తన్నాచార్యనాన వేదవ్యాస నిఱ్కాట్టిల్ అప్పురుషార్థత్తిలే తెళివుడైయ జనకన్. (తొల్లై నెఞ్జే యిత్యాది) ఓరధ్యవసాయ మాత్రత్తాలే ఇవ్విషయత్తై అనుభవిక్కమాట్టాద ఇవ్విఴవు నెఞ్జే! ఉనక్కు అనాదియిఱే? (నీ శొల్లాయ్) ఇవ్విషయత్తై ప్పరిచ్ఛేదిత్తు అత్తనుభవిక్కలామెన్ఱు నీదాన్ శొల్లి క్కాణాయ్!

(అణి యిత్యాది) అఴకు మిక్కిరుప్పదాయ్, శెమ్బొన్నాన అరువరై యుణ్డు- మహామేరు; అత్తోడు ఒత్తిరున్దుళ్ళ కోయిల్. సంసారత్తుక్కు ఆభరణమాయ్, దర్శనీయమాయ్, స్థిరమాయ్, సర్వాధారమాయిరుక్కై. (మణియనార్ కిడన్ద వాఱ్ఱై) అమ్మేరువై ప్పుడైపడ త్తుళైత్తు, అతు విమ్ముమ్బడి ఒరు నీలరత్నత్తై అఴుత్తినాప్పోలేయాయ్త్తు, క్కోయిలాఴ్వారుక్కుళ్ళే పెరియపెరుమాళ్ కణ్వళర్న్దరుళుకిఱపడి. (కిడన్ద వాఱ్ఱై మనత్తినాల్ నినైక్కలామ్) కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ అఴకై క్కణ్డాల్ నెఞ్జాలే పరిచ్ఛేదిక్కలామ్బడియా యిరున్దతో? స్వరూపత్తై ప్పరిచ్ఛేదిక్కిలుమ్, తదాశ్రయమాన కల్యాణగుణఙ్గళై ప్పరిచ్ఛేదిక్కిలుమ్, వడివఴకై ప్పరిచ్ఛేదిక్క ఒణ్ణాదు- ఎన్గై. నినైవుక్కు ప్పరికరమానత్తై ఒఴియ వేఱే ఒరు కరణత్తాలే నినైక్కిల్ నినైక్కుమత్తనై కాణుమ్.

ఇరుపత్తిరణ్డామ్బాట్టు. - అవ - (పేశి) నినైక్కవొణ్ణాదాకిల్, వాయ్ విట్టు ప్పేశలామా! ఎన్న; "మనః పూర్వోవాగుత్తరః" (తైత్తిరీయ సంహిత-7-5-3) అన్ఱో! మనస్సాలే పరిచ్ఛేదిక్క ఒణ్ణాద విషయత్తై ప్పాశురమిట్టు ముడిక్కప్పోమో? పేశలా మెన్గిఱ అఱివుకెట్ట! నెఞ్జే! శొల్లాయ్ - ఎన్గిఱార్.

22 పేశిఱ్ఱే పేశలల్లార్ పెరుమై యొన్ఱుణరలాకాతు,
అశఱ్ఱార్ తఙ్గట్కల్లాల్ అఱియలావాను మల్లన్,
మాశఱ్ఱార్ మనత్తుళానై వణఙ్గి నామిరుప్పదల్లాల్,
పేశత్తానావదుణ్డో పేదై నెఞ్జే! నీ శొల్లాయ్

పేదై నెఞ్జే = జ్ఞానం లేని మనసా!, పేశిఱ్ఱే=(వేదాలు వైదిక పురుషులు), పల్కిన విషయాన్నే, పేశల్ అల్లాల్=(మనం కూడా)పల్కడం తప్ప, పెరుమై = (భగవానుని) గొప్పతనం, ఒన్ఱు = కొంచెం కూడా, ఉణరల్ ఆకాదు= తెలియడం సాధ్యం కాదు, ఆశు అఱ్ఱార్ తఙ్గట్కు అల్లాన్ = (ఉపాయాంతరాలను ఆశ్రయించడం - అనే) దోషం లేనివారికి తప్ప, అఱియల్ ఆవానుమ్ అల్లన్ = తెలియడానికి సాధ్యం కానివాడై ఉన్నాడు, (అందువల్ల), మాశు అఱ్ఱార్ = (ప్రయోజనాంతరా లను అన్నిటిని త్యజించిన) దోషరహితులైనవారి, మనత్తు ఉళానై = మనస్సులో నిత్యం వసించేవానిని, నామ్ = (అతని పట్ల సర్వభరన్యాసాన్ని చేసిన) మనం, ఆనందించడం తప్ప, పేశత్తాన్ ఆవదు ఉణ్డో = (అతని గొప్ప తనాలను), వాక్కుతో పల్కడం సాధ్యమా?, నీ శొల్లాయ్ = నీవు చెప్పు.

వ్యా.- (పేశిఱ్ఱే పేశలల్లార్) ఉక్తి ప్రాకృతవిషయఙ్గళై ప్పేశుకిఱదిల్లైయో? ఎన్న; అవై పరిచ్ఛిన్నమాకైయాలే. ఇతు అపరిచ్ఛిన్నమాకైయాలే పేశవొణ్ణాతు. ఆనాల్? "సా జిహ్వాయా హరిం స్తౌతి" (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్గిఱ విషయత్తై క్కైవాఙ్గి యిరుక్కుమత్తనైయో? ఎన్నిల్. మున్బు వేదఙ్గళ్ వైదికపురుషర్కళ్ పేశిప్పోన్దవైత్తన్నైయే శొన్నోమ్, ఇత్తనైపోక్కి, ఇవ్విషయత్తుక్కు సదృశమాక ఒరు పాశురమిట్టు ప్పేశి త్తలైక్కట్ట వొణ్ణాతు. పేశిప్పోన్దవైతాన్ ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్; "నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్కరా" (నారాయణవల్లి-11), "నీలముణ్డ మిన్నన్న మేని" (తిరువిరుత్తమ్-29), "అతసీపుష్పసంకాశమ్ (భారతమ్-శాంతి-46-118)", "హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే" (ఛాందోగ్యమ్-1-6-6), "రుక్మాభమ్" (మను-12-122), శుట్టురైత్తనన్ పొన్ను ఉన్ తిరుమేని ఒళి యొవ్వాతు"

(తిరువాయ్-3-1-2) ఇత్యాది. ఇన్ద ప్రాకృత పదార్థఙ్గళ్ అప్రాకృతవస్తువుక్కు విసదృశమితే. ఇతు తన్నైక్కొణ్డు ఇ*ళి* వానెన్? ఎన్నిల్. అతీన్ద్రియ విషయత్తిల్ ఇ*ళి*యుమ్బోదు ఒరు నిదర్శనత్తై క్కొణ్డు ఇ*ళి*యవేణ్డుకైయాలే శొన్న ఇత్తనై యొ*ళి*య, ఉళ్ళపడి శొల్లి*ఱ్ఱ*ాయ్ త్తలైక్కట్ట ప్పోకాతు. (పేశి*ఱ్ఱ*ే పేశలల్లార్) వేదఙ్గళ్ పేశినపడియే పేశు మత్తనై యల్లతు, నమ్మాల్ పాశుర మిట్టు ప్పేశముడి యాతు. అవై పేశినపడి ఎన్?ఎన్నిల్; "అప్రాప్య" (తైత్తిరీయ-ఆనంద) ఎన్ఱు పేశిన ఇత్తనై. అప్పడియే పేశవొణ్ణాదెన్ఱు పేశు మత్తనై- ఎన్ఱతాకవుమామ్.

అతుక్కడి ఎన్? ఎన్నిల్. (పెరుమై యొన్ఱుణరలాకాతు) ఇన్నతు పోలే- ఎన్ఱు సదృశదృష్టాన్తమాతల్, ఏనమ్భూతమెన్ఱు పరిచ్ఛేదిత్తల్ శెయ్యవొణ్ణాతు. ఇతరవిషయఙ్గళిల్ వన్దాల్ ఉపమానత్తళవు ఉపమేయమ్ వరమాట్టాతు. ఇవ్విష యత్తిల్ ఉపమేయత్తళవుమ్ ఉపమానమ్ వరమాట్టతు. స్వరూపమెన్న, గుణఙ్గళెన్న, విగ్రహమెన్న, విభూతియెన్న - ఇవ*ఱ్ఱ*ిల్ ఒన్ఱైయు పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణాదు - ఎన్ఱై.

ఆనాల్, ఇవ్వస్తు ఒరువర్క్కు, మఱియవొణ్ణాదో? ఎన్నిల్ (ఆశ*ఱ్ఱ*ార్ తఙ్గట్కల్లాలఱియలా వానుమల్లన్) ఆశు-కు*ఱ్ఱ*మ్. మాశు-కు*ఱ్ఱ*మ్. ఇని, అత్తై విషయ విభాగమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళుమత్తనై. అతాకిఱతు - ఉపాయవిషయమాయ్ వరుమ్ కు*ఱ్ఱ*మ్. అతాకిఱతు - పారతన్త్ర్యత్తుక్కు చ్చేరాతవై. అహఙ్కారగర్భమాన చేతన క్రియాకలాపాదికళై సాధనమాక నినైత్తిరుక్కై. ఇతరోపాయఙ్గళ్ ఫలప్రదమా మిడత్తిల్ అవనుడైయ అనుగ్రహమ్ పార్ త్తిరుక్కవేణుమ్. తాన్ ఉపాయమామిడత్తిల్ సహాయాన్తరాపేక్షై ఇల్లై. ఇతరోపాయఙ్గళై విట్టు త్తన్నైయే ఉపాయమాక ప్ప*ఱ్ఱ*ినార్క్కల్లతు తన్నై ఉళ్ళపడి అఱియలాయిరుప్పాన్ ఒరువన్ అల్లన్.

(మాశ*ఱ్ఱ*ార్) ఇదువుమ్ ఒరు మానవదోషమాయి*ఱ్ఱ*ు. అతాకిఱదు- ప్రాప్యాభాసఙ్గళిల్ ప్రాప్యబుద్ధి పణ్ణియిరుక్కై. అవన్ తన్నైయే ప*ఱ్ఱ*ి ఐశ్వర్యాదికళై లభిత్తు ప్పోకానిఱ్పర్కళ్. అఙ్గనన్ఱియే, అవన్ఱన్నైయే పెఱవేణుమ్ - ఎన్ఱిరుక్కై - మాశఱుకై యావతు. (మనత్తుళానై) ఇప్పడి ఎల్లావ*ఱ్ఱ*ైయుమ్ విట్టు, సంసార నివృత్తిపూర్వక మాన ఒరు దేశవిశేషత్తిలే నిత్యానుభవమ్ పణ్ణవేణుమెన్ఱు తన్పక్కలిలే భరన్యాసమ్ పణ్ణియిరుక్కుమవర్కళుడైయ నెఞ్జిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణి యిరుక్కుమవనై.

ఇవర్కళ్ నెఞ్జుక్కుమ్ పుఱమ్బు కాట్టుత్తీయోపాదియాక ఆయ్త్తు నినైత్తిరుప్పతు. జలచరపదార్థఙ్గళ్ జలత్తై యొ*ళి*య ధరిక్కమాట్టాదాప్పోలే, ఇవర్కళ్ నెఞ్జొ*ళి*న్ద విడత్తిల్ ధరిక్కమాట్టానాయ్త్తు. తిరుప్పతికళిల్ నిత్యవాసమ్ పణ్ణు కిఱతుమ్ - ఒరు శుద్ధస్వభావనానవనుడైయ హృదయత్తై క్కణిశిత్తితే. "ఎన్నిలాద మున్నెలామ్" (తిరుచ్చంద-64) ఎన్నక్కడవతితే.

(వణఙ్గి నామిరుప్పదల్లాల్)ఆశ్రితర్ నెఞ్జై విట్టుప్పోకాదవనాన పిన్పు అవన్ పక్కలిలే భరన్యాసమ్ పణ్ణిన నామ్ అవనై అనుభవిత్తు ధరిక్కుమతొ*ళి*య, వేఱొరు కృత్యముణ్డో? - ఎన్గిఱార్. "వణక్క"మెన్ఱు సర్వప్రకారానుభవత్తుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్.

(పేశత్తానావతుణ్డో!) అవన్ పెరుమైయై అనుసన్ధిత్తాల్ పాశురమిట్టు ప్పేశలాయిరున్దతో! (పేదై నెఞ్జే) క్షుద్రవిషయఙ్గళై ప్పేశి ప్పోన్ద వాసనైయాలే ఇవ్విషయత్తైయుమ్ ఉన్ మతిక్కేడాలే పేశలా మెన్ఱిరుక్కిఱాయితే! (నీ శొల్లాయ్) ఎన్ వార్త్తై ఒ*ళి*య ఇవ్విషయస్వభావ మిరున్దపడియాల్ పరిచ్ఛేదిత్తు ప్పేశలా యిరున్దతో! చాపలమ్ పణ్ణుకిఱ నీ తాన్ శొల్లి క్కాణాయ్! ఎన్గిఱార్.

ఇరుపత్తు మూన్ఱామ్పాట్టు.-- అవ - (కఙ్గై) నినైక్కవుమ్, పేశవుమ్ ఒణ్ణాదాకిల్ ఇవ్విషయత్తై విస్మరిత్తు ధరిత్తాలో? - ఎన్న, పెరియపెరుమాళుడైయ కిడైయ*ళ*కిలే అతిచపలనాన నాన్ విస్మరిత్తు ఎఙ్గనే ధరిప్పేన్? ఎన్గిఱార్.

23. కఙ్గైయిల్ పునితమాయ కావిరినడువు పాట్టు,
పొఙ్గు నీర్ పరన్దు పాయుమ్ పూమ్పొ*ళి*లరఙ్గమ్ తన్నుళ్,
ఎఙ్గళ్మాల్ ఇఱైవన్ ఈశన్ కిడన్దదోర్ కిడక్కై కణ్డుమ్,
ఎఙ్గనుమ్ మఱన్దు వా*ళ్*కేన్ ఏ*ళై*యేన్ ఏ*ళై*యేనే

. ఏ*ళై*యేన్ = చపలమైన మనస్సును కల్గిన నేను, కఙ్గైయిల్ = గంగానది కంటే, పునితమ్ ఆయ = పరిశుద్ధ స్వభావాన్ని కల్గిన, కావిరి నడువు పాట్టు = కావేరి నది మధ్యలో, పొఙ్గు నీర్ = ఉప్పొంగి వచ్చే రీతిలోని ప్రవాహం, పరన్దు పాయుమ్ = అంతటా వ్యాపించే, పూమ్ పొ*ళి*ల్ = అందమైన తోటలను కల్గిన, అరఙ్గమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలో,

ఎజ్గళ్ మాల్ = ఆశ్రితుల పట్ల ప్రేమను కలవాడై, ఇఱైవన్ = సర్వస్వామియై, కిడన్దదు ఓర్ కిడక్కై = సాటిలేని శయన సన్నివేశాన్ని, కణ్డుమ్ = దర్శించి ఆనందించిన తరువాత కూడా, మఱన్దు = (ఆ అందాన్ని) మఱచి, ఎజ్గనమ్ = ఏ రీతిలో, వాళ్వేన్ = ధరించగలను, ఏళైయేన్ = (భగవద్విషయంలో చిక్కుకొని) ఏమీ చేయలేకుండా తికమక పడతున్నాను.

వ్యా॥ (కజైయిల్ పునితమాయ కావిరి) కజైయిలుఱ్ఱా కాట్టిలుమ్ పావనమాన కావేరి; దర్శనీయతైయాలుమ్, భోగ్యతైయాలుణ్డాన ఏఱ్ఱ మొళియ, పావనత్వతాలుమ్ ఏఱ్ఱత్తై యుడైత్తాయాత్త్తు, కావేరి యిరుప్పదు. "గంగాసామ్యం పురా ప్రాప్తా దేవదేవప్రసాదనాత్, రజ్గావతరణాదూర్ధ్వ మాధిక్యం చాప్యవాప సా" (శ్రీరంగమాహాత్మ్యమ్) ఎన్గిఱపడియే ఏఱ్ఱ ముణ్డితే, కావేరిక్కు. గజైక్కు ఒరునాళిలే తిరువడికళోట్టై స్పర్శత్తాల్ వన్ద శుద్ధియోగమితే ఉళ్ళతు! "పావనార్థం జటామధ్యే దధార శిరసా హరః" (ఈశ్వర సంహిత) ఎన్గిఱపడియే తన్నుడైయ అశుద్ధియై పోక్కుకైక్కాక రుద్రన్ శిరసా ధరిక్కైయాలే రౌద్ర మెన్ఱు శొల్లువదొరు కుఱ్ఱ ముణ్డు. అవనోట్టై స్పర్శముళ్ళదొరు పదార్థజ్గళ్ నిర్మాల్యమెన్ఱు అవన్ తదీయరుక్కుమ్ అస్పృశ్యమాయితే ఇరుప్పదు. అప్పడి యడియుడైయాళానాలుమ్ తన్నుడైయ పావనత్వత్తుక్కు మయిర్ ప్పాడుణ్డాయ్త్తే. ఆఱుపాదిశడైయోనితే. (తిరువెళుకూఱ్ఱిరుక్కై) ఆకైయాలే ఒరు శిక్కు నాఱ్ఱముమ్, మయిర్ప్పాడు ముణ్డే. అతల్లాదపడియాలుమ్, పెరియపెరుమాళ్ నడువే పళ్ళికొణ్డరుళుకైయాలుమ్ పునిదమితే. ఆయిరుక్కచ్చెయ్దే యుమ్, తిరువడికళోట్టై స్పర్శత్తాల్ ఎజ్గేనుమ్ పుకిలుమ్ పావనత్వము మేఱ్పట్టిరుక్కుమాయ్త్తు. "ఉన్దునడి శేర్న్దు అరుళ్ పెఱ్ఱాళన్నే" (ముదల్ తిరు-97) ఎన్నక్కడవతితే. అప్పడిప్పట్ట తిరువడికళై యుడైయ వన్దానే వన్దు పడుకాడు కిడక్కిఱ ఏఱ్ఱ ముణ్డితే!, కావేరిక్కు. (నడువు పాట్టు) నడువిడత్తు. యశోదైప్పిరాట్టి మడియిల్ శాయ్న్దాఱ్పోలేయాయ్త్తు, క్కావిరియిన్ నడువే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱపడి.

(పొజ్గు నీర్ పరన్దు పాయుమ్ పూమ్పొళిల్ అరజ్గన్దన్నుళ్) జలసమృద్ధి యాలేయుమ్, "కోయిలై క్కిట్టుకిఱోమ్" ఎన్గిఱ ప్రీతిప్రకర్షత్తాలేయుమ్ పెరియ కిళర్త్తియోడే వారానిఱ్కుమ్. (పరన్దు పాయుమ్) ఒరు మడైయాలేయన్ఱియే, తనన్ అభినివేశ మెల్లామ్ తోఱ్ఱ ఎజ్గుమొక్క ప్పాయానిఱ్కుమ్. (పూమ్పొళిల్ అరజ్గన్దన్నుళ్) జలసమృద్ధియాలే పొళిల్కళుమ్ పూమాఱాదే శెల్లుమాయ్త్తు. పెరియ పెరుమాళుడైయ సౌకుమార్యత్తుక్కు అనుకూలమాన జలసమృద్ధియై యుమ్, నిత్యవసన్తమాన పొళిలైయుముడైయ శ్రమహరమాన దేశమ్. ఇత్తాల్-కోయిలినుడైయ పావనత్వముమ్. భోగ్యత్వముమ్ శొల్లిఱ్ఱాయ్త్తు.

(ఎజ్గణ్ మాల్) ఆశ్రితర్పక్కల్ వ్యామోహమ్ ఒరు వడివు కొణ్డాఱ్పోలే యిరుక్కై. "ఎజ్గళ్" ఎన్ఱు తమ్మైప్పోలే పెరియపెరుమాళ్పక్కల్ న్యస్తభరరా యిరుప్పారైయుమ్ కూట్టిక్కొళ్ళుకిఱార్. కోయిలిల్ పావనత్వ భోగ్యత్వజ్గళై క్కణ్డు శాయ్న్దరుళినాన్ - ఎన్ఱు పేరాయ్, నిరూపిత్తాల్ ఆశ్రితవ్యామోహమే హేతు. వ్యామోహ మేయాయ్, సమ్బన్ధ మిన్ఱిక్కే యిరుక్కై యన్ఱియే, (ఇఱైవన్) ఇవఱ్ఱై యుడైయ నాయిరుక్కై. (ఈశన్) ఉడైయవనానాలుమ్ నియమిక్క శక్తనన్ఱియే, ఇరక్కైయన్ఱిక్కే నల్వళి పోక్కుక్కుమ్ క్షమనాయిరుక్కై, స్నిగ్ధనాయ్, ప్రాప్తనాయ్, శక్తనాయిరుక్కు మవన్ - ఎన్గై. గుణత్రయ వశ్యతైయై త్తవిర్త్తు, నిత్యానుభవమ్ పణ్ణుమ్ దేశత్తేఱ క్కొణ్డు పోక నినైత్తు, వాత్సల్యప్రేరితనాయ్ వన్దు తన్నుడమైయై త్తన్క రుత్తిలే నడత్తుకైక్కాక క్కిడక్కిఱపడి.

(కిడన్దదోర్ కిడైక్కై) కీళ్చ్చొన్న ఆత్మగుణజ్గళై విస్మరిత్తు, క్కిడై యళకిలే అకప్పట్టపడి. నిఱ్ఱల్, ఇరుత్తల్ శెయ్దారాకిల్ మఱక్కలామితే. నాట్టిల్ అళకియ రాయిరుప్పార్క్కు నిఱ్ఱల్, ఇరుత్తల్ శెయ్వపోదు అళకు తోఱ్ఱ శాయ్న్దాల్ తోఱ్ఱవతు వైరూప్యమే యాయిరుక్కుమ్. ఇవ్విషయత్తిల్ శాయ్న్దపోదాయ్త్తు అళకు మినుజ్గు వతు. "శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః పరన్తపః" (శ్రీరామా-యుద్ధ-38-25) ఎన్నక్కడవతితే. (ఓర్ కిడక్కై) ఒరుక్కణిత్తో! మల్లాన్దో! కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదెన్ఱు తెరియాదపడి యిరుక్కుమ్. ఇవర్కళ్తాన్, నిన్ఱరుళినానాకిల్ "నిలైయాఱ నిన్ఱాన్" (పెరియతిరు-6-5-9) ఎన్బర్కళ్; ఇరుక్క క్కణ్డాల్ "పిరాన్ ఇరున్దమై కాట్టినీర్"

(తిరువాయ్-6-5-5) ఎన్బర్కళ్; శాయ క్కణ్డాల్ “కిడన్దదోర్ కిడక్కై” (తిరుమాలై-23) ఎన్బర్కళ్.

(కణ్డుమ్ ఎఙ్గనుమ్ మఱన్దు వాళ్కేన్) ఇవ్విషయత్తై క్కణ్డు అనుభవిప్పదఱ్కు మున్బాకిల్ మఱక్కవుమామ్; కణ్డనుభవిత్త పిన్బు, ఇనిత్తాన్ ఎన్న ప్రకారత్తాలే మఱప్పతు? (వాళ్కేన్) ఇవ్విషయత్తై విట్టుప్పోయ్ మణలై ముక్కవో? అనుభవిత్తాల్ మఱక్కవొణ్ణాతు; మఱన్దాల్ పుఱమ్బు ధరిక్కవొణ్ణాతు. (ఏళైయేన్ ఏళైయేనే) నానో, అత్యన్త చపలనాయ్, కిట్టినాల్ అనుభవిక్కమాట్టేన్; పిఱిన్దాల్ ధరిక్కమాట్టేన్. (ఏళైయేన్ ఏళైయేనే) మున్బు ఇతరవిషయఙ్గళిల్ అకప్పట్టు శిథిలరాయిరుప్పర్. ఇప్పోదు భగవద్వియత్తిల్ అకప్పట్టు ప్పుఱమ్బు కాల్వాఙ్గమాట్టార్. అన్ఱు కర్మత్తాలే వన్ద శైథిల్యమ్; ఇన్ఱు విషయవైలక్షణ్యత్తాలే వన్ద శైథిల్యమ్.

ఇరుపత్తు నాలామ్బాట్టు.- అవ - (వెళ్ళనీర్) “మనత్తినాల్ నినైక్కలామే!” (తిరుమాలై-21) ఎన్ఱుమ్, “పేశత్తానావనదుణ్డో!” (తిరుమాలై-22) ఎన్ఱుమ్, “ఎఙ్గనుమ్ మఱన్దు వాళ్కేన్?” (తిరుమాలై-23) ఎన్ఱుమ్ ఇవర్ మఱక్కప్పుక్కవాతే ఇవరై నినైప్పిక్కైక్కాక ఇవర్ పక్కల్ తమక్కుణ్డాన ప్రేమత్తై క్కాట్ట క్కణ్డు. “ఇవ్విషయత్తిల్ నమక్కుణ్డాన ప్రేమమ్ అసత్యమమాయిరున్దతీ”, ఎన్ఱుమ్, ఇన్నముమ్ ఇవ్విషయత్తినుడైయ వైలక్షణ్యత్తై అనుసన్ధిత్తు, తమక్కు పిఱన్ద భక్తి విషయానురూపమాక ప్పోరామైయాలుమ్, అచిత్సంసృష్టనుక్కు ప్పిఱన్ద ప్రేమమ్ పిత్తోపహతనుక్కు ప్పిఱన్ద తెళివుపోలే విశ్వసిక్కవొణ్ణామైయాలుమ్, అనుతపిత్తు, తిరువుళ్ళత్తై క్కుఱిత్తు “ఉనక్కు ఇతరవిషయత్తోపాది ఇవ్విషయత్తిలుమ్ కృత్రిమ స్నేహమాయ్ విట్టదాకాదే!” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళత్తై నిన్దిక్కిఱార్.

24. వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుమ్ విరిపొళిల్ అరఙ్గన్దన్నుళ్,
కళ్వనార్ కిడన్ద వాఱుమ్ కమల నన్ముకముమ్ కణ్డుమ్,
ఉళ్ళమే వలియై పోలుమ్ ఒరువనెన్ఱు ఉణరమాట్టాయ్,
కళ్ళమే కాతల్ శెయ్దు ఉన్ క్కళ్ళత్తే కళిక్కిన్ఱాయే

వెళ్ళమ్ నీర్=గొప్ప ప్రవాహాన్ని కల్గిన కావేరీనది, పరన్దు పాయుమ్= అన్ని వైపుల వ్యాపించి ప్రవహిస్తున్నది, విరి పొళిల్ = విశాలమైన ఉద్యానవనాలను కల్గినది అయిన, అరఙ్గమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలో, కళ్వనార్ = (భగవద్భక్తుల మనస్సును) కొల్లగొట్టేవాడైన శ్రీరంగనాథుడు, కిడన్ద ఆఱుమ్ = శయనించి ఉండే రీతిని, కమలమ్ నల్ ముకముమ్= తామరపూవువంటి అందమైన ముఖాన్ని, కణ్డుమ్ = సేవించగల్గిన తరువాతకూడా, ఉళ్ళమే = ఓ మనసా!, వలియై పోలుమ్ = నీవు కఠినంగా ఉన్నట్లున్నావే! ఒరువన్ ఎన్ఱు = అతడు అద్వితీయుడని, ఉణర మాట్టాయ్ = తెలియులేవు, కళ్ళమే కాదల్ శెయ్దు = భగవద్విషయంలో అసత్యమైన ప్రేమను పొంది, ఉన్ కళ్ళత్తే = నీ మోసపు పనులతోనే, కళిక్కిన్ఱాయే = కాలాన్ని గడుపుతున్నావే!

వ్యా.- (వెళ్ళ నీర్ పరన్దు పాయుమ్) కావేరి సహ్యమే తుడఙ్గి కోయిలై నోక్కి వరుకిఱదాకైయాలే తన్ అభినివేశమెల్లామ్ తోఱ్ఱుమ్బడి పెరు వెళ్ళమాక నీరైక్కొణ్డు వన్దు, శిలర్క్కు కులైశెయ్దు తకైయవొణ్ణాతపడి సర్వతోదిక్కమాక ప్పాయానిఱ్కుమ్. అభినివేశమ్ ముడియామైయాలే పాయ్న్దు తలైక్కట్టాతు. (విరిపొళిలరఙ్గమ్) నీర్ పాయ్న్ద పరప్పడఙ్గలుమ్ శోలై విరిన్దు వారానిఱ్కుమ్.

(అరఙ్గన్దన్నుళ్ కళ్వనార్) పరమపదత్తిల్ అకృత్రిమరాన నిత్యసూరికళోట్టై పరిమాఱ్ఱత్తుక్కు శెవ్వై పరికరమానాఱ్పోలే, కృత్రిమసంసారికళై వశీకరిక్కైక్కు చౌర్యమ్ పరికరమాకవాయ్త్తు, కోయిలిలేవన్దు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు. నీర్ వాయ్ప్పుమ్, శోలైవాయ్ప్పుమ్ కణ్డు శాయ్న్దార్ - ఎన్గిఱ ఇదు వ్యాజమాయ్, సంసారికళుడైయ వశీకారత్తిలే నినైవాయాయ్త్తు ఇరుప్పదు. నిలవరుమ్ శెన్ఱు పుక్కాల్ ముఱ్పడ చౌర్యగన్ధియాయాయ్త్తు, త్తిరుముక మిరుప్పదు. అదాకిఱదు- ఓరుపాధియాలే తమ్మై వన్దు కిట్టినారుడైయ ఆత్మవస్తువై అపహరిత్తు చ్చుట్టెప్పురైక్కుళ్ళే ఇట్టుక్కొళ్వారెన్ఱు తోఱ్ఱియిరుక్కుమ్. అదాకిఱదు - తమక్కు అన్తరఙ్గమాక్కిక్కొళ్ళుకై. “ఇన్నముమ్ తానాత్మవస్తువై తన్నదాక అభిమానిత్తు పోన్దాన్; నామ్ ఇవనభిమానిత్త అత్తై మీట్టో”- మెన్ఱు పార్త్తు తమ్ముళక్కై క్కాట్టి, “జితన్తే”

(జితంతే-1-1) ఎన్నప్పణ్ణుమవనాయ్త్తు. అవనతాన వస్తువై ఇవన్ నెడునాళ్ అపహరిత్తు ప్పోన్దపడి. తన్నత్తై త్తానే కొళ్ళుకై అపహారమామ్బడియితే!, చేతనరుడైయ ఆత్మాపహారమ్ కాణ్ప్పేతినపడి. ఆత్మసమర్పణముమ్ ఆత్మాపహారసమమ్ ఎన్నుమ్బడియాన ఇవ్వస్తువితే, ఇప్పడి ఎళివరవు పట్టతు. ఆత్మసమర్పణ మాకిఱతు తాన్ మహాబలి దానమ్ పణ్ణినాప్పోలే యిరుక్కిఱదాయ్త్తు.

(కిడన్ద వాఱుమ్) వశీకరణపరికరన్దానుమ్ శీలాదిగుణఙ్గళాన ఆత్మగుణ ఙ్గళుమల్ల; అవయవశోభైయాన రూపగుణఙ్గళుమల్ల; కిడన్దదోర్ కిడక్కై యాయ్త్తు. (కమల నన్ముకమ్ కణ్ణుమ్) వికాసమ్, శెవ్వి, కుళిర్త్తి, పరిమళమ్ ఎన్రాప్పోలే శొల్లుకిఱ ఇత్తై ప్పత్రి త్తిరుముకత్తుక్కు త్తామరైయై ఒరు పోలియాక చ్చొల్లు మత్తనైపోక్కి, సర్వథా సదృశమల్లామైయాలే "నన్ముకమ్" ఎన్గిఱార్. శుద్ధసత్త్వ మాయ్, జ్యోతిర్మయమాన ముఖత్తుక్కు ప్రాకృతవస్తు సదృశమాకవత్రో! ఆశ్రిత విషయత్తిల్ పోదు శెయ్కిఱ ఇమ్ముఖత్తుక్కు దృష్టాన్తముణ్డో! సంసారత్తు క్కుళ్ళే కుళిర్న్ద ముఖమ్ ఇదొన్నుమే - ఎన్గిఱార్.

(కణ్ణుముళ్ళమే వలియై పోలుమ్) కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ అழకై క్కణ్డువైత్తుమ్, నెఞ్జే! ఒరు వికారమ్ పిఱవాదే తిణ్ణిదాయిరున్దాయో! కీழ్ పిఱన్ద వికార మెల్లామ్ విషయవైలక్షణ్యత్తై ప్పత్రి అసత్సమమాయిరుక్కిఱదాయ్త్తు ఇవర్క్కు. "ఇప్పోదు ఎనక్కు వన్ద వన్మై ఎన్?" ఎన్నిల్ (ఒరువనెన్నుణరమాట్టాయ్) అద్వితీయన్ -ఎన్ను ఉణరమాట్టుకిలై. ఒరువనెన్ను ఉణరప్పుక్కాల్ అవనై ఉళ్ళపడి ఉణరవేణుమ్. అప్పడి ఉణర్న్దాల్ అత్తలైయిల్ ఆశ్రితవాత్సల్యత్తుక్కు సదృశమాకవుమ్, విషయ వైలక్షణ్యత్తుక్కు సదృశమాకవుమ్ విడాయ్ పిఱక్క వేణుమ్. అదు పిఱవామైయాలే "వలియై" - ఎన్గిఱార్.

అప్పడియాకిల్, కీழ్ "కణ్ణిణై కళిక్కుమాతే!" (తిరుమాలై-17) ఎన్నుమ్, "పనియరుమ్బు తిరుమాలో!" (తిరుమాలై-18) ఎన్నుమ్, "ఉడల్ ఎనక్కురుకు మాలో!" (తిరుమాలై-19) ఎన్నుమ్ శొల్లిప్పోన్దవై ఎల్లామ్ ఎన్నాయ్త్తు? ఎన్న, (కళ్ళమే కాతల్ శెయ్దు) ఉనక్కు ప్రాకృతవిషయత్తిల్ పణ్ణిప్పోన్ద పూర్వవాస నైయాలే ఇఙ్గుమ్ అనువర్తిత్తుప్పోన్దదు, ఇత్తనై యొழియ, ఇవ్విషయత్తుక్కు సదృశమాక స్నేహిత్తాయల్లైయే? విషయాన్తరఙ్గళిల్ పణ్ణి ప్పోన్దతుమ్ ఫలభక్తియాలా

కైయాలే, ఇఙ్గుమ్ ఫలభక్తియితే పణ్ణిత్రు. (ఉన్ కళ్ళత్తే కழికిక్కిన్రాయే) ఇన్ద కృత్రిమభక్తి యానతు పణ్డే ఉన్ పాழియితే. ఇఙ్గుమ్ అత్తై ముడియ నడత్తినాయ్ అత్తనైయితే. విషయాన్తరఙ్గళోపాదియాక ఇత్తైయుమ్ నినైత్తాయ్ అత్తనై పోక్కి, ఇవ్విషయత్తుక్కు అనురూపమన్నితే, ఉన్నుడైయ ప్రేమమ్.

ఇరుపత్తఞ్జామ్బాట్టు.- అవ - (కుళిత్తు) కీழ్ తమక్కు భగవద్విషయత్తిల్ పిఱన్ద ఆదరమ్ విషయానురూపమాక ప్పోరామైయాలుమ్, అచిత్సంసర్గ యుక్తనుక్కు ప్పిఱన్ద దాకైయాలే, పిత్తోపహతనుక్కు ప్పిఱన్ద తెళివుపోలే విశ్వసిక్క వొణ్ణామైయాలుమ్ "ఎన్ శెయ్వోమ్" ఎన్ను తిరువుళ్ళత్తై క్కుతిత్తు, అనుతపిత్తు నిన్రారాయ్త్తు, కీழ్.

"ఇని, అచిత్సంసర్గమత్రు, ఒరు దేశవిశేషత్తిల్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణుకైక్కు నమ్ కైయిల్ ముతల్ కాణ్గిఱిలోమ్. నామ్ ఇవ్విషయత్తై ఇழన్దేపోమిత్తనై యాకాదే!" ఎన్ను శోకిక్క, "నీర్ శోకిక్కిఱదెన్? అచిత్సంసర్గ మత్రు, నమ్మై ప్పెఱుకైక్కు శాస్త్రఙ్గళిలే త్రైవర్ణికాధికారమాయుమ్, సర్వాధికారమాయుమ్ ఉణ్డాన సాధనఙ్గళ్ ప్రసిద్ధమన్నో! అవత్రిల్ ఒన్రై అనుష్ఠిత్తు నమ్మై క్కిట్టమాట్టీరో!" ఎన్న; "ఎనక్కు అవై ఒన్రిలుమ్ యోగ్యతైయే తుడఙ్గి యిల్లై" ఎన్ను మేల్ పత్తు ప్పాట్టాలే తమ్ముడైయ ఉపాయశూన్యతైయై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. ఆనాల్, ఇవర్క్కు కీழ్ పిఱన్దదాక చ్చొన్న జ్ఞానభక్తికళ్ ఎన్నావదు? ఎన్నిల్; భగవత్ప్రసాదత్తాలే పిఱన్ద భోగోపకరణ మాన జ్ఞానభక్తికళాయ్త్తు, ఇఙ్గు చ్చొల్లిత్రు అవై సాధనకోటియిల్ అన్తర్భ వియాతు. అవ్వనుభవమ్ కాదాచిత్కమన్నియే, నిత్యమాకైక్కు తమ్ కైయిల్ సాధన మిల్లై - ఎన్గిఱార్ - ఇఙ్గు. ఇదిల్, ముతఱ్పాట్టిల్ - ప్రసిద్ధమాయ్, త్రైవర్ణికర్ కళానవర్ కళుక్కు అధికారమాన కర్మజ్ఞానభక్తికళిల్ ఎనక్కు ఓర్ అన్వయమిల్లై- ఎన్గిఱార్.

25. కుళిత్తు మూన్ఱనలైయోమ్బుమ్ కుతికొళన్దణమైతన్నై,
ఒళిత్తిట్టేన్ ఎన్ కణిల్లై నిన్కణుమ్ పత్తనల్లేన్,
కళిప్పతెన్ కొణ్డు నమ్బీ! కడల్ వణ్ణా! కదఱుకిన్రేన్
అళిత్తు ఎనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్ణాయ్ అరఙ్గమా నకరుళానే

అరఙ్గమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగమహానగరంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, కుళిత్తు = స్నానం చేసి, మూన్ఱు అనలై = మూడు అగ్నులను, ఓమ్బుమ్ = వృద్ధి చేయడానికి తగిన, యోగ్యతను కల్గినది, కుటి కొళ్ = మంత్రలోపాలు కలుగకుండా కాపాడడంలో అరుదైన, అన్దణమైతన్నై = బ్రాహ్మణ్యాన్ని, ఒళిత్తిట్టేన్ = పోగొట్టుకొన్నాను, ఎన్ కణ్ ఇల్లై = (ఆత్మవిషయంలోని) జ్ఞానం నాదగ్గర లేదు, నిన్‌కణ్ పత్తనుమ్ అల్లేన్ = నీపట్ల నాకు ప్రేమ లేదు, (ఈవిధంగా ఉన్నా) కళిప్పదు ఎన్ కొణ్డు = (పశ్చాతాపాన్ని లేని నేను)దేనిని చూచి ఆనందించడం?, నమ్బీ = (శీలాది కల్యాణగుణాలతో)పరిపూర్ణుడా!, కడల్ వణ్ణా = సముద్రంవంటి రూపసౌందర్యాన్ని కలవాడా!, కదఱు కిన్ఱేన్ = నోరుతెరచి ఆక్రందిస్తున్నాను, ఎనక్కు = నా విషయంలో, అళిత్తు అరుళ్ శెయ్ కణ్డాయ్ = యోగ్యతనుండి ఆరంభించి అన్నిటిని కృపజేయాలి.

వ్యా.- (కుళిత్తు మూన్ఱిత్యాది.) జన్మమాత్రత్తైయే క్కొణ్డు "నీ అవ*ఱ్ఱై* అనుష్ఠిత్తు వా" - ఎన్నుమత్తనై పోక్కి, జన్మప్రభృతి బ్రాహ్మణ్యత్తుక్కు అనుకూల మాయిరుప్పదోర్ అనుష్ఠానమిల్లై - ఎన్గిఱార్. (కుళిత్తు) నిత్యస్నానమ్, నైమిత్తిక స్నానమ్, ప్రాయశ్చిత్త స్నానమ్ - ఎన్ఱు బహుముఖమాయిరుక్కుమ్. నిత్యస్నానమ్ నైమిత్తికస్నానత్తుక్కు ఉడలన్ఱు; నైమిత్తికస్నానమ్ ప్రాయశ్చిత్తస్నానత్తుక్కు ఉడలన్ఱు. ఇవై తనిత్తనియే స్వతన్త్రఙ్గళాయిఱే యిరుప్పదు. కర్మానుష్ఠానన్దానొ*ళ్ళి*య, యోగ్యతా పాదకఙ్గళ్ తామ్ పణ్ణిప్పోర అరిదాయిఱే ఇరుప్పదు. (మూన్ఱనలై) "అగ్ని" ఎన్నాదే, "అనల్"ఎన్ఱదు - ఆరాధియా నిన్ఱాల్ అపర్యాప్తియే స్వభావమాయిరుక్కుమ్ విషయ మెన్ఱు తో*ఱ్ఱు*కైక్కాక. (మూన్ఱనల్) ఒన్ఱే దురారాధ్యమాయిరుక్క, మూన్ఱైయిఱే విధిత్తతు. (ఓమ్బుమ్) శవలైప్రజైక్కు శోఱుమ్, తణ్ణీరుమ్ ముడిన్దుకొణ్డు తిరియుమ్ తాయ్‌పోలే, ఉమియుమ్, ఇన్ధనముఙ్గొణ్డు తిరియవేణ్డుమ్ విషయమ్ - ఎన్గై.

(కుటికొళ్) మన్త్రలోపక్రియాలోప ద్రవ్యలోపఙ్గళ్, కాలభేదమ్, దేవతాత్యాగ మెన్గిఱ ఇవై*ఱ్ఱి*లే ఒన్ఱుణ్డామాకిల్ నిష్ఫలమాయిరుక్కైయాలే, కరణమ్ పి*ళ్ళై*క్కిల్

మరణమ్ - ఎన్గై. పణ్ణిన అపకృత్యకరణఙ్గళై క్షాన్తిక్కు విషయామాక్కి, ఓరఞ్జలియాలే సుప్రసన్నమామ్ విషయమన్ఱే! (అన్దణమైతన్నై) ఇప్పడి ఇరుక్కిఱదు ఏదు? ఎన్నిల్; బ్రాహ్మణ్యమ్. అదుతన్నై. (ఒళిత్తిట్టేన్) బ్రాహ్మణ్యమిల్లామై ఎన్న వళవాయ్ ప్పోకై యన్ఱియే, ఇవ్వర్ణన్దాన్ తణ్ణియతు - ఎన్నుమ్బడి పణ్ణినేన్. విశిష్టరాయిరుప్పారై క్కణ్డాల్ "ఇన్నాన్ అధికరిత్త వర్ణత్తిలే శిలరన్ఱో" - ఎన్ఱుకొణ్డు అవర్‌కళుక్కుమ్ అవద్యమామ్బడి తిరిన్దేన్. ఇదిఱే నాన్ కర్మయోగత్తిల్ నిన్ఱ నిలై.

ఆనాల్ జ్ఞానయోగమిరున్దపడి ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్; (ఎన్ కణిల్లై) ఎన్‌విషయ మాక ఎనక్కు ఒన్ఱుమిల్లై. ఆత్మవిషయజ్ఞాన మెనక్కు ఇల్లై - ఎన్గై. కర్మయోగమిల్లై ఎన్ఱపోదే తత్సాధ్యమాన జ్ఞానయోగమిల్లై ఎన్నుమిడమ్ అర్థసిద్ధమన్ఱో! ఎన్నిల్; ఇజ్జన్మత్తిల్ అనుష్ఠిత్తదు ఒరు కర్మమిల్లై యాకిలుమ్, పూర్వజన్మత్తిలే కర్మయోగమ్ పక్వమాయ్, అవ్వళవిలే దేహవిశ్లేషమ్ పిఱన్దు, అనన్తరజన్మత్తిలే జ్ఞానయోగమ్ నైసర్గిక మాయిరుక్కుమిఱే; అదువుమ్ ఇల్లై - ఎన్గై. ఆనాల్, భక్తియోగ మిరున్దపడి ఎఙ్గనే! ఎన్నిల్, (నిన్‌కణుమ్ పత్తనల్లేన్) కణ్డార్‌క్కు స్పృహై పణ్ణియల్లదు నిఱ్కవొణ్ణాద ఉన్బక్కల్ ఎనక్కు స్నేహలేశముమ్ ఇల్లై. కర్మజ్ఞానఙ్గళ్ ఇరణ్డు మిల్లైమాయిరుక్క, ఉభయసాధ్యమాన భక్తి యిల్లై ఎన్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమో? ఎన్నిల్; "తపోజ్ఞాన సమాధిభిః, నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే" (లఘ్వత్రిస్మృతి) ఎన్గిఱపడియే ఉణ్డాకలామిఱే. అదువుమ్ ఇల్లై - ఎన్గై. అథవా - కర్మజ్ఞానభక్తికళ్ మూన్ఱుమ్ తనిత్తనియే ఉపాయమాక చ్చొల్లువారుముణ్డు; అన్ద ప్రకారత్తాలే శొల్లి*ఱ్ఱా*కవుమామ్. "కర్మణైవ హి సంసిద్ధి మాస్థితా జనకాదయః" (గీత-3-20), "సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ! జ్ఞానే పరిసమాప్యతే" (గీత-4-33), "భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యః" (గీత-11-54) ఎన్నక్కడవతిఱే. ఇతిఱే నాన్ కర్మజ్ఞానభక్తికళిల్ నిన్ఱనిలై. మ*ఱ్ఱు*మ్ ఇవ్విషయత్తిల్ అటివుడైయార్ "నో*ఱ్ఱ* నోన్బిలేన్" (తిరువాయ్-5-7-1) ఎన్ఱుమ్, "కఱవైకళ్ పిన్ శెన్ఱు (తిరుప్పావై-28)" ఎన్ఱుమ్, "న ధర్మనిష్ఠోఽస్మి" (స్తోత్రరత్నమ్-22) ఎన్ఱుమ్ తన్దామ్ పే*ఱ్ఱు*క్కు ఉడలాక వెఱుమైయై మున్నిట్టు ప్పోరక్కడవరాయిఱే ఇరుప్పతు.

పెరియపెరుమాళుమ్, తమ్ముడైయ కృపైక్కు ఇవర్ శొన్న వెఱుమైకళుమ్ అరిదాకైయాలే, "ఆ*ళ్వా*ర్! నీర్ నిరపేక్షరన్ఱో!" ఎన్న? (కళిప్పదెన్‌కొణ్డు) కీ*ళ్*

నిన్ఱ నిలైయిల్ ఎనక్కు అనుతాపముణ్డాయో! అదడియాక, "మా శుచః" (గీత-18-66) ఎన్ఱుణ్డాయో! ఏతు ఆలమ్బనమాక క్కళిప్పతు! ఇత్తాల్ - ఆకిఞ్చనన్- ఎన్ఱపడి. ఉమక్కు అనుతాపమిల్లై యాకిల్ విడుమత్తనైయన్ఱో! ఎన్నిల్. "ఎన్ పక్కల్ కైమ్ముదల్ ఇల్లైయానాల్ ఉన్బక్కలిలుమ్ ఇల్లైయో?" ఎన్గిఱార్. (నమ్బీ) నాన్ ఉపాయార్థఙ్గళిల్ వెఱుమైయిల్ పూర్ణనానవోపాది, దేవరీర్ శీలాదిగుణ పూర్ణరల్లీరో? దేవరీరుడైయ పూర్తి సహకార నిరపేక్షమన్ఱో? "అఱివొన్ఱు మిల్లాద" (తిరుప్పావై-28) ఎన్ఱ అనన్తరమ్ "కుఱై వొన్ఱు మిల్లాద కోవిన్దా!" (తిరుప్పావై-28) ఎన్నక్కడవతిఱే.

(కడల్వణ్ణా!) దేవరుడైయ శీలాదిగుణపూర్తి ఎల్లామ్ వేణుమో? వడివ*ழ*కు అమైయాదో, ఎన్ పే*ற்ற*క్కు! ఒరు కడలోడే స్పర్ధై పణ్ణి ఒరు కడల్ శాయ్న్దాప్పోలే యిఱే, పెరియపెరుమాళ్ కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతు. "ఐయప్పాడఱుత్తుతోన్ఱు మ*ழ*కన్" (తిరుమాలై-15) ఎన్ఱుమ్, "ఆదరమ్ పెరుకవైత్త అ*ழ*కన్" (తిరుమాలై-16) ఎన్ఱుమ్. ఇవ్వడివ*ழ*కైయిఱే ఇవర్ ప*ற்ற*ాశాక చ్చొల్లిప్పోన్దతు. ఇత్తాల్ - శరణ్యన్- ఎన్ఱపడి.

"ఉమ్ముడైయ వెఱుమైయైయుమ్, నమ్ముడైయ పౌష్కల్యత్తైయుమ్ అఱిన్ద దాకిల్, ఇతుక్కు మేల్పడ ఉమక్కు వేణ్డువదు ఎన్?" ఎన్న, (కదఱుకిన్ఱేన్) అన్నిలైయిల్ తాన్ నిఱ్కప్పె*ற்ற*నో! సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణి ఫలమ్ తా*ழ*్త్తదెన్ఱు కూప్పిడు వారైప్పోలే శ్రవణకఠోరమాక క్కూప్పిడానిన్ఱేన్. స్వరక్షణత్తిల్ కైవాఙ్గి. దేవర్ కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ అ*ழ*కుక్కు మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణుకైయే యాత్రైయాక ఇరుక్కిఱేనో! ఇత్తాల్ ఫలిత్తదాయ్ విట్టదు - "ఆశాలేశముడైయార్క్కు ముకఙ్గొడు క్కక్క దవ అవర్ "ఓరాశ్రితన్ కూప్పిడానిఱ్క అనాదరిప్పదే" ఎన్ఱు నాట్టార్ శొల్లుమ్బడి దేవరీర్క్కు ఓరవద్యత్తై విళైత్తేన్, ఇత్తనైయిఱే.

"ఇప్పడి ఉమక్కొరు నన్మైయిల్లై యాకిల్, పిన్నై నమ్మై చ్చెయ్య చ్చొల్లుకిఱ దెన్?" ఎన్నిల్. (అళిత్తెనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్డాయ్) ఎన్నై దేవర్క్కు కృపావిషయమాక్కి కృపైపణ్ణి అరుళవేణుమ్. అదాకిఱదు - అనుతాపత్తై ప్పిఱప్పిక్కవేణుమ్ - ఎన్నై. "ఏన్దాన్? నమక్కిఙ్గనే అడియే తుడఙ్గే చ్చెయ్యవేణ్డుకిఱ నిర్బన్దన్దాన్?" ఎన్నిల్,

(అరఙ్గమా నకరుళానే) తన్దాముక్కు - ఎన్ఱొరు ముదలుమ్ ఇల్లాదారై రక్షిక్కైక్కావన్ఱో, ఇఙ్గు వన్దు శాయ్న్దరుళిత్తు! కుఱైవ*ற்ற*ారై రక్షిక్కప్పార్క్కిల్ ఇఙ్గే వరవేణుమో? అఙ్గే ఇరుక్క అమైయాదో! ఇఙ్గే వన్దు కిడై య*ழ*కు కాట్టియుమ్, అర్చకపరాధీనమాన శీలత్తై క్కాట్టియుమ్, రుచియే తుడఙ్గి యుణ్డాక్కి రక్షిక్కైక్కాకవన్ఱో!

ఇరుపత్తాఱామ్ పాట్టు - అవ - (పోదెల్లామ్) త్రైవర్ణికాధికారమాన ఉపాయ ఙ్గళ్ ఇల్లైయాకిల్ సర్వాధికారమాన అర్చనస్తవనాదికళ్ తాన్ ఉమక్కుణ్డో? ఎన్న; అతువు మిల్లై - ఎన్గిఱార్.

26. పోదెల్లామ్ పోదుకొణ్డు ఉన్ పొన్నడి పునైయమాట్టేన్,
తీదిలా మొ*ழ*ికళ్ కొణ్డు ఉన్ తిరుక్కుణమ్ శెప్పమాట్టేన్,
కాదలాల్ నెఞ్జమన్బు కలన్దిలేన్ అదుతన్నాలే,
ఏదిలేన్ అరఙ్గర్క్కెల్లే ఎన్ శెయ్వాన్ తోన్ఱినేనే.

పోదు ఎల్లామ్ = అన్ని సమయాలలోను, పోదు కొణ్డు = పుష్పాలను తీసికొని, ఉన్ పొన్ అడి = నీ అందమైన శ్రీచరణాలలో, పునైయ మాట్టేన్= సమర్పించలేనివాడనై ఉన్నాను, తీదు ఇలా = దోషం లేని, మొ*ழ*ికళ్ కొణ్డు = మాటలతో, ఉన్ తిరుక్కుణమ్ = నీ కల్యాణగుణాలను, శెప్పమాట్టేన్ = చెప్పలేనివాడనై ఉన్నాను, కాదలాల్ అన్బు = ప్రేమ పూర్వకంగా కలిగే భక్తిని, నెఞ్జమ్ = నా మనస్సులో, కలన్దిలేన్ = కల్గిన వాడనుకాను, అదు తన్నాలే = అందువల్ల, అరఙ్గర్క్కు = శ్రీరంగ నాథుడవనే నిన్ను, ఏదిలేన్ = ఏ అవయవంతో అయినా అనుభవించ లేను, ఎల్లే = అయ్యో! ఎన్ శెయ్వాన్ = ఎందుకోసంగా, తోన్ఱినేనే = పుట్టాను?

వ్యా. - (పోదెల్లామ్ పోతు కొణ్డు ఉన్ పొన్నడి పునైయమాట్టేన్) అ*ழ*కియ శెవ్విప్పూక్కళై క్కొణ్డు సర్వకాలముమ్ ఉన్నుడైయ స్పృహణీయమాన తిరువడికళిలే పునైయవిఱే అడుప్పదు. అతిల్ శ్రద్ధై ఇల్లామైయే అన్ఱు; శక్తి ఇల్లై - ఎన్గిఱార్.

ఉన్నై యొழிన్ద విషయఙ్గళిలే శెయ్య ఎన్నాల్ శ్రద్ధాశక్తికళిరణ్డుమ్ ఉణ్డాయిరుక్కుమ్. "యౌ తత్పూజాకరౌ కరౌ" (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్గిఱపడియే దేవర్‌తిరువడికళై ఆరాధిక్కక్కణ్డ కైకళై కొణ్డు అప్రాప్తమాయ్, అనర్థావహమాయిరుక్కుమ్ విషయఙ్గళై ఆదరిత్తు పోన్దేన్. "కాలమెల్లామ్ మాట్టేన్. ఒరుక్కాల్ వల్లేన్" ఎన్గిఱార్ అల్లర్. "సర్వకాలముమ్ మాట్టేన్" ఎన్గిఱార్. ఒరు కాలత్తిలే శక్తరాకిల్ అదుతానే పేఱ్ఱుక్కు పోరుమ్బడియిఱే! దేవర్ ప్రభావమిరుప్పతు! "సకృదుచ్చారితం యేన" (విష్ణు ధర్మమ్-70-84) ఎన్నుమ్ "సకృత్స్మృతోఽపి గోవిన్దః" ఎన్నుమ్, "సకృదేవ ప్రపన్నాయ" (శ్రీరామాయుద్ధ-18-33) ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే.

కాయికవ్యాపారత్తై పుఱమ్బే వినియోగమ్ కొణ్డీరాకిలుమ్, ఉమ్ముడైయ పేచ్చు కుఱ్ఱమఱ్ఱిరానిన్ఱదు, అన పిన్బు నమ్ కుణఙ్గళై ప్పేశ మాట్టీరో! ఎన్న, (తీదిలా మొழிకళ్ కొణ్డు ఉన్ తిరుక్కుణమ్ శెప్పమాట్టేన్) పేచ్చు కుఱ్ఱమఱ్ఱా లుమ్, ఉన్నుడైయ కల్యాణగుణఙ్గళై ప్పేశ ఎన్నాల్ - క్షమనాకిఱిలేన్. హేయగుణ యుక్త జ్ఞళాన క్షుద్రవిషయఙ్గళై ప్పేశ ఎన్నాల్ - వాழ்చ్చిక్కీడాక నఱుక్కుఱ ప్పేశవల్లేన్. "సా జిహ్వా యా హరిం స్తౌతి" (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్గిఱ గుణఙ్గళిల్ వన్దాల్ వాక్కు పురళాదు.

అవై ఇరణ్డుక్కుమ్ విషయమ్ పుఱమ్బేయాక్కినీరాకిల్, నెఞ్జాలే నమ్మై స్నేహిక్కవల్లీరే? ఎన్న, (కాదలాల్ నెఞ్జుమన్బు కలన్దిలేన్) కాదలడియాక వరుమ్ అన్బు నెఞ్జిల్ స్పర్శిత్తదిల్లై. అదాకిఱదు- "సఙ్గాత్సఞ్జాయతే కామః" (గీత-2-62) ఎన్గిఱ ప్రేమమ్ పుఱమ్బే ఒరు విషయత్తిల్ ఉణ్డాకిలిఱే! అత్తై అఙ్గునిన్ఱుమ్ మీట్టు పోన్దు దేవర్‌పక్కలిలే ఆక్కవేణ్డువదు. మున్బు స్త్రీపదార్థఙ్గళిల్ పణ్ణిపోన్ద ప్రేమమ్ అవర్‌కళ్ పక్కల్ అర్థాదికళై అపహరిక్కైక్కాక వాయ్‌త్తల్లతు, అవర్‌కళ్ ఉద్దేశ్యరెన్గిఱ ప్రేమమిల్లై. "పరమసుహృది బాన్ధవే కళత్రే సుతతనయాపితృమాతృభృత్యవర్గే, శఠమతి రుపయాతి యోఽర్థతృష్ణాం తమధమచేష్ట మవైహి నాస్య భక్తమ్" (విష్ణు పురాణమ్-3-7-30) ఎన్నక్కడవదిఱే.

(అదుతన్నాలే యేదిలేన్) మనోవాక్కాయఙ్గళ్ ఒరుపడి పట్టిరుప్పార్ పేఱుమ్ పేఱ్ఱుక్కు ఇవైఱ్ఱిల్ ఒన్ఱాకిలుమ్ వేణ్డియిరుక్క, అదువు మిన్ఱిక్కే యిరుక్కైయాల్,

(ఏదిలేన్) ఏదు మిలేన్. (అరఙ్గర్‌క్కేదుమిలేన్) "సుహృదం సర్వభూతానామ్" (గీత-5-29) ఎన్గిఱ సౌహార్దత్తైయుమ్, "ఋజుః" (స్తోత్రరత్నమ్-18) ఎన్గిఱపడియే ఆశ్రిత విషయత్తిల్ మనోవాక్కా యఙ్గళ్ మూన్ఱుమ్ శెవ్విదాయిరుక్కిఱ ఆర్జవగుణ త్తైయుమ్, కేట్టే పోకామే అనుష్ఠానశేషమాక్కుకైక్కాక కోయిలిలే సన్నిహితరాన దేవర్‌క్కు ఒన్ఱుమాక ప్పెఱ్ఱిలేన్. ఒరు కరణత్తాలుమ్ దేవరై స్పర్శిక్క ప్పెఱ్ఱిలేన్.

(ఎల్లే) ఎన్నే! అసన్నిహితరాయ్ ఇழన్దేనల్లేన్; శెయ్‌ద అంశత్తిలే పిழై పిడిక్కు మవరా ఇழన్దేనల్లేన్. ప్రాప్తియిల్లైయాయ్ ఇழన్దేనల్లేన్. శెయ్‌ద అంశత్తిలే పిழై పిడిక్కుమవరాయ్ ఇழన్దేన్ అల్లేన్. ఎన్నిழవుక్కడి పాపమేయిఱే. శ్రీకౌస్తుభమ్బోలే ఉకప్పాన వస్తుకిడీర్ ఇప్పడి వ్యర్థమాయ్ పోయ్‌త్తు. అరఙ్గత్తు త్తైయుమ్ ఇన్ తుణైవర్‌క్కు క్కిడీర్ నాన్ దూరస్థనాయిఱ్ఱు. కషాయపానమ్ పణ్ణుమాపోలే హితబుద్ధియాలే సేవిక్క వేణ్డుమ్ విషయమాయ్ త్తాన్ ఇழన్దేనో? పాల్ మరున్దా య్పోలే, దర్శనీయరాన దేవరే మోక్షప్రదరాయిరుక్క వన్దో ఇழన్దతు!

(ఎన్ శెయ్‌వాన్ తోన్ఱినేనే) "విచిత్రా దేహసమ్పత్తిః" (విష్ణుతత్త్వమ్) ఎన్గిఱపడియే దేవర్ క్కుఱుప్పాక ప్రాప్తమాన జన్మమాయిరుక్క, నానేదుక్కాక ప్పిఱన్దేనానేన్? "ఎన్ శెయ్ వాన్ పిఱన్దేన్" - ఎన్నాదే, "తోన్ఱినేన్"-ఎన్గిఱతు - ఉత్పాతఙ్గళ్ పోలే అనర్థ హేతు వాక ప్పిఱన్దేన్ - ఎన్గై! ఉత్పాతఙ్గళుడైయ తోఱ్ఱన్దాన్ తమక్కు ప్రయోజనమిన్ఱిక్కే, పిఱర్‌క్కుమ్ అనర్థమాయిఱే యిరుప్పదు. అదుపోలేయాయ్ విట్టదిఱే, ఎన్‌జన్మమ్ - ఎన్గిఱార్.

ఇరుపత్తేழாమ్బాట్టు - అవ - (కురఙ్గుకళ్) మనుష్యాధికారమానవై ఒన్ఱుమిల్లై యాకిల్, తిరువడి, తిరువనన్దాழ்వాన్ ముదలానవర్‌కళాల్ కొళ్ళుమ్ అడిమైయై శాస్త్రవశ్యత్తైయు మన్ఱిక్కే యిరున్దుళ్ళ తిర్యక్కుక్కళై క్కొళ్ళువదాక నామ్ వన్దు అవతరిత్త కాలత్తిలే తిర్యక్‌సామాన్యతాలే అణిల్‌కళ్ శుద్ధభావనైయోడే పణ్ణిన శిల కిఞ్చిత్కారముణ్డు. అదుతానుణ్డో! ఎన్నిల్; అతువు మిల్లై - ఎన్గిఱార్.

27. కురఙ్గుళ్ మలైయై నూక్క క్కుళిత్తు త్తామ్ పురణ్డిట్టోడి,
తరఙ్గనీర్ అడైక్కలుఱ్ఱ శలమిలా అణిలుమ్ పోలేన్,

మరఙ్గళ్‌పోల్ నలియ నెఞ్జమ్ వఞ్జనేన్ నెఞ్జుతన్నాల్,
అరఙ్గనార్ క్కాట్చెయ్యాదే అళియత్తే నయర్‌క్కిన్ద్రేనే.

కురఙ్గుకళ్ = వానరవీరులు (కైంకర్యం చేసి, స్వరూపోత్కర్షను పొందడంకోసం), మలైయై = పర్వతాలను, నూక్క = గెంటుకొని రాగా, తామ్ = కుళిత్తు = స్నానంచేసి, పురణ్డిట్టు = తరువాత, సముద్ర తీరంలోని ఇసుకలో పొర్లి, ఓడి = పరుగెత్తి, తరఙ్గమ్ నీర్ = కెరటాలతో పొంగివచ్చే సముద్రాన్ని, అడైక్కల్ ఉ*ర్ఱ* = దాటడంలో సహాయపడిన, శలమ్ ఇలా = ఏకపటం లేని, అణిలుమ్ పోలేన్ = ఉడతవంటి వాడనుకూడా కాను, మరఙ్గళ్‌పోల్ = వృక్షాలవలె, వలియ నెఞ్జమ్ = కఠినమైన మనస్సును కలవాడనై, వఞ్జనేన్ = వంచనలోనే ఆసక్తిని కలవాడనై, అళియ*ర్ఱే*న్ = (సర్వవిధ కైంకర్యాలను యోగ్యతను కల్గిన) వైలక్షణ్యాన్ని కలనేను, అరఙ్గనార్‌క్కు=శ్రీరంగనాథునకు, నెఞ్జు తన్నాల్= మనసార, ఆళ్ శెయ్యాదే = కైంకర్యాన్ని చేయకుండా, అయర్‌క్కిన్ద్రేనే = అనర్థాన్ని పొందుతున్నానే!

వ్యా. – (కురఙ్గుకళ్ మలైయై నూక్క) మలైకళాలే కడలై త్తూర్‌క్కిఱవిడత్తిల్ మలైకళుక్కు త్తొకైయుణ్డాయ్ క్కొణ్డు, శ్రీవానర వీరర్‌కళుక్కు త్తొకైయిల్లామైయాల్ ఒరు మలైయై అనేకర్‌కూడ తొట్టుక్కొణ్డు వరువర్‌కళాయ్‌త్తు. ఒరుమలై ఒరుత్తర్‌క్కు ప్పాత్తమ్బోరాదపడి పెరుమిడుక్కరా యిరుక్కచ్చెయ్‌దేయుమ్, ఉపాధ్యాయ నూశిపోలే, ఎల్లారుమ్ కిఞ్చిత్కరిత్తు స్వరూపమ్ నిఱమ్ పెఱవేణుమ్ – ఎన్దిరుక్కుమవర్ కళాకైయాలే ఇప్పడి శెయ్‌కిఱార్‌కళాయ్‌త్తు. స్వరూపజ్ఞాన ముడైయారోడుమ్, ఇల్లాదా రోడుమ్ వాశియఱ త్తురుమ్బొ*ழ*ున్దాదుమ్బడియితే అడిమై కొళ్ళుకిఱవర్ కైయుమ్ విల్లు మాయ్ నిన్దనిలైదాన్.

(మలైయైం నూక్క) కడలిలే పొకడ – ఎన్నాదే, “నూక్క” – ఎన్దదు– ఒరు తిరళుక్కు ఒరు మలై విషయమాకవుమ్ పోతామైయాలే, వేఱే ఒరు తిరళ్ వన్దు ప*ర్ఱ*, అవర్‌కళ్ పక్కలిలే నూక్కి – ఇప్పడికై మేలేయాయ్‌త్తు మలై కడలిల్

పుకువతు. “అవగాహ్యార్ణవం స్వప్స్యే” (శ్రీరామా–యుద్ధ–5–9) ఎన్దు పెరుమాళుక్కు ఆ*గ్ర*హామై కరై పురణ్డు శెల్లానిఱ్క, అక్కారియత్తుక్కు వేణ్డువార్ ప్రవర్తియానిన్దార్ కళ్ – ఎన్దాఱి యిరుక్కవొణ్ణాదిఱే. “కడల్ తూర్‌ప్పుణ్డు అక్కరైప్పట్టదాయ్ విడవ*గ్రే*!” ఎన్నుమ్ త్వరైయాలే ఎల్లారు మొక్క ప్రవర్తిత్తార్‌కళాయ్‌త్తు.

(కుళిత్తు ఇత్యాది) శ్రీవానరవీరర్‌కళుడైయ త్వరైతాన్ అణిల్‌కళుక్కు పోన్దిరామైయాలే “పెరుమాళుక్కు ఆ*గ్ర*హామై కరై పురళానిఱ్క ముదలికళుక్కు ఇత్తనై మెత్తన వెల్లా మెన్‌తాన్! ఇరున్దపడియాల్ శడక్కెన్దు కడలడైక్కి ఇవర్‌కళుక్కు శక్తి ఇల్లై. ఆనపిన్బు మలైయాలే తూర్‌ప్పుణ్డ ప్రదేశత్తుక్కు మణల్ శుమక్క ప్పరికరమిల్లైయితే” ఎన్దు ఊర్‌న్దు, అణిల్ నీరిలే పుక్కు త్తోయ్‌కైయుమ్, కరైయిలే ఏఱినాల్ మణల్ తో*గ్ర*ుకైయుమ్, ఉదఱినవాఱే విట్టుక్క*ழ*ికైయుమ్, ఇవై మున్బే కైకణ్డపడియాలే, ఇప్ప్రకారత్తాలే కడలై త్తూర్‌ప్పోమెన్దు పార్‌త్తు కడలిలే పుక్కు ము*ழ*ుకుమాయ్‌త్తు. ఇమ్ము*ழ*ుక్కు తన్నాలే నీర్ శువఱుమ్. మణలుమ్ కొణ్డు వరలామెన్దాయ్‌త్తు నినైవు.

(తామ్) కడనిలే నీర్ శువఱువదుమ్, మణల్ తొ*గ్ర*ువదుమ్ నమ్మడమ్బి నళవిలే ఎన్దఱియాదాయ్‌త్తు, అడిమైయిల్ త్వరైయాలే. తా*ழ*్‌వుపట్ట కారియప్పాడ దఙ్గ తఙ్గళాలే తలైక్కట్టుకిఱదాక అభిమానిత్తు త్తిరికిఱపడియాలే “తామె”న్నవుమామ్. (పురణ్డిట్టోడి) పుక్క మలైకళుక్కు వేరే మణల్ పుక్కు చ్చొరిన్దు కొణ్డు వరుకిఱపడి పోరాదెన్దు పార్‌త్తు, మణలిలే పురణ్డోడానిఱ్కుమాయ్*గ్ర*ు. ఉళ్ళ మణలుమ్ వ*ழ*ియిల్ ఉదిరుమ్బడియాక ఓడ, ఇడైయిలే నిన్దవర్‌కళ్ ఇవ*గ్ర*ిన్ త్వరైయై క్కణ్డు, “ఏన్ తాన్ ఇత్తనై వేగమ్!” ఎన్దాల్, “పెరుమాళుక్కు పకలముదు ఇలఙ్గైయిల్ వడక్కిల్ వాశలిలే విడువిత్తతాయిరుక్కుమ్. ఉఙ్గళుక్కు త్వరై య*గ్ర*ిరున్దతీ!” ఎన్నుమాయ్‌త్తు. రుచియానదు తన్దామళవై ప్పార్‌క్క వొట్టాతితే.

(తరఙ్గనీర్ అడైక్కలు*గ్ర*ు) తిరైకళైయుడైత్తాయ్, క్కిళర్‌న్దిదున్దుళ్ళ కడలై అడైక్కైయిలే శమైన్ద. (ఉ*ర్ఱ*) కడలై మడైక్కిఱార్‌కళ్ తాఙ్గళాయ్, ముదలికళుమ్ తఙ్గళుక్కు ఎడుత్తు క్కైనీట్టుకిఱార్‌కళాకవాయ్‌త్తు, ఇవైత్తినుడైయ అభిమానమ్. (శలమిలా అణిలుమ్ పోలేన్) ఇవ*గ్ర*ినుడైయ వ్యాపారమ్ అఙ్గుత్తైక్కు కిఞ్చిత్కారమాయ్ ఫలిప్పదు ఒన్దిల్లైయాకిల్ ఇతడిమై ఆకిఱపడి ఎన్? ఎన్నిల్, అడిమై

కొళ్ళుకిఱ వనుక్కు ఇవర్గ్రిన్ భావశుద్ధియే అమైయుమ్ – ఎన్లై. శలమిలామై యావదు – "కడల్ తూర్పుణ్డు పెరుమాళ్ అక్కరైప్పట్టారాకవల్లరే!" – ఎన్గిఱ భావశుద్ధియిల్ పురై యర్గ్రిరుక్కై. శలమ్ – చలిప్పు. ఇలా – ఇల్లామై. నిన్లనిలై పేరాతే నిఱ్కై. శాస్త్రవశ్యజన్మమిన్రిక్కే వర్ణాశ్రమనియమముమిన్రిక్కే, హస్తపాదాది కరణము మిన్రియిలే ఇరుక్కిఱ తిర్యక్ సామాన్యమాత్రమాన ఇవై, కుళిప్పదు, పురళుమదు ఓడువతాకిఱ ఇవర్గ్రిన్ భావముమ్ ఎనక్కు ఇల్లై ఎన్లు, "కుళిత్తు మూన్లనలై – ఒళిత్తిట్టేన్" ఎన్గిఱార్. (శలమ్) వ్యాజమ్. (ఇలా) ఇల్లామై. నిన్లనిలై పోరాదు – ఎన్లై. అవాప్త సమస్తకా మనుక్కు ఎదిర్త్తలైయిల్ భావశుద్ధియొఴియ, అవనుక్కు వేణ్డువ దొన్రిల్లై. ఇవనాల్ శెయ్యలావదు ఒన్రిల్లై". నమ్ముడైయ జ్ఞానశక్తికళై క్కొణ్డు పూర్ణనుక్కు నామొన్లు శెయ్కైయావదెన్? ఎన్లు కైవాఙ్గుమవర్కళ్ భాగ్యహీనర్. "అన్ద పూర్తితాన్ నామిట్టదు కొణ్డు తృప్తనాకై క్కుఱుప్పున్లు శుద్ధభావ రాయ్ మేల్విఴుకైక్కుఱుప్పామ్, భాగ్యవాన్ కళుక్కు. ఇబ్భావశుద్ధితాన్ ఒరువర్ క్కుమ్ క్లిడైయామైయాలే ఎల్లార్క్కుమ్ శెయ్యలావదు ఒన్లు – ఎన్న వొణ్ణాదు. అక, అణిల్ కళుక్కుళ్ళ ఆనుకూల్యముమ్ ఎనకిక్కు ఇల్లై – ఎన్గిఱార్.

(మరఙ్గళ్‌పోల్ వలియ నెఞ్జమ్ వఞ్జనేన్) ఇవ్విషయత్తిల్ తన్నెఙ్జిల్ నెకిఴ్చ్చి యిల్లాద పడిక్కు దృష్టాన్తమ్ శొల్లుకిఱార్. "ఇరుమ్బుపోల్ వలియ నెఞ్జమ్" ఎన్లవర్, అతుక్కుమ్ అవ్వరుకే ఒరు వన్మై శొల్లుకైక్కాక "మరఙ్గళ్‌పోల్ వలియ నెఞ్జమ్" ఎన్గిఱార్. అగ్నియిలే యిట్టు నినైత్త కార్యఙ్గొళ్ళలామ్ ఇరుమ్బు; ఇత్తై నెరుప్పిలే యిట్టాల్ కరిన్దు పోయ్ మున్బు నిన్ల నిలైయుమ్ కెడుమిత్తనై. (వఞ్జనేన్) ఇప్పడి నెఞ్జు తిణ్ణియదాయిరుక్కచ్చెయ్‌దే 'ఇదు ద్రవద్రవ్యమో!' ఎన్లు దేవరుమ్ భ్రమిక్కుమ్బడి భావిత్తు క్కాట్టానిఱ్పన్. అకవాయిల్ నినైవు ఒన్లాయిరుక్క, "ఇవన్ అత్తనై భగవత్ప్రేమ ముడైయార్ ఇల్లై" ఎన్లు భ్రమిక్కుమ్బడి మతైత్తు వర్తిప్పన్.

"ఇతై యితై యురుకుమ్ వణ్ణమ్" ఎన్లు కీఴ్ చ్చొన్నదుక్కు అనుశయిక్కిఱార్. (నెఞ్జుతన్నాల్ అరఙ్గనార్క్కాట్చెయ్యాదే) అణిల్‌కళ్ పక్కలిలుమ్ భావశుద్ధియితే ఉళ్ళదు. అన్నెఞ్జై క్కొణ్డు సన్నిహితనాన ఉన్ పక్కలిలే అల్పానుకూల్యముమ్ పణ్ణాదే, ఇవన్ భావశుద్ధిమాత్రత్తైయే పరిపూర్ణమాన శేషవృత్తియాకక్కొళ్ళుమ్ భగవదభి ప్రాయత్తాలే "ఆళ్ శెయ్యాదే" ఎన్గిఱార్. (అళియత్తేన్) "అహం సర్వం కరిష్యామి"

(శ్రీరా–అయో–31–25) ఎన్నుమ్ ఇళైయపెరుమాళైప్పోలే సర్వవిధకైఙ్కర్యఙ్గళు క్కుమ్ అర్హమాన అరుమన్ద వస్తు కిడీర్, ఇదు. (అయర్క్కిన్లేనే) విస్మరిత్తు అనర్థప్పట్టు ప్పోవదే! ఇవ్విషయమ్ సన్నిహితమల్లామైయాలే యాదల్, ఇత్తలైయిల్ యోగ్యతై ఇల్లామైయాలే యాదలన్రితే; "మఱన్దేనున్నై మున్నమ్" (పెరియతిరు–6–2–2) ఎన్గిఱపడియే విస్మృతియాలేయితే అనర్థప్పట్టదు. శలమిలా మరఙ్గళ్ పోలే – ఎన్నవుమామ్. మరఙ్గళ్ పోలే శలమిలా– ఎన్నవుమామ్. మరత్తై ఓరాయుధత్తాలే చలిప్పిక్కిలుమ్ నెఞ్జై ఒన్లాలుమ్ చలిప్పిక్కవొణ్ణాదు – ఎన్లపడి.

ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు – అవ – (ఉమ్బరాల్) అణిల్‌కళ్ తిర్యక్కాయ్‌వైత్తు, నమక్కు కిఞ్చిత్తరిక్క ఉద్యోగిత్త భావశుద్ధి ఉమకిక్కు ఇల్లైయాకిల్, శ్రీగజేంద్రాఴ్వాన్ పొయ్‌కైయిలే పుక్కు ఇడర్ పట్టు, నామ్ శెన్లు ఉతవక్కడవదాక నినైత్తదొరు నినైవుణ్డు, అదుతానుమ్ ఉమక్కుణ్డో? ఎన్న; అదువు మిల్లై – ఎన్గిఱార్.

28. ఉమ్బరాల్ అఱియలాకా ఒళియుళార్ ఆనైక్కాకి,
శెమ్బులాలుణ్డు వాఴుమ్ ముదలైమేల్ శీఱి వన్దార్,
నమ్బరమాయతుణ్డే నాయ్‌కళోమ్ శిఱుమై యోరా,
ఎమ్బిరాఱ్కాట్చెయ్యాదే యెన్ శెయ్‌వాన్ తోన్రినేనే!

ఉమ్బరాల్ = బ్రహ్మాదిదేవతల చేతకూడా, అఱియల్ ఆకా = (ఇదమిత్థంగా పరిచ్ఛేదించి) తెలిసికోలేని, ఒళి ఉళార్ = తేజోమయమైన పరమపదంలో ఉండే భగవానుడు, ఆనైక్కాకి = గజేంద్రాఴ్వాన్ కోసం, శెమ్ పులాల్ = ఎఱ్ఱని మంసాన్ని, ఉణ్డు వాఴుమ్ = తిని బ్రతికే, ముదలై మేల్ శీఱి = మొసలిపై కోపించి, వన్దార్= సరస్తీరానికి వచ్చాడు, నమ్ పరమ్ ఆయదు ఉణ్డే = (ఈ రీతిలో ఆశ్రిత పక్షపాతాన్ని కలవాడై రక్షించేవాడు ఉండగా) మన రక్షణలో మనకు భారం అనేది ఉన్నదా?, నాయ్‌కళోమ్ = శునకంవలె నిహీనమైన మాయొక్క, శిఱుమై ఓరా = దోషాలలో దృష్టి సారించని, ఎమ్ పిరాఱ్కు = భగవానునకు, ఆళ్ శెయ్యాదే = దాస్యం చేయకుండా, ఎన్ శెయ్‌వాన్ = ఎందుకోసం, తోన్రినేనే= జన్మించాను?

వ్యా. – (ఉమ్బరిత్యాది) బ్రహ్మాదికళాల్ అఱియ వొణ్ణాద ఒళియుణ్డు–శ్రీవైకుణ్ఠమ్. అత్తై వాసస్థానమాక ఉడైయవర్. "అథ యదతః పరో దివో జ్యోతిర్దీప్యతే" (ఛాందోగ్యమ్–3–13–7) ఎన్ఱుమ్, "అత్యర్కానలదీప్తం తత్ స్థానం విష్ణోర్మహాత్మనః" (భారతమ్–అరణ్య–136–18) ఎన్నక్కడవదిఱే; జ్ఞానాధికరానాలుమ్ "ఈశ్వరోఽహమ్" (గీత–16–4) ఎన్ఱిరుప్పార్క్కు నిలమన్ఱే పరమపదమ్; ప్రాపిక్కముడియామైయే యన్ఱు; అఱియవుమ్ ముడియాదు – ఎన్ఱై. "యన్న దేవా న మునయో న చాహం న చ శంకరః, జానన్తి పరమేశస్య తద్విష్ణోః పరమం పదమ్" (విష్ణుపురాణమ్–1–9–55). కలఙ్గా ప్పెరునకరిలే నిత్యసూరికళై అనుభవిప్పిత్తిరుక్కిఱవర్ కిడీర్, సంసారత్తిలే ఆర్తరక్షణత్తుక్కాక వన్దార్. (ఆనైక్కాకి) ఇప్పడి కరైపురణ్డ మేన్మైయుడైయవన్ఱాన్ పదఱి వన్దు కారియమ్ శెయ్దదు ఒరు పిరాట్టి, తిరువడి, తిరువన్దాழ్వాన్ పోల్వార్క్కో? ఎన్నిల్; ఒరు తిర్యక్కుక్కాక క్కిడీర్. ఇదర్ పట్టవతిన్ అళవేదు!– ఉదవినవన్ అళవేదు! ఎన్గిఱార్. ఆశ్రితర్ ఒరుతలై యానాల్ తన్ మేన్మై పార్త్తల్, అవర్కళ్ శిఱుమై పార్త్తల్ శెయ్యుమవనన్ఱిక్కే, అవర్కళ్ పక్కల్ పార్ప్పతు – అత్తలైయిల్ ఆపత్తుమ్ తన్నోట్టై సమ్బన్ధముమేయాయ్త్తు.

ఆశ్రితర్ శిఱుమై పార్త్తొழిన్దాల్, తన్ శీఱ్ఱత్తుక్కు నేర్ నిఱ్కువల్లదు ఒన్ఱుణ్డో? శీఱి వన్దదు ఆర్ మేల్? ఎన్నిల్, (శెమ్బులాలుణ్డు వాழుమ్ ముదలై మేల్) తన్నిలుమ్ క్షుద్రమాయిరుప్పదొరు నీర్ప్పుழువై భక్ష్యమాక్కిక్కొణ్డు, అత్తాలే "వీఱ్ఱిరున్దేழులకమ్ తనిక్కోల్ శెల్ల" (తిరువాయ్–4–5–1) ఇరుప్పారైప్పోలే పూర్ణమ్ మన్యమానమాయిరుప్పదొరు నీర్ప్పుழువై లక్ష్యమాక్కి క్కిడీర్ వన్దదు. "పరావరేశం శరణం వ్రజధ్వ మసురార్దనమ్" (విష్ణుపురాణమ్–1–9–25) ఎన్గిఱపడియే బ్రహ్మాదికళ్ పోక్కఱ్ఱు శరణమ్ పుక, హిరణ్యరావణాదికళై అழియ చ్చెయ్యుమవర్ కిడీర్, ఒరు క్షుద్రపదార్థత్తై ఇలక్కాక్కి, అరై కులైయ త్తలై కులైయ వన్దార్. "క్రోధమాహారయత్తీవ్రమ్ (శ్రీరామా–అరణ్య–24–34)", "అథ రామో మహాతేజాః (శ్రీరామా–యుద్ధ–59–136)" ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రయత్తిల్ ఇల్లాదతు ఒన్ఱై ఏఱిట్టవొణ్ణాయ్త్తు వన్దదు. తమ్మళవిల్ "నిత్యమ్ ప్రశాన్తాత్మా" వా ఇరుప్పర్. ఆశ్రితపరిభవత్తిల్ వన్దాల్ "క్రోధస్య వశమేయివాన్" (శ్రీరామా–యుద్ధ–59–136) ఎన్గిఱపడియే క్రోధమ్ ఇట్టవழక్కా యిరుప్పర్. "కొడియ వాయ్ విలఙ్గనుయిర్

మలఙ్గక్కొణ్డ శీఱ్ఱ మొన్ఱుణ్డు" (పెరియతిరు–5–8–3) ఎన్ఱు ఆశ్రితర్తఙ్గళుక్కుత్తఞ్జమాక నినైప్పదు ఒన్ఱిఱే ఇదు. (వన్దార్) ఇరున్దవిడత్తే ఇరున్దు సఙ్గల్పత్తాలే శెయ్యలాయిరుక్క, మడువిన్ కరైయిలే అరై కులైయ త్తలై కులైయ వన్దారాయ్త్తు. జగదుపసంహార మాకిలిఱే సఙ్కల్పత్తాల్ శెయ్యలావదు. ఆశ్రితవిరోధకళై అழియ చ్చెయ్యుమిడత్తిల్ కైత్తొడరాయ్ చ్చెయ్యాదపోదు శీఱ్ఱుమ్ మాఱమాట్టాదు. అఱ్ఱై వరవు తమక్కు ఉతవినాప్పోలేయిరుక్కిఱదాయ్త్తు ఇవర్క్కు. ముదలైయిన్ వాయిలే అకప్పట్టార్ తామ్ – ఎన్ఱు తోఱ్ఱి యిరుక్కుమ్బడియాక "కొడియ వాయ్ విలఙ్గు" (పెరియ తిరు–5–8–3) ఎన్నారిఱే, ఒరువర్. ఆశ్రితరిలే ఒరువర్క్కు ఉదవినదు తన్దాముక్కు ఉవినదు – ఎన్ఱు ఇరాదవన్ఱు "నమక్కు భగవత్సమ్బన్ధమిల్లై" ఎన్ఱిరుక్క వాయ్త్తు అడుప్పదు.

(నమ్బరమాయదుణ్డే!) ఇప్పడి ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పక్షపాతియాయ్ రక్షిక్కుమవనాన పిన్బు నమ్ముడైయ రక్షణత్తిల్ నమక్కొరు భరముణ్డో! తన్ మేన్మై పార్త్తల్, నమ్ శిఱుమై పార్త్తల్, నమ్ముడైయ పాపత్తిన్ కనత్తాలే శీఱి, శిలనాళ్ అనుభవిత్తాల్ పిన్బు శెయ్కిఱోమ్ – ఎన్ఱు ఆఱియిరుక్కుమవనాతలాయ్ నఙ్గామ్ కారియత్తుక్కు నాఙ్గడవోమాకిఱోమో? (నాయ్కళోమ్) అవ్వానై సనకాదికళుడైయ స్థానత్తిలే యామ్బడియిఱే నమ్ముడైయ తణ్మై. తిఱన్ద వాశలెల్లామ్ నుழైన్దాలుమ్ నమ్మై క్కొళ్ళువార్ ఇల్లాద పుకలఱుదియై ఉడైయోమ్. వళర్త్తవనుక్కుమ్ తొట్టాల్ కుళిక్క వేణ్డుమ్బడియాన తణ్మైయైయుడైయ పదార్థమ్. (శిఱుమైయోరా ఎమ్బిరాఱ్కు) ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణిళియోమానాలుమ్ తణ్మై పార్క్క క్కణ్ణిల్లాదవర్క్కు, దోషదర్శనత్తిల్ "అవిజ్ఞాతా" (సహస్రనామమ్) వాయ్, గుణదర్శనత్తిల్ "సహస్రాంశు" (సహస్రనామమ్) వాయిరుప్పార్. "య స్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్" (ముండక–1–1–10) ఎన్ఱు ఓదప్పడుకిఱ ఇవనుక్కు అవిజ్ఞాతృత్వ మావదు – ఇత్తలైయిల్ దోషమ్ కణ్డు పొఱుత్తు ఉపకరిత్తానా యిరాదొழికై.

(ఎమ్బిరాఱ్కాట్చెయ్యాదే) దోషమ్ పారాదే ఆపత్తే హేతువాక రక్షిక్కిఱతువకుత్త విషయమాకైయాలే. వకుత్త శేషియుమాయ్ ఉపకారకనుమాయిరుక్కుమవనుక్కు అడిమై శెయ్కైయిఱే ప్రాప్తమ్. అదు శెయ్యాదే, ఎఙ్గళ్ కార్యమ్ తమక్కే

భరమాక ఏఱిట్టుక్కొణ్డాల్, నమ్ముడైయ కరణఙ్గళుక్కు స్వరూపానురూపమాన వృత్తియిలే అన్వయిక్కైయిఱే ప్రాప్తమ్.

(ఎన్ శెయ్‌నాన్ తోన్ఱినేనే) వ్యర్థజన్మావానేన్. "సృష్ట స్త్వం వనవాసాయ" (శ్రీరామా–అయో–40–5) ఎన్గిఱపడియే జన్మప్రయోజనమ్ అడియైయానాల్ అదుక్కుశలాన జన్మమ్ వ్యర్థమిఱే. "పిఱన్దేన్" ఎన్నాదే, "తోన్ఱినేన్" ఎన్దతు – "అహం సర్వం కరిష్యామి" (శ్రీరామా–అయో–31–25) ఎన్ద ఇళైయపెరుమాళ్ పిఱవిపోలేయాకిలిఱే, "పిఱన్ద" ఎన్నలావతు. అదల్లామైయాలే "తోన్ఱినేన్" ఎన్గిఱార్.

ఇరుపత్తొన్బదామ్బాట్టు – అవ – (ఊరిలేన్) ఆనై ఇడర్ పట్టపోతు అతు తనక్కు ఉదవుకైకాక్క నినైత్త నినైవుమ్ ఉమక్కిల్లైయాకిల్, శ్రీసాలగ్రామమ్, తిరువయోధ్యై, కోయిల్ ముదలాక నామ్ ఉకన్ద నిలఙ్గళిల్ అవైత్తిల్ ఒరువనుక్కు జన్మాదికళుణ్డానాల్, అవనై నమక్కు రక్షిత్తే తీఱవేణుమ్. అఙ్గనే ఇరుప్పన శిల ఉణ్డో? ఎన్నిల్; అవైయుమ్ ఇల్లై – ఎన్గిఱార్.

29. ఊరిలేన్ కాణి యిల్లై ఉఱవు మ*గ్ర్గ్రొ*రువరిల్లై,
పారిల్ నిన్ పాదమూలమ్ ప*గ్ర్గ్రి*లేన్ పరమమూర్త్తి!,
కారొళి వణ్ణనే! కణ్ణనే! కదఱుకిన్ఱేన్,
ఆరుళర్ కళైకణమ్మా! అరఙ్గమానకరుళానే!

ఊర్ ఇలేన్ = దేవరవారు నిత్యవాసం చేసే దివ్యదేశంలో జన్మించలేక పోయాను, కాణి ఇల్లై = (మంగళాశాసనం చేయడం మొదలైన కైంకర్యాల కోసం) ద్రవ్యార్జనకూడా నాకు లేదు, ఉఱవు ఇల్లై = బంధువులు కూడా లేరు, మ*గ్ర్ఱు* ఒరువర్ ఇల్లై = వేఱెవ్వరు నాకు లేరు, పారిల్ = ఈ భూమిలో, నిన్ పాద మూలమ్ = (ఏ గతి లేనివారికి రక్షకమైన), నీ శ్రీచరణాలను, ప*గ్ర్గ్రి*లేన్ = (శరణంగా) ఆశ్రయించినవాడనుకాను, పరమ మూర్త్తి = అందఱికి శేషియైనవాడా!, కార్ ఒళి తణ్ణనే = కారు మబ్బువంట నల్లని రంగును కలవాడా!, (ఎన్) కణ్ణనే = (సౌలభ్యాది గుణాలను కల) నా శ్రీకృష్ణా!, కదఱుకిన్ఱేన్ = ఆక్రందించిస్తున్నాను, అమ్మా = నా స్వామీ!, అరఙ్గమానకరుళానే = శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే స్వామీ!, కళైకళ్ ఆర్ ఉళర్ = (నీవు తప్ప ఇంకొక) రక్షకులు ఎవరున్నారు?

వ్యా. – (ఊరిలేన్) ఇఙ్గు 'ఊర్'ఎన్ఱు ఇవర్ నినైత్తిరుక్కిఱదు – సదా భగవత్సన్నిధి యుణ్డాన శ్రీసాలగ్రామమెన్న, అవతారస్థలమాన తిరువయోధ్యాది కళెన్న, కోయిల్ ముదలాయిరున్దుళ్ళ తిరుప్పతికళెన్న – ఇవ*గ్ర్గ్రై*యాయ్‌త్తు. 'ఊర్' ఎన్గిఱ సామాన్య వాచిశబ్దమ్ ఇవ్విశేషఙ్గళై క్కాట్టుమో? ఎన్నిల్; చేతనరిలే ఒరు కుఱిచ్చియిల్ పిఱవాదారిల్లైయిఱే. అవైతాన్ అదృష్టహేతు ఎన్నైక్కు ఒరు ప్రమాణ మిల్లై. ఇఙ్గు ఉపాయశూన్యతైయై చ్చొల్లిప్పోరుకిఱ ప్రకరణత్తోడు శేరవేణ్డుకైయాలే ఇశ్శబ్దమ్ ఇవ్విశేషఙ్గళై చ్చొల్లి*గ్ర్గ్రా*కక్కడవతు. నామ్ అభిమానిత్తిరుక్కిఱ ఎల్లైక్కుళ్ళే పిఱన్దాన్ – ఎన్ఱు దేవరీర్క్కు ప్ప*గ్ర్గ్రా*శాక ప్పిడిక్కలావదొరు దేశత్తిల్ పిఱక్క ప్పె*గ్ర్గ్రి*లేన్. దేశవాసమాత్రమే ఆత్మోత్తారకమెన్నైక్కు ప్రమాణమెన్? ఎన్నిల్, 'దేశోఽయం సర్వకామధుక్" (గరుడపురాణమ్–11), "భవద్విషయవాసినః" (శ్రీరామా– అర–1–20), "తిర్యగ్యోనిగతశ్చాపి సర్వే రామ మనువ్రతాః" (శ్రీరామా ఉత్తర–109–22) ఎన్ఱు శొల్లక్కడవతిఱే. (కాణి యిల్లై) అప్పడి అద్దేశఙ్గళిలే జన్మమిల్లై యాకిల్, ఏదేనుమ్ ఓర్ ఉపాధియాలే అవ్వో విడఙ్గళిలే క్షేత్రస్పర్శముణ్డాక క్కూడుమ్; అతు ఉణ్డో? ఎన్నిల్; అదువు మిల్లై ఎన్గిఱార్. అదాకిఱదు – దేహయాత్రా శేషమాక త్తిరుప్పల్లాణ్డు పాడుకై ముతలాన నిమిత్తఙ్గళిల్ అన్వయిత్తల్. "తిరునన్దన వనమ్" ఎన్బాప్పోలే శిలఽమ్ ఉణ్డాతల్, దానత్తాలుమ్, విలైయాలు ముణ్డాయ్, అవ్వూరిల్ శెన్ఱు కాణి యాళవేణ్డుమ్బడియాన స్పర్శముణ్డాయిరుక్కై. అవై ఒన్ఱు మిల్లై యాకిల్, ఉమక్కు ఇవ్వూరలుళ్ళారోడు ఒరుకొళ్ కొడైయాల్ వరుమ్ సమ్బన్ధమాతల్, మన్త్రసమ్బన్ధమాదల్ ఉణ్డో? ఎన్నిల్, (ఉఱవిల్లై) (మ*గ్ర్గ్రొ*రువరిల్లై) ఇవైయిన్ఱిక్కే ఒ*ఴి*న్దాల్ కణ్‌ప*ఴు*కి ఇరుప్పారొరు బన్ధుక్కళుణ్డో? ఎన్నిల్; అదువు మిల్లై – ఎన్గిఱార్.

ఆనాల్ ఉమక్కు వాసమెఙ్గే? ఎన్న, (పారిల్) ఒరు ప*గ్ర్గ్రా*శై ప్పెఱావిడిల్ ధరిక్కవొణ్ణాతపడి అన్తక్లేశభాజనమాన భూమియిలే వాసమ్. "కలఙ్గాప్పెరునరిలే"

(మూన్దామ్ తిరు–51) ఇరుక్కిఱేనో, నిర్భరనా యిరుక్కైక్కు; ఒరువర్ కూఱై ఎழுవర్ ఉడుక్కిఱ భయస్థానత్తిలేయన్ఱో, ఎనక్కు వాసమ్. అకైయాలే, (నిన్ పాదమూలమ్ పఱ్ఱిలేన్) సర్వప్రకారత్తాలుమ్ పుకలఱ్ఱార్క్కు ప్పుకలాన ఉన్ తిరువడికళిలే ఎనక్కు ఓర్ అన్వయమిల్లై. “తమేవ శరణం గతః” (శ్రీరామా–సుందర–38–33). బ్రహ్మాస్త్రత్తుక్కు ఇలక్కాన కాకత్తుక్కుఙ్గాడ పుకలిడమాయిఱ్ఱే, దేవరీర్ తిరువడి కళిరుప్పతు! అనాల్, ఒరువழியాలుమ్ ఉమక్కొరు నన్మైయిల్లైయాకిల్, పిన్నై ఇழுక్కుమత్తనై యన్ఱో! ఎన్న, (పరమమూర్త్తి!) స్వగతమాక ఒరు ఉజ్జీవనోపామిల్లై ఎన్నుమత్తనై పోక్కి, ఉన్బక్కలిలుమ్ ఇల్లైయో? సర్వాధికనుమాయ్, పరమశేషియా యిరుక్కు మవనల్లైయో? శేషత్వ ప్రతిసమ్బన్ధియాయిఱ్ఱే శేషిత్వమిరుప్పతు. ఇవన్ “స్వతంత్రోహమ్” ఎన్ఱు భ్రమిత్తవన్ఱుమ్ ఇవన్ ప్రతిపత్తి యొழிయ, ఇవన్ స్వరూపత్తై మాఱాడవొణ్ణాదే.

స్వరూపత్తై అழிక్కవొణ్ణాతాకిల్, స్వరూపానురూపమాన సిద్ధిక్కు వழி ఏదు? ఎన్న, (కారొళివణ్ణనే!) ముదలడియిలే రుచిజనకమాయ్, రుచిపిఱన్దార్క్కు ఉపాయ మాయన్ఱో, ఉన్ వడివు ఇరుప్పతు. (కణ్ణనే!) వడివழுకు ఉణ్డానాలుమ్ ఉత్తుఙ్గతత్త్వ మన్ఱో! ఎన్న వొణ్ణాతపడి సౌలభ్యాదికల్యాణగుణయుక్తనల్లైయో. పరమశేషియాయ్, విలక్షణ విగ్రహోపేతనాయ్, సౌలభ్యాదికల్యాణగుణయుక్తనాయిరుక్కిఱ నీ యిరుక్క, ఎనక్కు ఇழுక్కవేణుమో! వకుత్త శేషియావదు – శేషిత్వమ్బన్ధమ్ ఇల్లైయాకిలుమ్ విడవొణ్ణాద వడివழுకై యుడైయనావదు. ఇవై యిరణ్డు మిల్లై యానాలుమ్ విడవొణ్ణాత నీర్ మై యుడైయనావదు–ఎఙ్గళోడే కలన్దు పరిమాఱుకై. ఇప్పడిప్పట్ట దేవరీర్ ఉళరా యిరుక్క, ఎనక్కోర్ ఇழுవుణ్డో! (కదఱుకిన్ఱేన్) దేవరీరుడైయ ఇన్ద వైలక్షణ్యఙ్గళ్ అడైయ అనుసన్ధిత్తు సాధనానుష్ఠానమ్బణ్ణి ఫలమ్ తాழ்త్తారైప్పోలే కూప్పిడానిన్ఱేన్.

(ఆరుళర్ కళైకణ్) నానిప్పడి క్కూప్పిడానిఱ్క, దేవర్ ఆఱియిరుక్కిఱదు దేవరైయొழிయ వేఱు ఆర్ రక్షకరాక? నానెనక్కు రక్షకనాకవో? ఎన్నళవుమ్ పుకుర నిల్లాత పిఱర్ ఎనక్కు రక్షకరాకవో? (అమ్మా) ఉడైమై నశిత్తాల్, ఇழுవు ఉడైయవనతన్ఱో! (అరఙ్గ మానకరుళానే!) “ఉడైయవనానాలుమ్ సన్నిహితనల్లన్” ఎన్నాఱి యిరుక్కిఱేనో? “సంసారత్తిలే నమ్మై ప్పెఱవేణు మెన్ఱు కూప్పిడువారుణ్డాక క్కూడుమో?” ఎన్నుమ్ నశైయాలేయన్ఱో కోయిలిలే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు.

ముప్పదామ్బాట్టు – అవ – (మనత్తిల్) ప్రసిద్ధమాన కర్మాద్యుపాయఙ్గళిల్లై; స్త్రీ శూద్రాధికారమాన ధ్యానసంకీర్తనాదికళుమిల్లై; అణిల్‌కళుక్కుణ్డాన భావ శుద్ధియు మిల్లై; ఆనై ఇడర్ పట్టపోదు నినైత్త నినైవు మిల్లై; పుణ్యదేశవాసత్తాలే వరుమ్ నన్మైయు మిల్లై – ఎన్నార్ కీழ், అఙ్గు పాట్టాలే. “ఇన్ద నన్మైకళ్ ఒన్ఱుమిల్లైయా కిలుమ్ ఉమ్ముడైయ పక్కల్ తీమైకళిల్లేయాకిల్ ఉమ్మాల్ వరు మిழுవిల్లామైయాలే ఉమ్మై అఙ్గీకరిత్తు ఉమ్ముడైయ కారియమ్ శెయ్కిఱోమ్. అతు ఇరున్దపడి ఎన్?” ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ కేట్టరుళ, “నన్మైకళొన్ఱు మిల్లాదవోపాది, తీమైకళ్ ఎనక్కిల్లా దదు ఇల్లై” – ఎన్గిఱార్ మేల్ అఙ్గు పాట్టాలే. అదిల్, ఇప్పాట్టిల్, అనుకూల్యాభావత్తై అనుభాషిత్తుక్కొణ్డు తమ్ముడైయ పరసమృద్ధ్య సహత్వమెన్గిఱ అనాత్మగుణత్తై ప్పేశుకిఱార్.

30. మనత్తిలోర్ తూయ్మై యిల్లై వాయిలోరిన్ శొలిల్లై,
శివత్తినాల్ శెఱ్ఱమ్ నోక్కి త్తీవిళి విళివన్ వాళా,
పునత్తుழாయ్ మాలైయానే! పొన్ని శూழ் తిరువరఙ్గా!,
ఎనక్కిని క్కతియెన్ శొల్లాయ్ ఎన్నై యాళుడైయకోవే.

పునమ్ తుழாయ్ = స్వస్థానంలో ఉన్నట్లుగా వికాసాన్ని కల్గిన తులసిని, మాలైయానే = మాలికగా కలవాడా!, పొన్ని శూழ் = కావేరిచే పరివేష్ఠింపబడిన, తిరు అరఙ్గా = శ్రీరంగంలో శయనించి ఉండేవాడా!, ఎన్నై ఆళ్ ఉడైయ కోవే = నన్ను దాసునిగా చేసికొన్న స్వామీ!, మనత్తిల్= నా మనస్సులో, ఓర్ తూయ్మై ఇల్లై = (కామం, క్రోధం మొదలైనవి తొలగిన) తగిన జ్ఞానం నాకు కొంచెం కూడా లేదు, వాయిల్ = నోటిలో, ఓర్ ఇన్ శొల్ = ఒక ప్రియమైన మాట కూడా లేదు, వాళా= ఏప్రయోజనం లేకుండానే, శినత్తినాల్ = కోపంతో, శెఱ్ఱమ్ నోక్కి = విరోధభావం స్ఫురించేటట్లు చూచి, తీ విళి విళివన్ = నిప్పువంటి కఠినమైన మాటలను పల్కుతాను, ఎనక్కు = (ఇటువంటి దోషాలను కల) నాకు, ఇని = నిన్ను శరణు పొందిన తర్వాత, ఎన్ కతి = ఏమి గతి?, శొల్లాయ్ = చెప్పు.

వ్యా. – (మనత్తిలోర్ తూయ్మై యిల్లై) “మనసా తు విశుద్ధేన” ఎన్నుమ్, “యే తు జ్ఞానవిద శ్శుద్ధచేతసః” (విష్ణుపురాణమ్-1-4-41) ఎన్నుమ్ మనశ్శుద్ధియే పేఱ్ఱుక్కు పరికరమాక చ్చొల్లక్కడవదిఱే; అన్ద శుద్ధి ఎనక్కిల్లై – ఎన్గిఱార్. “ఓర్ తూయ్మై యిల్లై” ఎన్గతు – కామక్రోధలోభద్వేషాదికళిల్ ఒన్ఱు కుఱైన్దు, అదిల్ శుద్ధనాక ప్పెఱ్ఱిలేన్. కల్మషమ్ కాదాచిత్కమాక ఇల్లైయాకవుమ్ పెఱ్ఱిలేన్. (వాయిలోరిన్ శొలిల్లై) మనశ్శుద్ధి ఇల్లై యాకిల్, వాయిల్ ప్రియవచనఙ్గళ్ తానుణ్డో? ఎన్నిల్; అదువు మిల్లై – ఎన్గిఱార్. “ఓరిన్ శొల్” ఆవదు – ఇదుక్కు మున్బు ఒరువరై క్కుళిర “ఏన్” ఎన్గఱియేన్, కుళిర “ఏన్” ఎన్బార్ తిఱత్తిలుమ్ అనుకూలమాకవుమ్ ఒరు మఱు మాఱ్ఱమ్ శొల్లియుమ్ అఱియేన్, “నెడుఞ్జొలాల్ మఱుత్త నీశనేన్” (పెరియ తిరు-1-6-5) ఎన్గిఱపడియే అభిమతవిషయఙ్గళై ఉకక్కుమ్బోదుమ్ శ్రవణకటుకమాయాయ్త్తు ఇరుప్పదు. ఆక – ఇవ్విరణ్డు పదత్తాలుమ్ కీఴ్ అఞ్జు పొట్టాలుమ్ శొన్న అర్థత్తై అనుభాషిత్తారాయ్త్తు.

(శినత్తినాల్ శెఱ్ఱమ్ నోక్కి) ఇవై ఇల్లామైయేయన్ఱియే, పరసమృద్ధి కణ్డాల్ నిర్నిబన్ధనమాక అవర్కళుక్కు అనర్థఙ్గళైయే తేడానిఱ్పన్. నెఞ్జిల్ కోపత్తాలే శాత్రవమ్ తోఱ్ఱ ప్పారానిఱ్పన్. (శెఱ్ఱమ్) – కోపమ్; శినమెన్నుమ్ కోపమ్; మిక్క కోపత్తాలే. ఓరాళు మొరునోక్కుమ్ నేరాకవాయ్త్తు ప్పార్ప్పదు. (తీవిళి విళివన్) నోక్కేయన్ఱియే, వాయ్విట్టాల్ కేట్టార్క్కు నెరుప్పై వఴియవిట్టాఱ్పోలేయాయ్, కుడి పఱియుమ్బడియాక వాయ్త్తు వాయ్విడువదు. (వాళా) ఇదెల్లామ్ శెయ్కిఱదు తాన్ ఒరు కాలైక్కు వెఱ్ఱిలై పెఱవో? ఎన్నిల్; ఇదుతానే ప్రయోజనమాయిరుప్పన్. ప్రయోజనత్తుక్కుక్కు ఒరు ప్రయోజనమ్ వేణ్డావిఱే! సాత్వికర్ పరప్రయోజనత్తైయే ప్రయోజనమాక నినైత్తిరుక్కుమాపోలే, పరానర్థమే ప్రయోజనమాక నినైత్తిరుప్పన్.

ఉమ్ముడైయ పడి ఇదు వాకిల్, నమ్మై నిర్బన్ధిక్కిఱదెన్! ఎన్న, (పునత్తుఴాయ్ మాలైయానే!) తన్నై ప్పార్త్తు అకలవొణ్ణాదపడి “అపేక్షామాత్రమే హేతువాక రక్షిక్కక్కడ వోమ్”– ఎన్ఱు రక్షణధర్మత్తిలే దీక్షిత్తు, తనిమాలైయిట్టన్ఱో, దేవరీరిరుక్కిఱదు. ప్రాప్తియాలుమ్, భోగ్యతైయాలుమ్ ఎన్నాల్ ఉన్నై విడప్పోమో?

తన్నిలత్తిల్పోలే తిరుమార్బిలే శెవ్వి పెఱుమ్బడియాన తిరుత్తుఴాయ్మాలై యుడైయవనే! (పొన్ని శూఴ్ తిరువరఙ్గా!) రక్షకనాయ్ దూరవిరాదే, సన్నిహితనాకవుమ్ పెఱ్ఱేన్. ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియర్క్కుమ్ అశ్రయిక్కుమ్బడియన్ఱో, దేవరీర్ కోయిలిలే వన్దు కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱదు! ఇట్ట తిరుత్తుఴాయ్మాలైక్కు ప్పుఱమాలై పోలేయాయ్త్తు, తిరుప్పొన్నియోట్టై చ్చేర్త్తి యిరున్దపడి.

(ఎనక్కు) కీఴ్ తణ్మైయై ఉపపాదిత్తారిఱే. ఇప్పడి దోషప్రచురనాన ఎనక్కు. (ఇని) ఎన్ దోషత్తై అనుసన్ధిత్తు, నాన్ ఎనక్కు రక్షకనాకై తవిర్న్దు, దేవర్ పక్కలిలే న్యస్తభరనాన పిన్బు. (కది యెన్ శొల్లాయ్) పోక్కడి శొల్లాయ్. పోక్కడియడైయ చ్చూఴ్త్తు క్కొణ్డు వైత్తు, ఆవనై “చ్చొల్లాయ్” ఎన్నుమ్బడియిఱే, ప్రాప్తియిల్ ఊఱ్ఱమిరుప్పదు. “నీర్ పోక్కడి శొల్లాయ్ – ఎన్గపోదాక నమక్కు చ్చొల్లవేణ్డుకిఱదెన్?” ఎన్నిల్ (ఎన్నై యాళుడైయ కోవే!) ఇత్తలైయిల్ శేషత్వముమ్, అత్తలైయిల్ శేషిత్వముమ్ వ్యవస్థితమన్ఱో! వేఱు ఇదుక్కు క్కడవార్ ఆర్? ఇతు ఆరుడైయ వస్తువాయ్ నోవు పడుకిఱదు?

ముప్పత్తోరామ్బాట్టు – అవ – (తనత్తుళార్) “శాస్త్రీయమాయ్, మోక్షార్థమాన విహితఙ్గళిల్ ఎనక్కు ఓరన్వయమిల్లై – ఎన్ఱీర్; స్వర్గఫలార్థమాకవాదల్, విప్రలమ్భకరాయ్ దృష్టఫలార్థమాకవాదల్ సత్కర్మాదికళై ప్పణ్ణి ప్పోన్దీరాకిల్, అవఱ్ఱిల్ ఉపాధికళై ప్పోక్కి నన్మైయిలే మూట్టుకిఱోమ్. అవై త్తానుణ్డో? ఎన్నిల్; అవై ఒన్ఱు మిల్లై; స్వప్రాప్తిక్కు ప్పరికరమాక దేవరీర్ తన్ద జన్మత్తై విషయప్రవణనాయ్ ప్రద్వేషత్తాలే వినాశహేతువాక త్తన్దీరాక క్కొణ్డేన్ – ఎన్గిఱార్. ఆనాల్, కీఴిల్ పాట్టోడు ఇదుక్కు సఙ్గతి ఎన్? ఎన్నిల్, పరసమృద్ధ్యసహత్వమనిన్ఱిక్కే విషయాన్తర ప్రావణ్యత్తాలే ఎన్ బన్ధుజనఙ్గళుక్కుమ్ అశలానేన్ – ఎన్గిఱార్.

31. తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేన్ తనమ్ పడైత్తారిల్ అల్లేన్,
ఉవర్త్త నీర్పోల వెన్దనుఱ్ఱవర్క్కు ఒన్ఱుమల్లేన్,
తువర్త్త శెవ్వాయినార్క్కే తువక్కఱ త్తురిశనానేన్,
అవత్తమే పిఱవి తన్దాయ్ అరఙ్గమానకరుళానే!

అరఙ్గమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చసే స్వామీ!, తవత్తుళార్ తమ్మిల్ = తపస్సును అనుష్ఠించేవారితో, అల్లేన్ = నేను చేరినవాడనుకాను, తనమ్ పడైత్తారిల్ = (భాగవత తదీయారాధన కోసం) ధనాన్ని సంపాదించిన వారిలో, అల్లేన్ = చేరిన వాడనుకాను, ఎన్దన్ ఉఱ్ఱవర్క్కు = నా బంధువులకు, ఉవర్త్త నీర్ పోల = ఉప్పు నీటివలె, ఒన్ఱుమ్ అల్లేన్ = ఏ ప్రయోజనానికి పనికి వచ్చేవాడనుకాను, తువర్త్త శెవ్వాయినార్క్కే = ఎఱ్ఱని అధరాన్ని కల స్త్రీలకు, తువక్కు అఱ = సంబంధం తెంచుకొని పోయేటట్లు, తురిశన్ ఆనేన్ = దొంగను అయ్యాను (ఇటువంటి నాకు), పిఱవి = జన్మను, అవత్తమే తన్దాయ్ = వ్యర్థంగా ఇచ్చావు.

వ్యా. – (తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లేన్) "యజ్ఞేన దానేన తపసాఽనాశకేన" (బృహదారణ్యక–6–4–22) ఎన్ఱు తపస్సై మోక్షార్థమాక విధిత్తదిఱే. ముముక్షుక్క ళాయ్ తపస్సై అనుష్ఠిత్తారిల్ కూట్టాక ప్పెఱామైయే యన్ఱిక్కే, స్వర్గాదిప్రయోజనాన్తర పరరాయ్, అతుతన్నైయే పేణువారు ముణ్డు. అవర్కళుక్కుమ్ క్కూట్టాక ప్పెఱ్ఱిలేన్. ఇవై ఇత్తనైయు మిన్ఱియిలే ఒళిన్దాల్ ఒరు తపస్సై ఆరమ్భిత్తు, అతిల్ వైకల్యత్తాలే ప్రాయశ్చిత్తికళానార్తఙ్గళిల్ తాన్ కూడ ప్పెఱ్ఱిలేన్ – ఎన్గిఱార్. (తనమ్ పడైత్తారిల్ అల్లేన్) అర్థలాభత్తైయుమ్ పురుషార్థసాధనమాక చ్చొల్లక్కడవతు, విలక్షణ విషయత్తిల్ వ్యయిక్కుమన్ఱు. "యజ్ఞేన దానేన" (బృహ–6–4–22) ఎన్ఱుమ్, "యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని" (గీత–18–5) ఎన్ఱుమ్, "తద్దానం సాత్త్వికం స్మృతమ్" ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతిఱే.

"యయా కయా చ విధయా బహ్వన్నం ప్రాప్నుయాత్" (తైత్తిరీయ–భృగు–10–1) ఎన్ఱుమ్ సద్విషయత్తిలే వ్యయిక్కుమన్ఱు ద్రవ్యార్జనత్తుక్కు ప్రకారనియతి ఇల్లై – ఎన్ఱుమ్ శొల్లిఱ్ఱిఱే. ఇమ్ముఖత్తాలే ద్రవార్జనమ్ పణ్ణువారిల్ కూట్టల్లేన్. తిరుమఙ్గైయాళ్వార్ పోల్వార్ అనుష్ఠిప్పతుమ్ శెయ్తార్కళిఱే. ఇవై ఇన్ఱిక్కే ఒళిన్దాలుమ్, "యత్తు ప్రత్యుపకారార్థం ఫలముద్దిశ్య వా పునః" (గీత–17–21) ఎన్గిఱ రాజసదానమాతల్, "అసత్కృత మవజ్ఞాతమ్" (గీత–17–22) ఎన్గిఱ

తామసదానమాతల్, ఖ్యాత్యర్థమాతల్ – ఇవైయుణ్డో? ఎన్నిల్, అవై యొన్ఱు మిల్లై– ఎన్గిఱార్. ఇవై యిరణ్డుమ్ ఇల్లాతారుమ్ బన్ధుక్కళుక్కు ఉఱుప్పాయిరుప్పర్కళిఱే. అతిరున్దపడి ఎన్? ఎన్నిల్, (ఉవర్త్త నీర్ పోల ఎన్దనుఱ్ఱవర్క్కు ఒన్ఱుమల్లేన్) ఉవర్నీరై ముకత్తిలే ఏఱిట్టుక్కొణ్డాల్, అతు కణ్విళిక్క వొణ్ణాతపడి కరిక్కుమాపోలే, ఎన్నై నేర్ముకమ్ పార్క్కవొణ్ణాతపడియాయ్త్తు, నాన్ అవర్కళ్తిఱత్తిల్ అవద్య భూతనాయ్ వర్త్తిత్తపడి. అవర్జనీయబన్ధుక్కళ్ ఎన్ముకత్తే విళిత్తాల్, అన్ఱైక్కు జీవిక్కమాట్టాతడియాయాయ్త్తు, అవర్కళుక్కు అవద్య భూతనాయ్ వర్త్తిత్తపడి. అవర్కళుక్కు అప్రియమే పణ్ణుకైయాలే ప్రియవిషయమాకవుమ్ పెఱ్ఱిలేన్; అవర్కళుక్కు అహితమే ఎణ్ణుకైయాలే హితైషియాకవుమ్ పెఱ్ఱిలేన్. ఎనక్కుమ్ అనర్థఙ్గళై విళైత్తుక్కొళ్ళుకైయాలే తనక్కు త్తానుముళనామ్ ఎన్నుమళవుమ్ పెఱ్ఱిలేన్. అవర్కళుక్కు అవద్యభూతనాయే పోనేన్.

బన్ధుక్కళుక్కు అకాతవర్కళుమ్ తన్దాముక్కు అభిమతైకళాన స్త్రీకళుక్కు ఆయిరుప్పర్ కళే. అతు ఇరున్దపడి ఎన్?ఎన్నిల్, (తువర్త్త ఇత్యాది) అకవాయిల్ అనాత్మగుణఙ్గళై మఱైత్తు, అధరత్తిల్ పళుప్పై క్కాట్టి, అకప్పుదుత్తిక్కొళ్ళుమవర్ కళాయిఱ్ఱు. ఇవనుమ్ ఉళ్వాయిల్ తణ్మై అఱియాన్. తన్నోడు అవర్కరుక్కు ఒరు బన్ధమిల్లామైయైయుమ్ అఱియాన్. ఇవనుమ్ అవ్వధరత్తిన్ పళుప్పుక్కు అవ్వరుకు పోకమాట్టాతే అకప్పడుమాయ్త్తు. అకవాయిల్ అనాత్మగుణఙ్గళై మఱైక్కైక్కుమ్, పుఱమ్బుళ్ళారోడు ఇవనుక్కుణ్డాన తువక్కై అఱుక్కైక్కుమ్ అధరత్తిల్ పళుప్పేయాయ్త్తు, అవర్కళుక్కు ప్పరికరమ్. పుఱమ్బుళ్ళ సకలబన్ధుక్కళైయుమ్ విట్టు ప్పఱ్ఱినవర్కళుక్కుమ్ దుర్భరనాయ్ త్తలైక్కట్టినేన్. అతాకిఱతు – అవర్కళ్ పక్కలిలుమ్ అపకారకనాయ్ పోన్దేనాకైయాలే, అవర్కళుక్కుమ్ ఇవనోట్టై సమ్బన్ధ మఱవేణుమ్ – ఎన్ఱిరుక్కై. తురిశన్–కళ్ళన్. "తేన చాస్మ్యవమానితః" (శ్రీరామా–యుద్ధ–19–4) ఎన్ఱు నీచనాన రావణనుక్కు మాకాతాన్ ఒరువనెన్ఱు అవన్ శొన్నాప్పోలే, "తణ్మైక్కు ఎల్లైయాన స్త్రీకళుక్కుమాకాతే అవర్కళాలే బహిష్కరిక్కప్పట్టేన్ నా నొరువన్" – ఎన్గిఱార్.

ఆన పిన్బు, (అవత్తమే పిఱవిత్తన్దాయ్) దేవరీర్ ఎనక్కు జన్మత్తై వ్యర్థమే తన్దరుళినారాయ్ ఫలిత్తతు. తమ్ముడైయ కర్మమడియాక వన్ద అనర్థత్తై

అత్తాలెయిలే ఏటిడువానెన్? ఎన్నిల్, కర్మస్వరూపత్తైయుమ్, స్వస్వరూపత్తైయుమ్ ఉళ్ళపడి అటిన్దవరాకైయాలే అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్. కర్మమావతు – ఈశ్వర హృదయత్తిలే నిగ్రహరూపేణ నిన్ఱు ఫలిప్పతొన్ఱు. సకలప్రవృత్తినివృత్తికళుమ్ ఈశ్వరాధీనమామ్పడి యాయ్‌త్తు స్వరూపమిరుప్పతు. 'కర్మత్తై ప్పొఱుత్తోమ్' ఎన్న ప్పోమతొన్ఱు. "దదామి బుద్ధియోగమ్" (గీత–10–10) ఎన్గిఱపడియే బుద్ధిప్రదానమ్ పణ్ణి నల్వ*ళి*పోక్కు మిడత్తిల్ నివారకరిల్లై. ఆక, ఇవ్వళవు ఉణర్న్ద ఇవర్క్కు చ్చొల్లలామితే. కిణ*ఱ్ఱి*ల్ వి*ళు*న్ద ప్రజైయై క్కణ్డు, తాయ్ పేశాతే యిరున్దాల్, "తాయ్ తళ్ళినాళ్"– ఎన్నక్కడవతితే. (అరఙ్గమా నకరుళా!) శాస్త్రఙ్గళాలే మీట్కవొణ్ణాత పడి కర్మపరతన్త్రరాయ్ విషయాన్తర ప్రవణరాయిరుప్పారై అ*ళ*కాలుమ్, శీలత్తాలుమ్ మీట్కైక్కాకవన్ఱో, కోయిలిలే వన్దు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱతు.

ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు – అవ – (ఆర్‌త్తు) నమ్ పక్కల్ విముఖరాన సంసారికళుక్కుఙ్గాడ ఆకాతపడి వర్తిత్త నీర్ నమ్ పక్కల్ వన్దపడి ఎన్? ఎన్న, ప్రతిపన్నకారికళాయిరుప్పార్ శెయ్యుమవ*ఱ్ఱు*క్కు ఓర్ అడైవుణ్డో? ఎన్ మౌర్ఖ్యత్తాలే వన్దేన్–ఎన్గిఱార్.

32. ఆర్‌త్తు వణ్డలమ్బుమ్ శోలై అణి తిరువరఙ్గన్దన్నుళ్,
కార్‌త్తిరళనైయ మేని క్కణ్ణనే! ఉన్నై క్కాణుమ్,
మార్క్క మొన్ఱఱియమాట్టా మనిశరల్ తురిశనాయ,
మూర్క్కనేన్ వన్దు నిన్ఱేన్ మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే.

వణ్డు = తుమ్మెదలు, ఆర్‌త్తు = ధ్వనిస్తూ, అలమ్బుమ్ = సంచరించే, శోలై = తోటలచే, అణి = (ఈ సంసారానికి) ఆభరణం వలె అందాన్ని కల్గిన, తిరు అరఙ్గమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలోపల, (శయనించి ఉండే), కార్ తిరళ్ అనైయ = కారుమేఘంవంటి, మేని = తిరుమేనిని కలవాడవైన, కణ్ణనే = (భక్తులకు తన తిరుమేనిని అనుగ్రహించే) శ్రీకృష్ణా!, ఉన్నై కాణుమ్ = నిన్ను పొందడానికి, మార్క్కమ్ ఒన్ఱు = ఒక ఉపాయాన్ని, అఱియ మాట్టా = తెలియ

లేనివాడనై, మనిశరిల్ = మానవులలో, తురిశన్ ఆయ = దొంగనై, మూర్క్కనేన్ = నా (అయోగ్యతను చూడకుండా) నీ ముందుకు వచ్చి నిలచాను, మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే = ఏమి నా మూర్ఖత్వం.

వ్యా. – (ఆర్‌త్తు వణ్డలమ్బుమ్ శోలై) తిరుచ్చోలైయిల్ మధువై ప్పానమ్ పణ్ణి ఇ*ళి*న్ద వణ్డుకళానవై. అభినివేశత్తాలే పరిచ్ఛేదిత్తు ఇ*ళి*య అఱియాతే ఇ*ళి*న్దు–క*ళు*త్తే కట్టళైయాక ప్పరుకి, పుక్క మధు ఇరున్ద విడత్తిల్ ఇరుక్క వొట్టామైయాలే, ఆర్‌త్తుక్కొళ్ళానిఱ్కుమ్; ముక్తర్ భగవదనుభవజనితహర్షిత్తుక్కు ప్పోక్కువీడాక సామగానమ్ పణ్ణుమాపోలే. ఒరు దేశవిశేషత్తిలే భగవదనుభవత్తాలే ముక్తర్‌క్కు ప్పిఱక్కుమ్ వికారమ్ తిర్యక్కుక్కళుక్కుమ్ పిఱక్కుమ్పడియాయాయ్‌త్తు, క్కోయిలిన్ భోగ్యతై యిరుప్పతు. "గాయన్తి కేచిత్ ప్రణమన్తి కేచిన్నృత్యన్తి కేచిత్" (శ్రీరామా సుందర–61–14) ఎన్ఱు మధువన మ*ళి*త్త ముదలికళ్, హర్షత్తుక్కు ప్పోక్కువిట్టు ప్పాడువార్, ఆడువార్, ఒరువరై ఒరువర్ శుమప్పార్, ఒరువరై ఒరువర్ పొకడువార్ ఆనార్‌కళితే. ఇవర్ తమ్ముడైయ సత్తై యుణ్డాకైక్కు క్కూప్పిడుకిఱార్. ఇవై ప్రీతిక్కు ప్పోక్కువీడాకి క్కూప్పిడుకిఱన. (వణ్డలమ్బుమ్ శోలై) మధుపానమ్ పణ్ణ వి*ళు*న్ద వణ్డుకళ్ మధువిన్ మికుతియాలే ప్రళయత్తిల్ అకప్పట్టు, అలైకిఱ మార్కణ్డనై ప్పోలేయుమ్, కిణ్ణకత్తిల్ అకప్పట్ట తిరుచ్చోలై పోలేయుమ్, అలైయానిఱ్కుమాయ్‌త్తు. అలమ్బల్ – తళుమ్బల్.

(అణి తిరువరఙ్గన్దన్నుళ్) సంసారత్తుక్కు ఆభరణమ్బోలేయాయ్‌త్తు, కోయిలిల్ ఇరుప్పతు. లీలావిభూతిక్కు నాయకన్ ఒరువనుణ్డేయాకిలుమ్, కోయిలిలే వన్దు సన్నిహితనల్లాతపోతు తాలి కట్టాత స్త్రీకళ్‌పోలేయాయ్‌త్తు, లీలావిభూతి ఇరుప్పతు. (శోలై యణి తిరువరఙ్గమ్) శోలైయై ఆభరణమాక ఉడైయ కోయిల్ – ఎన్నవుమామ్. (కార్‌త్తిరళనై మేని) మధువెళ్ళత్తై క్కణ్డు కడలెన్ఱు భ్రమిత్తు, మేఘసమూహఙ్గళ్ క*ళు*త్తే కట్టళైయాక ప్పరుకి నెకి*ళ్*న్దు పోకమాట్టాతే, అవై యుళ్ళే పుకున్దు శాయ్‌న్దాఱ్పోలే యాయ్‌త్తు, పెరియపెరుమాళ్ కణ్‌వళర్న్దరుళుకిఱపడి. వడివిల్ కఱుప్పాలుమ్, కుళిర్‌త్తియాలుమ్ పరోపకారమే స్వభావమాయిరుక్కైయాలుమ్, తనక్కెన్న ఒన్ఱు వైయామైయాలుమ్ మేఘత్తై ఒరు వకైక్కు ప్పోలియాక చ్చొల్లుమ్పడి

యాయాయ్త్తు వడివిరుప్పతు. "తొక్క మేక పుల్కు*ఴా*జ్గళ్" (తిరువాయ్-8-5-8) ఎన్ను వడివుక్కు స్మారకమాక మేఘసమూహఙ్గళై చ్చొల్లక్కడవతితే. (కణ్ణనే!) మేఘత్తిఱ్కాట్టిల్ వ్యావృత్తి శొల్లుకిఱతు. కడక్కనిన్ను జలత్తై ఉపకరిక్కుమతితే, మేఘమ్. సజాతీయనాయ్ వన్దుకిట్టి త్తన్నై యాయ్త్తు ఉపకరిప్పతు. పెరియపెరుమాళై క్కణ్డాల్ యశోదైప్పిరాట్టి వైత్త వెణ్ణైయై క్కళవుకణ్డు అముతుశెయ్తు, మూలైయడియే తిరిన్దు వళర్న్ద శెరుక్కు తో*ఱ్ఱి*యాయ్త్తిరుప్పతు. "కొణ్డల్ వణ్ణనై క్కోవలనాయ్ వెణ్ణె యుణ్డ వాయన్" (అమలనాది-10) ఎన్నక్కడవతితే.

(ఉన్నై క్కాణుమ్ మార్క్కమ్ ఒఱియమట్టా) ఉన్నై ప్పెఱుకైక్కు ఉఱుప్పాక నీ ఉపదేశిత్తువైత్త మార్గముణ్డు - వ*ఴి*; అతాకిఱతు ఉపాయమ్; అవైయాకిఱన - కర్మయోగమ్, తత్సాధ్యమాన జ్ఞానయోగమ్, ఉభయసాధ్యమాన భక్తియోగమ్, అవతారరహస్యమ్, పురుషోత్తమవిద్యై, అనుక్తమాన తిరునామసఙ్కీర్తనమ్, పుణ్యక్షేత్రవాసమ్ - ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాది పోరుమితే ఉపాయభేదముమ్. ఇవ*ఱ్ఱి*లే ఒన్తై అనుష్ఠిక్క మాట్టామైయే యన్రిక్కే, అఱియవుమ్ మాట్టాతవనాయ్త్తు. (మనిశరిల్) అఱివుక్కు అదైవిల్లాత తిర్యగ్యోనియాయ్ ఇ*ఴ*క్కవుమామితే. అఱికైక్కు యోగ్యమాన మనుష్యజన్మత్తై పె*ఱ్ఱు*వైత్తితే ఇ*ఴ*క్కిఱతు. (తురిశనాయ) అవర్కళ్ తాఙ్గళ్ నిత్యసూరికల్ కోటియిలేయామ్బడి అవర్కళుక్కు త్యాజ్యనాన కృత్రిమన్. తిర్యగ్జన్మమాయ్, అయోగ్యన్ - ఎన్ను ఆఱియిరుక్కిఱేనల్లేన్. మనష్యజన్మత్తాలుళ్ళ ప్రయోజనమ్ పె*ఱ్ఱి*లేన్. "మానుష్యకం ప్రాప్య" ఉభయవిలక్షణానానేన్ - ఎన్గిఱార్. తురిశు - కళవు.

ఇప్పడి ఇరుక్కిఱ నీర్ ఎన్ పక్కల్ వరువానెన్! ఎన్న, (మూర్క్కనేన్ వన్దు నిన్టేన్) ఎన్ తణ్మై పారాత మూర్క్కనాకైయాలే వన్దుకొడునిన్టేన్. ఎన్ తణ్మైయుమ్ అఱిన్దు, ఉన్ వైలక్షణ్యత్తైయుమ్ అఱిన్దువైత్తు, "అయోగ్య"నెన్ను అకలవితే అడుప్పతు. అత్తై చ్చెయ్యాతే వన్దుకొడునిన్టేన్. తణ్ణీర్ కుడిక్కిఱ ఊ*ఱ్ఱి*లే నఞ్జై ఇడువారైప్పోలే, విలక్షణభోగ్యమాన విషయత్తై కాట్టి అ*ఴి*త్తేన్ - ఎన్గిఱార్. "కణ్ణనే!" ఎన్టతు అఙ్గుతైక్కు ఆకాతారరిల్లైయితే. అత్తైయే ప*ఱ్ఱి* వన్దు నిన్టేన్. (మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే) ఇతొరు మౌర్ఖ్యమే! - ఎన్గిఱార్. వీప్సైయాల్ ఇరణ్డు తలైయైయుమ్ అనుసన్ధిత్తు,

అత్తలైక్కువన్ద అవద్యత్తై ప్పోర్త్తుమ్, తమ్ముడైయ తణ్మైయై ప్పోర్త్తుమ్ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

ముప్పత్తు మూన్టామ్బాట్టు. - అవ - (మెయ్యెల్లామ్) ఇప్పడి నన్మైకళుమిల్లై; తీమైకళాలుమ్ కుఱైవిల్లై; నాన్ ఇఙ్గుత్తైక్కు అకాతానొరువన్ - ఎన్గిఱార్. అనన్తరమ్ కీ*ఴ్* ప్పాట్టోడు ఇప్పాట్టుక్కు సఙ్గతి ఎన్? ఎన్నిల్, "మూర్క్కనేన్ వన్దు నిన్టేన్" ఎన్దీర్. అన్ద మౌర్ఖ్యమ్ హృదయత్తిలే పట్టు చ్చొల్లుకిఱీరో?" ఎన్నిల్, "అతువుమ్ పొయ్" - ఎన్గిఱార్. "ఆనాల్ నమ్మై క్కిట్టుకైక్కు ఒరు ఉపాయమిల్లై యాకిల్, మేల్ పోక్కెన్?" ఎన్ను కేట్క, దేవరీర్ తిరువడికళోట్టై సమ్బన్ధముమ్, కృపైయుమొ*ఴి*య వేఱుణ్డో?" ఎన్ను చరమోపాయమాన కృపైయై వెళియిడుకిఱార్.

33. మెయ్యెల్లామ్ పోకవిట్టు విరికు*ఴ*లారిల్ పట్టు,
పొయ్యెల్లామ్ పొదిన్దుకొణ్డ పోట్కనేన్ వన్దు నిన్టేన్,
ఐయనే! యరఙ్గనే, ఉన్నరుళెన్ను మాశై తన్నాల్,
పొయ్యనేన్ వన్దు నిన్టేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేనే

ఐయనే = స్వామీ!, అరఙ్గనే = శ్రీరంగనాథా, మెయ్ ఎల్లామ్ = యథార్థమైన (భావన, మాట, పని మొదలైన) అన్నిటిని, పోకవిట్టు = పూర్తిగా విడచిపెట్టి, విరి కు*ఴ*లారిల్ = విస్తరించిన (దట్టమైన) కేశాలను కల స్త్రీల వలలో, పట్టు = చిక్కకొని, పొయ్ ఎల్లామ్ = పలు విధాలైన అసత్యాలను, పొదిన్దు కొణ్డ = నిండి ఉండే, పోట్కనేన్ = గతిహీనుడనైన నేను, ఉన్ అరుళ్ ఎన్టుమ్ = దేవరవారి కృపవల్ల కల్గిన, ఆశైతన్నాల్ = ఆశవల్ల, వన్దు నిన్టేన్ = వచ్చి (నీ ముందు) నిలచాను, పొయ్యనేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేన్ = (మనస్సు, వాక్కు శరీరం - అని) మూడు కరణాలలోను అసత్యమైన వాడనై ఉన్నాను, వన్దు నిన్టేన్ = (సర్వజ్ఞుడవైన నీ ముందుకు వచ్చి సిగ్గులేకుండా నిలచాను.

వ్యా. - (మెయ్యెల్లామ్) మెయ్యాకిఱతు - భూతహితమాయ్, యథార్థమాయిరుక్కుమ్ అర్థమాయి*ఱ్ఱు*. కీ*ఴ్* చ్చొన్న నన్మైకళెల్లావ*ఱ్ఱు*క్కుమ్ ప్రథమ

శిలైయాయాయిఱ్ఱు, సత్యన్దాన్ ఇరుప్పతు. "సత్యమూల మిదం సర్వమ్" (కైశిక మాహాత్మ్యమ్-32) ఎన్నక్కడవతిఱే. జన్మవృత్తజ్ఞళాల్ కుఱైయ నిన్ఱ కైశికన్ "భగవద్విషయత్తిల్ అవగాహిత్తారిల్ పొయ్‌శొల్ల కడవారిల్లై కాణ్" ఎన్ఱు తన్నై భక్షిక్క నినైత్త బ్రహ్మరాక్షసనై క్కుఱిత్తు చ్చొన్నానిఱే, భగవద్విషయత్తిల్ నాలడివర నిఱ్పైయాలే. (ఎల్లామ్) ఇవైతాన్ పలవకైయాయాయ్‌త్తు ఇరుప్పతు. మనస్సాల్ నినైప్పతుమ్ మెయ్యాయ్, అత్తోడే శేర చ్చొల్లువతుమ్ మెయ్యాయ్, శెయ్‌వతుమ్ మెయ్యాయిరుక్కై. బన్ధువాయిరుప్పాన్ ఒరువనుక్కు మెయ్యై చ్చొల్లి, ప్పూఱమ్బుళ్ళార్క్కు అసత్యనాయిరుక్కవుమ్ కూడుమిఱే. అతువు మిల్లై, ఇవై ఎల్లామ్ నానిరుక్కిఱ నాట్టిలుమ్ నడైయాడాతపడి వాసనైయోడే పోకవిట్టేన్ - ఎన్గిఱార్. తన్నోడే పరిమాఱినార్ పక్కలిలే మెయ్ ఇరుక్కు మాకిల్, తన్పక్కలిలే వన్దు పొశియక్కూడుమెన్ఱు అవర్కళ్ పక్కలిలుమ్ మెయ్ నడైయాడాతపడి పణ్ణినేన్ - ఎన్గిఱార్. సంసారికళ్ అజ్ఞరాకైయాలే పొయ్యోడుమ్ శొల్లుమ్; మెయ్‌కొణ్డే నడక్కవేణ్డుమ్ పడి సర్వజ్ఞరాణ, దేవరీర్ తిరువడికళిలేయిఱే అసత్యనాయ్‌త్తు.

"నీర్ ఇప్పడి మెయ్యై నేరాక ప్పోకడుకైక్కు వాసనై పణ్ణిఱ్ఱు ఎజ్జే?" ఎన్న. (విరికుழలారిఱ్పట్టు) ఉన్ గోష్ఠిక్కు ప్పొయ్యాకాతాపోలేయిఱే, ఇవర్కళ్ గోష్ఠిక్కు మెయ్యాకాతపడి. సత్యనాయిరుక్కుమవనుక్కు స్త్రీకళోడు ఒరు క్షణకాలముమ్ సంసర్గమ్ అరితాయాయ్‌త్తు ఇరుప్పతు. (విరికుழలారిల్) మయిర్ ముడిత్తిరుక్కిల్. "ఇతొరు మయిర్ ముడియే! మాలై శుఱ్ఱిన విరకే!" ఎన్ఱు అతిలే విద్ధనాయిరుక్కుమ్. విరిత్తిరుక్కిల్, "ఒశழக్కాక మయిరై విరిత్తు ప్పోకట్టపడి ఎన్!" ఎన్ఱు అతిలే విద్ధనాయిరుక్కుమ్. "ఎన్నై యున్ శెయ్‌కై నైవిక్కుమ్" (తిరువాయ్-5-10-2) ఎన్ఱు భగవద్విషయత్తిల్ సాత్త్వికర్ పడుమతెల్లామ్ పడుమాయిఱ్ఱు. (పట్టు) వలైయిలే అకప్పట్ట శిలపదార్థజ్ఞళైప్పోలే తన్నాల్ మీళవొణ్ణాత పడి అకప్పడుకై. ఆచార్యోపదేశత్తాలే వకుత్త విషయత్తిల్ పనియిరుజ్ఞుழల్‌కళై క్కణ్ణాలే కాణానిఱ్క, నెఞ్జు స్త్రీళ్‌పక్కలిలేయామ్బడియిఱే అతిల్ అకప్పట్టిరుప్పతు.

(పొయ్యెల్లామ్ పొతిన్దు కొణ్డు) మెయ్యై క్కుడనీర్ వழిత్తాఱ్పోలే, పొయ్‌కళై క్కూడుపూరిత్తేన్. భగవద్విషయసంసర్గమ్ పొయ్యరై మెయ్యరాక్కుమాపోలే యాయ్‌త్తు; ఇవ్విషయమ్ సత్యరై అసత్యరాక్కుమ్బడి. (ఎల్లామ్) మెయ్‌క్కు చ్చొన్న

ప్పకైకళెల్లామ్ ఇతుక్కుమ్ ఉణ్డిఱే. పొయ్యెన్ఱు పేర్ పెఱ్ఱవై ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ తమ్మోడు శేర్‌త్తుక్కొణ్డారాయ్‌త్తు. (పొతిన్దు కొణ్డు) అవఱ్ఱిన్ఱుమ్ శోరాతపడి పొతిన్దు కొణ్డేన్. నాట్టార్ తన్దామభిమతవిషయజ్ఞళుక్కుమ్ కార్యత్తుక్కు ఒరు పొయ్ శొలవేణ్డినాల్, అవర్కళుమ్ పన్ పక్కలిలే వన్దు కేట్టుప్పోమ్బడి పొతిన్దుకొణ్డేన్. ఎట్టు ప్పూరియుమ్ కట్టినారాయ్‌త్తు. (పోట్క నేన్ వన్దు నిన్ఱేన్) ఎన్నై అనుసన్ధిత్తాల్ "పొయ్యరన్నో, అజ్ఞుత్తెక్కు ఆకాదవన్" ఎన్ఱు మీళవిఱే అడుప్పతు. పణ్ణాతైయనాకైయాలే నిర్లజ్జనాయ్ వన్దుకొడునిన్ఱేన్. (నిన్ఱేన్) సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణి, ఫలత్తుక్కు అవసర ప్రతీక్షరాయ్ నిఱ్పారైప్పోలే వన్దు నిన్ఱేన్, (పోట్కనేన్) పోట్కమై - పణ్ణతై - గతిశూన్యతై.

"ఇప్పడిప్పట్ట నీర్ శమదమాద్యుపేతర్ శేరుమ్ నమ్ పక్కలిలే వరువానెన్? విరికుழలార్‌పక్కల్ పోకీర్" ఎన్న, (ఐయనే) ఎన్నాల్ అழైత్తు క్కొళ్ళవొణ్ణాత నిరుపాధిక సమ్బన్ధమడియాక వన్దేన్. ఎత్తనైయేనుమ్ అనీతియిలే కైవళర్న్ద ప్రజైకళుక్కుమ్ మాతాపితాక్కళ్ ఇరుక్కుమిడత్తిల్, పిఱర్ కాణాతపడి పుழక్కడైయాలే వన్దు పుకురలామ్బడియిఱే, ప్రాప్తియిరుప్పతు. (ఆరజ్గనే!) నమ్మై "నిరుపాధికబన్ధు" ఎన్ఱు అఱిన్దతు శాస్త్రవాసనైయాలేయో? ఆచార్యోపదేశత్తాలేయో! ఎన్న, అవఱ్ఱిలన్ఱు, కోయిలిలే వన్దు కణ్‌నళర్‌న్దరుళుకిఱ పడియై క్కణ్డు అఱిన్దేన్.

నిత్యవిభూతియిల్ ఇరుప్పై క్కాఱ్కడైకొణ్డు, అనభిమతమాన సంసారత్తిలే సంసారికళుడైయ ఉజ్జీవనమే ప్రయోజనమాక క్కణ్‌వళర్‌న్దరుళుకిఱపడియాలే, ఇజ్జన్తుక్కళిల్ దేవరీర్ తిరువడికళుక్కు ఆకాతారిల్లై - ఎన్ఱు మిడత్తైయుమ్ ఇక్కిడైతానే ఉపదేశిక్కిఱతిల్లైయో? నమ్ పక్కలిలే వన్దు నీర్ కొళ్ళప్పుకుకిఱ కార్యమెన్? ఎన్న. (ఉన్నరుళెన్ను మాశైతన్నాల్ వన్దు నిన్ఱేన్) దేవరీర్ కృపైయిన్ పక్కల్ ఎనక్కుణ్డాన నశైయాలే వన్దేన్. తన్దామై ముడియ చ్చూழ్‌త్తుక్కొణ్డవర్‌కళుక్కుమ్ దేవరీర్ కృపైయిల్ నశై పణ్ణలామ్బడియిఱే, దేవరీర్‌కృపై యిరుప్పతు. బ్రహ్మాస్త్రత్తాలే అழియచ్చెయ్య దేవరీర్ ఉద్యోగిత్తదశైయిలుమ్, కాకత్తుక్కుమ్ త్తిరువడికళిలే పుకురలామ్బడియిఱే దేవరీర్ కృపై ఇరుప్పతు. "వధార్హ మపి కాకుత్థ్సః కృపయా పర్యపాలయత్" (రామాసుందర-38-35) ఎన్నక్కడవతిఱే.

"ఉమ్ముడైయ పక్కల్ నన్మైళిల్లామైయుమ్ అఱిన్దు, తీమైకళ్ ఉణ్డెన్ఱు మిడముమ్ అఱిన్దు నమ్మోట్టై సమ్బన్ధముమ్ అఱిన్దు, నమ్ పక్కల్ వన్దీరల్లీరో?

అధికారిలిల్ ఇప్పడిప్పట్ట ఉమ్మైయన్నో నామ్ తేడియిరుక్కిఱతు. ఇతుతాన్ మెయ్యో?" ఎన్న; (పొయ్యనేన్) "నిరూపిత్త విడత్తిల్ ఇతువుమ్ పొయ్యా యిరున్దతు" ఎన్గిఱార్. స్వత స్సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ సన్నిధియిలే మెయ్యెన్ఱు శొల్లలావతు ఎన్ పక్కలుణ్డో? ఎన్గిఱార్. (పొయ్యనేన్) తీమైకళిల్ ఎనక్కు ఇల్లాతనవై ఇల్లై – ఎన్ఱు శొన్న ఇవ్వార్త్తైకళ్, "అహ మస్మ్యపరాధానా మాలయః" (అహిర్బుధ్న్య సంహిత) ఎన్నుమ్ వార్త్తై, ఇవ్వధికారిక్కు దేవరీర్ సన్నిధియిల్ విలై చ్చెల్లుమ్ వార్త్తై – ఎన్ఱు శొన్నేనిత్తనై. ఎన్ తన్మై ఎన్నెఞ్జిల్ పట్టు చ్చొన్నేనల్లేన్. (పొయ్యనేన్) స్వతస్సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ ఇప్పొయ్ తన్నై మెయ్ ఎన్ఱు భ్రమిక్కుమ్పడియన్నో, నాన్ పొయ్ శొన్నపడి.

తామ్ కీழ் "ఆదరమ్ పెరుక వైత్త అழకన్" (తిరుమాలై–16) ఎన్ఱుమ్, "కణ్ణిణై కళుక్కుమాఱే!" (తిరుమాలై–17) ఎన్ఱుమ్, "పని యరుమ్బుతిరుమాలో!" (తిరుమాలై–18) ఎన్ఱుమ్, "ఉడలెనక్కురుకుమాలో!" (తిరుమాలై–19) ఎన్ఱుమ్ శొన్న పొయ్మ్మాలైకళై అనుసన్ధిత్తు, "పొయ్యనేన్ పొయ్యనేనే" ఎన్గిఱార్. మెయ్ కొణ్డు పరిమాఱ వేణ్డుమ్ దేవరీర్ తిరువడికళిలే ఎత్తనై పొయ్ శొన్నేన్ – ఎన్గిఱార్.

ముప్పత్తు నాలామ్పాట్టు – అవ – (ఉళ్ళత్తే) జ్ఞానప్రసరద్వారమాన మనస్సిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుమవనాయ్, నమ్ కుற்றఙ్గళై నేరాక అఱియుమ్ సర్వజ్ఞనాన ఇవనై పొయ్యనాన నాన్ కిట్టి అపకద్యత్తై విళైత్తు, ఎన్న కార్యమ్ శెయ్తేన్? ఎన్ఱు లజ్జిత్తు, ఇదిఱ్కాట్టిల్ నచ్చుற்றమ్ అఱికైక్కు జ్ఞానమిన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱ సంసారికళోడే ముడిన్దు పోకైయే నన్ఱు – ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ తిరువడికళిలే నశైయற்று అకలుకిఱార్.

34. ఉళ్ళత్తే యుఱైయుమ్ మాలై ఉళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా,
కళ్ళత్తేన్ నానుమ్ తొణ్డాయ్ తొణ్డుక్కే కోలమ్ పూణ్డు,
ఉళ్ళువారుళ్ళిற்றెల్లా ముడనిరున్దఱితి యెన్ఱు,
వెళ్కిప్పోయ్ ఎన్నుళ్ళే నాన్ విలవఱ చ్చిరిత్తిట్టేనే.

ఉళ్ళత్తే = మనస్సులోపల, ఉఱైయుమ్ = (ఎల్లప్పుడు వాసం) చేసే, మాలై = సర్వజ్ఞుడైన భగవానుని, ఉళ్ళువన్ ఉణర్వు = అనుసంధించ

డానికి తగిన జ్ఞానం, ఒన్ఱు ఇల్లా = కొంచెం కూడా లేని, కళ్ళత్తేన్ నానుమ్ = దొంగనైన నేను, తొణ్డు ఆయ్ = నీకు కైంకర్యం చేసేవాడనై, తొణ్డుక్కే కోలమ్ పూణ్డు = దాస్యానికి తగిన వేషాలను ధరించి, ఉళ్ళువార్ ఉళ్ళిற்று ఎల్లామ్ = చింతించేవారి చింతనలను అన్నిటిని, ఉడన్ ఇరున్దు = వెంటనే ఉండి, అఱిది ఎన్ఱు = తెలిసికొంటున్నావు (అని గ్రహించి), ఎన్నుళ్ళే= నా మనస్సు లోపల, నాన్ = నేను, వెళ్కి = జంకి (సిగ్గుపడి), పోయ్ = (నిన్ను విడచి) తొలగిపోయి, విలవు అఱ = పార్శ్వ భాగాలలో చీమ సంచరించేటట్లు, శిరిత్తిట్టేన్ = నవ్వాను (ఒకరు పరిహసిస్తారే! అనే జంకులేక నవ్వాను).

వ్యా. – (ఉళ్ళత్తే) నినైవుక్కు వాయ్త్తలైయాన నెఞ్జిలే ఇరుక్కుమవనాయ్త్తు. పుఱమ్బుళ్ళాన్ ఒరువనాకిలిఱే, కణ్ణాల్ కణ్డతుక్కు అవ్వరుకు అఱియాన్ – ఎన్ఱిరుక్క లావతు. (ఉఱైయుమ్) సదా సన్నిహితనాయిరుక్కై. పోక్కుప్పుకుతి యుణ్డాకిలిఱే, పోనపోతాక మూలైయడియే నడక్కలావతు. (మాలై) సర్వాధికనై. ఆత్మావుమ్ ఉళ్ళే వర్త్తియాఱ్కచ్చెయ్తే, సర్వత్తైయుమ్ అఱియమాట్టాన్, ఆకాశమ్ వ్యాపియా నిఱ్కచ్చెయ్దే వ్యాప్యత్తై క్కుఱిత్తు అతుక్కు నియన్తృత్తై యిల్లై. ఇవన్ సర్వజ్ఞనాయ్, సర్వనియన్తావాయిరుక్కుమ్. (ఉళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా) నమ్ముళ్ళే వర్త్తియానిన్ఱాన్ – ఎన్ఱు అనుసన్ధిక్కైక్కు ఈడాన జ్ఞానమిల్లై. (ఉణర్వొన్ఱిల్లా) ఆత్మజ్ఞాన ముణ్డాకిలిఱే భగవద్జ్ఞాన ముణ్డావతు. అతిల్, ప్రథమత్తిల్ అఱియవేణ్డుమ్ ఆత్మజ్ఞాన మిల్లై. ఈశ్వర విషయ జ్ఞానము మిల్లై. దేహస్వభావత్తిలుమ్ జ్ఞానమిల్లై.

(కళ్ళత్తేన్) జ్ఞానహీననెన్ఱు ఎన్నై నాట్టార్ అఱియామల్ పకట్టి మఱైత్తు ప్పోన్దేన్. నమక్కోర్ అనాత్మగుణముమిల్లై – ఎన్ఱు శొల్లుమ్పొతు ఎన్ అన్తరాత్మా అఱియ ఇల్లై– ఎన్బన్. అత్తాలే అవర్కళుమ్, ఇవరుక్కు ఆత్మవిషయజ్ఞానముమ్, పరమాత్మ విషయకజ్ఞానముమ్ ఉణ్డెన్ఱు నినైత్తిరుక్కుమ్పడియాక అవర్కళై మఱైత్తుప్పోన్దేన్. అడియిల్ అనాత్మగుణ ముణ్డాయిరుక్కవిఱే, ఇల్లై ఎన్బతు. అక్కళవుక్కు ఉన్నైయుమ్ పెరువిలైయాక నిఱుత్తి క్కళవు కణ్డుపోన్దేన్. (నానుమ్ తొణ్డాయ్) ఒరునన్మైయు మిన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱ నానుమ్, ఆత్మగుణోపేతర్ అధికరిక్కుమ్ ఉన్నుడైయ

అడిమైయిలే అన్వయియానిన్దేన్. ఆర్ శెయ్యక్కడవ అడిమైయిలే ఆర్ అన్వయిక్కిఱార్? చణ్డాళన్, వేదాధ్యయనత్తిల్ అధికరిత్తాల్, నాట్టార్ గర్హిప్పర్కళెన్ఱు, "స్వాత్మాప్యేనం విగర్హతే" (శ్రీరామా-అయో-17-14) ఎన్ఱు తానుమ్ అరువరుత్తిరుక్కుమితే, అప్పడియే పడుకిఱార్. (తొణ్డుక్కే కోలమ్ పూణ్డు) ఉన్నై క్కళవు కణ్డు విడుమళవిన్నిక్కే, సాత్వికర్ శిరసా వహిక్కుమ్బడి రూపనామఙ్గళై ధరిత్తుపోన్దేన్. పరప్పుమాఱు త్తిరునామత్తై చ్చొల్లువతు, ఉన్ భోగ్యతైయై చ్చొల్లువతు, యమాదికళ్తలైయిల్ ఎన్ కాల్ - ఎన్బతు; నాను మొరువనాయ్ పరోపదేశమ్ పణ్ణువతాయ్ ఎత్తనై శెయ్తేన్! ఎత్తనై జల్పిత్తేన్! - ఎన్గిఱార్.

(ఉళ్ళువారుళ్ళిఱ్ఱెల్లా ముడనిరున్దఱితి యెన్ఱు) నినైవుక్కు వాయ్త్తలైయై ప్పఱ్ఱి యిరుక్కైయాలే అనుసన్ధిప్పార్ అనుసన్ధిక్కు మతు ఎల్లాఱ్ఱైయుమ్ కూడవిరున్దు అఱిది - ఎన్ఱు, "ఏకోఽహమస్మీతి చ మన్యసే త్వమ్" ఇత్యాది. సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వనియన్తావాయిరుక్కిఱ నీ ఉడనే యిరుక్కవే, నాన్ ఇవ్వమణ కూఱ్ఱెల్లామ్ ఆడిత్తేన్ - ఎన్గిఱార్.

(వెళ్కి ప్పోయ్) తమ్ముడైయ కృతిమత్వత్తైయుమ్, అవనుడైయ సర్వజ్ఞత్తై ముమ్, అవనుడైయ సన్నిధియుమ్ అనుసన్ధిత్తు లజ్జావిష్టరానార్. (పోయ్) సన్నిధియిలే లజ్జిత్తు కవిழ్తలై యిట్టు నిఱ్కమాట్టామైయాలే కడక్కప్పోన్దార్. అవనిల్లాద విడమ్ తేడ పోకిరారితే, ఇవర్. బాహ్యవిషయఙ్గళిలే లజ్జిత్తాల్ అఙ్గు నిన్ఱుమ్ పోరువరే! అవ్వాసనైయాలే పోకిఱారాయ్త్తు, ఇఙ్గుమ్. (ఎన్నుళ్ళే) ఇవ్వర్థత్తిల్ సంసారికళ్ ఇవరుక్కు క్కూట్టల్లర్కళ్. పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్ నిన్ఱుమ్ అకన్ఱారాయ్ నిన్ఱార్. అవర్ సన్నిధియుణ్డానాలుమ్ అవర్ ఇదుక్కు క్కూట్టల్లర్. ఇని, ఇవర్తమ్మిలే శిరిక్కు మత్తనైయితే. తమ్ముడైయ అపహాస్యత్తుక్కు త్తామే సహకారియామత్తనైయితే. (విలవఱ చ్చిరిత్తిట్టేనే) విలాక్కళ్ ఒడియుమ్బడి శిరిత్తారాయ్త్తు. అపహాస్యత్తుక్కు అవధి యుణ్డానాలితే, శిరిప్పుక్కు అవధి యుణ్డావదు. అకల నినైత్తవరాకైయాలే, తీప్పాయ్వార్, వెఱ్ఱిలై తిన్ఱు, పూట్టి ప్పూశూట్టి చ్చిరిత్తు తీప్పాయుమాపోలే శిరిక్కిఱారాయ్త్తు. అర్జునన్, ఇవ్విషయత్తిల్ నశై కిడక్కైయాలే శోకిత్తు క్కైవాఙ్గినాన్. ఇవర్, నశైయఱ నీఙ్గుకిఱవరాకైయాలే శిరిత్తు క్కైవాఙ్గుకిఱార్.

ముప్పత్తఞ్జామ్బాట్టు - అవ - (తావి) ఇవరిప్పడి క్కైవాఙ్గినవాతే పెరియ పెరుమాళ్ "ఇవరై ఇழన్దోమాకాదే!" ఎన్ఱు నొన్దు, "ఆழ్వీర్! నీరకల నినైక్క హేతు ఎన్?" ఎన్ఱు కేట్క, "సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ తిరుమున్బే కృత్రిమఙ్గళై చ్చొల్లి, ఉమ్మై క్కిట్టి అవద్యావహనావతిఱ్కాట్టిల్ ఎన్ అవా అఱియాద సంసారికళుమ్, నానుమా ఇరుక్క ప్పార్త్తేన్" ఎన్న; "నీర్ కిట్టిన ప్రయోజన మழకితు. నామ్ దోషత్తిల్ అవిజ్ఞాతా. అవర్కళ్ గుణఙ్గళిల్ అవిజ్ఞాతాక్కళ్. నాన్ గుణసర్వజ్ఞన్. అవర్కళ్ దోషసర్వజ్ఞర్. ఆకైయాల్ నమ్ వాశల్ సర్వాధికారమ్ కాణుమ్ - ఎన్న, "ఇతు ఉక్తిమాత్రమో? అనుష్ఠానముణ్డో!" ఎన్న, "పణ్డే అడిపట్టు క్కిడక్కిఱతుకాణుమ్" ఎన్ఱు త్రివిక్రమాప దానత్తై క్కాట్టి క్కొడుత్తాన్. త్రివిక్రమాపదానమ్ కేట్టఱియారో? వసిష్ఠచణ్డాల విభాగ మఱ ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ నఙ్గాల్ పొరున్దినపడి అఱియారో!" ఎన్ఱు శీలాధిక్యత్తైయుమ్, తఙ్గెల్లామైయైయుమ్ కాట్టి సమాధానమ్బణ్ణ, సమాహితరాకిఱార్.

35. తావి అన్ఱులకమెల్లామ్ తలైవిళా క్కొణ్డ ఎన్దాయ్!,
శేవియే నున్నైయల్లార్ శిక్కెన చ్చెఙ్గణ్‌మాలే!,
ఆవియే! యముదే! ఎన్ఱనారుయిర్ అనైయ ఎన్దాయ్!,
పావియేన్ ఉన్నైయల్లాల్ పావియేన్ పావియేనే

అన్ఱు = (మహాబలిచే లోకాలు అపహరింపబడిన) ఆ కాలంలో, ఉలకమ్ ఎల్లామ్ = అన్ని లోకాలను, తావి తలై విళా క్కొణ్డ = ఆక్రమించి, అందఱి తలలపై శ్రీచరణాలు మోపేటట్లుగా వ్యాపించిన, ఎన్దాయ్ = నా స్వామీ!, ఉన్నై అల్లాల్ శేవియేన్ = నిన్ను తప్ప వేఱొక వస్తువును (విషయాన్ని) సేవించను, శెమ్ కణ్ మాలే = ఎఱ్ఱని తిరునేత్రాలను కల ఆశ్రితపక్షపాతీ!, ఆవియే = నాకు ప్రాణంవంటివాడా!, అముదే = అమృతంవంటివాడా!, ఉన్ తన్ ఆర్ ఉయిర్ అనైయ ఎన్దాయ్ = నాకు అరుదైన ఔషధం వంటి ప్రాణానికి అంతరాత్మవైన స్వామీ!, పావియేన్= పాపిష్ఠివాడనైన నేను, శిక్కెన = (అన్ని కాలాలలోను) స్థిరంగా, ఉన్నై అల్లాల్ = నిన్ను తప్ప, పావియేన్ = (ఇతరులను) స్మరించను, పావియేనే= నేను గొప్ప పాపాన్ని చేశాను, అయ్యో!

వ్యా. – (తావి) ఉజ్గళ్ తలైయిలే నజ్గాలై వైక్క ప్పుకానిన్తోమ్–ఎన్నిల్. దుర్మాన వాసనైయాలే సమ్మతియాదే ఆణైయిడువర్కళితే. "తిరువాణై నిన్నాణై కణ్డాయ్" (తిరువాయ్–10–10–2) ఎన్ఱు సాత్త్వికర్ తిరువడికళై లభిక్కైక్కు మఱుక్క వొణ్ణాతపడి ఇడుమ్ ఆణైయై త్తిరువడికళై క్కిట్టామైక్కు ఇడువర్కళాయ్త్తు. ఇవర్కళ్ అఱి యాదపడి అనాయాసేన ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళ్ పడ వళర్న్దాన్. తావుతల్– కడత్తల్. (అన్ఱు) మహాబలియాలే అపహృతయాయ్, తమ్ముడైయ శేషిత్వముమ్, సంసారికళుడైయ శేషత్వముమ్ అఴిన్దు కిడన్ద అన్ఱు. (ఉలకమెల్లామ్) మహాబలియాలే అపహృతమాన అళవన్ఱియే, బ్రహ్మలోకపర్యన్తమాక సకలలోకజ్గళైయుమ్ వసిష్ఠ చణ్డాళవిభాగ మఱ ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళ్ పడుమ్పడి. (తలైవిళా క్కొణ్డ) రక్ష్యత్తినుడైయ అళవల్ల ఆయ్త్తు, రక్షకనుడైయ పారిప్పు. "అత్యతిష్ఠద్దశాజ్గులమ్" (పురుషసూక్తమ్) ఎన్నక్కడవతితే. (ఎన్దాయ్) "అమరర్ శెన్ని ప్పూవినై" (తిరుక్కుఱు–6) ఎన్ఱు నిత్యసూరికళ్ శిరసా వహిక్కుమ్ తిరువడికళై విముఖరాన సంసారికళ్ తలైయిలే వైక్కైక్కు హేతు ఎన్? ఎన్నిల్, అవర్జనీయసంబంధమ్ ఎన్గిఱార్. తమ్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళై వైక్కైయాలే "ఎన్దాయ్!" ఎన్గిఱార్. ఉఱఙ్గుకిఱ ప్రజైయై తాయ్ ముతుకిలే కట్టిక్కొణ్డు కిడక్కు మాపోలే, అన్ఱు. (తావినతు) తన్పేఱాకవితే రక్షిత్తతు, అన్ఱఱియాద కుఱైయుమ్ తీర ముఱై అఱిన్ద ఇన్ఱు ఉపకారస్మృతియాలే "ఎన్దాయ్!" ఎన్గిఱార్. సంసారికళ్ ఇన్ఱుమ్ అఱిన్దిలర్కళితే! అవర్కళుక్కుమాక త్తామ్ ఉకక్కిఱార్.

(శేవియేనున్నై యల్లాల్) ఇప్పడిప్పట్ట నమ్మై విట్టు ప్పుఱమ్బే పోక వినైప్పా నెన్? ఎన్న; ఉన్నుడైయ నీర్మై అఱియామైయాలే నినైత్తేన్, అత్తనై. ఉన్నై విట్టు ప్పుఱమ్బే పోకేన్ – ఎన్గిఱార్. ఉన్నై ఇఴన్దాల్ నానుమ్ పిఱరుమితే ముళ్ళతు. ఇరణ్డిలుమ్ అన్వయిక్క ప్పార్త్తిలేన్. అవై యిరణ్డుమితే, ప్రణవత్తిలుమ్, మధ్యమపదత్తిలుమ్ శొల్లుకిఱతు. శేషత్వవాసనైయాలే పుఱమ్బే పోనాలుమ్ సేవిక్కుమత్తనైయాయ్త్తు ఇవర్. ఇతు ఎత్తనైకుళిక్కు నిఱ్కుమ్? ఎన్న; (శిక్కెన) ఇతెల్లామ్ ఎత్తనై క్కుళిక్కుమ్ నిఱ్కుమ్? యావదాత్మభావి. సర్వేశ్వరనై క్కుఱిత్తు "మా శుచః" (గీత–18–66) ఎన్గిఱార్ ఇవర్.

(శెజ్గణ్మాలే!) ఇతు స్వభావకథనమన్ఱు; తాత్కాలిక విశేషణమ్. ఇవర్ "శిక్కెన" ఎన్ఱవాతే తిరువుళ్ళమ్ ఇవర్ పక్కలిలే ప్రసన్నమాయ్, ఇవర్పక్కల్ వ్యామోహమ్ ఉళ్ళడజ్గామైయాలే కణ్వఴియే పుఱపట్టు ప్రకాశిక్కిఱపడి. (శెజ్గణ్ మాలే!) వ్యామోహత్తాలే కుతఱి చ్చివన్ద కణ్కళైయుడైయవనే! శ్రీవిభీషణాఴ్వానై క్కుఱిత్తు మహారాజర్ "వధ్యతామ్" (శ్రీరామా–యుద్ధ–17–29) ఎన్ఱపోదు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్ అఴిన్దాఱ్పోలేయాయ్త్తు, ఇవర్ "విలవఱ చ్చిఱిత్తిట్టేన్" (తిరుమలై–32) ఎన్ఱపోదు పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్ అఴిన్దపడి. పిన్బు తిరువడివార్త్తైయాలే "అథ రామో మహాతేజాః" (శ్రీరామా–యుద్ధ–18–1) ఎన్ఱు పెరుమాళ్ ఉళరానాఱ్పోలే యాయ్త్తు, ఇవర్ "శిక్కెన" ఎన్ఱ పిన్బు పెరియపెరుమాళ్ ఉళరానపడి. తిరువడి అవతారత్తిలే "మా శుచః" (గీత–18–66) ఎన్ఱార్. ఇవర్ అర్చావతారత్తిలే "మా శుచః" ఎన్గిఱార్. (శెజ్గణ్మాలే!) ఎన్ స్వరూపలాభత్తుక్కు ముఖమ్ అలరుమ్పడి వ్యాముగ్ధరాన దేవరీరై ఒఴియ ప్పుఱమ్బు ఎజ్గే పోవేన్.

అవ్వళవేయో!, (అవియే) ఎన్ ప్రాణనై విట్టు ప్పుఱమ్బే పోకవో! ఇవర్క్కు ఒరు వాయువిశేషమన్ఱు, ప్రాణన్. "ఎన్ తిరుమకళ్ శేర్ మార్బనే ఎన్ను మెన్నుడై యావియే! ఎన్నుమ్" (తిరువాయ్–7–2–9) ఎన్గిఱపడియే ఒరు మిథునజ్గాణుమ్ ఇవర్క్కు ప్రాణన్. (అముతే) ధారకమాత్రమా యిరుక్కైయే యన్ఱియే, నిరతిశయ భోగ్యముమాయ్, శాకామల్ కాక్కుమ్ మరున్దాయిరుక్కు మవనల్లైయో! అవ్వళవేయో! (ఎన్నారుయిర్ అనైయ) ఎన్నాత్మావన్రో, నీ; ఆత్మావై విట్టు శరీరత్తుక్కు ప్పుఱమ్బు పోక్కుణ్డో! (ఎన్దాయ్!) అయోగ్యన్ – ఎన్ఱు అలప్పుక్క ఎన్నై నశియాతపడి మీట్ట ఎన్ స్వామియల్లైయో! వత్సలనై విట్టు ప్పుఱమ్పు పోకవో? ప్రాణనై విట్టు ప్పుఱమ్బు పోకవో? భోగ్యవస్తువై విట్టు ప్పుఱమ్బే పోకవో? ఎన్నై నల్ వఴియే పోక్కుమ్ స్వామియై విట్టు ప్పుఱమ్బే పోకవో! – ఎన్గిఱార్.

వార్త్తైకళ్ అఴకియతా యిరున్దతు. కీఴ్ "ఐయనే! యరజ్గనే!" (తిరుమాలై–33) ఎన్ఱుమ్, "ఎన్నై యాళుడైయకోవే!" (తిరుమలై–30) ఎన్ఱుమ్ అబుద్ధియాల్ శొన్నవై పోలన్ఱితే! ఎన్న, (పావియేన్ ఉన్నై యల్లాల్) ఉన్నై ఒఴియ పుఱమ్బొరువనై నెఞ్జాలుమ్ నినైయేన్. (పావియేన్ పావియేనే) పాపప్రచురరాన సంసారికళై విడమాట్టాదే, ఎల్లార్తలైయిలుమ్ తిరువడికళై వైత్త ఉనక్కు అయోగ్యన్–ఎన్ఱు అకల

నినైత్తతుక్కు హేతు ఎన్? పాపమిఱే. (పావియేన్) కున్ఱమ్ కాణమాట్టాదవళవేయో! ఉపేక్షిత్త సంసారిళైయుమ్ ఉపేక్షిక్క మాట్టాద ఉన్నై అకల నినైత్తతఱ్కు హేతు పాపప్రాచుర్యమేయన్ఱో! ఎన్నై క్కొణ్డు అకన్ఱు, ఎన్ సత్తైయై అళియప్పుక్కవళవేయో? ఎల్లార్క్కుమ్ సత్తాహేతువాన ఉన్నైయుమ్, ఉన్నై యొళిన్ద ఎల్లారుడైయ సత్తైయైయుమ్ నశిప్పిక్కైక్కు క్కిడీర్, నాన్ నినైత్తదు – ఎన్గిఱార్.

ముప్పత్తాఱామ్పాట్టు :– అవ – (మళైక్కు) అయోగ్యనెన్ఱు అకలాదపడి తన్నీర్మైయై క్కాట్టి చ్చేర విట్టుక్కొణ్డా నిన్ఱార్, కీళిల్ పాట్టిల్. ఇతిల్ – తమ్ముడైయ అయోగ్యతై కళిన్దవాఱే ప్రాప్యత్తిల్ త్వరై మిక్కు, యోగ్యరై క్కొణ్డుపోయ్, అడిమైకొళ్ళుమ్ దేశత్తేఱక్కొడు పోకవేణ్డియిరున్దార్. అదు శెయ్య క్కణ్డిలర్. అతుక్కడి – ఇవనై అకలామే శేరవిడుకైక్కు త్తాన్ పట్టపడి యఱియుమవనాకైయాలే. ఆమమన్ఱు పశి మిక్క వేణుమెన్ఱు పేశాదే యిరున్దాన్. విషయఙ్గళ్ నడైయాడుకిఱ దేశత్తే యిరున్దు క్లేశపట్టే పోమిత్తనై యాకాదే – ఎన్ఱు ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైయాలుమ్, విరోధిల్ అరుచియాలుమాక పెరియపెరుమాళ్ కణ్వళర్న్దరుళ అరిదామ్పడి యాకవుమ్, కేట్టారెల్లారుమ్ నీరామ్పడియాకవుమ్, పెరు మిడఱు శెయ్దు కూప్పిడుకిఱార్.

36. మళైక్కన్ఱు వరై మునేన్దుమ్ మైన్దనే! మదువాఱే!
ఉళైక్కన్ఱేపోల నోక్క ముడైయవర్ వలైయుళ్ పట్టు,
ఉళైక్కన్ఱేఱ్కు ఎన్నై నోక్కా తొళివదే! యున్నై యన్ఱే
అళైక్కిన్ఱేన్, ఆదిమూర్త్తి యరఙ్గమా నకరుళానే!

అన్ఱు = (ఇంద్రుడు శిలావర్షాన్ని కురిపించాలని వచ్చిన) ఆ కాలంలో, మళైక్కు = ఆ వర్షాన్ని అడ్డుకోవడంకోసం, వరై = (చేతికి దొరికిన ఒక) పర్వతాన్ని, మున్ = (పశువులు మొదలైనవి క్లేశాన్ని పొందడానికి) ముందే, ఏన్దుమ్ = (ఏ శ్రమ లేకుండా అనాయాసంగా) ఎత్తి ధరించిన, మైన్దనే = గొప్ప బలశాలీ !, మదుర ఆఱే = పరమభోగ్యమైన నదివంటివాడా!, ఉళై కన్ఱు పోల = లేడిపిల్ల కళ్ళవంటి అందమైన

నేత్రాలను కల స్త్రీల, వలైయుళ్ పట్టు = (చూపులనే) వలలో చిక్కుకొని, ఉళైక్కిన్ఱేఱ్కు ఎన్నై = క్లేశాన్ని పొందే నన్ను, నోక్కాదు ఒళివదే = చల్లగా కటాక్షించకుండా ఉండడం తగునా?, ఆది మూర్త్తి = ఓ ఆదికారణమా!, అరఙ్గమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే స్వామీ!, ఉన్నై అన్ఱే = (రక్ష్యవస్తువు కోసం అన్వేషిస్తూ తిరిగే) నిన్నే కదా, అళైక్కిన్ఱేన్ = ప్రార్థిస్తూ వేడుతున్నాను.

వ్యా. – (మళైక్కు) మళై – ఎన్ఱాలుమ్, అనై – ఎన్ఱాలుమ్ వ్యవస్థితమా యాయ్త్తు ఇవర్కళ్ గోష్ఠి యిరుప్పదు. ఇప్పోతు గోవర్ధనోద్ధరణత్తై చ్చొల్లుకైక్కు హేతు ఎన్? ఎన్నిల్; అవనై ప్పన్ఱి తమ్ దుఃఖనివృత్తియై ప్పణ్ణిక్కొళ్ళ నినైత్తవ రాకైయాలే అవనుడైయ ఆపత్సఖత్వత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. పశిత్తవర్కళ్ “శీమానే! ఎన్ పశి పోక్కవేణుమ్”ఎన్నుమాపోలే, “ఆపత్సఖనే! ఎన్దుఃఖనివృత్తియై ప్పణ్ణిత్తర వేణుమెన్గిఱార్. (అన్ఱు) “గోగోపీజనసఙ్కుల మతీవార్తమ్” (విష్ణుపురాణమ్–5–11–13) ఎన్గిఱపడియే కన్ఱుకళుమ్, పశుక్కళుమ్ ఇడైయుమ్ నడుఙ్గిన అన్ఱు. అన్ఱు మిన్ఱుమేయాయ్త్తు ఆపత్తు. అన్ఱు కల్వర్షత్తే అకప్పట్టారై రక్షిత్తాప్పోలే, ఇన్ఱు దుఃఖవర్షత్తే అకప్పట్ట ఎన్నై రక్షిక్క వేణుమ్. కల్వర్షత్తిలే అకప్పట్టారాక వేణుమో, రక్షిక్కుమ్బొదు! దుఃఖవర్షత్తిలే నోవుపట్టారై రక్షిక్కలాకాతో! ఓరూరాక నోవు పట్టాలో రక్షిక్కలావదు! అవ్వూరాక ప్పట్ట నోవై ఒరువన్ పట్టాల్ రక్షిక్కలాకాతో!

(వరై) ఇన్ద్రన్ ఏవ సంవర్తకమేఘగణమ్ వర్షిక్క ఉద్యోగిత్తవాఱే తిరువాళియై నినైక్క అవసరమిల్లైయాయ్, కైక్కెట్టిన్ఱు ఒరు మలైయై ఎడుత్తు రక్షిత్తానాయ్త్తు. ఇత్తాల్– ఇన్నతై పరికరమాక క్కొణ్డు ఇన్నతై రక్షిక్కవేణుమెన్నుమ్ నియతి ఇల్లై – ఎన్గై. ఎన్ను డైయ రక్షణత్తుక్కు పరికరమ్ ఉతవప్పార్ త్తిరుక్కవేణుమ్ – ఎన్నుమ్ కుఱై ఇల్లై – ఎన్గై. (మున్) మళైయిలే పశుక్కళ్ నోవు పడువదఱ్కు మున్నే. ఏఱ్కవే రక్షిత్తపడి. “బహుధా సన్తతదుఃఖవర్షిణి” (స్తోత్రరత్నమ్–49) ఎన్గిఱపడియే దుః ఖవర్షత్తిలే నోవుపట్టు క్కూప్పిడవుమ్ పేశాతిరుప్పదే! (ఏన్దుమ్) ఏళుమ్ తిరునక్షత్రత్తిలే మలైయై ఎడుత్తవిడత్తిల్ ఒరు పూమ్పన్దు ఉడుత్తాపోలే వరుత్తమన్ఱిరున్దపడి. రక్షణధర్మత్తిల్ ఉనక్కు వరుత్త ముణ్డాయ్ తాన్ ఇళక్కిఱేనో! శేషభూతర్కళ్ “శూట్టు నన్మాలైకళ్” (తిరువిరుత్తమ్–21) ఏన్దినాప్పోలేయాయ్త్తు శేషి మలైయై ఏన్దినపడి.

(మైన్దనే) మలైయై అనాయాసేన ఎడుక్కైక్కు ఉడలాన పెరుమిడుక్కై యుడైయవనే! "మైన్దన్" ఎన్ఱు బాలనాయ్, ఇత్తై రక్షిక్కప్పె*ఱ్ఱ* ప్రియత్తాలే ఇళకి పూరిత్తపడి – ఎన్ఱుమామ్. తన్దామ్ జీవనత్తై ప్పె*ఱ్ఱ*వాఱే ఇళకి పూదిక్కు మిత్తనైయిఱే. స్వరూపానురూపమాయిఱే జీవనమిరుప్పదు. ఉన్ పే*ఱ్ఱ*క్కు నాన్ కూప్పిడ వేణ్డువదే! ఎన్గిఱార్.

(మదురవాఱే) రక్షకనన్ఱియే భక్షకనానాలుమ్ విడలాయో, ఉన్ వడివు ఇరుప్పదు! (మదురవాఱే) "సముద్ర" మెన్నాదే "ఆఱె"న్బానెన్? ఎన్నిల్, కడలానాల్ వినియోగ యోగ్యమిన్ఱియే యిరుక్కుమ్. ఇదు విడాయ్త్తార్క్కు కుళిత్తల్, ముకత్తిలే ఇఱట్టి క్కొళ్ళుదల్, పానమ్ పణ్ణుదల్ శెయ్యలాయిరుక్కుమ్. విడాయిల్లాద పోదుమ్ అ*ఴ*క్కై క్క*ఴ* *ఱ్ఱి*క్కొళ్ళలా యిరుక్కుమ్. కడలానాల్ ఇవన్ ఇరున్దవిడత్తిల్ ఓడాదు. ఇదు ఇవనిరున్దవిడత్తిలే వరుకైయాలుమ్, కిణ్ణకమెడుత్తాల్ నడువుళ్ళ అణైకళై ముఱిత్తు క్కొణ్డు వరుమాపోలే, ఇవ్వాఱుమ్ అయోగ్యతానుసన్ధానత్తాల్ ఇట్ట అణైకళై ముఱిత్తుక్కొణ్డు వరుమాయ్త్తు. నిన్ఱార్ నిన్ఱవిడఙ్గలే ఉపజీవిక్కలామ్బడియా యిఱే ఇరుప్పదు! పరమపదత్తిల్ నిన్ఱుమ్ పోన్దు ఇఙ్గేచ్చేరియిలే వన్దు పిఱన్ద పడియై నినైక్కిఱార్.

"ఇన్దనడియాక మ*ఴై*యాల్ వన్ద ఆపత్తై ప్పోక్కినోమ్ – అన్ఱు; ఇన్ఱు – ఉమ్ముడైయ ఆపత్తుక్కడి ఎన్? ఎన్న; (ఉ*ఴై*క్కన్ఱిత్యాది) స్త్రీకళుడైయ నోక్కాకిఱ వలైయిలే అకపట్టు నోవుపడుకిఱవనన్ఱో, నాన్. ముగ్ధమాన మానినుడైయ వి*ఴి* పోలే అకవాయిల్ ఒన్ఱిన్ఱియే యిరుక్క, అహృదయమాక అనన్యప్రయోజనైకళైప్పోలే తఙ్గళ్ శెల్లామై తో*ఱ్ఱ* నోక్కుకిఱవర్కళుడైయ నోక్కాకిఱ వలైయిలే అకపట్టు త్తుడిక్కిఱ ఎన్నై. 'ఉ*ఴై*' – మాన్. వలైయాకిఱదు – అకప్పడుత్తిక్కొళ్ళవ*ఱ్ఱా*య్, కాల్ వాఙ్గి ప్పోకవొణ్ణాదపడి పణ్ణుమదాయ్, అతుతన్నిల్ ప్రయోజనమిన్ఱిక్కే యిరుక్కుమదిఱే. భగవద్విషయత్తిల్ పోకామే తువక్కుకైక్కు వేణ్డువదుణ్డాయ్, అతుతన్నిల్ భోగ్యతై యిన్ఱిక్కే యిరుక్కై.

(ఎన్నై) పశుక్కళైప్పోలన్ఱిక్కే నోవు పడువదుమ్ శెయ్దు, నోవుపట్టేన్ – ఎన్ఱు అడివదుమ్ శెయ్దు, రక్షకాపేక్షైయుడైయనాయ్, రక్షకన్ నీ – ఎన్ఱిరుక్కిఱ ఎన్నై.

(నోక్కాతొ*ఴి*వదే) కల్లాల్ వన్ద ఆపత్తై కల్లాలే నోక్కినాయ్, కణ్ణాలే వన్ద ఆపత్తుక్కు క్కణ్ణాలే నోక్క వేణ్ణావో! ఎన్నై రక్షిక్కుమ్బోరు మలై ఎడుక్కవేణుమో? కుళిర నోక్కు మత్తనైయన్ఱో శెయ్యవేణ్డువదు! నోక్కవేణుమెన్నాదే, "నోక్కాతొ*ఴి*వదే!" ఎన్ఱు కిలాయ్క్కిఱారిఱే!, సమ్బన్ధతాలుమ్, నీర్మైయిల్ ఊ*ఱ్ఱ*త్తాలుమ్. ఇవర్ప్పడి కిలాయ్త్తు చ్చొన్న పిన్బుమ్ "ఇవర్ నామ్ కిట్టక్కొళ్ళ అయోగ్యనెన్ఱు అకలక్కూడుమ్. ఆమమఱుమ్ కిడీర్" ఎన్ఱు పేశాదే కిడన్దార్. వ్యాధిగ్రస్తరాన ప్రజైకళ్ వ్యాధి తలైశాయ్న్దు 'శోఱు శోఱె'న్ఱు కూప్పిడప్పుక్కాల్, అర్ధ్వనితానే తాయ్క్కు ఉకప్పాయిరుక్కు మాపోలే, ఇవర్ కూప్పీడుతన్నైయే కేట్టుక్కొణ్డు కిడన్దార్. (ఉన్నైయన్ఱే అ*ఴై*క్కిన్ఱేన్) వేఱే ఒరు కాపురుషన్ వాశలిలేయో, నాన్ కూప్పిడికిఱదు! రక్ష్యమ్ తేట్టమాయిరుక్కిఱ దేవరై రక్షకా పేక్షైయుడైయేనాయ్ క్కొణ్డు కూప్పిడా నిఱ్క, శెవిప్పడా తొ*ఴి*కైక్కు ప్పుఱమ్బు అన్యపరతై ఎన్? జగద్వ్యాపారముమ్ మదర్థమన్ఱో!

నీర*ఴై*క్కుఙ్గాట్టిల్ అప్పోదే ఉమ్ముడైయ కార్యమ్ శెయ్యవేణ్డుకిఱదెన్? ఎన్న, (ఆదిమూర్త్తి!) ఉరుమాయ్న్దు కిడన్ద కాలత్తిలే అపేక్షానిరపేక్షమాక "బహుస్యామ్" (ఛాందోగ్యమ్–6–2–3) ఎన్గిఱ సఙ్కల్పత్తాలే ఇవ*ఱ్ఱై* యుణ్డాక్కిన ఉనక్కు ఇతినుడైయ రక్షణమ్ పణ్ణుకై భరమన్ఱో! పె*ఱ్ఱా*ర్క్కు రక్షిక్కైయుమ్ భరమన్ఱో! ఎఙ్గేనుమ్ ఇడఱిలుమ్ అమ్మే! ఎన్న ప్రాప్తి ఇల్లైయో?

ఎన్నుడైయ రక్షణత్తుక్కు జగత్సృష్ట్యాదికళ్ తేడి ప*ఴ*ఙ్గిణఱు కణ్ వాఙ్గుఱ తెన్? (అరఙ్గమానకరుళానే!) పరమపదత్తై విట్టు క్కోయిలిలే కణ్వళర్ న్దరుళు కిఱదు ఎన్ రక్షణమ్ పణ్ణ అల్లవాకిల్, ఇక్కిడక్కైక్కు వేఱే ప్రయోజనముణ్డో? కర్మానుకూలమాక సంసారికళై రక్షిక్కైక్కు వన్దు కిడక్క వేణుమో?

(ఉన్నైయన్దే య*ఴై*క్కిన్ఱేన్) నాన్ ఏతేనుమ్ పరమపదత్తే వన్దు కూప్పిట్టేనో! (అరఙ్గ మానకరుళానే!) రుచి పిఱప్పిక్క వన్దు కిడక్కిఱ విడత్తిలే రుచిపిఱన్దార్ ఇ*ఴ*న్దు పోకవో! ఇవర్ ఇప్పడి కూప్పిడ పెరియ పెరుమాళ్ అఱియిరుప్పానెన్? ఎన్నిల్; పరమపదత్తిలుళ్ళార్ భోగత్తాలే కూప్పిడ క్కేట్టఱివర్. సంసారికళ్ విషయా లాభత్తాలే కూప్పిడ క్కేట్టఱివర్. తమ్ముడైయ కృషిఫలమాన కూప్పీడు కేట్టఱియా మైయాలే పేశాదే కిడన్దార్...

ముప్పత్తేఴామ్బాట్టు – అవ – (తెళివు) ఇప్పడి కూప్పిడచ్చెయ్దేయుమ్, పెరియపెరుమాళ్ ఇరఙ్గి "మా శుచః" (గీత–18–66) ఎన్న క్కాణామైయాలే, తమ్మై యొఴియ వేఱు ఎనక్కొరు బంధుక్కళ్ ఉణ్డాయ్ ఇరుక్కిఱారో? ప్రయోజనాన్తర పరనాయ్ బన్ధకమాక యిరున్దుళ్ళ పురుషార్థత్తై అపేక్షిక్కిఱాన్ – ఎన్ఱిరుక్కిఱారో? నమ్మైదైయవనెన్ఱు అంగీకరిక్క నాన్ పిఴైప్పేనానాల్, ఇత్తనైయుమ్ శెయ్యాదే అర్తధ్వని క్కేట్టు కణ్ణుఱఙ్గువతే! అమ్మే! ఇవర్ తిరువుళ్ళమ్ ఇప్పోది ఇఙ్గనే కొడిదాయ్త్తాకాదే! – ఎన్ఱు ఇన్నాదాకిఱార్.

37. తెళివిలా క్కలఙ్గల్ నీర్ శూఴ్ తిరువరఙ్గత్తుళోఙ్గుమ్,
ఒళియుళార్ తామేయన్ఱే తన్దైయుమ్ తాయు మావార్,
ఎళియతోరరుళుమన్ఱే ఎన్తిఱత్తు ఎమ్బిరానార్,
అళియ నమ్ పైయల్ ఎన్నార్ అమ్మ! వో! కొడియవాఱే!

తెళివు ఇలా = స్వచ్ఛత లేని, కలఙ్గల్ = కలత పడిన, నీర్ శూఴ్= కావేరి నదీజలాలలచే పరివేష్ఠింపబడిన, తిరు అరఙ్గత్తుళ్ = శ్రీరంగంలో ఓఙ్గుమ్ = ప్రకాశించేటట్లుగా, ఒళి ఉళార్ తామే అన్ఱే = తేజస్సును కలవాడైన శ్రీరంగనాథుడే కదా, తన్దైయుమ్ తాయుమ్ ఆవార్ = (మనకు) తల్లి, తండ్రియై ఉన్నాడు, ఎన్ తిఱత్తు=నా విషయంలో (చేయవలసినది), ఎళిదు ఓర్ అరుళుమ్ అన్ఱే = సామాన్యమైన చల్లని కటాక్షమేకదా!, ఎమ్ పిరానార్ = నాకు ఉపకారకుడైన అతడు, నమ్ పైయల్ = మన కుఱ్ఱవాడైన ఇతడు, అళియన్ ఎన్నార్ = మన కృపకు పాత్రుడు" అని (ఒక మాటను) పల్కాడం లేదు, అమ్మ ఓ కొడియ వాఱే = (ఇతని మనస్సు) చాలా కఠినంగా ఉన్నదే! అయ్యో!.

వ్యా. – (తెళివిలా క్కలఙ్గల్) ఊఱ్ఱు మాఱి త్తెళిగైక్కు అవకాశ మిల్లాదపడి మేల్ మేలుమ్ పెరుకుకైయాలుమ్, పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్ వ్యామోహాతిశయత్తా లుమ్ కలక్కమ్ మాఱాదాయ్ఱ్ఱు. ఇవరైప్పోలేయాయ్త్తు, ఆఱుమ్. ప్రాప్తిక్కు

మున్బు శోకత్తాలే యిరుప్పర్. కిట్టినాల్ ప్రేమత్తాలే కలఙ్గి యిరుప్పర్. ఆఱుమ్, కోయిలుక్కు మేఱ్కు "ప్పెరియపెరుమాళై క్కాణప్పుకు కిఱోమ్" ఎన్నుమ్ హర్షత్తాలే కలక్కమ్ మాఱాదాయ్త్తు. కోయిలుక్కు క్కిఴక్కుప్పట్టాల్ పిరిన్దు పోకిఱ శోకత్తాలే కలఙ్గిప్పోమ్. కోయిలరుకు వఴిపోవారిల్ చేతనాచేతన విభాగ మిల్లైపోలే కాణుమ్, కలఙ్గుకైక్కు. (నీర్ శూఴ్) "శూఴ్న్దదనిల్ పెరియ ఎన్నవా అఱ చ్చూఴ్న్దాయే" (తిరువాయ్–10–10–10) ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ ఎన్నళవిల్ ఇరుక్కుమాపోలే యాయ్త్తు, ఆఱుమ్ కోయిలై విళాక్కొలై కొణ్డిరుక్కుమ్బడి. "దుగ్ధాబ్ధిర్జనకో జనన్యహ మియం శ్రీరేవ పుత్రీవర శ్శ్రీరంగేశ్వర ఏతదర్హ మిహ కిం కుర్యా మితీవాకులా, చంచచ్చామరచంద్రచందనమహామణిక్యముక్తోత్కరాన్, కావేరీలహరీకరై ర్విదధతీ పర్యేతి సా సేవ్యతామ్" (శ్రీరంగరాజ–పూర్వ–21) – రత్నాకరమాన క్షీరాబ్ధి తమప్పనార్; నాన్ ఇవ్విడత్తిల్ జనని; సాక్షాలక్ష్మిపెణ్పిళ్ళై; మణవాళప్పిళ్ళై సర్వలోకోత్తర రాన అఴకియమణవాళ ప్పెరుమాళ్; ఇతుక్కు సదృశమాక అఙ్గమణి శెయ్యలావ దేదో? – ఎన్ఱు విచారిత్తుక్కొణ్డు వరుకిఱాప్పోలే యాయ్త్తు, ఆఱుమ్ పెరుకి మత్తగజమ్బోలే పిశుకి ప్పిఱ్కాలిత్తు వరుకిఱపడి.

(తిరువరఙ్గత్తుళోఙ్గుమ్ ఎళియుళార్) ఆఱ్ఱ ప్పెరుక్కై నీక్కి తరైకణ్డు ఉళ్పుక అరిదామాపోలేయాయ్త్తు, పెరియపెరుమాళ్ తేజస్సై నీక్కిప్పుక్కు, అతుక్కు ఆశయ మాన వడివఴకు కాణ అరిదాయిరుక్కుమ్బడి. పరమపదత్తిల్ ఒళి పగల్ విళక్కెన్నుమ్బడి యాయ్త్తు. అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బోలే కుఱైవాళరాన సంసారికళుక్కు ఉతవప్పెఱ్ఱ పిన్బు ఒళి మిక్కిరుక్కిఱపడి. (ఓఙ్గు మొళి) నిత్యసూరికళ్ నడువు ఇరుక్కుమ్బోదు. ఆదిత్యర్కళ్ నడువే ఆదిత్యన్ ఇరుక్కుమాపోలేయాయ్త్తిరుప్పదు. ఇఙ్గు ఆర్తర్ మికవు ముణ్డాకైయాలే తద్రక్షణమ్ పణప్పణ్ణ ఒళియుమ్ మికా నిఱ్కుమత్తనై.

(ఒళియుళార్ తామేయన్ఱే తన్దైయుమ్ తాయుమావార్) అవధారణత్తాలే "మాతా పితా" (సుబాల–16) ఎన్ఱు తుడఙ్గి, "నారాయణః" ఎన్గిఱ పొదువిలన్ఱు, వ్యూహావస్థై, విభవావస్థై– ఎన్గిఱ విశేషఙ్గళిలుమన్ఱు, ఇని, ఎనక్కు తన్దైయుమ్, తాయుమావార్ పెరియ పెరుమాళే– ఎన్గిఱార్. తమ్మై మొఴియ వ్యక్త్యన్తరత్తిలేయుమ్ ఒరు బన్ధ ముణ్డెన్ఱు ఆఱియిరుక్కిఱారో? "సర్వేషా మేవ లోకానామ్" (భారతమ్–అరణ్య–

192-56) ఇత్యాది. ఇన్ద శ్లోకన్దాన్ ధర్మపుత్రాది కళ్ వనవాసమ్ పణ్ణుకిఱ ఆపద్ద శైయిలే కృష్ణనుమ్, సత్యభామైప్పిరాట్టియుమ్ ఎ*ళు*న్దరుళ, అత్తై క్కేట్ట శ్రీపరాశరాది మహర్షికళ్ వన్దు మార్కణ్డేయ భగవానై క్కణ్డు, పేరోలక్కమా యిరుక్క, ధర్మపుత్రన్ "ఇవ్వాపత్తుక్కు ఆశ్వాసహేతువాక ఎనక్కొరు నల్ వార్త్తై అరుళిచ్చెయ్య వేణు మెన్ఱు ఋషికళై క్కేట్క, అవర్కళ్ శొన్నవై అడఙ్గ పూర్వపక్షిత్తు, శ్రీమార్కణ్డేయ భగవాన్ ఎ*ళు*న్దిరున్దు శొన్నదాయిరుక్కు మిన్ద శ్లోకమ్. పిన్బు, శ్రీరామప్పిళ్ళైయుడైయ ఆపద్దశైయిలే భట్టర్ అరుళియ్యేయ్‌దదాయిరుక్కుమ్. (తన్దైయుమ్ తాయుమావార్) ప్రియత్తుక్కుమ్ కడవర్; హితత్తుక్కుమ్ కడవర్.

(ఎళియదోరరుళుమన్ఱే ఎన్తిఱత్తు) ఎన్ విషయత్తిల్ మలైయై ఎడుత్తు రక్షిక్క వేణుమో? తమ్మై యొ*ళి*య వేఱొరు ప్రయోజనత్తై క్కణిశిత్తేనాయ్, అత్తై క్కొడుత్తు విడుకిఱోమ్ - ఎన్నాటి యిరుక్కిఱారో? శ్రీవిభీషణాదికళ్ రక్షణమ్బోలే విల్లుమ్, కోలుమెడుత్తు రక్షిక్క వేణ్డిత్తానిరుక్కిఱారో? కుళిర ఒరు కటాక్షమ్ కిడీర్ ఎన్ విషయత్తిల్ పణ్ణ వేణ్డువదు. (ఎమ్బిరానార్) ఎనక్కు ఉపకారకరానవర్. ఇన్నా దాకిఱ దశైయిలే ఉపకారకర్ ఎన్బానెన్? ఎన్నిల్; శెయ్‌ద అంశత్తై ఇల్లై శెయ్యు మవరల్లామైయాలే అత్తై మున్నిడుకిఱార్. అడియిలే ముఱైయై ఉణర్త్తి, అదుక్కు మేలే ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ తానే ఎన్ను మిడత్తై ఉణర్త్తి, ఇప్పోదు వన్దు, నమ్ కూప్పీడు కేట్క సన్నిహితరాయిరుక్కిఱ ఆకారముణ్డిటే.

(అళియనమ్ పైయలెన్నార్) "అళి" ఎన్ఱు - తణ్ణళి."ఇవన్ నమక్కు నల్లన్; నమ్ముడైయ పైయల్" ఎరు వార్త్తై అరుళిచ్చెయ్య కేట్కవాయ్‌త్తు ఇవర్ ఆశైప్పడుకిఱదు. "ఆ*ళ్వీ*ర్! ఎన్నుమతు ఇవర్క్కు అసహ్యమాయ్‌త్తు. శేషభూతరాన నామ్ ఇవ్వర్థఙ్గళై నినైత్తిరుక్క అమైయాదో! అవన్ శొల్లవేణుమో? ఎన్నిల్, అదు పోరాదు; శేషియానవనుమ్ ఇరుక్కు మేలె*ళు*త్తిడుమన్ఱాయ్‌త్తు శేషత్వమ్ నిలైనిన్ఱదావదు. మణక్కాల్ నమ్బి "నమ్మాణి! తిరుమకి*ళ్*మాలైమార్బనుక్కు తిఱ" ఎన్ఱారిటే. పిళ్ళైప్పిళ్ళైయా*ళ్వా*న్ "తమ్బి అప్పిళ్ళై యా*ళ్వా*న్ నమ్మాణి - ఎన్న ప్పె*ర్ర్రే*న్" ఎన్ఱారిటే. (అమ్మ వో కొడియవాటే) ఆర్తధ్వనికేట్టాల్ ఎ*ళు*న్దిరుక్కవేణ్డావో? ఆర్తధ్వని కేట్టుమ్ ఇవర్ కణ్ణు ఉఙ్గువదే! ఇవర్ తిరువుళ్ళ మిప్పోదు ఇఙ్గనే కొడిదాయ్‌త్తాకాదే! అమ్మే! ఇవర్ స్వభావ మిరున్దపడి ఎన్? ఎన్గిఱార్.

ముప్పత్తెట్టామ్బాట్టు - అవ - (మేమ్బొరుళ్) మహాభారతత్తుక్కు చరమ శ్లోకమ్బోలేయాయ్‌త్తు, ఇప్రబన్ధతుక్కు ఇప్పాట్టు. మహాభారతమాకిఱదు - "మతి మన్థాన మావిధ్య యేనాసౌ శ్రుతిసాగరాత్, జగద్ధితాయ జనితో మహాభారత చంద్రమాః" (వాయుపురాణమ్) ఎన్గిఱ పడియే శ్రుతిసాగరచన్ద్రమావాయ్‌త్తు, మహాభారతమ్. సర్వేశ్వరన్ క్షీరాబ్ధియై క్కడైన్దు దేవర్కళుక్కు అమృతత్తై క్కొడుత్తాన్. శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ శ్రుతియై క్కడైన్దు సర్వాహ్లాదకరమాన మహాభారతత్తై సంసారి కళుక్కు ఆత్మోజ్జీవన హేతువాక క్కొడుత్తాన్. దేవర్ కళుక్కు ఈశ్వరన్ కొడుత్త అమృతమ్ బన్ధకమ్. శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ సంసారికళుక్కు క్కొడుత్త మహాభారతమ్ సంసార విమోచకమిటే. అమ్మహాభారతన్దాన్ కోతెన్నుమ్బడియాయ్‌త్తు - శ్రీగీతై. అదిల్ సారమాయి*ర్రు*, చరమశ్లోకమ్. ఇదు శొల్లుకై క్కాక కీ*ళ్* అడఙ్గ చ్చొల్లి*ర్రు*. ఇదుక్కుమేల్ "ఇదం తే నాతపస్కాయ" **(గీత-18-67)** ఎన్ఱు తుడఙ్గి చరమ శ్లోకత్తినుడైయ గౌరవత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. అప్పడియే ఇప్పాట్టు అవతరిక్కైక్కాక వాయ్‌త్తు, ఇప్ప్రబన్ధమవతరిత్తదు. ఇదుక్కు మేల్ ఇప్ప్రబన్ధశేషముమ్ ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకిఱ అర్థత్తిలే నిష్ఠరాయిరుప్పారుడైయ ఏ*ర్రమ్* శొల్లుకిఱదు. ఆక, మహాభారతసారమ్ చరమశ్లోకమానాప్పోలే ఇప్ప్రబన్ధసారమ్, ఇప్పాట్టు.

ఇదుదాన్ ద్వయత్తినుడైయ అర్థత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. ద్వయత్తిల్ - ప్రాపకమ్ మున్నాయ్, ప్రాప్యమ్ పిన్నాయిరుక్క, ఇతిల్ ప్రాప్యమ్ మున్నాయ్, ప్రాపకమ్ పిన్నాయ్ ఇరుప్పానెన్? ఎన్నిల్; వ్యుత్పత్తి వేళైయిల్ ప్రాప్యమ్ మున్నాయ్, ప్రాపకమ్ పిన్నాయ్ ఇరుక్కడవదిటే. "స్వర్గకామో జ్యోతిష్టోమేన యజేత" (త్తైత్తిరీయ సంగీత**-2-5-5)** ఎన్ఱిటే వ్యుత్పత్తివేళైయిల్ ఇరుప్పదు. అనుష్ఠానవేళైయిల్ జ్యోతిష్టో మానుష్ఠానపూర్వకమాకవిటే స్వర్గసిద్ధి. ప్రాపకనిష్ఠైయాలేయిటే ప్రాప్యసిద్ధి. అప్పడియే ఇప్పాట్టిలే వ్యుత్పత్తివేళైయాయ్, ద్వయమ్ అనుష్ఠాన వేళైయాయిరుక్కిఱదు. అదిల్- పూర్వభాగత్తళవిలే అనున్ధిత్తార్ - నమ్మా*ళ్వా*ర్. ఉత్తరభాగత్తై అనుసన్ధిత్తాళ్, ఆణ్డాళ్. అవై ఇరణ్డైయుమ్ శేర అనుసన్ధిత్తార్ ఇవ్వా*ళ్వా*రేయాయ్‌త్తు.

ఇప్పాట్టుక్కు కీ*ళి*ల్ ప్పాట్టోడే సఙ్గతి ఎన్? ఎన్నిల్; "అళియ నమ్బైయల్ ఎన్నార్ అమ్మ! వో! కొడియవాటే" **(తిరుమాలై-37)** ఎన్ఱు కిలాయ్‌త్తు వార్త్తై శొన్నవాటే, "విషయాన్తరప్రవణమాన సంసారత్తిలే వకుత్త పురుషార్థత్తై అపేక్షిక్కై

యుమ్, తత్సిద్ధిక్కు నమ్ కైపార్ త్తిరుక్కైయుమ్, అదుక్కుమేల్, విళమ్బుమ్ పొఱాదే కిలాయ్క్కైయుమాయ్, ఇవ్వళవు పుకుర నిఱ్కారై ప్పెఱువోమే!" ఎన్ఱు పెరియపెదుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాయ్, తిరువుళ్లత్తిల్ హర్షమడఙ్గలుమ్ తిరుముకత్తిలే తోన్ఱుమ్పడియిరుక్క, "దేవరీరై క్కిట్టి దేవరీర్ పక్కలిలే న్యస్తభరనాయ్, తన్దాముడై అహితత్తిల్ కైవాఙ్గి యిరుప్పారై క్కణ్డాల్, ఇఙ్గనేయో దేవరీర్ తిరువుళ్ళముకన్దిరుప్పదు!" ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ తిరుముకత్తై ప్పార్త్తు విణ్ణప్పమ్ శెయ్కిఱార్. చరమశ్లోకమ్ ప్రపత్తియై విధిక్కిఱదాయిరుక్కుమ్. అదిల్, రుచియుడై యారడైయ అనుసన్ధానమా యిరుక్కుమ్, ద్వయమ్. ద్వయనిష్ఠర్ పక్కల్ ఈశ్వరను క్కణ్డాన ఉకప్పై చ్చొల్లుకిఱతు – ఇప్పాట్టిల్.

38. మేమ్బొరుళ్ పోకవిట్టు మెయ్మ్మైయై మిక ఉణర్న్దు,
అమ్బరిశరిన్దు కొణ్డు ఐమ్బులన్ అకత్తడక్కి,
క్కామ్బఱత్తలై శిరైత్తు ఉన్ కడైత్తలై యిరున్దు వాழ்ుమ్,
శోమ్బరై యుకత్తిపోలుమ్ శూழ் పునలరఙ్గత్తానే!

పునల్ శూழ் = కావేరి నదిచే పరివేష్ఠింపబడిన, అరఙ్గత్తానే = శ్రీరంగంలో శయనించి ఉండేవాడా!, మేమ్ పొరుళ్ = యథార్థాన్ని తెల్పుతున్నట్లు భ్రమింపజేసే ఈ లోకంలోని విషయాలను, పోకవిట్టు= సవాసనగా విడచిపెట్టి, మిక మెయ్మ్మైయై = ఉండే ఆత్మస్వరూపాన్ని, అఱిన్దు కొణ్డు = తెలిసికొని, ఐమ్ పులన్ = అయిదు ఇంద్రియాలను, అకత్తు అడక్కి = (స్వభోక్తృత్వబుద్ధి కలుగకుండా) నియంత్రించి, కామ్బు అఱ = (ఉపాయాంతరాల పట్ల ఉండే) సంబంధం తీరేటట్లుగా, తలై శిరైత్తు= శిరస్సుపై ఉండే భారాలను తీర్చుకొని, ఉన్ తలై క్కడై ఇరున్దు = నీ వాకిటిలో కావలికాస్తూ, వాழுమ్ = ఉజ్జీవించేవారై, శోమ్బరై = తమ విషయంలో సోమరితనాన్ని కల్గినవారైన- తమ రక్షణ విషయంలో శ్రద్ధ చూపనివారైన నీ భక్తులను, (చూచి), ఉకత్తిపోలుమ్ = నీవు ఆనందిస్తావు కదా!

వ్యా :- (మేమ్బొరుళ్) ఇదుక్కు మూన్ఱుపడి నిర్వాహమ్. మేలెழுన్ద పొరుళెన్ఱుమ్, మేవిన పొరుళెన్ఱుమ్, మెయ్ప్పాట్టై విళైక్కుమ్ పొరుళెన్ఱుమ్. మేలెழுకైయావదు – కర్మమడియాక వన్దేటియాయ్, భగవద్జ్ఞానమ్ పిఱన్దవాతే మఱన్దుపోమదాయిరుక్కై. ఇత్తై భోగ్యమెన్ఱు పారిత్తు ఇழிన్దవనుక్కు ఆపాత ప్రతీతియిల్ ఒన్ఱుపోలే తోన్ఱ్ఱి, నిరూపిత్తాల్, అనుభావ్యమా యిరుప్పదొన్ఱుమిన్ఱియిలే యిరుక్కై – ఎన్ఱుమామ్. మేవిన పొరుళెన్దదు – "దురత్యయా" (గీత–7–14) ఎన్గిఱ పడియే చేతననాల్ పిరిక్క వొణ్ణాతాయిరుక్కై. "దేవోஉహం మనుష్యోஉహమ్" ఎన్ఱు ఉడమ్బై త్తానాక నినైత్తిరుక్కు మ్బడియితే, ఇత్తోట్టై ప్పొరుత్తమిరుక్కుమ్బడి. అత్తై చ్చొలుకిఱదాకవు మామ్. మెయ్పాట్టై విళైక్కైయావదు – తన్నై ప్పన్ఱ్రినారై సర్వజ్ఞతమరాక అభిమానిత్తిరుక్కుమ్బడి పణ్ణవన్ఱ్రాకై. పొరుళెన్ఱు – పదార్థమ్. అదాకిఱదు – దేహమ్. ఇదుదాన్ దేహానుబన్ధియాన ప్రాకృతపదార్థఙ్గళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్.

(పోకవిట్టు) వాసనైయోడే విట్టు – ఎన్నై. శరీరికళాల్ అవై దుష్కర మాకైయాలే, ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళ్ అపురుషార్థమెన్గిఱ జ్ఞానత్తై యుడైయనాడై అల్లదు పుకురవిట్టాన్. ఇవనాకిలితే ఇవనాల్ పోకవిడలావదు. "మమ మాయా దురత్యయా" (గీత–7–14) ఎన్గిఱపడియే ఈశ్వరన్ బన్ధిత్త బన్ధత్తై ఇవనాల్ పోక్కవొణ్ణాదితే, "అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితి యా మతిః, అవిద్యాతరుసమ్భూతి ర్బీజమేత ద్విధా స్థితమ్" ఎన్గిఱపడియే దేహత్తిల్ ఆత్మబుద్ధియుమ్, దేహానుబన్ధియాన ప్రాకృతపదార్థఙ్గళిల్ మమతాబుద్ధియుమ్, దేహాతిరిక్తమాన ఆత్మావిల్ స్వాతన్త్ర్యబుద్ధియుమ్ తవిరుకై. అళవుడైయారాన సనకాదికళుక్కుమ్ శెయ్యలావదు ఇవ్వళవే. ఇరణ్డు మరమ్ కూడనిన్ఱాల్, ఒన్ఱై వెట్ట నినైత్తవన్, ఒరు మరత్తిలే కొత్తి ప్పెరుఙ్గాయత్తై యిడ, అదు పట్టునిఱ్కు మాపోలే, ఇప్రవృత్తిపత్తిమార్గత్తాలే ఇదువుమ్ విడుమ్. "మెయ్మ్మైయై మిక ఉణర్న్దు అమ్బరిశఱిన్దుకొణ్డు" ఎన్ఱు మేలుమ్ జ్ఞానప్రకరణమాకైయాలే "పోకవిట్టు" ఎన్గిఱదుమ్ ప్రకరణబలత్తాలే జ్ఞానత్తై చ్చొల్లిన్ఱ్రాకక్కడవదు.

(మెయ్మ్మైయే మిక వుణర్న్దు) "మెయ్" ఎన్గిఱతు – ఆత్మావై. "మెయ్" – ఎన్ఱు ఆత్మావై క్కాట్టుమో? ఎన్నిల్, "సత్యం చానృతం చ సత్య మభవత్" (తైత్తిరీయ–

ఆనంద-6) ఎన్గిఱ శ్రుతిచ్ఛాయైయాలే అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్. సత్యశబ్దమ్ అసద్వ్యావృత్తియై చ్చొల్లు కిఱతన్ఱు; ఆత్మస్వరూపత్తినుడైయ నిత్యత్తైయై చ్చొల్లుకిఱదు. "మెయ్‌మ్మై" ఎన్ఱు ముఴుచ్చొల్లాయ్, ప్రత్యగ్విషయత్తై చ్చొల్లుకిఱదు; "కైమ్మై, పొయ్‌మ్మై" ఎన్నుమాపోలే. ఆక - "మెయ్‌మ్మై" ఎన్ఱు మెయ్యాన తన్మై - ఎన్ఱపడి. (మిక ఉణర్న్దు) దేహమే ఆత్మా - ఎన్ఱిరుక్కుమ్ లోకాయ తికన్ అళవన్ఱిక్కే, దేహాతిరిక్తమాయ్, నిత్యమాయిరుక్కు మాత్మా ఎన్నుమ్ మీమాంసక కనళవన్ఱిక్కే, జ్ఞాన మాగన్తుక మెన్నుమ్ వైశేషికనళవన్ఱిక్కే, స్వయంప్రకాశనాయ్, నిత్యనాయ్, జ్ఞానగుణకనాయ్, అణుపరిమాణనాయ్ ఈశ్వనుక్కు అనన్యార్హ శేషమాయ్, అతు తదీయశేషత్వపర్యన్తమాక ఉణరుకై. అదావదు - ఆత్మావై ఉళ్ళపడి ఉణరుకై.

(ఆమ్బశటిన్దుకొణ్డు) ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళ్ త్యాజ్యమ్ - ఎన్ఱు అటిన్దు, ఆత్మావై ఉళ్ళపడి ఉణర్న్దాల్, పిన్నై ఆమ్బరిశావదు కైఙ్కర్యమేయాయ్‌త్తు. ఆమ్బరిశు వర్ధిక్కుమ్బడియై అటిన్దు, ఆత్మాభిమానానురూపమాక వాయ్‌త్తు వృద్ధిహేతుక్కళ్ తానిరుప్పదు. తన్నై తిర్యక్కాక అభిమానిత్తపోదు - తృణసమూహమ్ వృద్ధిహేతు వాకక్కడవదు. "మనుష్యోऽహమ్" ఎన్ఱపోదు అన్నమ్ వృద్ధిహేతువాక్కడవదు. "దేవోऽహమ్" ఎన్ఱపోదు అమృతమ్ వృద్ధిహేతువాకక్కడవదు. "దాసోऽహమ్" ఎన్ఱిరున్దాల్ కైఙ్కర్యమ్ వృద్ధిహేతువాకక్కడవదు. ప్రకృతి-ప్రాకృతఙ్గళిల్ సఙ్కోచమ్బోయ్, స్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి ఉణర్న్దాల్ సహజకైఙ్కర్యమిఱే వృద్ధి హేతువావదు. (అటిన్దుకొణ్డు) నిధి ఎడుత్తుక్కొణ్డు - ఎన్నుమాపోలే ప్రకృతిప్రాకృతఙ్గళ్ త్యాజ్యమెన్గిఱ జ్ఞానముమ్, ఆత్మా భగవత్పరతన్త్రమెన్గిఱ జ్ఞానముమ్, ప్రాప్యమ్ కైఙ్కర్యమెన్గిఱ జ్ఞానముమిఱే చేతననుక్కు వేణ్డువదు. విడువిక్కైయుమ్, పఱ్ఱువిక్కైయుమ్ ఉపాయభూతనాన ఈశ్వరన్ కృత్యమిఱే. "మేమ్బొరుళ్, మెయ్‌మ్మై ఆమ్బరిశు" - ఆకిఱ ఇవై ఆవ్వో పదార్థఙ్గళుక్కు వాచకమన్ఱిక్కే యిరుక్క, తత్తత్స్వభావవాచియాన శబ్దఙ్గళాలే మఱైత్తు అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్, అర్థగౌరవత్తాలే.

(ఐమ్బులనకత్తడక్కి) ఇన్ద్రియఙ్గళై తన్నుళ్ళేయామ్బడి పణ్ణి. అదాకిఱదు - తన్ వశత్తిలే యామ్బడి పణ్ణుకై. "మేమ్బొరుళ్ పోక విట్టు' ఎన్గిఱ ముదల్ వార్త్తైయిల్ పోయిరుక్క, "ఐమ్బులనకత్తడక్కి" ఎన్ఱతు - కీఴ్ చొన్న కైఙ్కర్యత్తిల్ "మమేదమ్" ఎన్గిఱ బుద్ధి తవిరుకై. కైఙ్కర్యత్తిలుమ్ నియమిక్కువేణ్డువన శిలవుణ్డు. అవఱ్ఱై

యాయ్‌త్తు, ఇఙ్గు చ్చొల్లుకిఱదు. తనక్కు ఇనిదాక పణ్ణుమ్ కైంకర్యముమ్ అపురుషార్థమ్. అవనుక్కుమ్ ప్రయోజనమాక పణ్ణుమదొన్ఱుమే పురుషార్థమ్. "తనక్కేయాక ఎనై క్కొళ్ళుమీతే" (తిరువాయ్-2-9-4) ఎన్ఱుమ్, "రమమాణా వనే త్రయః" (శ్రీరామా-అయో-1-31) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే. ఆక - ఇవ్వళనాల్ ఉత్తర ఖణ్డార్థమాన ప్రాప్యమ్ శొల్లిఱ్ఱాయ్‌త్తు.

"మేమ్బొరుళ్ పోకవిట్టు" ఎన్ఱుమ్, "ఐమ్బులనకత్తడక్కి" ఎన్ఱుమ్ నమశ్శబ్దార్థ ఙ్గొల్లుకిఱదు, "మెయ్‌మ్మైయే మికమ్ వుణర్న్దు" ఎన్ఱదు నారాయణపదత్తిల్ నారశబ్దార్థమ్ శొల్లిఱ్ఱాయ్, అన్ద శేషిత్వత్తుక్కు ప్రతిసమ్బన్ధియై ఒఴియ స్థితి ఇల్లాద మైయాలే శేషిత్వముమ్ అర్థమాక చ్చొల్లిఱ్ఱాయ్, ఆక-నారాయణ శబ్దార్థమ్ శొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు. "అమ్బరిశటిన్దుకొణ్డు" ఎన్ఱదు - చతుర్థియిల్ అర్థమ్ శొల్లిఱ్ఱాయిఱ్ఱు. "ఉణర్న్దు" ఎన్ఱుకొణ్డు జ్ఞాతృత్వపరమాక చ్చొల్లుకైయాలే ప్రణవార్థమ్ శొల్లి ఱ్ఱాయ్‌త్తు.

ఇని, ఇప్పాట్టిల్ కుఱైయుమ్ పూర్వార్థత్తిల్ శొల్లుకిఱ ప్రాపకత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. (కామ్బఱత్తలై శిరైత్తు) కామ్బఱ - ఉపాయన్తరఙ్గళిల్ తనక్కుణ్డాన తొఱ్ఱఱ. తలై శిరైత్తు- తన్ తలైయిలుణ్డాన దురితఙ్గళై పోక్కి, తన్ తలైయిల్ కిడక్కిఱ సాధనాన్త రఙ్గళిల్ తొఱ్ఱై యఱుత్తు - ఎన్ఱపడి. తలై మయిరాకిఱదుతాన్ అభిమానహేతువిఱే. కోముఱ్ఱవర్ దణ్డిక్కుమిడత్తిల్ తలైయై చ్చిరైక్కిఱదు - అభిమానత్తై పోక్కుకిఱ పడియాయ్‌త్తు. ఏకాన్తియాయుమ్, సన్యాసియాయుమ్ వపనమ్ పణ్ణుకిఱదు తన్నభిమానత్తై త్తానే పోక్కుకిఱపడి. దణ్డముఖత్తాలే పిఱర్ అభిమానత్తై పోక్కువదుమ్ ఇమ్ముఖత్తాలే; స్వాభిమానత్తై పోక్కువదుమ్ ఇమ్ముఖత్తాలేయిఱే. ఆక, అహఙ్కార గర్భమాన ఉపాయాన్తరత్యాగత్తై చ్చొన్నపడి. ఉపాయాన్తర పరిత్యాగపూర్వకమాకవిఱే, సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మిరుప్పదు; "కామ్బఱత్తలై శిరైత్తు" ఎన్ఱదువుమ్ అర్థగౌరవత్తాలే మఱైత్తు అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్. ఇవరే యన్ఱు, శ్రుతియుమ్ "ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా" (శ్వేతాశ్వ-4-6) ఇత్యాదికళాలే అర్థఙ్గళై మఱైత్తు చ్చొల్లుమ్. ఇన్ద శ్రుతిచ్ఛాయైయాలే అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్.

(ఉన్ కడైత్తలై యిరున్దు) "కడైత్తలై" ఎన్ఱదు - "తలైక్కడై" ఎన్ఱపడి. "చరణౌ" ఎన్గిఱ స్థానత్తిలే "కడైత్తలై" ఎన్గిఱార్. స్వనికర్షత్తై అనుసన్ధిత్తు తిరువడికళిలే కిట్ట

మాట్టామైయాలుమ్, సంసారత్తిల్ ఇన్మైయై అనుసన్ధిత్తు ప్పుఱమ్బు పోకమాట్టామైయాలుమ్ తిరువాశలై ప్పఱ్ఱి క్కిడక్కిఱార్. తిరుక్కణ్ణమఙ్గై యాణ్డాన్, ఒరు సంసారి తన్ వాశలై ప్పఱ్ఱి క్కిడన్ద ఒరు నాయై నలిన్దవనై వెట్టి త్తానుమ్ కుత్తి క్కొణ్డుపడియై క్కణ్డు, "ఒరు దేహాత్మాభిమానికళ్ ఇదువానాల్, పరమచేతనవాన ఈశ్వరన్ నమ్మై యమాదికళ్ కైయిల్ కాట్టిక్కొడాన్" ఎన్ఱు తిరువాశలై ప్పఱ్ఱిక్కిడన్దా నితే. (ఇరున్దు) విషయాన్తరప్రావణ్యత్తాలే "పరకు పరకు" ఎన్ఱు తిరిన్దవన్, మరక్కలత్తుక్కు నఙ్గూరమ్ అవిழ్త్తు విట్టాఱ్పోలే "అథ సోఽభయం గతో భవతి" (తైత్తి–ఆనంద–7–2) ఎన్ఱు అభయస్థానత్తై ప్పఱ్ఱి నిర్భరనాయిరున్దపడి.

(వాழுమ్) ఉపాయమ్ ఈశ్వరనేయానాల్. భోగమేయితే పిన్బుళ్ళదు. "ఇరున్దు వాழுమ్" ఎన్ఱు అవ్విరప్పుత్తానే వాழ్చ్చియాన ఇరుప్పెన్ఱుమామ్. (శోమ్బరై ఉకత్తిపోలుమ్) ఉన్బక్కలిలే న్యస్తభరరాయ్, స్వహితత్తిల్ శోమ్బినవర్కళై క్కణ్డాల్ ఉన్ తిరువుళ్ళ మిఙ్గనే ఉకన్దాకాదే ఇరుప్పదు. "వాழுమ్ శోమ్బర్" ఎన్ఱు కెడుమ్ శోమ్బరై వ్యావర్త్తిక్కిఱదెన్ఱుమామ్. అదాకిఱదు – శాస్త్రత్తిలే నాస్తికరాయ్, కర్తవ్యఙ్గళై విడుకైయన్ఱిక్కే, ఆస్తిక్యాతిరేకత్తాలే నిరపేక్షోపాయత్తై స్వీకరిత్తు, భగవదనుస్వభవమే యాత్రైయాయ్ స్వహితత్తిల్ శోమ్బియిరుక్కై. (పోలుమ్) నిత్యసూరికళై ఉకక్కు మాపోలే శోమ్బరై ఉకప్పుతి.

(శూழ్పునలరఙ్గత్తానే!) ఇదు నీర్ అఱిన్దపడి ఎఙ్గనే? ఎన్నిల్; కోయిలిలే వన్దు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ ఇదుదానే అఱివిక్కిఱదిల్లైయో! నీర్వాయ్ప్పైయుమ్, నిழల్ వాయ్ప్పైయుమ్ పఱ్ఱి క్కణ్వళర్న్దరుళికిఱారెన్ఱు పేరాయ్, "ఒరు శోమ్బరై క్కిడైక్కుమో!" ఎన్నుమ్ నశైయాలేయితే దేవరీర్ శోమ్బాదే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు

"కామ్బుఅత్తలై శిరైత్తు" ఎన్ఱ విడమ్ ఉపాయస్వీకారత్తుక్కు అఙ్గమాన ఉపాయాన్తరత్యాగత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. "శూழ్ పునలరఙ్గత్తానే! – ఉన్ కడైత్తలై" ఎన్ఱు నారాయణశబ్దార్థమాన శీలాదికళై నినైక్కిఱదు. పిరాట్టి స్వరూపత్తుక్కు నిరూపకై యాకైయాలుమ్, నారశబ్దత్తిలే అన్తర్భూతైయాకైయాలుమ్ "ఉన్" ఎన్గిఱ ఇదిలే లక్ష్మీసమ్బన్ధమ్ అనుసన్ధేయమ్; "కడైత్తలై" ఎన్ఱదు – "చరణౌ" – ఎన్ఱపడి; "ఇరున్దు వాழுమ్" ఎన్ఱు క్రియాపదత్తిల్ ఉపాయాధ్యవసాయత్తైయుమ్, అదుతాన్

భోగరూపమాయిరుక్కిఱ పడియైయుమ్ శొల్లిఱ్ఱు. శోమ్బరై ఎన్ఱు "ప్రపద్యే" ఎన్గిఱ ఉత్తమనాలే ఆక్షిప్తనాన అధికారియై చ్చొల్లుకిఱతు.

ముప్పత్తొన్బదామ్బాట్టు – అవ – (అడిమైయిల్) అడిమై తుడఙ్గి మేలాఱు పొట్టాలుమ్ ఇన్ద జ్ఞాననిష్ఠైయుడైయారుడైయ రాజకులమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇవరుడైయ "పయిలుమ్ శుడరొళి" (తిరువాయ్–3–7), "నెడుమాఱ్కడిమై" (తిరువాయ్–8–10) ఇరుక్కిఱపడి. జన్మవృత్తస్వభావఙ్గళాల్ కుఱైయ నిన్ఱార్కళేయాకిలుమ్, అవర్కళ్ ఇన్ద జ్ఞానముడైయార్కళాకిల్ ఉద్దేశ్యర్ – ఎన్గిఱార్. ఇప్పాట్టిల్ – ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణియ జన్మఙ్గళిలే పిఱన్దార్కళేయాకిలుమ్, ఇన్ద జ్ఞానత్తిలే నిష్ఠైయుడైయార్కళాకిల్ తిరుత్తుழாయోపాది ఈశ్వరనాలే శిరసా వహిక్కప్పడువర్ – ఎన్గిఱార్.

39. అడిమైయిల్ కుడిమై యిల్లా అయల్ శతుప్పేతిమారిల్,
కుడిమైయిల్ కడైమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుమ్,
ముడియినిల్ తుళపమ్ వైత్తాయ్! మొయ్కழల్కన్బు శెయ్యుమ్,
అడియరై యుకత్తిపోలుమ్ అరఙ్గమానకరుళానే!

ముడియినాల్ = శిరస్సులో, తుళపమ్ వైత్తాయ్ = (సర్వేశ్వరత్వ సూచకమైన) తులసీ మాలను అలంకరించుకొన్నవాడా!, అరఙ్గమానకర్ అరుళానే=శ్రీరంగమహానగరంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, అడిమైయిల్= (నీకు) కైంకర్యం చేయడంలో, ఉటిమై ఇల్లా = ఆసక్తి లేనివారై, అయల్= దాస్యానికి వ్యతిరేకులై, శతు ప్పేది మారిల్ = నాల్గు వేదాలను అధ్యయనం చేసినవారైన వేదవేత్తలకంటే, కుడిమైయిల్ కడమై పట్ట = జాతిలో తక్కువవారైన, కుక్కరిల్ = చండాలురకు కూడా తక్కువ జాతిలో,పిఱప్పర్ ఏలుమ్ = జన్మించిన వారే అయినా, మొయ్ కழఱ్కు= నీ నిబిడమైన పాదాలపట్ల, అన్బు శెయ్యుమ్ = భక్తిని కల్గిన, అడియరై= దాసులనే, ఉకత్తిపోలుమ్ = అభిమానిస్తావు కదా!

వ్యా. – (అడిమైయిల్ కుడిమై యిల్లా) 'కైఙ్కర్యమ్ నమక్కు కర్తవ్యమ్' – ఎన్ఱిరుక్కు మవర్కళన్ఱిక్కేయిరుక్కై. కైఙ్కర్యమాకిఱదు – సహజమ్; అతొழிయ

చ్చెల్లాదిరుక్కైయాయ్త్తు, ప్రాప్తమ్. అతన్టిక్కే ఇరుక్కుమవర్కళ్. (ఆయల్ శదుప్పేదిమారిల్) అడిమైక్కు అశలాన చతుర్వేదికళాయిరుప్పారిఱ్కాట్టిల్. వేదాధ్యయనమ్ పణ్ణుకిఱదుక్కు ప్రయోజనమ్ – ఈశ్వరనై ఉళ్ళపడి అఱికైయుమ్, తన్నై ఉళ్ళపడి అఱికైయుమ్, కైఙ్కర్యమ్ స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థమెన్టు అఱికైయుమాయ్త్తు. అయలా కైయావదు – ఇన్ద జ్ఞానత్తుక్కుడలాక వేదాధ్యయనమ్ పణ్ణుకిఱోమ్ ఎన్టఱి యాదిరుక్కై. అధ్యయనఫలమ్ అర్థజ్ఞానమ్–ఎన్టు అఱియాదవర్ కళ్ చతుర్వేదికళానాలుమ్ నిష్ప్రయోజనమ్–ఎన్టై. “విష్ణుభక్తివిహీనో యః సర్వశాస్త్రార్థ వేద్యపి, బ్రాహ్మణ్యం తస్య న భవేత్ తస్యోత్పత్తి ర్నిరూప్యతామ్” (పాద్మోత్తరమ్) ఎన్నక్కడవదిఱే. “యః పుత్రః పితరం ద్వేష్టి” (విహగేంద్ర–24–11) ఇత్యాది.

ఇని, ఇవర్కళిఱ్కాట్టిల్ ఈశ్వరనుక్కు ఉత్కృష్టరై చ్చొల్లుకిఱదు – మేల్. (కుడిమైయిల్ కడైమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుమ్) వేదవిహితఙ్గళై అనుష్ఠియాతుమ్, నిషిద్ధఙ్గళై అనుష్ఠిత్తుమ్ పోరుకైయాలే నిహీనజన్మఙ్గళిలే పిఱన్దవర్కళేయాకిలుమ్ కుక్కరాకిఱార్ – చణ్డాళరిలుమ్ తణ్ణియర్ శిలర్. “పిఱప్పరేలుమ్” ఎన్గిఱదు భగవద్ జ్ఞానత్తుక్కు జన్మత్తినుడైయ ఉత్కర్షాపకర్షఙ్గళిల్ నియతి ఇల్లై. “సర్వత్ర ఖలు దృశ్యతే” (శ్రీరామా–ఆరణ్య–68–24) ఎన్గిఱపడియే ఇన్ద జ్ఞానమ్ ఎల్లా జన్మఙ్గళిలుమ్ సంభవిక్కుమ్ – ఎన్టై. వేదోపబృంహణార్థమాక అవతరిత్త శ్రీరామాయణత్తిలే కాట్టిల్ తిరివార్ శిల వేడరైయుమ్, వేడు విచ్చికళైయుమ్, కురరఙ్గుకళైయుమ్ రాక్షస రైయుమ్, మహాభారతత్తిలే – విదుర ధర్మవ్యాధాదికళైయుమ్, పిశాచఙ్గళైయుమ్, ఇడైయరైయుమ్, ఇడైచ్చికళైయుమ్ కణ్డో మిఱే. “పామ్బణైమేల్ పళ్ళికొణ్డరుళుమ్ శీదనైయే తొழువార్ విణ్ణులారిలుమ్ శీరియరే” (తిరువిరుత్తమ్–79) ఎన్గిఱపడియే నిత్యసూరికళిఱ్కాట్టిల్ ఇఙ్గే వన్దు ఈశ్వరన్ ఆర్జిత్తవర్కళాకైయాలే ఇవర్కళ్ శీరియర్ – ఎన్టై. అల్లాద పొన్నిల్ కాట్టిల్ వేదకప్పొన్నుక్కు ఏற్ற ముణ్డిఱే.

(ముడియినిల్ తుళపమ్ వైత్తాయ్) తిరుత్తుழాయోపాది శిరసా వహిక్కు మవర్కళ్ – ఎన్టై. తిరుత్తుழాయ్మాలై సర్వేశ్వరత్వసూచకమానాప్పోలే, ఇవర్కళాలే ఉన్నుడైయ సర్వేశ్వరత్వమ్ నిఱమ్ పెఱుమ్ – ఎన్నవుమామ్. (మొయ్కழఱ్కన్బు శెయ్యుమ్) “ఐమ్బుల నకత్తడక్కి” (తిరుమాలై–38) ఎన్గిఱపడియే ఉన్నుకప్పుక్కు ప్పుఱమ్బానవற்றై ప్పొకట్టు, “ఉన్ శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్పు” (తిరుప్పల్లాణ్డు–1)

ఎన్టు ఉన్తిరువడికళుక్కు ప్పడియదువే యాత్రైయాయ్, అత్తైయే ప్రాప్యమాక నినైత్తిరుక్కుమవర్కళ్.

(అడియరై) కీழ్ ఉపేయత్తై చ్చొల్లిற்றాయ్, ఇత్తాల్ ఉపాయత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. “శోమ్బర్” ఎన్గిఱపడియే స్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి ఉణర్న్దు, స్వరక్షణత్తిల్ అన్వయ మిన్టిక్కే ఇరుక్కుమవర్కళ్. (అడియర్) అడియిలుళ్ళార్ ఉకప్పదుమ్ తిరువడికళే యాయ్, ధారకముమ్ తిరువడికళేయాయిరుక్కై. “నిழలు మడితాఱు మానోమ్” (పెరియ తిరువన్దాది–37) ఎన్నక్కడవదిఱే. (ఉకత్తిపోలుమ్) ఇప్పడి ఇరుక్కుమవర్కళై ఉకత్తి, ఇదుక్కు ప్పుఱమ్బాన చతుర్వేదికళై క్కాట్టిల్ ఇవర్కళైయిఱే దేవరీర్ ఉకన్దిరుప్పదు. (పోలుమ్) తిరుత్తుழాయ్పోలుమ్ ముడియినిల్ తుళపమ్బోల్ అడియరై ఉకప్పుతి. (అరఙ్గమా నకరుళానే) నిహీనజన్మాక్కళాయ్, ఉనక్కు నల్లరా యిరుప్పార్క్కు ముఖమ్ కొడుక్కైక్కాకవన్టో, ఇఙ్గే వన్దుకణ్ వళర్న్దరుళుకిఱదు. ఉత్కృష్టర్క్కు ముఖమ్ కొడుక్కుమిడత్తిల్ పరమపదత్తిలే ఇరుక్క అమైయాదో!

నాఱ్పదామ్బాట్టు – అవ–(తిరుమఱుమార్ప) జన్మత్తాల్ వన్ద తణ్మైయన్టిక్కే, ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణియ వృత్తముడైయారుమ్ మేమ్బొరుళిల్ శొన్న జ్ఞానత్తిలే నిష్ఠ రాకిల్ అవర్కళుక్కు అన్ద కర్మఫలమ్ అనుభవిక్కవేణ్డా – ఎన్గిఱార్.

40. తిరుమఱుమార్ప! నిన్నై చ్చిన్దైయుళ్ తికழ వైత్తు,
మరువియ మనత్తరాకిల్ మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్,
వెరవుఱ క్కొన్టు శుట్టిట్టు ఈట్టియ వినైయరేలుమ్,
అరుతీవనై ప్పయనదుయ్యార్ అరఙ్గమానకరుళానే!

తిరు = లక్ష్మీదేవిని, మఱు = శ్రీవత్సమనే పుట్టుమచ్చను, మార్బ= వక్షఃస్థలంలో ధరించినవాడా!, అరఙ్గమానకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగమహానగరంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, మా నిలత్తు = ఈ విశాల భూమిలో ఉండే, ఉయిర్కళ్ ఎల్లామ్ = జీవరాసులన్నీ, వెరువు ఉఱ = (భయపడి) జంకేటట్లుగా, కొన్టు = (ప్రాణులను ఆయుధాలతో) వధించి,

శుట్టిట్టు = (అగ్నిలో) దహించి, ఈట్టియ వినైయర్ ఏలుమ్ = (ఈవిధంగా) సంపాదించిన పాపాలను కలవారైనా, నిన్నై = నిన్ను, శిన్దైయుళ్ = (తమ) మనస్సులో, తికళ్వైత్తు = (ఉపాయంగా) ప్రకాశించేట్లు నిలుపుకొని, మరువియ మనత్తార్ ఆకిల్ = (నీవే ప్రాప్యం-అనే) దృఢమైన నమ్మికను కలవారైతే (వారు), అరు వినై = క్రూరపాపాల, పయన్ అదు = ఫలితాన్ని, ఉయ్యార్ = అనుభవించరు.

వ్యా. – (తిరుమఱుమార్ప!) తిరువైయుమ్, మఱువైయుమ్ మార్బిలే యుడైయవనే!, శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరనే! "శ్రీవత్సవక్షాః" (శ్రీరామా–యుద్ధ–114–15) ఎన్గిఱ ఇదు సర్వేశ్వరత్వ చిహ్నామిఱే. పిరాట్టి తిరుమార్బిలే ఎழுన్దరుళి ఇరుక్కిఇరుప్పై అనుసన్ధిక్కిఱారిఱే, వాత్సల్యమ్ తోన్ఱుకైక్కాక. "అలర్మేల్మఙ్గై యుఱై మార్పా" (తిరువాయ్–6–10–10) ఎన్ఱుమ్, "నిన్ వల మార్బినిల్ వాழ్కిన్ఱ మఙ్గై" (తిరుప్పల్లాణ్డు–1) ఎన్ఱుమిఱే ఇవర్కళ్ వార్త్తై ఇరుప్పదు. ఇదుదాన్ మేమ్బొరుళిల్ మఱైత్త లక్ష్మీసమ్బన్ధత్తై అదిల్ నిష్ఠైయుడైయవర్కళుడైయ వైభవమ్ శొల్లుకిఱ ఇడత్తిలే వెళియిడుకిఱార్. ఉపాయోపేయఙ్గళ్ ఇరణ్డుక్కుమ్ అవళ్ సమ్బన్ధమ్ వేణు మెన్ను మిడన్దోమ్ తోన్ఱుకిఱతు.

(నిన్నై చ్చిన్దైయుళ్ తికழ వైత్తు) శ్రియఃపతియాన ఉన్నై ఉపాయాన్తరఙ్గళ్ కలశామే నెఞ్జిలే విళఙ్గుమ్బడి అధ్యవసిత్తు. సమిధై పాది, సావిత్రి పాదియాక ఇవన్ తలైయిలుమ్ శిఱిదు సహకారముణ్డాకిల్ అవనుడైయ ఉపాయభావమ్ తికழాదే మழுఙ్గుమ్ – ఎన్గై. రక్షిప్పిక్కైక్కు ప్పిరాట్టియుమ్, రక్షిక్కైక్కు ఈశ్వరనుమ్, ఇప్పడి అఱిన్దు తుణికైక్కు త్తానుమ్, అఱివిక్కైక్కు ఆచార్యనుమొழிయ వేఱొన్ఱుమ్ వేణ్డాదిరుక్కై. "వైత్తు" ఎన్ఱు ఇమ్మిథునత్తినుడైయ భవ్యతైయై చ్చొల్లిన్ఱాకవుమామ్. (మరువియ మనత్తరాకిల్) ఇవ్వంశమ్ ఉపేయాధ్యవసాత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. ప్రయోజనాన్తరఙ్గళై విట్టు శ్రియఃపతియే పరమప్రయోజనమెన్ఱు అధ్యనసిత్తిరుప్పరాకిల్, "ఆకిల్" ఎన్ఱదు ప్రాపకవిషయ మాకవుమామ్, ప్రాప్యవిషయమాకవుమామ్, ఇత్తుడివు ఒరు చేతననుక్క క్కిట్టువదు ఒన్ఱన్ఱు – ఎన్ను మిడమ్ తోన్ఱుకైక్కాక.

(మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్ వెరవుఱ కొణ్డు) ఒరు జన్తువై హింసిక్కుమ్బోదు జగత్తు అడఙ్గ నడుఙ్గుమ్బడియాయ్త్తు, నలివదు. ఇత్తాల్ – ఇవనుక్కు హింసైయిలుణ్డాన రుచియై చ్చొన్నపడి. శుట్టిట్టు) శస్త్రాదికళాల్ నలియుమళవేయన్ఱిక్కే, ప్రాణనోడే దగ్ధమాక్కియుమ్. (ఈట్టియ వినైయరేలుమ్) ఇమ్మహాపాపఙ్గళై – పురుషార్థరుచియుడై యాల్ అవ్వోపురుషార్థఙ్గళై ఆదరిక్కుమాపోలేయాయ్త్తు, ఇవన్ ఇత్తై ఏఱిట్టుక్కొళ్ళువదు. జ్ఞానమ్ పిఱన్దవనుక్కు ఇదు సంభవియామైయాలే పూర్వవృత్త త్తై చ్చొల్లుకిఱదు. (ఏలుమ్) "జన్మాన్తరసహస్రేషు" (లఘ్వత్రిస్మృతి), "బహూనాం జన్మ నామన్తే" (గీత–7–19), "అనేక జన్మసంసిద్ధః" (గీత–6–54) ఎన్గైయాలే ఇవనాల్ ఇదు మున్బు శెయ్యక్కూడాదు. అదు కూడిన్ఱాకిలుమ్.

(అరువివై ప్పయనదుయ్యార్) తామ్ తామ్ తేడిన్ఱు జీవిక్కప్పెఱార్కళ్. కడలుక్కు త్తొడుత్త అమ్బై మరుకాన్తారత్తిలే విట్టాప్పోలే అశల్ పిళన్దు పొకదుమత్తనై. "ద్విషన్తః పాపకృత్యామ్" (శాట్యాయన శాఖ) ఎన్నక్కడవదిఱే. అన్ఱియే – కర్ణన్ విట్ట సర్పశిరస్సైప్పోలే కిరీటత్తోడే పోక్కు మత్తనై – ఎన్ఱుదల్. అఙ్గనన్ఱిక్కే, భగదత్తన్ విట్ట శక్తియై మార్బిలే ఏన్ఱాప్పోలే తాన్ అనుభవిత్తల్, "పొఱుత్తేన్" ఎన్నుదల్ శెయ్యుమత్తనై. అవన్ "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి" (గీత–18–166) ఎన్నానిఱ్క ఇవర్కళుక్కు అనుభవిక్క విరకుణ్డో!

(అరఙ్గమా నకరుళానే) ఇవై ఎల్లామ్ అవతారసమయఙ్గళిలేయన్రో – ఎన్న, వేణ్డాదపడి అవతారత్తిల్ పిఱ్పాడర్క్కాకవన్రో కోయిలిలే వన్దు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు. ఇదుదాన్ ఈశ్వరన్ ఆశైప్పట్టే పోమిత్తనై యొழிయ, ఇవ్వధికారకళుక్కు ఇదు సంభవియాదు. ప్రామాదికమాన పుణ్యత్తైయుమ్ "బాధక" మెన్ఱిరుక్కుమవర్కళ్ పాపత్తిల్ ఇழுవర్ కళో? మార్బిలే ఇరున్దు "న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి" (శ్రీరామా–యుద్ధ–116– 44) ఎన్నుమవళ్ తానే కుఱై శొన్నాలుమ్, "శెయ్దారేల్ నన్ఱు శెయ్దార్" (పెరియాழ்వార్ తిరు–4–9–2) ఎన్నుమనుమ్ ఎన్నా పాపఙ్గళిలే ఇழிవర్కళో? వాయ్కరైయర్ నినైక్కవుమ్ నిలమన్ఱు – ఎన్గై.

నాఱ్పత్తోరామ్బాట్టు – అవ – (వానుళార్) ఇవర్కళుక్కు జన్మవృత్తఙ్గళాల్ వరుకిఱ కుఱై యిల్లామైయే యన్ఱు, తఙ్గళోడు సమ్బన్ధిత్త సంసారికళుమ్ తఙ్గళ్ అఙ్గీకారత్తాలే పరిశుద్ధరామ్బడియాన ఉత్కర్షత్తై యుడైయవర్కళ్ – ఎన్గిఱార్.

41. వానుళార్ అఱియలాకా వానవా! ఎన్బరాకిల్,
తేనులామ్ తుళపమాలై చ్చెన్నియా! ఎన్బరాకిల్
ఊనమాయినకళ్ శెయ్యుమ్ ఊనకారకర్ కళేలుమ్,
పోనకమ్ శెయ్ద శేడమ్ తరువరేల్ పునితమన్ఱే

ఊనమ్ ఆయినకళ్ శెయ్యుమ్ = అధమమైన కార్యాలను చేసేవారైనా, ఊన కారకర్కళేలుమ్ = ఇతరులను పురస్కరించుకొని నీచకార్యాలను చేయించేవారైనా, వాన్ ఉళార్ అఱియిల్ వానవా = ఊర్థ్వలోకాలలో ఉండే బ్రహ్మ మొదలైనవారిచే తెలియ సాధ్యంకాని పరమపదంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, ఎన్బర్ ఆకిల్ = అని పలికేవారైతే, తేన్ ఉలామ్ తుళప మాలై శెన్నియా = తేనె ఒలికే తులసీమాలను శిరస్సులో ధరించినవాడా!, ఎన్బర్ ఆకిల్ = అని పలికే వారైతే, పోనకమ్ శెయ్ద శేడమ్ = వారు భుజించగా మిగిలిన ప్రసాదాన్ని, తరువర్ ఏల్= కృపజేసి ఇచ్చేవారైతే, అన్ఱే = అపుడే, పునిదమ్ = (అద) పరమ పావనమవుతుంది.

వ్యా. – (వానుళార్ అఱియలాకావానవా) బ్రహ్మాదికళాల్ దుర్జ్ఞేయమాన పరమపదత్తిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుమవనే! "ఆకా" ఎన్గిఱదు నినైక్కవుమాకాతు– ఎన్నై. "చణ్డాలన్ అగ్నిహోత్రత్తిల్ పుకురలాకా" ఎన్ఱుమాపోలే నిషేధత్తై చ్చొల్లిఱ్ఱాకవుమామ్. పరణిలే ఉయర ఇరున్దారెన్నా, పరమపదనిలయనై అఱియలామో! మనుష్యాదికళైక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియుణ్డు ఎన్నా, అదుకొణ్డు అఙ్గే శెల్లలామో? "అకిఞ్చనోஉ నన్యగతిః" ఎన్ఱిరుప్పార్ అఱియుమత్తై, "ఈశ్వరోஉహ" మెన్ఱిరుప్పార్క్కు అఱియలామో? "ఆశఱ్ఱార్ తఙ్గట్కల్లాల్ అఱిమలావానుమల్లన్" ఎన్నక్కడవదిఱే. నీఙ్గవల్లవనోడు, నీఙ్గమాట్టాదవనోడు వాశియఱ క్కడలిలే నీఙ్గవొణ్ణాదాప్పోలే, శక్తనోడు, అశక్తనోడు వాశియఱ అసాధ్యమాయాయ్త్తు, భగవద్విషయమిరుప్పదు. "అనన్యసాధ్యే" (భరతముని ప్రపత్తి లక్షణమ్) ఎన్నక్కడవదిఱే. అస్పృష్టసంసార గన్ధనాయ్, శుద్ధసత్వమయమాన విగ్రహత్తై యుడైయనాయిరుక్కిఱవనుడైయ పెరుమైయై ప్పార్త్తాలుమ్, అవనే ఉపాయమాకవేణుమ్.

గుణత్రయనపశ్యనావన్ శిఱుమైయై ప్పార్త్తాలుమ్ అవనే ఉపాయమాకవేణుమ్. స్వరక్షణత్తిల్ ప్రాప్తియిల్లాద స్వస్వరూపత్తై అనుసన్ధిత్తాలుమ్ అవనే ఉపాయమాకవేణుమ్. (ఎన్బరాకిల్) "మనః పూర్వో వాగుత్తరః" (తైత్తిరీయ సంహిత-7-5-3) ఎన్గిఱపడియే ఉళ్వాయిల్ అనుసన్ధానమ్ అఴిన్దు శొల్లుఙ్గొల్లై యుడైయరాకై. ఇత్తాల్ – "ప్రార్థనామతి శ్శరణాగతిః" (అహిర్బుధ్న్యసంహిత- 37-30) ఎన్గిఱపడియే ఉపాయ ప్రార్థనైయై చ్చొలుకిఱదు. (ఆకిల్) స్వసామర్థ్యత్తై విడుకైయిల్ ఉళ్ళ అరుమైయై శొల్లుకిఱదు.

(తేనులామ్ తుళపమాలై చ్చెన్నియా!) కీఴ్ ఉపాయాంశమ్ శొల్లిఱ్ఱాయ్, ఇఙ్గు ఉపేయాంశత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. మధుప్రచురమాన తిరుత్తుఴాయ్మాలైయాలే అలఙ్కృతమాన తిరుముడియై యుడైయవనే! సర్వాధికనాయ్, నిరతిశయభోగ్యనాయ్, అతఏవ పరమ ప్రాప్యన్ – ఎన్నై. (ఎన్బరాకిల్) ఇత్తాలుమ్ ప్రాప్యప్రార్థనైయై చ్చొల్లుకిఱతు, (ఆకిల్) ప్రయోజనాన్తరఙ్గళై విట్టు, ఇవనైయే పరమప్రయోజనమెన్ఱు శొల్లుకైయిల్ ఉళ్ళ అరుమైయై చ్చొల్లుకిఱదు. "స మహాత్మా సుదుర్లభః" (గీత-7-19) ఎన్నక్కడవదిఱే.

(ఊనమాయినకళ్ శెయ్యుమ్) వయిఱు వళర్క్కైక్కాక పరహింసై పణ్ణుమవర్కళ్, మధ్యరాత్రియిలే మాంసార్థికళాయ్ వరువారుణ్డాకిల్, హింస్యపదార్థత్తై ప్రాణన్ పోకామల్ బన్ధిత్తు మాంసత్తై అఱుత్తు క్కొడుక్కుమవర్కళ్. ఆనృశంస్యప్రధానర్ పిఱర్క్కాక తఙ్గళుడైయ మాంసత్తై అఱుత్తుక్కొడుప్పర్కళ్. అదుక్కు ఎతిర్త్తట్టు ఇతు. (ఊనకారకర్కళేలుమ్) తాఙ్గళ్ శొల్లుమళవన్ఱిక్కే. పిఱరై ఇదువిత్తు క్కొల్లువిక్కుమవర్కళ్. జ్ఞానమ్ పిఱప్పదఱ్కు మున్బు ఉళ్ళ వృత్తియై చ్చొలుకిఱదు. (ఏలుమ్) మున్బు శెయ్యిలుమ్ ఇన్ద జ్ఞానమ్ పిఱన్ద పిన్బు సమ్భవియాదు. పిఱరుడైయ వార్త్తై కాణిల్ మోహిక్కిల్ మోహిక్కుమిత్తనై. సర్పాస్యత్తిలే అకప్పట్ట మణ్డూకత్తినుడైయ ఆర్తనాదత్తై క్కేట్టు, "ఇతు అర్ అఱిన్దు విడువిప్పదాక క్కూప్పిడుకిదు!" ఎన్ఱు మోహిత్తాన్, ఆఴ్వాన్. ఇప్పడిప్పట్టవన్ పరహింసైయిలే ఇఴిన్దానాకిల్ ఈశ్వరన్ పణ్ణుమ్ హింసైయో పాది హితరూపమాయాయ్త్తు ఇరుప్పదు.

(పోనకమ్) భగవద్విషయత్తిల్ శొల్లుమాపోదియాకిలుమ్ శొల్లవేణుమే, అదిలుమ్ కుఱైయ చ్చొల్లవొణ్ణాదే! (శెయ్ద శేడమ్) "త్వదీయభుక్తోజ్ఝిత

శేషభోజినా” (స్తోత్రరత్నమ్-42) ఎన్ఱుమ్, “కలత్తదుణ్డు” (తిరుప్పల్లాండు-9) ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే అముదు శెయ్దు కైవాఙ్గిన కలత్తిల్ ప్రసాదమ్. (తరువరేల్) భగవత్ప్రసాదమ్బోలే ప్రయోజనాన్తర పరరుక్కుమ్ పొదువాయిరుక్కుమదన్ఱికే, ఇదు. అలభ్యలాభమ్ కిట్టిఱ్ఱాకిల్. ఒరునాళ్ భట్టర్ ప్రసన్నరాయ్ జీయర్క్కిట్ట ప్రసాదత్తై నినైప్పదు. (పునితమన్ఱే) దేశాన్తరే, కాలాన్తరే, దేహాన్తరే యన్ఱియే, స్పర్శవేధియాయ్, ఇరుమ్బు పొన్నామాపోలే, అప్పోదే పరిశుద్ధమ్, “తదుచ్ఛిష్టం సుపావనమ్”. (విహగేంద్రసంహిత) భగవత్ప్రసాదమ్ పావనమ్; ఇదు సుపావనమ్.

నాల్పత్తిరణ్డామ్బాట్టు - అవ - (పழுదిలా) జన్మవృత్తఙ్గళాల్ కుఱైయ నిన్ఱే ఇన్ద జ్ఞానముడైయవర్కళ్, ఇన్ద జ్ఞానవిధురరాయ్, జన్మవృత్తఙ్గళాల్ అతిశయిత్తవర్ కళుక్కు సర్వేశ్వరనోపాది పూజ్యరాయ్, జ్ఞానప్రదానప్రతిగ్రహ వ్యవహారఙ్గళుక్కుమ్ అర్హరావర్ - ఎన్గిఱార్.

42. పழுదిలా వొழுకలాఱ్ఱు ప్పలశతు ప్పేదిమార్కళ్,
ఇழிకులత్తవర్కళేలుమ్ ఎమ్మడియార్కళాకిల్,
తొழுమినీర్ కొడుమిన్ కొణ్మిన్ ఎన్ఱు నిన్నోడు మొక్క,
వழிపడ అరుళినాయ్పోల్ మతిళ్ తిరువరఙ్గత్తానే!

మదిళ్ తిరువరఙ్గత్తానే = ప్రాకారాలను కల శ్రీరంగంలో వేంచేసి ఉండేవాడా!, ఒழுకల్ ఆఱు = బ్రహ్మమొదలు తమ వరకు దీర్ఘంగా కొనసాగే వంశపరంపరలో, పழுదు ఇలా = ఏ దోషం లేనివారై, పల శతు పేదిమార్కళ్= నాల్గు వేదాలను అధ్యయనం చేసిన గొప్పతనాన్ని కలవారలారా!, ఎమ్ అడియార్కళ్ ఆకిల్ ="నాకు దాసులు'' అని అభిమానించేటట్లుగా ఉండేవారైతే, ఇழி కులత్తవర్కళ్ ఏలుమ్ = (వారు) నీచకులంలో పుట్టినవారైనా, నీర్ = మీరు, తొழுమిన్ = (వారిని) నమస్కరించండి, కొడుమిన్ = (మీవద్ద ఉండే విశేషమైన అర్థాలను వారికి) ఉపదేశించండి, కొళ్మిన్ = (వారివద్ద విశేషార్థాలుంటే, వాటిని) వినండి, ఎనుఱ = అని పల్కి, నిన్నోడుమ్ ఒక్కా = నీకు సమంగా, వழி పడ=(వారిని÷) ఆరాధించే రీతిగా, అరుళినాయ్పోల్ = పలికావు కదా!

వ్యా. - (పழுదిలా వొழுకలాఱ్ఱు) బ్రహ్మా తుడఙ్గి తఙ్గళళవుమ్ వర నెడుకిప్పోరుకిఱ వంశప్రవాహత్తిల్ ఒరు దోషమిన్ఱిక్కే ఇరుక్కుమవర్కళ్. అదాకిఱదు- ఉత్పత్తికళిలే యాదల్, ఆచారాదికళిలే యాదల్, ఒరు వకైయాలుమ్ బ్రాహ్మణ్య ప్రచ్యుతి ఇన్ఱిక్కేయిరుక్కై. (పలశదు ప్పేదిమార్కళ్) ఇవ్వంశత్తిల్ చతుర్వేదికళా యిరుప్పార్ అనేకర్ - ఎన్ఱై. “చతుర్వేదా ఋషయః” ఎన్గిఱపడియే ఋషిసమాన రాయిరుక్కై. “శతుప్పేతిమార్కళ్!” ఎన్ఱు - సంబోధనై. ఒழுకల్- నెడుమై, ఆఱు - వழி.

(ఇழி కులత్తవర్కళేలుమ్) ఇదిల్ కీழ் ప్పట్టదిల్లై - ఎన్నుమ్ హీనకులత్తిలే పిఱన్దార్కళేయాకిలుమ్. (ఏలుమ్) “బహూనాం జన్మనామన్తే” (గీత-7-19) ఎన్గిఱపడియే అనేక జన్మపుణ్యఙ్గళుడైయ ఆవసానత్తిలే స్వరూపజ్ఞానమ్ పిఱక్కుమెన్ఱు శొల్లుకైయాలే, జ్ఞానాధికరాయిరుప్పార్క్కు నిహీనజన్మమ్ కూడాతు. విదురధర్మ వ్యాధాదికళైప్పోలే కూడిఱ్ఱేయాకిలుమ్. (ఎమ్ అడియార్కళాకిల్) ఎన్నోట్టై అసాధారణ సమ్బన్ధత్తై అతిన్దు, జ్ఞానానుకూలమాన స్వాచారత్తై యుడైయరాకిల్; కైఙ్కర్యమే ఎల్లా నన్మైకళుమాక నినైత్తిరుక్కుమవర్కళాయ్, ఈశ్వరనుమ్ “ఇవర్కళ్ తిఱత్తిల్ నామే ఇవర్కళుక్కు ఉపాయోపేయఙ్గళె”న్ఱుమ్, “ఎల్లా ఉఱవు” మెన్ఱుమ్ నినైత్తిరుక్కప్పడుమవర్కళ్.

(తొழுమినీర్) నీఙ్గళ్ తొழுఙ్గోళ్. “ఏష ఏవ సతాం ధర్మః”; ఎన్గిఱపడియే ఉఙ్గళుడైయ విద్యావృత్తఙ్గళుమ్, జన్మోత్కర్షముమ్ మదహేతువాకవన్ఱియే, దమహేతు ఎన్ఱిరుక్కుమ్ నీఙ్గళ్ అవర్కళ్ కాలిలే విழுఙ్గోళ్. “కాలేష్వపి చ సర్వేషు” (జితంతే-1-9) ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే భగవత్ప్రసాదమొழிన్ద సాధనాన్తరఙ్గళై భయస్థానమ్-ఎన్ఱిరుక్కుమ్ నీఙ్గళ్ అవర్కళై ఆరాధియుఙ్గోళ్. “పరస్పరనీచభావైః” (వైకుంఠ స్తవం-77) ఎన్గిఱపడియే స్వరూపప్రాప్తమాన నీచభావమానతు అవర్ కళుక్కు స్వరూపసిద్ధమ్. అతు ఉఙ్గళుక్కు దుర్మానత్తాలే దుష్కరమ్. అవర్కళై తొழுవే ఉఙ్గళుక్కు సంసారబీజమాన దుర్మానమ్ పోమ్. నిహీనజన్మత్తిలే పిఱన్దవన్ బ్రాహ్మణనుక్కు రక్షకనాక ఎఙ్ఙే కణ్డోమ్?ఎన్నిల్; కైశికసమ్బన్ధమ్ బ్రాహ్మణ్య ప్రచ్యుతియాల్ వన్ద బ్రహ్మరాక్షసత్వత్తై బ్రాహ్మణనుక్కు పోక్కికొడుక్క కణ్డోమితే.

(కొడుమిన్ కొళ్మిన్) అవర్కళుమ్ ఉఙ్గళ్పక్కల్ ఒరు జ్ఞానాపేక్షై పణ్ణినాల్ నీఙ్గళ్ ఆదరిత్తు చ్చొల్లుఙ్గోళ్. అవర్కళ్ భగవద్ జ్ఞానత్తై ఉఙ్గళుక్కు ప్రసాదిక్కిల్ కేట్టు కృతార్థరాకుఙ్గోళ్. జాతినిబన్ధనమాన సమ్బన్ధమ్బోలే యాదల్, గుణనిబన్ధనమాన సమ్బన్ధమ్బోలేయాదల్, నీర్ మేలెఴున్దాన సమ్బన్ధమన్ఱితే, ఇవర్కళోడు పణ్ణుమ్ సమ్బన్ధమ్. ఇతు యావదాత్మభావియాన నిత్యసమ్బన్ధమితే.

(ఎన్ఱు నిన్నోడుమొక్క వఴిప అరుళినాయ్పోల్) ఇప్పాశురమ్ ఫలప్రదరాన దేవరీరే అరుళిచ్చెయ్ద పిన్బు ఇదిల్ ఒరు సంశయ ముణ్డో? (నిన్నోడు మొక్క వఴి పడ) ఎనక్కు మేల్ పూజ్యరిల్లామైయాలే ఎన్మాత్రమాకిలుమ్ అవర్కళై ఆరాధిత్తు నల్ వఴి పోఙ్గోళ్. (అరుళినాయ్) "భక్తి రష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మ్లేచ్ఛేఽపి వర్తతే, స విప్రేన్ద్రో ముని శ్శ్రీమాన్ స యతి స్స చ పణ్డితః, తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం స చ పూజ్యో యథా హ్యహమ్" (గారుడమ్ 219-9). (అరుళినామ్) ఇన్ద రహస్యమ్ దేవరీర్ కృపైయాలే అరుళిచ్చెయ్త విత్తనైయితే; "పూశిత్తు నల్కి యురైప్పర్ తన్దేవియర్క్కు" (తిరువాయ్-7-10-11) ఎన్ఱు భగవత్సమ్బన్ధ యుక్తరుడైయ పావనత్వమ్ నిత్యసూరికళుమ్ తన్దాముడైయ అభిమతవిషయఙ్గళుక్కు సర్వస్వదానమ్ పణ్ణినార్కళాయ్, ఉపదేశిక్కుమత్తనైయితే; (పోల్) అదుపోలే. తిరుముఖప్పాశురమ్ వరాహనాయనార్రదు. పడి ఎడుత్తార్ ఇవ్వాఴ్వార్. తిరుముకప్పాశురమ్ కేట్టరుళి అత్తై అర్థక్రియాకారి యాక్కినార్, పెరియ పెరుమాళ్. కేట్టరుళుకై యావదు – అగస్త్యనై క్కణ్డు పెరుమాళ్ శ్రీరామాయణమ్ క్కేట్టరుళి నాప్పోలే. (మదిళ్ తిరువరఙ్గత్తానే) ఉపదేశమాత్రమేయాయ్ పోకామే కోయిలిలే వన్దు, లోకసారఙ్గమహామునికళ్ తలైయిలే తిరుప్పాణాఴ్వారై వైత్త ఇవ్వర్థత్తై వ్యాపరిత్తుక్కాట్టి న్రరీలీరో? (మదిళ్ తిరువరఙ్గమ్) కోయిల్ మదిళైక్కడక్కిలన్ఱో, దేవరీర్ కట్టిన మర్యాదైయై క్కడక్కలావదు.

నాఴ్పత్తు మూన్ఱామ్బాట్టు – అవ – (అమర) కీఴ్ చ్చొన్న జన్మవృత్తాదికళుక్కు మేలే జ్ఞానాధికరానవర్కళ్ జన్మవృత్తాదికళిన్ఱిక్కే, ఇన్ద జ్ఞానముడైయవర్కళై భగవత్ప్రభావత్తాలే వన్ద వైలక్షణ్యత్తై బుద్ధి పణ్ణాదే, కర్మనిబన్ధనమాన జన్మాద్యనికర్షత్తైయే బుద్ధిపణ్ణి త్తాఴ నినైత్తార్కళాకిల్, అన్ద క్షణత్తిలే అవర్కళ్తాన్ చణ్డాళర్ – ఎన్గిఱార్.

43. అమరవోరఙ్గమాఱుమ్ వేదమోర్ నాన్గు మోది,
త్తమర్కళిల్ తలైవరాయ శాది అన్దణర్కళేలుమ్,
నుమర్కళై ప్పఴిప్పరాకిల్ నొడిప్పదోరళవిల్, ఆఙ్గే
అవర్కళ్తామ్ పులైయర్ పోలుమ్ అరఙ్గనకరుళానే !

అరఙ్గమానకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగమహా నగరంలో నిత్య వాసం చేసేవాడా!, ఓర్ అఙ్గమ్ ఆఱుమ్ = సాటి లేని ఆఱు వేదాంగాలను, ఓర్ వేదమ్ నాన్గుమ్ = సాటి లేని నాల్గు వేదాలను, అమర = మనస్సులో నిలచి ఉండేట్లు, ఓది = అధ్యయనం చేసి, తమర్కళిల్ = నీ దాసులలో, తలైవర్ ఆయ = ప్రధానులై, శాది అన్దణర్ కళేలుమ్ = బ్రాహ్మణకులానికి చెందినవారైనా, తమర్కళై = దేవరవారి దాసులను, పఴిప్పర్ ఆకిల్ = వారి జన్మవృత్తాంతాలను చూచి దూషించేవారైతే, నొడిప్పదోర్ అళవిల్= ఆ నిమిషంలోనే, అవర్కళ్ తామ్ = ఆ బ్రాహ్మణులే, ఆఙ్గే = అపుడే, పులైయర్ పోలుమ్ = చండాలురు అవుతారు.

వ్యా – (అమరవోరఙ్గమాఱుమ్) అద్వితీయమాన షడఙ్గఙ్గళైయుమ్ అఴకియ దాక పారత్తైయుమ్ ధరిత్తు, అర్థత్తైయుమ్ ధరిక్కుమవర్కళాకై. అర్థఙ్గళుక్కు అద్వితీయ త్వమావదు – ఓరఙ్గత్తిలే జ్ఞానమ్ కుఱైవఱ ఉణ్డానాల్, లోకత్తార్ అవనై సర్వజ్ఞన్ – ఎన్ఱు శొల్లుమ్బడియాయిరుక్కై. "శీక్షాయాం వర్ణశిక్షా" (శ్రీరంగరాజస్తవం-ఉత్తర-18) త్యాది. (వేదమోర్ నాన్గుమ్) వేదఙ్గళుక్కు అద్వితీయత్వమ్, అపౌరుషేయత్వమ్ – పౌరుషేయశబ్దఙ్గళిల్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియాదల్; తనిత్తనియే వినియోగ భేదత్తాల్ వన్ద వ్యావృత్తియాదల్. (ఓది) అఙ్గఙ్గళోడు, వేదఙ్గళోడు వాశియఱ ఆచార్యోచ్చారణనూచ్చారణముఖత్తాలే గ్రహిక్కై. ఇప్పడికళాలే ఎమ్బెరుమానై ఉళ్ళపడి అఱియుమవర్కళాకై.

(తమర్కళిల్ తలైపరాయ) జ్ఞానానుకూలమాక భగవద్విషయత్తిల్ సమ్బన్ధ ముడైయారిల్ అగ్రేసరరాయిరుక్కై. ఇప్పడికళాలే ఎమ్బెరుమానై ఉళ్ళపడి అఱియుమవర్కళాకై. (శాతి యన్దణర్కళ్) కీఴ్ చ్చొన్నవై క్షత్రియ వైశ్యర్కళుక్కుమ్ పొదువితే. అవ్వళవన్ఱిక్కే జాత్యా బ్రాహ్మణనాయిరుక్కై. (ఏలుమ్) కీఴ్ చ్చొన్ననై

ఒరువర్క్కుమ్ సిద్ధిక్కుమదల్ల; సిద్ధిత్తదేయాకిలుమ్, వైష్ణవనిన్దైయిల్ వన్దాల్ ఇవై ఎల్లామ్ అసత్సమమెన్నై. దుర్మానోపేతర్క్కు అపచారహేతువుమాయ్, ఇవైయిల్లాదార్ తలైయిలే కాలిట్టు త్తిరికైక్కుమ్ ఉడలాయిరుక్కు మత్తనైయిఱే. (నుమర్కళై) – తమర్ కళిల్ తలైవరాన నుమర్కళై. తమర్కళ్ – నిత్యసూరికళ్ "విణ్ణులారిలుమ్ శీరియరే" (తిరువిరు–79), "ఉణ్ణాట్టుత్తేశన్దే... మణ్ణాట్టిల్ తేశు" (పెరియతిరు వన్దాది–79) మణ్ణాడు – పరమ పదమ్.

(నుమర్కళై) దేవరీర్ అభిమానత్తుక్కుళ్ళే అడఙ్గి, ప్రాప్యప్రాపకఙ్గళ్ దేవరీరే–ఎన్ఱు అధ్యవసిత్తు, "ఉడైయవనే ఉడైమైక్కు నిర్వాహకన్; ఉడైమైయై వినియోగమ్ కొళ్ళు మవనుమ్ మవనే" ఎన్ఱిరుక్కుమవర్కళై. (ప*ழி*ప్పరాకిల్) భగవత్ప్రభావత్తై అహఙ్కారత్తాలే విస్మరిత్తు, అవర్కళుడైయ జన్మమాత్రత్తైయే స్మరిత్తు, తఙ్గళిఱ్కాట్టిల్ కుఱైయ నినైప్పరాకిల్. (ప*ழி*ప్పు) కు*ఱ్ఱ*మ్. అదాకిఱదు – భాగవతాపచారఙ్గళిల్ తలైయాన అపచారమ్. ఉకన్దరుళిన నిలఙ్గళిల్ ద్రవ్యమాత్రత్తైయే బుద్ధిపణ్ణి క్కుఱైయ నినైక్కుమాపోలే, శ్రీవైష్ణవర్కళై జన్మమాత్రత్తైయే బుద్ధిపణ్ణి క్కుఱైయ నినైక్కై. (ప*ழி*ప్పరాకిల్) కొణ్డాడుకైయేయాయ్త్తు ప్రాప్తమ్. అహఙ్కారమాకిఱ ముశలకనేఱి భ్రమిత్తపోదిఱే అవర్కళై క్కుఱైయ నినైప్పదు. ఇప్పడి కూడి*ఱ్ఱా*కిల్.

(నొడిప్పదోరళల్ ఆఙ్గే) కాలాన్తరే, దేశాన్తరే, దేహాన్తరే అన్ఱు; అక్షణత్తిలే, అవ్విడత్తిలే "పునిదమన్దే" (తిరుమాలై–41) ఎన్ఱ నన్మైపోలే తీమై వరు మిడత్తిలుమ్ విళమ్బమిల్లై. (అవర్కళ్తామ్ పులైయర్పోలుమ్) అద్దేహత్తోడే చణ్డాళరావర్కళ్. త్రిశఙ్కువుక్కు బ్రాహ్మణశాపత్తాలే క*ழு*త్తిలిట్ట వీరశఙ్గిలితానే వారానాఱ్పోలే, ఇవనుక్కు మార్బిలిట్ట పూణూల్ తానే వారాయ్ విడుమ్. (తామ్ పులైయర్) కీ*ழ்* చ్చొన్న జన్మాదికళిల్ ఉత్కర్షఙ్గళ్ అభిమానహేతువాకైయాల్, అవైదానే ఇవర్కళుకు అన్యథా హేతువాయ్విట్టదు. జాతిచణ్డాళనుక్కు కాలాన్తరత్తిఱే వైష్ణవనాకైక్కు అధికారముణ్డు. ఇవన్ ఉయర ఏఱి తలైకీ*ழா* వి*ழு*న్దవనాకైయాలుమ్, భాగవతాపచారమ్ పణ్ణిన మహాపాపియాకైయాలుమ్, అవనిలుమ్ తణ్ణియన్. కర్మచణ్డాళనిఱే. పిళ్ళైప్పిళ్ళైయా*ழ్*వానుక్కు ఆత్మహితమ్ శొన్న అనన్తరత్తిలే, ఆ*ழ்*వాన్ పణిత్త వార్త్తైయై స్మరిప్పదు.

(అరఙ్గమా నకరుళానే) "న క్షమామి" (వరాహపురాణమ్) ఎన్ఱ దేవరీర్క్కిఱే, భాగవతాపచారత్తిన్ తణ్మై తెరివదు. కర్మయోగాద్యుపాయనిష్ఠర్క్కు స్వగతమాన ఉపాయన్తరఙ్గళిల్ న్యూనాతిరేకఙ్గళై ప్పఱ్ఱి ఇరుక్కలామ్. భగవత్సమ్బన్ధఙ్గొణ్డు పెఱ ఇరుక్కిఱ ప్రపన్నర్క్కు భాగవతాపచారమావదు – భగవత్సమ్బన్ధత్తై అఱుక్కు మదాకైయాలే, పెఱ విరక్కిల్లై. పెఱుకైక్కు ఇవర్కళ్ సమ్బన్ధమే అమైకిఱాప్పోలే, ఇ*ழ*క్కైక్కుమ్ అపచారమే అమైయుమ్. ఆకైయాలే ప్రపన్ననుక్కు భయప్పట్టు నోక్క వేణ్డువదు దేవతాన్తరస్పర్శముమ్, భాగవతాపచారముమ్. భగవద్విషయత్తిల్ ఓరానుకూల్యమ్ పణ్ణవేణ్డు దిల్లై. ఇవై యిన్ఱియే యొ*ழி*న్దవనుక్కు ఈశ్వరన్ సులభనామ్.

నాఱ్పత్తు నాలామ్పాట్టు – అవ–(పెణ్ణులామ్ శడైయినానుమ్) కీ*ழ్* ప్రతిపాదిత్త అర్థఙ్గళ్ సమ్భవిక్కుమ్ – ఎన్నుమిడమ్ బ్రహ్మాదికళుక్కు దుర్లభమాన పే*ఱ్ఱై* తిర్యగ్జాతియిలే పిఱన్దాన్ ఒరువన్ పె*ఱ్ఱ* పిన్బు శొల్లవేణుమో! – ఎన్ఱు అన్యాప దేశత్తాలే స్వలాభత్తై చ్చొల్లి త్తలైక్కట్టుకిఱార్.

44. పెణ్ణులామ్ శడైయినానుమ్ పిరమనుమ్ ఉన్నై క్కాణ్బాన్,
ఎణ్ణిలా వూ*ழி*యూ*ழி* తవమ్ శెయ్తార్ వెళ్కి నిఱ్ప,
విణ్ణుళార్ వియప్ప వన్దు ఆనైక్కన్ఱరుళై యీన్ద
కణ్ణఱా, ఉన్నై యెన్నో కళైకణా క్కరుతుమాఱే.

పెణ్ ఉలామ్ = గంగ సంచరించే రీతిలో, శడైయినానుమ్ = జటలను కలవాడైన శివుడు, పిరమనుమ్ = బ్రహ్మ, ఉన్నై కాణ్బాన్ = నిన్ను దర్శించడంకోసం, ఎణ్ ఇలా ఊ*ழி* ఊ*ழி* = లెక్కలేనన్ని యుగాలుగా, తవమ్ శెయ్దార్ = తపస్సు చేసినవారు, వెళ్కి నిఱ్ప = (దర్శించ లేనందున) సిగ్గుతో తలవంచుకొని ఉండగా, అన్ఱు = ఆ కాలంలో, ఆనైక్కు = (మొసలి నోటిలో చిక్కుకొన్న) శ్రీగజేంద్రుని కోసం, వన్దు = (అతడు పట్టుబడిన మడుగు తీరానికి) వచ్చి, విణ్ ఉళార్ వియప్ప= నిత్యసూరులు ఆశ్చర్యడేటట్లు, అరుళై ఈన్ద =

కృపజేసిన, కణ్ణిలా = కన్నులు లేనివాడవైన, ఉన్నై = నిన్ను, కళైకణా= అందరికి రక్షకంగా, కరుతుమ్ ఆఱు ఎన్నో = భావించడం ఏ రీతిలోనో కదా!

వ్యా. - (పెణ్ణులామ్ శడైయినానుమ్) గంగైయానవళ్ ఉళ్ళే పుకున్దు సఞ్చరిక్కుమ్పడియాన జటైయై యుడైయవన్. "గంగైయై చ్చడైయిల్ అడక్కినేన్" ఎన్గిఱ పిదారై క్కొణ్డు ఈశ్వరనై క్కాణలామో! "అఱుశడై క్కరన్దాన్" (నాన్ముకన్ తిరు-4) ఇత్యాది. (పిరమనుమ్) అవనుక్కుజ్గాడ జనకనాయ్, "బ్రహ్మా బ్రహ్మావిదాం వరః" (శ్రీరామా-యుద్ధ-120-3) ఎన్గిఱపడియే ఇప్పాలుళ్ళార్క్కు పళ్ళియు పాధ్యాయరాజ్గాట్టిల్, అవ్వళవుకొణ్డు ఎమ్బెరుమానై అఱియలామో? తన్నాలే స్పష్టరానవర్కళై త్తాన్ పరిచ్ఛేదిక్కు మిత్తనైయొழியయ, అపరిచ్ఛిన్ననానవనై పరిచ్ఛేదిక్కప్పోమో! "కడి క్కమలత్తుళ్ళిరున్దుమ్ కాణ్గిలాన్ కణ్ణనడి క్కమలన్దన్నై అయన్" (ముదల్‌తిరు-56) ఎన్నక్కడవదిఱే.

(ఉన్నై క్కాణ్బాన్) "యతో వాచో నివర్తన్తే" (తైత్తిరీయ-ఆనంద-9-1) ఎన్గిఱపడియే ఉన్ గుణజ్గళిలే ఒన్ఱై అవధి కాణమాట్టాద ఉన్నై క్కాణ్గైక్కాక. నిత్య సూరికళ్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణి నిన్రాలుమ్, ఎల్లై కాణమాట్టాద ఉన్నై. 'నిరవద్యః పరః ప్రాప్తేః" (విష్ణుపురాణమ్-5-1-49) ఎన్నక్కడవదిఱే. పిఱరాల్ అఱియ వొణ్ణాద అళవేయన్ఱియే, ఉన్నాలుమ్ ఎల్లై కాణవొణ్ణాద ఉన్నై. "తనక్కుమ్ తన్ తన్మై అఱివరియాన్" (తిరువాయ్-8-4-6) ఎన్నక్కడవదిఱే. (కాణ్బాన్) కాణ ప్పెఱ్ఱాల్ పిన్నైయన్ఱో ప్రయోజనత్తిన్ అరుకు శెల్లువదు! తానే త్తన్నై క్కణ్ణుక్కు విషయమాక్కి క్కాట్టుమన్ఱిఱే ఉణరలావదు. అల్లదు స్వసామర్థ్యత్తాలే కాణుమ్ విషయమన్ఱే; "న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చ నైనమ్" (తైత్తిరీయ నారా-1-10), "న మాంసచక్షుభి రభివీక్షతే" (ఋగ్వేదమ్), "న మాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూత స్స శక్యతే" విష్ణుధర్మమ్ ఎన్నుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే.

(ఎణ్ణిలా వూழிయూழி తవమ్ శెయ్‌దార్ వెళ్కి నిఱ్ప) నెడుఙ్గాలమ్ తపస్సు పణ్ణి, "నామ్ ఆరాయ్ తపస్సు పణ్ణుకిఱోమ్!" ఎన్ఱు లజ్జిత్తు క్కైవాఙ్గినిఱ్క. పిఱర్ తఙ్గళై క్కుఱిత్తు పణ్ణుమ్ తపస్సుక్కు ఫలమ్ కొడుక్కుమవర్కళిఱే, ఇవనై నోక్కి

త్తపస్సు పణ్ణుకిఱార్కళ్. "యుగకోటిసహస్రాణి విష్ణు మారాధ్య పద్మభూః" (భారతమ్-14-8) ఎన్నక్కడవదిఱే. (వెళ్కి నిఱ్ప) "ముదలైయిన్ వాయిలే విழாదే తపస్సిలే ఇழிన్దు ఎన్న కారియమ్ శెయ్‌దోమ్!" ఎన్ఱు లజ్జిత్తు నిఱ్కై. "పరమాపద మాపన్నో మనసాஉచిన్తయద్ధరిమ్" (విష్ణుధర్మము-69-47) ఎన్గిఱపడియే ఆపత్తై మున్నిడాదే తపస్సిలే ఇழிన్దు "ఎన్నకారియమ్ శెయ్‌దోమ్!" ఎన్ఱు లజ్జిత్తు నిఱ్క.

(విణ్ణుళార్ వియప్ప వన్దు) నిత్యసూరికళ్, బ్రహ్మాదికళ్ ఇప్పడి ప్పడానిఱ్క, అవర్కళైయుమ్ ఎజ్గళైయు అనాదరిత్తు, ఒరు తిర్యక్కిన్ కాఱ్కడైయిలే ఆరై కులైయ త్తలై కులైయ విழுవదే? "ఎత్తిఱమ్! ఎత్తిఱమ్!" (తిరువాయ్-1-3-1) ఎన్ఱు విస్మయప్పడ. (వన్దు) అవన్ ఇదర్ పట్ట మడువిన్ కరైయిలే వన్దు. "శెన్ఱు" ఎన్నాతే, "వన్దు" ఎన్గతు - అనైక్కు ఉదవినదు తమ్‌పేఱాయిరుక్కిఱపడి.

(ఆనైక్కు) బ్రహ్మాదికళుడైయ జన్మోత్కర్షత్తైయాదల్, ఇవనుడైయ జన్మత్తిల్ అపకర్షత్తై యాదల్, ఇవఱ్ఱిల్ ఒన్ఱైయుమ్ పారాదే ఆపత్తైయే పార్త్తు రక్షిత్తపడి. (అన్ఱు) స్వబల మఱ్ఱ అన్ఱు. "గజ ఆకర్షతే తీరే" (విష్ణుధర్మమ్-69) ఎన్ఱు శెన్తకాలత్తిల్ ఇవనోడు, బ్రహ్మాదికళోడు వాశి ఇల్లై. అన్ఱు ఒరు ముదలైయిన్ కైయిలే అకపట్ట ఆనైక్కరుళై యీన్దాయ్. ఇన్ఱు అఞ్జు ముదలైయిన్ కైయిలే అకప్పట్ట ఎనక్కు అరుళాయ్. ఆయిరమ్ వర్షమన్ఱో ఆనై నోవు పట్టదు; నాన్ నోవు పట్టతు అనాదికాలమ్. అవన్ అకప్పట్టదు మడువిలే; నాన్ అకప్పట్టదు సంసారార్ణవత్తిలే.

(అరుళై యీన్ద) అరుళుకైయావదు - ముదలైయిన్ వాయిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు అవనుడైయ మెన్ద కాలై త్తిరుక్కైయాలే తడవి అరుళి ఆశ్వాసిప్పిత్తు, అవన్ కైయిల్ పూలై త్తన్ తిరువడికళిలే ఇడువిత్తుక్కొళ్ళుకై. అప్పడియే, ఎన్నైయుమ్ విషయాన్తర జ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు, ఇழிన్ద కాలత్తుక్కు సాన్త్వనమ్ పణ్ణియిఱే, అడిమైయిలే మూట్టిఱ్ఱు. (కణ్ణఱా) అవన్ ఉపకరిత్త దశైయిలే "కణ్ణఱా" ఎన్గిఱ ఇదు ప్రీతి తలైమణ్డైయిట్టు చ్చొల్లుకిఱ వార్త్తై. స్వయత్నత్తాలే లభిక్క ఇழிవారై ప్పారాదే, అకించనర్‌పక్కలిలే ముழுనోక్కాక ఇరుక్కిఱ ఇతు ఎన్న కణ్ణుడైమై! ఎన్న పుంస్త్వమ్! స్వసామర్థ్యత్తై ప్పోకట్టు, తఙ్గళ్ వెఱుమైయై మున్నిట్టు, ఉన్నై క్కాలిలే విழுవిట్టుకొళ్ళ మాట్టాదే జగత్తు ఇழிప్పదే!

(ఉన్నై యెన్నో కళైకణా క్కరుదుమాఱే) అకిఞ్చనపక్షపాతియాన ఉన్నై జగత్తుక్కు ప్పొదువాన రక్షక నెన్ఱు శొల్లుమవర్కళ్ మతికేడర్ – ఎన్గిఱార్. "దేవానాం దానవానాం చ సామాన్య మధిదైవతమ్" (జితంతే–1–2) ఎన్గిఱ బన్ధమ్ కిడక్క, శిలర్క్కాక చ్చిలరై అళ్ళియచ్చెయ్కిఱ ఇవనై సర్వరక్షకనెన్ఱు నినైక్కలామో?

నిగమత్తిల్ – అవ – కువలయాపీడత్తై ప్పోక్కినాప్పోలే, తమ్ముడైయ ప్రతిబన్ధకత్తై ప్పోక్కినపడియై చ్చొల్లి, పెరియపెరుకూళుడైయ ప్రీతియే తమక్కు ప్రయోజన మెన్ఱు ముడిక్కిఱార్.

45. వళవెళ్ళుమ్ తవళమాడ మదురై మానకరన్దన్నుళ్,
కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై అరఙ్గమాలై,
తుళప త్తొణ్డాయ తొల్శీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడి శొల్,
ఇళైయ పున్ కవితైయేలుమ్ ఎమ్బిరాఱ్కినియవాఱే.

తిరుమాలై ముఱ్ఱిఱ్ఱు

తొణ్డరడిప్పొడి యాళ్ళ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

వళమ్ ఎళ్ళుమ్ = అందం నిండినది, తవళమ్ = తెల్లని రంగును కల్గినది అయిన, మాడమ్ = మేడలను కల, మా = గొప్పదైన, మదురై నకరమ్ తన్నుళ్ = ఉత్తర మధురా నగరంలో, కవళమ్ = కబళంతో కూడినది, మాల్ = బాగా బలిసినది అయిన, యానై = (కువలయా పీడమనే) ఏనుగును, కొన్ఱ = వధించిన, కణ్ణనై = శ్రీకృష్ణుడై, అరఙ్గమ్ మాలై = శ్రీరంగనాథుడైన స్వామిని, తుళపమ్ తొణ్డు ఆయ = తులసిని సమర్పించడంలో అభినివేశం కలవారు, తొల్ శీర్ = సహజమైన భాగవత శేషత్వంలో నిష్ఠను కలవారైన, తొణ్డర్ అడి ప్పొడి = తొండరడిప్పొడి ఆళ్ళ్వార్ల, శొల్ = పల్కిన తిరుమాలై- అనే ఈ ప్రబంధం, ఇనైయ పున్ కవితై ఏలుమ్ = శబ్దం, కవిత్వం, మొదలైనవాటిలో దోషాలను కల్గినదైనా, ఎమ్బిరాఱ్కు = మాస్వామి అయిన శ్రీరంగనాథునకు, ఇనియే ఆఱే = భోగ్యమై ఉండే రీతిలో ఏమి ఆశ్చర్యం!

వ్యా. – (వళవెళ్ళున్దవళమాడమ్) అళ్ళకు మిక్కిరుప్పదాయ్, వెళ్ళియాలే శెయ్దాప్పోలే అతిధవళమాన మాడత్తై యుడైత్తాయిరుక్కై. తిరువవతరిత్త అన్ఱు కోడిక్క ప్పెఱాత ఇళ్ళవు తీరుకిఱార్. విల్విళ్ళవుక్కాక కంసన్ కోడిత్త పడియై చ్చొల్లిఱ్ఱాకవుమామ్. కోయిలుక్కు ఒరు మాలైపోలే అలఙ్కారభూతమ్ – ఎన్ఱుమామ్. వళమ్ – అళ్ళకు, ఎళ్ళుచ్చి – మికుతి. (మదురై మానకరన్దన్నుళ్) ప్రథమత్తిలే శ్రీవామనాశ్రమమాయ్, పిన్బు శ్రీశత్రుఘ్నాళ్ళ్వాన్ పడైవీడు శెయ్దు, పిన్బు కృష్ణన్ అవతరిత్తు – ఇప్పడి భగవత్సమ్బన్ధమ్ మాఱాద దేశమాకైయాలే వైకున్ఠమాన కరత్తిఱ్కాట్టిల్ వ్యావృత్తమ్.

(కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై) కవళమ్ కొణ్డిరుప్పతాయ్, పెరుత్తిరున్దుళ్ళ ఆనైయై క్కొన్ఱ కృష్ణనై. "కళపమాల్యానై" ఎన్ఱు పాఠమానపోతు, కళభమెన్ఱు – ఒరు పరువత్తిల్ పెరుత్త ఆనై – ఎన్ఱపడి. కీళ్ళ్ "ఆనైక్కన్ఱరుళై యీన్ద" (తిరుమాలై–44) ఎన్ఱార్. ఇఙ్గే "ఆనై కొన్ఱ" ఎన్గిఱార్. ఇత్తాల్ "దేవానాం దానవానాం చ" (జితంతే–1–2) ఎన్ఱతు అళ్ళిన్దతు. అఙ్గుళ్ళార్ విరోధికళై పోక్కి తన్నై అనుభవిప్పిత్తాప్పోలే, ఇవర్తమ్ముడైయ ప్రతిబన్ధకఙ్గళై ప్పోక్కి తమ్మై అనుభవిప్పిత్తపడి. (కణ్ణనై) తిరువవతరిత్తవన్ఱు ఒళిత్తు ప్పోన ఊరిలే కణ్ కాణ్ వన్దు విరోధియై అళ్ళియచ్చెయ్దద ఏఱ్ఱత్తై అనుభవిక్కిఱార్. (అరఙ్గమాలై) అవతారత్తుక్కు ప్పిఱ్పాడరాన తమ్ముడైయ విరోధియై ప్పోక్కి క్కోయిలిలే వన్దాయ్త్తు (మాలై) ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పెరు నమ్పిత్తరానవరై. విరోధినిరసనముమ్, తత్పూర్వకమాన స్వానుభవముమ్ తన్ పేఱాయిరుక్కై.

(తుళప త్తొణ్డాయ) తిరుత్తుళ్ళాయాళ్ళ్వార్క్కు అడిమై శెయ్యుమవర్. పురుషార్థత్తినుడైయ చరమావధియిలే నిన్ఱవర్. ఇదుదాన్ వైష్ణవర్కళుక్కెల్లామ్ తిరళ అడిమై శెయ్తపడియాయ్త్తు. తుళప త్తొణ్డాయ" ఎన్గైయాలే – అపచారమ్ తట్టాద కైఙ్కర్యమ్ – ఎన్గై. "తొడై యొత్త తుళపముమ్ కూడైయుమ్ పొలిన్ద తోన్ఱియ తోళ్ తొణ్డరడిప్పొడి" (తిరుప్పళ్ళి–10) ఎన్నక్కడవదిఱే. (తొల్ శీర్) స్వాభావికమాన భగవచ్ఛేషత్వత్తిన్ సీమైయిలే నిన్ఱవర్. సహజకైఙ్కర్యత్తినుడైయ మేలెల్లై వైష్ణవ

కైంకర్యమితే – (తొణ్డరడిప్పొడి శొల్) ఇత్తాల్ "తొణ్డరడిప్పొడి" ఎన్ఱు పేరై యుడైయవర్. ఇవరుక్కు జ్ఞానాన్దజ్గళన్ఱు కాణుమ్, నిరూపకమ్. "అడిప్పొడి" ఎన్గైయాలే "తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డన్ శడకోపన్" (తిరువాయ్–7–1–11) ఎన్ఱాప్పోలే ఇరుక్కిఱదాయ్త్తు.

(ఇళైయ పున్ కవితై యేలుమ్) శబ్దత్తిల్ ఇళమైయుమ్, కవిత్వత్తిల్ కు*ఱ్ఱ* ముణ్డేయాకిలుమ్, ఇళశాయ్, పుల్లియ కవియే యాకిలుమ్. (ఎమ్బిరాఱ్కినియవాతే) "కిం మృష్టం సుతవచనమ్" ఎన్గిఱపడియే పెరియపెరుమాళ్ ఉకన్దపడి ఎన్? ఎన్గిఱార్. ప్రజైకళుడైయ మ*ఴ*లై చ్చొల్లు తమప్పనార్క్కు ఇనిదా యిరుక్కుమితే. "ప్రహర్షయిష్యామి సనాథజీవితః" (స్తోత్రరత్నమ్–46) ఎన్గిఱపడియే ఇవ్వుకప్పుత్తా నేయితే పురుషార్థమ్. ఇవన్ సత్తై పెఱుకైయావదు – అవన్ ప్రీతిక్కు క్షైతొడుమాన మాకై. ఇప్రబన్ధమ్ క*ఱ్ఱా*ర్క్కు ఫలమ్ శొల్లాతొ*ఴి*న్దతు – ఇవ్వుకప్పుత్తానే అవర్కళుక్కు ప్రయోజనమాకైయాలే. ఇవ్వా*ఴ్*వారై ఉకన్దాప్పోలే ఇప్రబన్ధమ్ క*ఱ్ఱా*రైయుమ్ పెరియపెరుమాళ్ ఉకన్దరుళువర్ – ఎన్గై. "ప్రీయతే సతతం రామః" ఎన్ఱు (శ్రీరామా–యుద్ధ–131–118) శ్రీరామాయణమ్ క*ఱ్ఱా*రుడైయ ఫలమ్బోలే యాయ్త్తు ఇప్రబన్ధమ్ క*ఱ్ఱా*రుడైయ ఫలముమ్.

తిరుమాలై సజ్గతి

యాదృచ్ఛికమాన తిరునామసజ్కీర్తనత్తాలే యమాదికళ్ తలైయిలే కాలై వైత్తేన్ ఎన్ఱార్ – ముదల్పాట్టిల్; అదినుడైయ ఇనిమైయాలే పరమపదమ్ వేణ్డా ఎన్ఱార్– ఇరణ్డామ్పాట్టిల్; అత్తోడు విరోధిక్కుమ్ సంసారముమ్ వేణ్డా ఎన్ఱార్ – మూన్ఱామ్పాట్టిల్; "పాపప్రచుర్క్కుమ్ తిరునామమ్ శొల్ల అధికారముణ్డాయిరుక్క, ఇవ్విషయత్తై ఇ*ఴ*ప్పదే!" ఎన్ఱార్ – నాలామ్పాట్టిల్; అస్థిరత్వాది దోషదుష్టమాన ప్రాకృతవిషయజ్గళై ప్ప*ఱ్ఱి* వార్ అవిశేషజ్ఞర్ ఎన్ఱార్ – అఞ్జామ్పాట్టిల్; భోక్తానిల్ నిలై ఇల్లామైయై చ్చొన్నార్ – అఱామ్పాట్టిల్; ముముక్షుక్కళాక భ్రమిత్తిరుక్కిఱ బాహ్యరై క్కుఱిత్తు ఆశ్రయణీయ వస్తువై ఉపదేశిత్తార్ – ఏ*ఴా*మ్పాట్టిల్; "ఇదు కేట్టాల్ పొఱాదవర్కళ్ వధ్యర్" ఎన్ఱార్ – ఎట్టామ్పాట్టిల్; ఇశైన్దవర్కళై క్కుఱిత్తు సులభనాన కృష్ణనై

ఆశ్రయియుజ్గోళ్ ఎన్ఱార్ – ఒన్బదామ్పాట్టిల్; పిఱ్పాదర్క్కు ఉతవుమ్పడి కోయిలిలే సన్నిహితనెన్ఱార్ – పత్తామ్పాట్టిల్; అదుక్కు కణ్ణ*ఴి*వుడైయార్ గర్భ నిర్భాగ్యర్ – ఎన్ఱార్ – పదినోరామ్పాట్టిల్; నాన్ పె*ఱ్ఱా*లుమ్ పిఱర్ అనర్థమ్ పొఱుక్క మాట్టేన్ ఎన్ఱార్ – పన్నిరణ్డామ్పాట్టిల్; ఎల్లారుమ్ తిరునామత్తై చ్చొల్లి ప్పి*ఴై*ప్పదు కాణ్ ఎన్ఱు మనోరథిత్తార్ – పదిన్మూన్ఱామ్పాట్టిల్; ఇవర్కళోట్టై సంసర్గత్తాలే వన్ద విడాయ్ తీర తిరునామత్తై చ్చొన్నార్ – పదినాలామ్పాట్టిల్; సంబన్ధజ్ఞానమ్ పిఱప్పిత్తపడి శొన్నార్ – పదినఞ్జామ్పాట్టిల్; విషయానురూపమాన భక్తి పెరుకి నెఞ్జురుకిన పడి శొన్నార్ – పదినాఱామ్పాట్టిల్; కణ్ కళిత్త పడి శొన్నార్ – పదినే*ఴా*మ్పాట్టిల్; అదు పుఱవె ళ్ళమిట్టపడి శొన్నార్ – పదినెట్టామ్పాట్టిల్; అదుక్కు మేల్ శరీరముమ్ కట్ట*ఴి*యానిన్ఱతు ఎన్ఱార్ – పత్తొన్బదామ్పాట్టిల్; ఉఱవతిన్దార్క్కు అకలవొణ్ణాదెన్ఱార్– ఇరుపదామ్పాట్టిల్; మనస్సాల్ పరిచ్ఛేదిక్క వొణ్ణాదు ఎన్ఱార్ – ఇరుపత్తోరామ్పాట్టిల్; పాశుర మిట్టు ప్పేశవొణ్ణాదెన్ఱార్ – ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టిల్; మఱక్క వొణ్ణాదెన్ఱార్ – ఇరుపత్తు మూన్ఱామ్పాట్టిల్; పిఱన్ద భక్తి విషయవైలక్షణ్యత్తుక్కు అనురూపమాయిరామైయాలే కృత్రిమమెన్ఱార్ – ఇరుపత్తు నాలామ్పాట్టిల్; శాస్త్రీయమాన భక్త్యాదికళ్ ఇల్లై ఎన్ఱార్ – ఇరుపత్తఞ్జామ్పాట్టిల్; స్త్రీశూద్రాదికళుక్కుళ్ళ నన్మైయు మిల్లై ఎన్ఱార్– ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టిల్; తిర్యక్కుకళుక్కుళ్ళ నన్మైయుమ్ ఇల్లై ఎన్ఱార్ – ఇరుపత్తే*ఴా*మ్ పాట్టిల్' అనై తన్నిడరిలే తీనైత్త నినైవు మిల్లై ఎన్ఱార్ – ఇరుపత్తెట్టా మ్పాట్టిల్; విలక్షణదేశవాసమిల్లై ఎన్ఱార్ – ఇరుపత్తొన్బదా మ్పాట్టిల్; ఇవై యిల్లామైయే యన్ఱియే పిఱర్క్కు అనర్థకరనానేన్ ఎన్ఱార్ – ముప్పదామ్పాట్టిల్; నీచవిషయజ్గళుక్కు మాకాదవనెన్ఱార్ – ముప్పత్తోరామ్పాట్టిల్; ఇప్పడి యిరుక్క వన్దు కొడునిన్ఱ మూర్క్కనెన్ఱార్ – ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టిల్; అదుక్కడియాక నిర్లజ్జన్ ఎన్ఱార్ – ముప్పత్తు మూన్ఱామ్పాట్టిల్; ఇప్పడి ప్పట్ట నాన్ కిట్టి అవద్యత్తై విళైప్పేనల్లే ఎన్ఱార్ – ముప్పత్తు నాలామ్పాట్టిల్; నీర్మైయాలే శేర్త్తు క్కొణ్డాన్ ఎన్ఱార్ – ముప్పత్తఞ్జా మ్పాట్టిల్; విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణవేణుమెన్ఱు కదఱినార్ – ముప్పత్తాఱా మ్పాట్టిల్; అదు పెఱాదే కిలాయ్త్తార్ – ముప్పత్తే*ఴా*మ్పాట్టిల్; ఇప్పడి త్వరైయై యుడైయ ప్రపన్నరై ఉకత్తి ఎన్ఱార్ – ముప్పత్తెట్టామ్పాట్టిల్; అవర్కళుక్కు జన్మత్తిలే తా*ఴ్*వాల్ వరుమ్ కు*ఱ్ఱ*

మిల్లై ఎన్జార్ – ముప్పత్తొన్బదామ్పాట్టిల్; అవర్కళుక్కు హింసాదికళాకిఱ వృత్తత్తా లుణ్డాన ఫలమనుభవిక్క వేణ్డా ఎన్జార్ – నాఱ్పదామ్పాట్టిల్; తఙ్గళోడు సమ్బన్ధిత్తా రైయుమ్ పరిశుద్ధరాక్కుమవర్ ఎన్జార్ – నాఱ్పత్తోరామ్పాట్టిల్, అవర్కళ్ ఎమ్బెరుమానోపాది పూజ్యర్ ఎన్జార్ – నాఱ్పత్తిరణ్డామ్పాట్టిల్; ఇవర్కళై జన్మవృత్తాది కళాలే కుఱైయ నినైత్తవర్కళ్ చణ్డాలర్ ఎన్జార్ – నాఱ్పత్తు మూన్జామ్పాట్టిల్; బ్రహ్మాది కళుక్కు దుర్లభమాన పేఱ్జై యొరు తిర్యక్కుక్కు క్కొడుత్తపడి శొన్నార్ – నాఱ్పత్తు నాలామ్పాట్టిల్; ఇప్రబన్ధమ్ కఱ్జారుడైయ ఫలమరుళిచ్చెయ్తార్ – నాఱ్పత్తఞ్జామ్పాట్టిల్.

తిరుమాలై వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

